

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

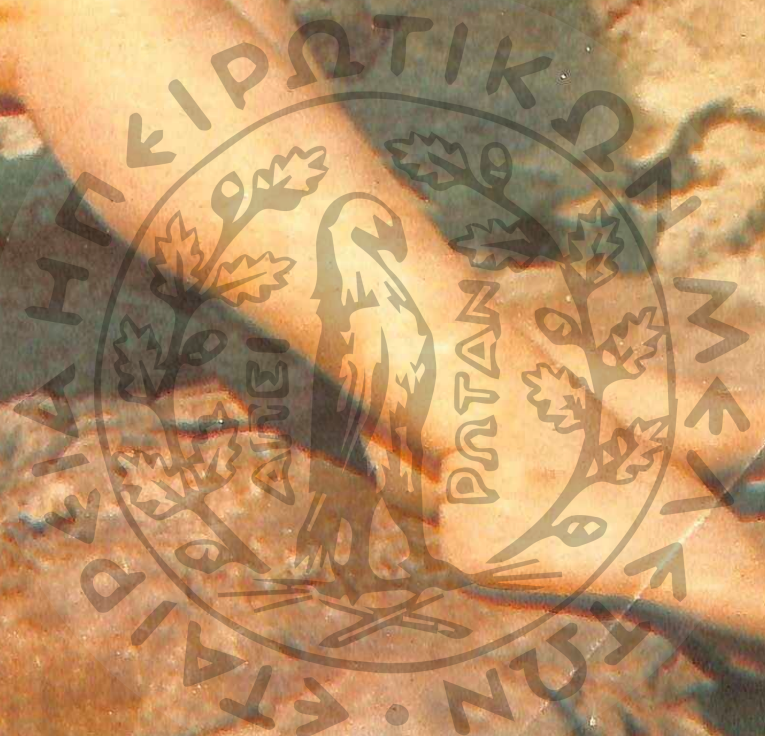
ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΡ. 197

ΜΑΡΘΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΝ
ΦΟΡΕΜΑΤΟΣ

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ
σέ ξεχωριστά τεύχη

ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΑ

■ Η μόδα εύνοεί έφέτος τὰ μακρὰ μαλλιά που σάς έπιτρέπουν ν' αλλάζετε συχνά χτένισμα και νά είστε πάντα καλοχτενισμένη. "Αν έχετε κοντά μαλλιά, ένα ψεύτικο «σινιόν» θά σάς διευκολύνει νά κάνετε αυτές τις πρωτότυπες και τόσο ωραίες κομμώσεις.

1 Τὰ μαλλιά τραβηγμένα πρὸς τὰ πίσω συγκρατούνται μπροστά με μιὰ βελούδινη κορδέλα και πίσω με μιὰ κοκκάλινη παραμόνα.

2 Ψηλὸς κότσος που στολίζεται με ένα στεφανόκι από ψεύτικα λουλούδια. 3 Ένας χοντρός φιλὸς συγκρατῇ τὸν κότσο σας και σάς έπιτρέπει νά είστε καλοχτενισμένη όλες τις ώρες. 4 Φτιόχνοντας αὐτὸ τὸ είδος «κοπέλου» δημιουργείτε μιὰ πρωτότυπη κόμμωση. 5 Δυὸ κορδέλες τοποθετημένες κοντὰ ἢ μιὰ σπὴν ἄλλη, στολίζουν ωραία ένα μαλλί «αὐλά-πάξ». 6 Μ' ένα κολιὲ από πέρλες γύρω από τὸ σινιόν σας, δημιουργείτε ένα κομψὸ θρονονό χτένισμα.

ΕΤΟΣ 8ον ■ 7 — 20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1957
ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 197 ■ ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 6

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

Άρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34
Τηλ. Γραφείων 614.047, Τυπογρ. 36.555

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) .. δρχ. 156

ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) > 80

ΤΡΙΜΗΝΟΣ (6 τεύχη) .. > 40

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησία) :

Δολλάρια 8,50 | Λ. Άγγ. χ. 3.0.0

Βελγ. κ. φρ. 410 | Γαλλικά φρ. 2900

Τὰ έμβάσματα δέον ν' αποστέλλωνται πρὸς Ε. Τερζόπουλον εκ μὲν τοῦ Έσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς έπιταγῆς, εκ δὲ τοῦ Έξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς έπιταγῆς.

ΕΝΔ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

Η ΜΕΓΑΛΟΧΑΡΗ

του Άκαδημαϊκού

Κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

ΕΙΝΑΙ κάτι σταχτιές πετρίτσες, οι Κυκλάδες, σαν θαλμένες από χέρι ανθρώπου, σ' αυτό το γελαστό πέλαγο, για να πατη, λες και να διαδαινη, όπου του κνή ορεξί. "Αν βρούσεσαι σε κάποιο απ' αυτά τα νησιά, θά σου γνέψη το άλλο:

— Κότισσε κι' από δώ...
"Αν είσαι στη Μύκονο, θά σου γνέψουν τὰ ρημάδια της Δήλου και τὰ δουνά της Τήνου. Κι' αν στέκεσαι στην Τήνο, θά σου κνή νόημα η Σύρα: Ταξιδάκια μιάς και μιάμισης ώρας, που αν το μελέμι δεν είναι πολύ δυνατό, μπορούν να γίνουν και με βαρκάκι. Και όμως, πόσο διαφέρουν τὸ ένα με τ' άλλο: Σαν να μην τὰ χωρίζη κουταλιά νερό, παρά ωκεανός.

"Αν ἡ Μύκονο κρατᾷ τὸν ἀπλοϊκὸ κι' ἀνόθευτο χαρακτήρα της — τὸν κρατοῦσε, τουλάχιστον πρὸ της ἐκδρομῆς της ονομαρίας — ὁμως ἡ Τήνο είναι πῶς κοντὰ στὸ σύγχρονο πολιτισμὸ. "Αμα μπῆς στὸ λιμάνι, που κλείνουν δυὸ μουράγια, στὸ δεξί σκέλος τοῦ γαφικὸ πετάλου θ' ἀντικρύσῃς ξενοδοχεῖα, που φιλοδοξοῦσαν νὰ δώσουν καθε ἓνα, και μιὰ παράται ἀπὸ μικρὲς ἐπαυλεις, που ἀνατίθενται σὲ ὑψηλὴ, φυσικὴ τάρτα, όπου φαντάζει τὸ μνημεῖο τῶν Τηνιακῶν πούπεσαν στους πολέμους.

Εἶναι μιὰ χερσόνησο, που μπαίνει θαθεῖα στὸ πέταλο και τελειώνει, ὀλόγυρα, σὲ μολυδωχρῶμους ἀπότομους γκρεμούς, που κολυμπᾶνε νύχτα — μέρα στους ἀφρούς και τὴ βοή τῶν κυμάτων. Κατὰ τὴ θάλασσα ἔχουμε τὴ θαυμάσια θεά της Σύρας, τῶν ἄλλων νησιῶν και τοὺς ἀνοιχτοὺς ὀρίζοντες τοῦ Αἰγαίου. Καί, κατὰ τὴ στεριά τ' ἀμφιθέατρο της πολιτείας, κυριαρχημένο ἀπ' τὸ καμπαναριὸ της Μεγαλόχαρης — μιὰ νταντέλα μαρμαρένια με τις τρυπὲς γεμάτες οὐρανὸ.

Αὐτὸ πρωταντικροῦν ἀπὸ τὰ καράβια, δταν φθάνουν, τὸ Δεκαπενταῦγουστο, οἱ προσκυνηταί, γιὰ τὸ πανηγύρι της Μεγαλόχαρης, της Παναγίας της θαυματουργῆς. "Ο,τι ὥρα και νὰ φθάσουν, οἱ βάρες θὰ τοὺς δγᾶλουν, γιὰτὶ διαζονται ν' ἀνεῖθουν και νὰ ὀρθίσουν στὸ ναὸ. Θέλετε νὰ πᾶμε μαζί τους; Δεν είναι, χωρὶς ἐνδιαφέρον, τὸ προσκύνημα σ' αὐτὴ τὴ Λαύρη τοῦ Αἰγαίου. Κάποια μαγαζάκια και καφενδάκια στην προκυμαία, που τ' ἀνοίγει ἡ ἐλπίδα τοῦ κέουδου κι' ἄς ἔχουν περᾶσει, πολλὲς φορὲς τὰ μεσάνυχτα, τοὺς προσφέρουν καφεδάκι, γλυκό, τις πρώτες βοθειες.

Απ' αὐτὰ τὰ μαγαζάκια, όπου βουίζει πάντα ἕνας κόσμος παρᾶλός, ἀπὸ τις λοταρίες και τὰ περίπτερα, που ἔχουν ἀπλώσει

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ

Φούστες

καί μπλουζες

1 Μπλουζα ἀπὸ ποπλίνα με στρουγυλὸ ντεκολτέ και σουρίτσα που συγκρατεῖται ἀπὸ μιὰ φαρδεῖα φάσα ριγὲ που γαρνίρει και τὰ μανίκια. Ἡ μοναδικὴ ντεκούπη εἶναι ἕνα τρίγωνο.

2 Φούστα ἀπὸ ριγὲ βαμβάκερο. Μπροστὰ δυὸ φύλλα με ὀριζόντιες ρίγες. Πίσω και στὰ πλάγια ἀποτελεῖται ἀπὸ δυὸ φύλλα βολὰν με κάθετες ρίγες και φάσες ὀριζόντιες.

3 Μπλουζα ζαπονὲ με μιὰ φάσα γύρω στὸ ντεκολτέ, ἡ ὁποία προεκτείνεται σὲ μιὰ πᾶτ που κουμπώνει και συγκρατῇ ἕνα φιογκάκι ριγὲ.

4 Μπλουζάκι ἐμπριμὲ με δυὸ πᾶτ που κατεβαίνουν ἀπὸ τις μπρετέλες και κουμπώνουν σταυρωτὰ μπροστὰ στὸ κορσάζ.

5 Φούστα ριγὲ με τις ρίγες στὸ κόντρα. Γαρνιρεται με κάθετες πᾶτ που ἄλλες φθάνουν ὡς κάτω κι' ἄλλες ὡς τὴ μέση της φούστας.

τὴν πολύχρωμη πραγματία τους, κάτω ἀπὸ τις ἀσημοπράγινες φουντοτὲς λευκῆς, ἀρχίζει τὸ μεγάλο ἀμφιθέατρο της κοιμισμένης πολιτείας.

Τὰ κάτασπρα σπιτάκια της, που τὴ μονοτονία τους κόβουν, ἔδω κι' ἐκεῖ, εὐθὺς πιελιές, τὰ περιβόλια τους, ὅσο ἀνεοδίνουμε ἀσπλώνουν και γίνονται, πῶς πάνω, μοναχικά, δίγλες ἀγρυπνίες, στὶς ραχοῦλες, με τοὺς μικροὺς περιστρεφῶντες τοὺς γεμάτους ρουκουλισμούς. Καί τὴν εἰκόνα κορνιζαρεῖ ἐπιδητικὰ τὸ σκοτεινὸ, δίκροφον κι' ἀκανόνιστο τρίγωνο τοῦ βουνοῦ, με τὰ σκέλια μακρὰ, κατὰ τὰ πέλαγα. Μετῶρος στέκει πελώριος βράχος, πάνω στὴ μιὰ κορυφή, σὰ νὰ τὸν κρατῇ κάποιος ἀόρατος γίγαντας, ἔτοιμος νὰ τὸν κυλήσῃ κάτω, ἀποσταμένος ὁμως ἐκεῖ, ἀπὸ τὸν καιρὸ τῶν τιτανομαχιῶν, ἀνίκανος πᾶ νὰ ἐκτελέσῃ τὴ φοβερὰ του.

Οἱ προσκυνηταί ἀνηφορίζουν ἀπὸ τὰ ἔρημα δρομάκια κατὰ τὴν μπρότολι της Μεγαλόχαρης, με τὴ μεγάλη αὐλή, τὴν ὀρθωμένη, ὀλόγυρα κλεισμένη ἀπὸ οἰκοδόμους. Πλακό, στρώτος, ἀνηφορικός, ὁρότος τοὺς φέρνει σ' αὐτὴ τὴ μεγάλη αὐλή, τελειώνοντας σὲ λίγα σκαλοπάτια. Διπλῇ, μαρμαρένια σκάλα τοὺς ἀνεβάζει στὰ προπύλαια.

Πλήθῃ πολύχρωμα, λαὸ ἑτερόκλητο κι' ἀπίστευτο, βλέπετε στρωμένο, ἐπαλκωμένο στὰ προπύλαια, στὶς πλάκες της αὐλῆς, ἀκόμα και στὶς σκάλες. Ἐκεῖ ἡμερίζουν, τρώνε, πίνουν, κοιμούνται, ροχαλίζουν. Ἄλλοι ὁμως ἀγρυπνοῦν, μέσα στην ἐκκλησία, με τοὺς ἀρᾶστους και κάνουν ἑκκλησιάζει, δέχεται πρὸς τὴν Παρθένω γιὰ τὴ λυτρωσίτῃ τους. Γιατὶ καθε συντροφία ἔχει τὸ δικὸ της. Οἱ προσκυνηταί, γιὰ νὰ φθάσουν και ν' ἀσπασθοῦν

τὸ θαυματοργὸ εἰκόνισμα, πρέπει νὰ περάσουν ἀπ' αὐτοὺς, ν' ἀντικρύσουν μάτια ὀνειροπαρμένα, τρελλὰ, μορφὲς σουρωμένες, ἀποχαυνωμένες, ἐπιληπτικῆς κινήσεως ἀσταθεῖς και πασπατισμένα τυφλῶν, πρὸς τὰ σαρακοφαγώμενα, δουλεμένα, χρῶνους πολλούς, ἀπὸ τὸ «δερματικό λυκο», μέλη πασάλυτα, κορμιά κεραυνοπληκτὰ «ταμπες» ἀπελπισμένες ἢ ἀγνοοῦμενες, ὀργανισμοὺς ἀταξικούς, που τρέμουν και χοροπηδοῦν ὡς γεμάτοι σούστες — ὅλη, με μιὰ λέξη, τὴ δραματικὴ πιννακοθήκη τῶν ἀνιήτων, που ἡ ἐπιστήμη ἔχει καταδικάσει και δὲν ἔχουν ἄλλη καταφυγὴ κι' ἐλπίδα ἀπὸ τὸ θάνατο.

Στὸ φῶς τοῦ πλούσιου καντηλιοῦ, που καίει μπροστὰ στὸ εἰκονοστάσι, ἀστράφουν τὰ θαυμάσια πετράδια, που σκεπάζουν τὴν εἰκόνα. Οὐτὲ πριγκιπέσσα, οὐτὲ μονάρχης τῶν παλαιῶν Περσῶν στὰ Σούσα, οὐτὲ Φαραὼ στὴν Αἴγυπτο δὲ φέρεται ποτὲ τόσο διαμαντι, τόσο μπριλάντι, ζαφερίνι, ζουμπρούτι, μαργαριτάρι, ὅσο ἡ Χάρι της.

Ὅκαδες τὸ χρυσαφικό, τὸ ἀσημικὸ και ἡ πλατίνη κρέμονται ἀπὸ τοὺς πλούσιους πολυέλαιους. Καράβια, χέρτα, πόδια, κεφάλια, μάτια, ὁμοιώματα κοριτσιῶν, ἀνδρῶν, παιδιῶν, μυριάδες ἀναθήματα ὅλων τῶν εἰδῶν, δαψή ὀλακερά, Σωστισμένοι ἀπομεινῶν οἱ προσκυνηταί μέσα στὰ τόσα πλούτη, σὰν τὴν χορηγίτη, που μπαίνει σὲ παλάτι. Καί εἶναι, μέσα σ' αὐτοὺς ὅλα τὰ εἶδη τοῦ θρησκευτικοῦ και της εὐσεβείας. Ἀπὸ τὴν πῶς καθαρὰ και θαθεῖα πίστι, ὡς τὴ στενωμάλῃ δεισιδαιμονία. Ἀς σταθεῖ ὅμως πλᾶς στὴν πρώτη φάλαγγα κι' ἄς ἀνάψουμε τὸ κερί μας στὴ Μεγαλόχαρη, πῶς ὅλους τοὺς πιστούς.

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

«Παιδιά χωρίς παιχνίδια» Λάδι, ένας πίνακας της Κ. Περράκη. 'Η έκλεκτη καλλιτεχνική γεννήθηκε στην Αίγυπτο. Όταν τελείωσε το σχολείο έπληγε στο Παρίσι, όπου σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών. 'Εκεί έκανε δύο εκθέσεις στο «Salon de Tuil»

Γερίας». Στην «Αλεξάνδρεια» το 1946 έκανε την πρώτη ατομική της έκθεση. Στην «Αθήνα» το 1949 εξέθεσε έργα της στο «Ρόμ-κός» και συμμετείχε διαρκώς σε πανελληνιους εκθέσεις και του Σωματείου «Ελληνικών καλλιτεχνών». Πρόκειται το χειμώνα να κάνει ατομική έκθεση στην γκαλερί «Ζυγόρ». Υπήρξε και παραμένει διευθύντρια του Κουκλοθεάτρου «Αθηνών» «Ο Μπαρμπα-Μουτούσης» από καλλιτεχνικής πλευράς. Φτιάχνει κοστούμια στις κομικές και διασκευάζει τα έργα.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΣΧΕΔΙΟΥ

Στην αίθουσα «Κνωσός» έγινε έκθεση σχεδίου των μαθητριών του Ε' Γυμνασίου Θηλέων «Αθηνών». Την έκθεση είχε οργανώσει η καθηγήτρια των τεχνικών μαθημάτων κ. Καλλιόπη Γιάννου, έσημειωσε δε πλήρη επιτυχία.

«Η έκλεκτη πρωταγωνίστρια του δραματικού θεάτρου Τίτικα Νικηφοράκη, η οποία ερμηνεύει στον «Διγενή», του μεγάλου μας ποιητού 'Αγγελου Σικελιανού, το ρόλο της γυναίκας του θρυλικού άκριτα, Βδοκίας. 'Η κ. Νικηφοράκη, μέσα στα περιωρισμένα όρια που της παρέχει το έργο, κατορθώνει να προβάλλει με το παλιμό της όλο το νόημα

και την τρυφερότητα της αιώνας γυναίκας, που στέκεται πάντα στο πλευρό του άνδρα, πιστός και άκορστος σύντροφός του, ακολουθώντας τον καρτερό

κά μέχρι την υπέρτατη θυσία, τον θάνατο. Το έργο παίζεται με ιδιαίτερη επιτυχία στο θέατρο «Εθνικού Κήπου» από τον θίασο Νίκου Χατζίσκου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Επήραμε τα τρία τεύχη του «Περιοδικού των Ελληνικών της Βορείου Ελλάδος» 32, 33 και 34 με πλούσια όπως πάντοτε και ενδιαφέροντα ύλη. «Εκκυκλοφόρησε το τεύχος Μαΐου - Ιουνίου του «Χιακού Μέλλντος» με θαυμάσιες συνεργασίες. «Επίσης εκκυκλοφόρησε η μηνιαία επιθεώρηση «Ερωτότυπη», που διευθύνει η καλλιτέχνισ ο. 'Ολλανδέζου. «Ο κύριος Κωστής Λειθαρέας εξέδωσε σε διέλιον την μετάφραση της «Ηλέκτρας του Ευριπίδη, όπως την παίζει ο θμίλος της «Αρχαίας Τραγωδίας. 'Η μετάφραση συνοδεύεται από σχόλια.

ΝΕΑΡΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ

«Η Λιλίκα Ζαφείρη, ηλικίας μόλις 13 ετών, μία από τις κορυφαίες μαθήτριες της σχολής μπαλέ-

του Β. Σέρκοβιτς της «Αθηνών» (Κέννυα), που έλαβε μέρος στις χορευτικές επιδείξεις εις το έκλει «Εθνικό Θέατρο κ' έσημειωσε εξαιρετική επιτυχία.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

«Η Λογοτεχνική Γωνιά έθεσε σε κυκλοφορία την πρώτη ποιητική συλλογή της συμπαθεστάτης νέας ποιήτριας κ. 'Ελευθερίας Ντάνου - Ξωμεριτάκη. 'Η μελέτη των πλαστικών στίχων της με την τρυφερή τους ευαισθησία αποκαλύπτουν, πως ο λυρικός ποταμός της ελληνικής γής εξακολουθεί να ρέει ακόμα κάτω από τα σπλάχνα της, αφιόνοντας να ξεπετάγεται κάθε τόσο από μέσα της ένα ωραίο ποιητικό λουλούδι. Πολλά τραγούδια από τις «Απεινές Φωνές» θυμίζουν, με την αισθηματική τους λεπτότητα, τη μεγάλη Γαλιόνα ποιήτρια Μαρσέλιν Βαλμόν, όπως τά: «'Εθελας και «'Ελα αγαπημένη» κ' άλλα φέρουν σαν απόκοχο κάποιες νότες ανατολίτικης μουσικής από τις εξαιρετικές συνθέσεις του 'Ομας - Καγιάν.

Ένα πολύ νεανικό κτένισμα και στοιχίζει 20 δραχμές.

Σας προτείνουμε...

Λαστέξ Μία κυλότε λαστέξ από τούλι νάυλον, που έχει την ιδιότητα να συγκρατεί το σώμα χωρίς να κουράζει. Πλένεται χωρίς να σπάει, γάλη ελαστικότητα όχι μόνο στο φάρδος, αλλά και στο μήκος. Έμπρός έχει ένα κομμάτι σατέν που συγκρατεί την κοιλιά. Στοιχίζει 175 δραχμές. Κατάστημα ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΥ, πλατεία Καπνικαρέας.

Μία πολύ νεανική μπλουζίτσα από κοτόν μερσερίζ σε χρώμα τουρκουάζ. Έχει ντεκόλτέ όσαλ. Πάνω ο' αυτό βρίσκεται μία πολύ διακοσμητική φάσα σε τουρκουάζ - άσπρο χρώμα. 'Η πλέξι της είναι λαστιχο που αναδεικνύει περίφημα τις γραμμές του σώματος. Στοιχίζει 175 δραχμές. Μπουτίκ «VIOΛΑ», λεωφ. Πανεπιστημίου 44, 6ος όροφος.

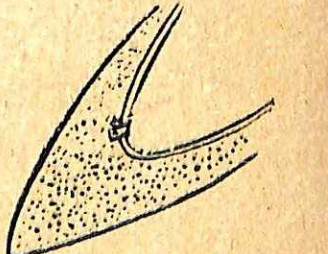
Αναμεικτής ύφρων Ένας πολύ καλός αναμεικτής ύφρων απαραίτητος και στο σόα.

στοιχίζουν από 300 και 01 μπλουζες από 150. Μπουτίκ RUBY, οδός 'Ερμού 6, μέσα στη στοά.

Κεντήματα Μεγάλη συλλογή από σεντόνια, μαξιλαροθήκες και τροπεζομάντηλα κεντημένα σε πολύ όμορφα σχέδια. Οι τιμές στα σεντόνια αρχίζουν από 115 δραχμές. Στις μαξιλαροθήκες από 17 το ζευγάρι και στα τροπεζομάντηλα από 150 δραχμές. Το κατάστημα αναλαμβάνει επίσης και παραγγελίες για προίκες. Κατάστημα ΑΝΔΡΟΝΙΔΗ, οδός Πατισίων 243, πλατεία Κολιάτσου.

Παπούτσια Ένα κομψό παπούτσι μοντέλο «Μίτσι», από δέρμα ανάτα μπλάνσ οάλ με μπορντούρα. Το δέρμα του είναι λευκό και απαλό. Τελειώνει στα πλάγια μ' ένα μικρό φιδύγκο και με δύο άσπρα κουμπάκια. Έχει

τακούνι 9 εκατοστά. Στοιχίζει 460 δραχμές. Κατάστημα ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ, οδός Κολοκοτρώνη 1.

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΙΣ ΜΠΟΥΤΙΚ

Συνεχίζοντας τη συνήθειά μας βόλτα στις μπουτίκ της 'Αθήνας, που όπως διαπιστώνετε και σεις είναι ατέλειωτες, βρεθήκαμε στην οδό Πανεπιστημίου 44. 'Αλλά για την ανακαλύψει της μπουτίκ αυτής χρειάζεται ναχη κανείς... όσφρησι λαγωνικού. Γιατί δεν βρίσκεται στο δρόμο σε κατάσταση, αλλά στο έκτο πάτωμα. Μπαίνουμε στο άσπασο και βγαίνουμε στο έκτο πάτωμα. Στριβουμε δεξιά τον δρόμο και συναντάμε τη μπουτίκ.

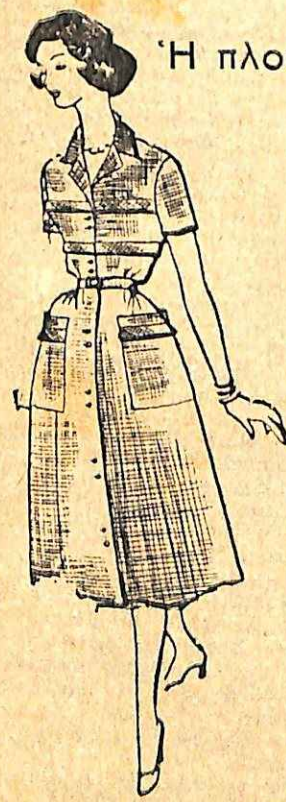
«VIOΛΑ»

Μας υποδέχεται σ' ένα πόρτο μ' ένα γλυκό χαμόγελο η ιδιοκτήτρια της μπουτίκ βεσπορίστρια της καλής καλντερίστριας και της λευκής το λυγρού της επισκεψέας μας.

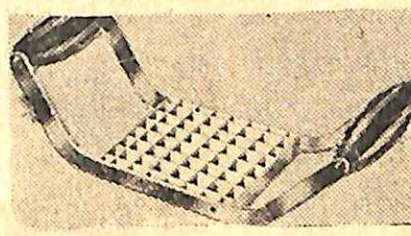
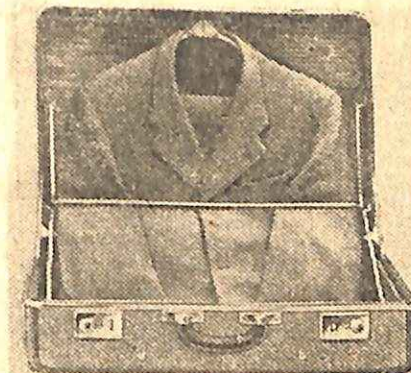
Με μεγάλη χαρά μας δείχνει ένα-ένα τα όμορφα πραγματάκια της. Είναι όλα με πολύ γούστο. Τι λέτε γι' αυτή μας τη ζακέτα;

Μα είναι αληθινά όμορφη. Φοριέται στην πλάξ, καθώς και στις όμορφες ψυχρούλες όταν βρισκόμαστε σε έκδρομη. Είναι σε ριχτή γραμμή με όμορφα φτωμένα χρώματα. Πωσ στην πλάτη υπάρχει κουκούλα από το ίδιο ύφασμα ντυμολορισμένη με άσπρο ύφασμα. 'Η ζακέτα αυτή στοιχίζει 450 δραχμές.

Μα και η τσαντά με το άσπρι καπελάκι στα ίδια χρώματα με τη ζακέτα δεν ύστεροδν σε όμορφιά. Και η τσαντά και το καπελάκι

Ίριανό κορσ

ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

Βαλίτσα

Αυτή η τόσο πρακτική βαλίτσα, θα σας δώσει από την έννοια του πως θα μεταφέρετε ατοσалаκωτά τα φορέματά σας και τα κοστούμια του συζύγου σας στο ταξίδι. 'Από πόσες και πόσες σκοτούρες δεν θα σας απαλλάξει αυτή η πρωτότυπη συλλήψη και πρακτική σε χρησιμότητα βαλίτσα. Χωράει άνετα 7 φορέματα και άρκετα εσώρουχα, καθώς και 3-4 κοστούμια, που μπαίνουν σε ειδικές θήκες. Στοιχίζει 475 δραχμές. Κατάστημα Α. ΣΚΟΥΡΛΙΤΗ, οδός Ευαγγελιστρίας 2, απέναντι από τη Μητρόπολη.

Πατατοκόπτης

Ένας πολύ πρακτικός πατατοκόπτης, απαραίτητος για το νοικοκυριό σας. Με μεγάλη ευκολία κόβετε τις πατάτες όλες σε ίδιο μέγεθος και σε σχήμα κυδωνάτο. Θα τον βρείτε σε δύο διαφορετικές τιμές, 15 και 25 δραχμές. Κατάστημα ΣΕΡΒΙΣ, οδός Πεσμαζόγλου 7.

και τα εσώρουχα, μα η ώρα πέρασε και είναι καιρός να πάμε κι' άλλο.

Πά, πά! Ζέστη που κάνει έξω. Καλά ήμαστε. Τόση ώρα εκεί έπαινα. Μά να φτάσαμε κιόλας στην οδό Φωκίων 8, στο κατάστημα.

«ΔΑΡΔΟΥΦΑ»

Μα τι είναι εδω μέσα! 'Αληθινά θαυμάσιο γαντιών και τσαντών. Οι τσάντες έχουν περίφημα σχέδια, ό-λες διαλεγμένες από τις πιο όμορφες μπουτίκ του Παρισιού. Κυτάζουμε τις πολύ σικ τσάντες του Ντι-όρ, Ντεσέ, 'Ερμές, Γκε-

ραίν, Μπαλεντσιόγκα. Τα δικά που είναι φτιαγμένα είναι από μία φάσα νουβάτε του καταστήματος. Τσάντες πρώινες από διάφορα καλάρια με συνδυασμό δερμάτος, που στοιχίζουν από 145 μέχρι 400 δραχμές. Οι τιμές κίλλουν αναλόγως με την εργασία, το δέρμα και την φάσα.

Για ρίξτε μία ματιά στις απογευματινές. Είναι από ευρωπαϊκή φάσα με ευρωπαϊκά πάλι κουμπάκια, που δεν μαυρίζουν. Αυτές πώς σας φαίνονται; Είναι από φάσα, πάνω στην όποια είναι περασμένες πο-

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΣΙΟΜΟ ΦΟΡΕΜΑ

Η πλούσια συλλογή των καταστημάτων «ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ»

Στις... αδιάκριτες επισημειώσεις μας στις πηγές του έτοιμου φορέματος, ήρθε και η σειρά του μεγάλου καταστήματος νεωτερισμών ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ, γνωστού σε όλους για την καλή ποιότητα και μεγάλη ποικιλία των ειδών του. Σ' το τμήμα των έτοιμων φορεμάτων, βρεθήκαμε άμνηχανες μη ξέροντας τι να διαλέξουμε. Φορέματα ά-πλά, κοκέτικα, πρακτικά σε ωραία σχέδια, χρώματα σε άφάσματα.

ΠΡΩ'ΙΝΟ ΚΑΡΟ κόκκινο άσπρο με διπλά κουμπάκια άσπρα σε κανονικές αποστάσεις, από πάνω ως κάτω. Μερικές λοξές φάσες στολίζουν το κορσάκι και τις δύο μεγάλες τετράγωνες τσέπες. Μανίκι κοντό. Τιμή 100.

ΤΣΕΛΒΟΛ ΦΙΜΠΡΑΝ κόκκινο με άσπρα πουά. Τα πλάγια της φούστας στολίζονται χαμηλά με θολάν, ενώ το μπροστινό φύλλο διακοσμείται μ' ένα στενόμακρο φιδύγκο. Πολύ νόστιμο ντεκόλτέ. Δρχ. 100.

ΝΤΕ ΠΙΕΣ από κόκκινη ποπλίνα. 'Η φούστα είναι πολύ κλός με μία ωραία ντεκούπ πάνω στα «άνες». 'Η μπλούζα σκέτη

με κορό ντεκόλτέ, κουμπώνει μπροστά με λευκά φιλντισμένα κουμπάκια. Κοστίζει 320.

ΑΝΣΑΜΠΛ ΚΑΜΠΑΡΙΝΕ σε κίτρινο, πράσινο ή καφέ. 'Η φούστα πολύ πρωτότυπη, στολίζεται με πάλ και χρυσά κουμπάκια. Γύρω-γύρω έχει άσπασιστες πιέτες. 'Η μπλούζα έχει κορό ντεκόλτέ και μανίκι ζαπινέ. Δρχ. 303.

ΚΟΤΟΝΑΝΤ ΠΟΠΛΙΝΑ ριγέ με ωραίο συνδυασμό χρωμάτων (γκρι, πράσινο, πορτοκαλί, άσπρο) με μανίκι κοντό που τελειώνει σε μανσέτα. Φούστα με πολλές σούρες Δρχ. 286.

ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ ΦΟΡΕΜΑ ριγέ κόκκινο άσπρο από ένα καπουρνίο ύφασμα «Κάρμεν», που δεν τσαλακώνει και στέκεται ωραία χωρίς φουφ. Έχει κορσάκι μακρόταλο με κάθετες ριγές και φούστα φαρδιά με άσπασιστες πιέτες. Κομψωτό από πάνω ως κάτω. Δρχ. 224.

ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ, μοντέλο του Ντεσέ, σε λεπτό κορό, με πάρα πολύ φαρδιά φούστα, με ωραίες ντεκούπ. Έχει ένα ωραίο ντεκόλτέ με διπλές μονοκόμματα τι-

ράντες. Δρχ. 295.

ΛΙΝΟ ΣΤΟΦΙΛΕΣ τοιο φορέμα σε γκρι ή σιελ, γαντριονμένο με λευκά φυτίλκια και φιλντισι κουμπάκια. Συμπληρώνεται μ' ένα μπλερό. Δρχ. 447.

ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΒΡΑΔΥΝΟ από άσπρη κεντητή εγγλέζικη ποπλίνα. Το κορσάκι πολύ ντεκόλτέ με λεπτες μπρετέλες. 'Η φούστα κλός καταληγει με κοπέτες σ' ένα θολάν από σκέτη ποπλίνα, που στο πίσω μέρος ανεβαίνει αρκετά και δι-νει στη φούστα άκόμη μεγαλύτερη χάρι. Δρχ. 800.

ΤΑΓΙΕΡ ΛΙΝΑ σε ωραία χρώματα και σχέδια από 379 δραχ. 'Επίσης σε άλλα ύφασματα από 490.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΜΑΝΤΟ από μοντέρνο παθότο δόδαλλο ύφασμα Δρ 855.

Και κλείνουμε την επίσκεψή μας με μία πρωτοτυπία του καταστήματος ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ. Έχει άρκετα ωραία σχέδια σε μεγάλα μεγέθη που έσσηπ-ρετούν πολύ τις κάπνες, παχούλες κυρίες, που συνήθως παραπονιούνται ό-δεν βρίσκουν τίποτα έτοιμο για το σώμα τους. Είναι φορέματα άπλά σε φιμπράν και στοιχίζουν 177.

Ανσάμπλ καμπαρινέ

Η ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΒΕΡΟΝΙΚΑ

ΕΝΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΜΙΛΕΝΑ ΛΟΥΤΣΙΑΝΙ

Η ΚΥΡΙΑ Βερόνικα Σάρι είναι η γυναίκα μου. "Η μάλλον ήταν η γυναίκα μου. Τώρα, δεν έχει μείνει πια από κεινη παρά η ανάμνησή της κι' αυτές οι παλιές κιτρινωμένες εφημερίδες που αναφέρουν τ' όνομά της στην κοσμική στήλη: «Η κυρία Σάρι στην πρεμιέρα της όπερας, η κυρία Σάρι στο χορό της κοντέσσας Χ, η κυρία Σάρι στην έναρξη των Ιπποδρομιών».

Παντού η κυρία Σάρι.

Σήμερα όμως η κυρία Σάρι δεν υπάρχει πια. Υπάρχει μόνον η Βερόνικα. Μια γυναίκα με την οποία δεν ασχολείται κανείς. Τόσο ασήμαντη, όσο ήταν την εποχή που εργαζόταν στο λογαριασμό μου. Ήταν και τότε ένα όμορφο κορίτσι. Τόσο όμορφη, τόσο λεπτή και εύθραυστη, που όταν την είδα στη θέση της γραμματέως μου, έγινα έξω φρενών.

— Ποιός σας έστειλε, δεσποινίς; "Εδώ έμεις δουλεύουμε, της φώναξα.

— Γι' αυτό ακριβώς το σκοπό ήρθα κι' εγώ, μου απάντησε εκείνη με θάρρος.

Δέχτηκα να την κρατήσω λίγόν καιρό δοκιμαστικά. Σ' αυτό το διάστημα όμως, άναγκαστικά να παραδεχτώ δυο πράγματα. Πρώτον ότι η Βερόνικα ήταν μια πρώτης τάξεως υπάλληλος, και δεύτερο πως ήμουν ερωτευμένος μαζί της.

Εκείνη δεν φαινόταν αδιάφορη. Συχνά το βλέμμα της αναζητούσε το δικό μου και μου χαμογελούσε μ' ένα τρόπο που με ζάλιζε. Δεν πίστευα φυσικά ότι ήταν ερωτευμένη με μένα. Δεν είμαι ώριμος, ούτε ξέρω να λέω όμορφα λόγια, ούτε είμαι λεπτός και χαριτωμένος. Το πολύ που μπορώ να κάνω εγώ, είναι να υπογράψω με θάρρος ένα γραμματίο, αλλά στο βάθος έχω μείνει ο χωριάτης, που από το τίποτα κατώρθωσε να γίνει μέσος σε λίγα χρόνια μια οικονομική προσωπικότητα. Παρ' όλα αυτά είχα αρκετές επιτυχίες στις γυναίκες. Σ' εκείνες δηλαδή που γύρευαν σύζυγο, καί... στις άλλες.

Η Βερόνικα ήταν απ' αυτές που ζητούν σύζυγο, κι' ούτε προσπαθούσε να το κρύψει.

Ένα βράδυ την κάλεσα να φάμε έξω, οι δυο μας. Δέχτηκε με προθυμία. Όταν άργότερα την καληνύχτισα, της έδωσα ένα διαμαντένιο δαχτυλίδι, που είχα αγοράσει γι' αυτήν το ίδιο απόγευμα. Ήταν ένα θαυμάσιο κόσμημα που στείλιζε μια μικρή περιουσία. Εκείνη όμως έμεινε άπαθής.

Με ποιά αδιόλητα μου το χαρίζετε; ρώτησε.

Μά με την ιδιότητα του φίλου μουρμούρισα ασυστίσμενος.

Τότε δεν το δέχομαι, μου απάντησε εκείνη, ξαναβάζοντας το δαχτυλίδι μέσα στο κουτάκι.

Γιατί, Βερόνικα; ρώτησα. Γιατί; γιατί αρνείσαι την αγάπη μου; Κι' όμως τ' έφερει

πως είμαι ικανός να κάνω για σένα κάθε τρέλλια. Θά' έχες ότι θα ήθελες. Τουλάχιστον, κοσμήματα, ταξίδια, Βερόνικα... Την άσπαξα στην αγκαλιά μου κι' άρχισα να τη φιλώ με πάθος.

Όταν εκείνη κατώρθωσε τέλος να ξελευρωθώ, μου είπε: — Αντίο, Ρικάρντο. Φρόντισε να βρεις μιαν άλλη γραμματέα. Αυτή τη στιγμή σου δίνω την παραίτησή μου.

Το γραφείο χωρίς τη Βερόνικα μου φάνηκε σαν φυλακή. Στο τέλος της δεύτερης εβδομάδας ξαναπήγα στίπτι της.

Ήταν μόνη. Φορούσε μια ποδιά της κουζίνας και είχε δεμένα τα ξανθά της μαλλιά με μια γαλάζια κορδέλα. Έμένα μου φάνηκε σαν να ήταν η πιο κομψή γυναίκα του κόσμου.

Βερόνικα, ήρθα να σου φέρω εκείνο το δαχτυλίδι, είπα. Με κύτταξε στα μάτια έρωτασματικά.

Με τόν τίτλο του άρραβωνιαστικού. Νίκησες εσύ, Βερόνικα.

Ζήσαμε μαζί δυο χρόνια. Ήμουν ευτυχισμένος παρ' όλο που δεν πίστευα βέβαια ούτε στιγμή, ότι εκείνη μ' αγαπούσε. Έβλεπα τη διαφορά ανάμεσα σ' έμένα — ένα χοντροκομμένο γιγαντώσιμο χωρικό, που ούτε η κοσμική ζωή, ούτε η αίγλη του πλούτου είχε αλλάξει — και στους ανθρώπους που συναναστρεφόμαστε.

Η Βερόνικα όμως κατόρθωνε να με κάνει να το ξεχνάω. Μου φερόταν πάντοτε σαν να ήμουν ο ωραιότερος, ο εξυπνότερος, ο γοητευτικότερος άντρας του κόσμου.

Η ζήλεια όμως μ' έτρωγε. Στην αρχή συγκρατιόμουν, αλλά σιγά-σιγά άρχισαν ανάμεσα μας οι σκηνές. Τέλος ήρθε εκείνη η μοιραία μέρα των ιπποδρομιών. Κάποια επείγουσα δουλειά στο εργοστάσιο μ' έμποδισε να τη συνοδεύσω. Πήγε μόνη της, και μετά την έφερε στο σπίτι ο Άλμπερτο Φελίνι,

Αύριο είναι γιορτή, μά εγώ θα σηκώω και πάλι πρωί-πρωί και θα πάω στο εργοστάσιο. Δεν έχω πια τίποτα άλλο σ' αυτό τον κόσμο.

Μά ποιά είναι εκείνη η σιλουέτα εκεί κάτω που σκυδεύει και προσπαθεί ν' άνασκησώ; Τη μισοκαμμένο κινούμενο χάνημα; Την αναγνωρίζω αλλά δεν τολμώ να πιστέψω στα μάτια μου. Φαίνεται πως η συμφορά με χτύπησε στο μυαλό. Κι' όμως δεν είναι παραίτησις. Είναι στ' αλήθεια η Βερόνικα. Είναι αυτή που στέκεται τώρα αντίκρι μ' ένα μου χαμογελάει.

Χρειάζεται πολύ δουλειά για να τ' ξαναφτιάξω, Ρικάρντο, μου λέει.

Βερόνικα, δεν έχω τίποτα πια. Δεν έχω ούτε το κουράγιο να ξαναρχίσω.

Θα δουλέψουμε κι' οι δυο, Ρικάρντο. Θα δουλέψουμε σκληρά. Έχουμε κι' εκείνο το ποσό που έχεις καταθέσει στ' όνομά μου στην Τράπεζα. Δεν τ' έχω άγγιξει.

Βερόνικα... Νοιώθω τα μάτια μου θολά. Είναι από τα δάκρυα.

Βερόνικα, αυτή τη στιγμή που μ' εγκατέλειψαν όλοι, εσύ ξαναγυρίζεις! "Ωστε μ' αγαπάς;

Πάντα σ' αγαπούσα, Ρικάρντο.

Τα χαλάσματα τριγύρω μου φαίνονται κήπος ανθοσπαρτός. Μου φαίνονται παλάτι βασίλειο.

Μιλένα Λουτςιανί

Ό φακίρης εξομολογείται τόν έρωτά του.

Ένας δανδής που την τριγύριζε διαρκώς. Έτσι ξέσπασε η κατάγιάδα.

Δεν ανέχομαι να με κοροϊδεύουν πίσω από την πλάτη μου, της φώναξε. Επιτέλους, έχεις κάποια υποχρέωση απέναντί μου. Ήσουν ένα άσημαντο κοριτσόπουλο και σ' έκανα μια κυρία του κόσμου. Σου έδωσα μια θέση στην κοινωνία, σε φόρτωσα κοσμήματα κι' ό,τι άλλο επιθυμούσες. Τό ξέρω ότι δεν μ' αγαπάς κι' ότι με πήρες μονάχα για τα λεφτά μου, αλλά τουλάχιστον όφείλεις να σέβεσαι την αξιοπρέπειά μου.

Εκείνη μ' άκουσε σιωπηλή, χωρίς να με διακόψει ούτε μια φορά, ύστερα πήγε στο δωμάτιό της κι' έτοιμασε τη βαλίτσα της. Πήρε μονάχα ό,τι ήταν δικό της πριν από το γάμο. Ούτε ένα φόρεμα, απ' αυτά που της είχα χαρίσει, ούτε ένα μπιζού. Τίποτα.

Στην αρχή φαντάστηκε ότι ήταν άρρα προσποίηση, ότι θα έφευγε η ακόμη κι' αν έφευγε πως θα ξαναγύριζε σε λίγες μέρες.

Αλλά η Βερόνικα έφυγε και δεν ξαναγύρισε. Μάταια την περίμενα. Τίποτα. Η Βερόνικα είχε χαθεί οριστικά για μένα. Προσπάθησα τότε να την ξεχάσω. Πούλησα το κάθε τι που ήταν δικό της, κατέθεσα και κάποιο ποσό στην Τράπεζα έπ' όνόματί της κι' έτσι φαντάστηκε ότι την έβγαλα από τη ζωή μου. Αλλά και σ' αυτό γελάστηκα. Η αγάπη μου για τη γυναίκα μου δεν έσβυσε και κάθε βράδυ παίρνω τις παλιές κιτρινωμένες εφημερίδες — το μόνο πράγμα που μου έμεινε από εκείνη — και τις διαβάζω: «Η κυρία Σάρι στο χορό της κοντέσσας Χ, η κυρία Σάρι στις ιπποδρομίες...».

Αύριο είναι γιορτή, μά εγώ θα σηκώω και πάλι πρωί-πρωί και θα πάω στο εργοστάσιο. Δεν έχω πια τίποτα άλλο σ' αυτό τον κόσμο.

Μά ποιά είναι εκείνη η σιλουέτα εκεί κάτω που σκυδεύει και προσπαθεί ν' άνασκησώ; Τη μισοκαμμένο κινούμενο χάνημα; Την αναγνωρίζω αλλά δεν τολμώ να πιστέψω στα μάτια μου. Φαίνεται πως η συμφορά με χτύπησε στο μυαλό. Κι' όμως δεν είναι παραίτησις. Είναι στ' αλήθεια η Βερόνικα. Είναι αυτή που στέκεται τώρα αντίκρι μ' ένα μου χαμογελάει.

Χρειάζεται πολύ δουλειά για να τ' ξαναφτιάξω, Ρικάρντο, μου λέει.

Βερόνικα, δεν έχω τίποτα πια. Δεν έχω ούτε το κουράγιο να ξαναρχίσω.

Θα δουλέψουμε κι' οι δυο, Ρικάρντο. Θα δουλέψουμε σκληρά. Έχουμε κι' εκείνο το ποσό που έχεις καταθέσει στ' όνομά μου στην Τράπεζα. Δεν τ' έχω άγγιξει.

Βερόνικα... Νοιώθω τα μάτια μου θολά. Είναι από τα δάκρυα.

Βερόνικα, αυτή τη στιγμή που μ' εγκατέλειψαν όλοι, εσύ ξαναγυρίζεις! "Ωστε μ' αγαπάς;

Πάντα σ' αγαπούσα, Ρικάρντο.

Τα χαλάσματα τριγύρω μου φαίνονται κήπος ανθοσπαρτός. Μου φαίνονται παλάτι βασίλειο.

Μιλένα Λουτςιανί

Ό φακίρης εξομολογείται τόν έρωτά του.

Μιλένα Λουτςιανί

Ό φακίρης εξομολογείται τόν έρωτά του.

Μιλένα Λουτςιανί

Το τηλέφωνο χτυπά. Ποιός μπορεί να με ζητά αυτή την ώρα; Είναι περασμένα μεσάνυχτα. Σηκώνω το ακουστικό.

Τι; Πώς; Το εργοστάσιο έπιασε φωτιά; Δεν είναι δυνατόν. Έφτασα αμέσως. Έδα ποιήστε την Πυροσβεστική Υπηρεσία.

Μια ρόδινη ανταύγεια φωτίζει ολοκληρή την περιοχή. Ο άνεμος φυσά δυνατά και οι άντρες δεν μπορούν να κάνουν τίποτα για να σβύσουν τις πυρινες γλώσσες που ξεπηδούν μέσα στα σκοτάδια.

Κι' η φωτιά ολοένα γίνεται. Το εργοστάσιο είναι αυτόν το διαβόλεμένο αέρα που σκορπιά τις φλόγες παντού δεν σκεπάζει τίς φλόγες. Το ξέρω. Θ' άπομειν τίποτα. Το ξέρω.

Στέκομαι εκεί ακίνητος αν πετρωμένος και βλέπω να σβύνει, να καταστρέφεται το έργο ολοκληρή της ζωής μου. Και να συλλογιστή κανείς πως άνα από ένα άνοητο καπρίτσιο, δεν είχα δεχθί ποτέ ν' ασφαλίσω το εργοστάσιο. Τώρα είμαι σχεδόν το ίδιο φτωχός όσο και την ημέρα που ήρθα από το χωριό μου. Κι' ούτε έχω τη δύναμη να ξαναρχίσω.

Έχουν περάσει είκοσιέσσις ώρες από την καταστροφή, κι' εγώ τριγυρίζω ακόμη ανάμεσα στα χαλάσματα. Όλοι ναι κανέναν κοντά μου. Έσφυμ' έχουν εγκαταλείψει. Σαφνικά νοιώθω να μ' η ενδιαφέρει πια τίποτα. Μήπως και πριν χύσουν τα νερά στο δρόμο να φωνάζουν τρεις φορές συνέχεια: «Το νού σας, νερά!δ για να είδοποιήσουν τους διαβάτες!»

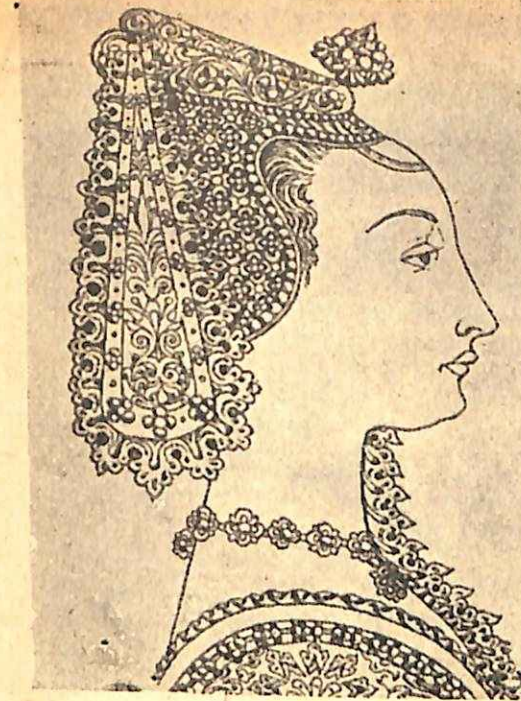
Ας μπουέ σ' ένα συνθισμένο άστικό σπίτι. Το «διαμέρισμα» αποτελείται συνήθως από δυο ή τρία δωμάτια αρκετά μεγάλα. Το βάπεδο είναι πλακόστρωτο, το ταβάνι με σανίδες. Μεγάλα κούτσουρα καίνε στα πελώρια τζάκια. Από τα παράθυρα μόλις πέφτει ένα ωχρό φως. Δεν μπορούσε, άλλως τε, να γίνει αλλιώς, γιατί τα παράθυρα έκλειναν με λαδωμένο χαρτί! «Μά δεν είχαν τζάμια;» θα ρωτήσετε.

Τα τζάμια ήταν ακόμη εξαιρετική πολυτέλεια. Μόνο ο βασιλιάς, μερικοί πρίγκηπες και έπίσημα πρόσωπα μπορούσαν να έπιτρέψουν στον εαυτό τους την πολυτέλεια του τζαμιού. Τα παράθυρα στις περιπτώσεις αυτές είχαν μικρά τετράγωνα τζάμια αρκετά χονδρεϊδή, που συνεκράτουσαν με μολύδι.

Είς αντίσταθμισμα, η έπιπλωσι ήταν άραιοτάτη. Τα γλυπτά μιαούλα, τα ώραια ντουλάπια, οι μπουφέδες και τα κιβώτια θα ήταν σήμερα θαυμάσια αντικείμενα για τα μουσεία. Το έξυλο είναι όγκωδες, ώραιότατα και όμορποντικά σκαλισμένο από κάποιον τεχνίτη που θα μπορούσε κανείς ν' άποκαλέσει αληθινό καλλιτέχνη. Έν τούτοις τα έπιπλα είναι πολύ λίγα.

Ένα άξιοσημείωτο χαρακτηριστικό: Στα σπίτια του μεσαίωνα δεν υπήρχαν τραπεζία! Την ώρα του φαγητού «έστρωναν τραπεζία», δηλαδή τοποθετούσαν πάνω σε στρίπτοβα μια μεγάλη σανίδα. Ούτε και καρέκλες υπήρχαν, μόνο σκαμνιά. Τα καθίσματα που ήταν έφωδιασμένα με ράχη προορίζονταν για τους προσκεκλημένους που ήθελαν να τιμήσουν ιδιαίτερος.

Όταν «έστρωναν» τραπεζία τοποθετούσαν

Τις γιορτινές μέρες η Παριζιάνα έστόλιζε το κεφάλι της με νταντέλες και χαριτωμένα σε φαντασία κοσμήματα.

ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ κανείς τα σημερινά άνετα σπίτια, τους καθαρούς δρόμους, τα ώραια πάρκα, τις εύκολες της νοικοκυράς είναι άδύνατο να φαντασθούν ότι θά μπορούσαμε να ζήσουμε έστω και σε μια μεγαλούπολη τόν μεσαίωνα. Ένα τυπικό παράδειγμα που θα μ'ας δώση μια εικόνα για τη ζωή της γυναίκας για το σπίτι και για τη μόδα εκείνης της έποχής είναι το Παρίσι του 1456.

«Δρόμοι στενοί, σοκάκια δηλαδή, γεμάτα δούρο και βρώμα, ήταν το Παρίσι της έποχής εκείνης. Στη μέση τών δρόμων κυλούσε ένα αούλακι που παρέσυρε τα νερά που οι νοικοκυρές έχυναν από τα παράθυρα. Υπήρχε όμως βασίλικη διαταγή πριν χύσουν τα νερά στο δρόμο να φωνάζουν τρεις φορές συνέχεια: «Το νού σας, νερά!δ για να είδοποιήσουν τους διαβάτες!»

Ας μπουέ σ' ένα συνθισμένο άστικό σπίτι. Το «διαμέρισμα» αποτελείται συνήθως από δυο ή τρία δωμάτια αρκετά μεγάλα. Το βάπεδο είναι πλακόστρωτο, το ταβάνι με σανίδες. Μεγάλα κούτσουρα καίνε στα πελώρια τζάκια. Από τα παράθυρα μόλις πέφτει ένα ωχρό φως. Δεν μπορούσε, άλλως τε, να γίνει αλλιώς, γιατί τα παράθυρα έκλειναν με λαδωμένο χαρτί! «Μά δεν είχαν τζάμια;» θα ρωτήσετε.

Τα τζάμια ήταν ακόμη εξαιρετική πολυτέλεια. Μόνο ο βασιλιάς, μερικοί πρίγκηπες και έπίσημα πρόσωπα μπορούσαν να έπιτρέψουν στον εαυτό τους την πολυτέλεια του τζαμιού. Τα παράθυρα στις περιπτώσεις αυτές είχαν μικρά τετράγωνα τζάμια αρκετά χονδρεϊδή, που συνεκράτουσαν με μολύδι.

Είς αντίσταθμισμα, η έπιπλωσι ήταν άραιοτάτη. Τα γλυπτά μιαούλα, τα ώραια ντουλάπια, οι μπουφέδες και τα κιβώτια θα ήταν σήμερα θαυμάσια αντικείμενα για τα μουσεία. Το έξυλο είναι όγκωδες, ώραιότατα και όμορποντικά σκαλισμένο από κάποιον τεχνίτη που θα μπορούσε κανείς ν' άποκαλέσει αληθινό καλλιτέχνη. Έν τούτοις τα έπιπλα είναι πολύ λίγα.

Ένα άξιοσημείωτο χαρακτηριστικό: Στα σπίτια του μεσαίωνα δεν υπήρχαν τραπεζία! Την ώρα του φαγητού «έστρωναν τραπεζία», δηλαδή τοποθετούσαν πάνω σε στρίπτοβα μια μεγάλη σανίδα. Ούτε και καρέκλες υπήρχαν, μόνο σκαμνιά. Τα καθίσματα που ήταν έφωδιασμένα με ράχη προορίζονταν για τους προσκεκλημένους που ήθελαν να τιμήσουν ιδιαίτερος.

Όταν «έστρωναν» τραπεζία τοποθετούσαν

Το εξώφυλλο μας

Μια νέα καλλιτέχνης του ελληνικού κινηματογράφου, η ΜΑΡΘΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ, δείχνει πως έχει πολλά προσόντα για ν' αναδειχθή. Έως τώρα έχει παίξει σε αρκετές ταινίες και ήδη πρωταγωνιστεί στην ταινία «Αδέκαροι έρωτευμένοι» της Τζάλ Φίλμς. Είναι μόλις 17 έτών, με ώριμες σωματικές αναλογίες και παίζει στο «Περσέ» όπου υποδύεται τη Σοφία Λορέν στο φινάλε της πρώτης πράξεως.

Η ΠΑΡΙΖΙΑΝΑ του 1457

Ένα ενδιαφέρον σημείωμα για τη ζωή της γυναίκας στο Παρίσι, κατά τόν Μεσαίωνα

σαν τα σερβίτσια. Σερβίτσια δηλαδή, είναι τρόπος του λέγειν. Τα πηρούνια ήταν άγνωστα. Τα πιάτα ήταν μερικές γαβάθες. Και το χειρότερο οι συνδαιτημόνες έτρωγαν ανά δυο σε μια γαβάθα. Το τραπέζιόμάνηλο χρησιμοποιε και για πετόετα. Για το φαγητό χρησιμοποιούσαν κουτάλια, αλλά το κρέας τραγώσαν συνήθως έπάνω σε κομμάτια ψωμι, όπως π.χ. τις φέτες με δούτυρο έμεις. Γι' αυτό μετά το τέλος του φαγητού περιέφεραν γύρω μια λεκάνη με άρωματισμένο νερό, όπου οι συνδαιτυμόνες έπλυναν τα χέρια τους!

Οι πατάτες ήταν φυσικά άγνωστες, τα λαχανικά σπάνια και οι ποικιλίες τους ελιγάρθρες και πολλές φορές έμπαιναν στο τραπέζι για στολισμα. Αλλά τα κρέατα, τα ψάρια και πρό παντός το κυνήγι ήταν άφθονα. Οι Παριζιάνοι έτρωγαν τα πιά άπιθανά ζώα: σκυιόρους, σκαντζόχοιρους, κύκνους και έρωδιούς... Κρασί έπιναν μόνο στο τέλος του φαγητού.

Και η μόδα; θα ρωτήσετε. Το Παρίσι του 15ου αιώνα ήταν ήδη η πρωτεύουσα κάθε κιμωφώτης. Οι πλούσιες γυναίκες φορούσαν μεταξωτά φορέματα, κεντημένα με χρυσό και άσημι και συχνά στολισμένα με γούνες (πετί-γκρι) και ζιμπελίνες. Λεπτότατη μέση και μακριά φορέματα που σέρνονταν χάμω ήταν σχεδόν πάντοτε της προτιμήσεως τών γυναικών τότε. Τα μανίκια ήταν πολύ σφιχτά ως τόν αγκώνα και πιά πάνω υπερβολικά φαρδιά. Αγαπούσαν πολύ — άνδρες και γυναίκες — τα χτυπητά χρώματα, που τα συνδυάζαν πολύ παράδοξα. Το πορτοκαλί π.χ. με το ρόζ, το μόν με το πράσινο...

Η ζώνη είναι ένα από τα κυριότερα στολισματα της γυναικείας αμφοέσεως. Μερικές ζώνες κυριών της άριστοκρατίας ήταν από χρυσό μασίφ και άλλες στολισμένες με πολύτιμες πέτρες.

Η πολυτέλεια όμως φαινόταν στις κομμώσεις. Στα πλεγμένα κοστίδες μαλλιά τους, οι γυναίκες τοποθετούσαν καπέλα κοινικά, που ώνόμαζαν «ένεν». Όσο ψηλότερα ήταν το ένεν, τόσο πιά κομψό ήταν. Μερικές έδιναν στο ένεν τόσο μέγεθος που ήταν ανάγκη να μεγαλώσουν τις πόρτες για να μπουή να περάση. Μάταια οι έεροκήρυκες έδωζαν πυρίνους λόγους. Γι' αυτές τις υπερβολές. Όπως και τώρα η κοκεταρία ήταν ισχυρότερη.

Είναι αυτόνόντο, ότι οι πολυτέλειες αυτές ήταν άγνωστες για το λαό. Οι τών κατωτέρων τάξεων γυναίκες άρκούνταν σε

Καθίσματα με ράχη: Υπήρχαν, βέβαια, αλλά τα χρησιμοποιούσαν μόνον οι έπισκεπτες! Ήταν είδη πολυτιμότητας.

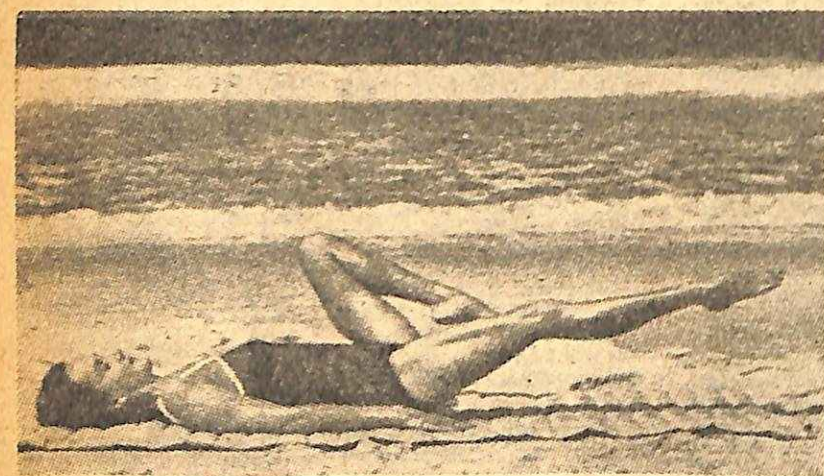
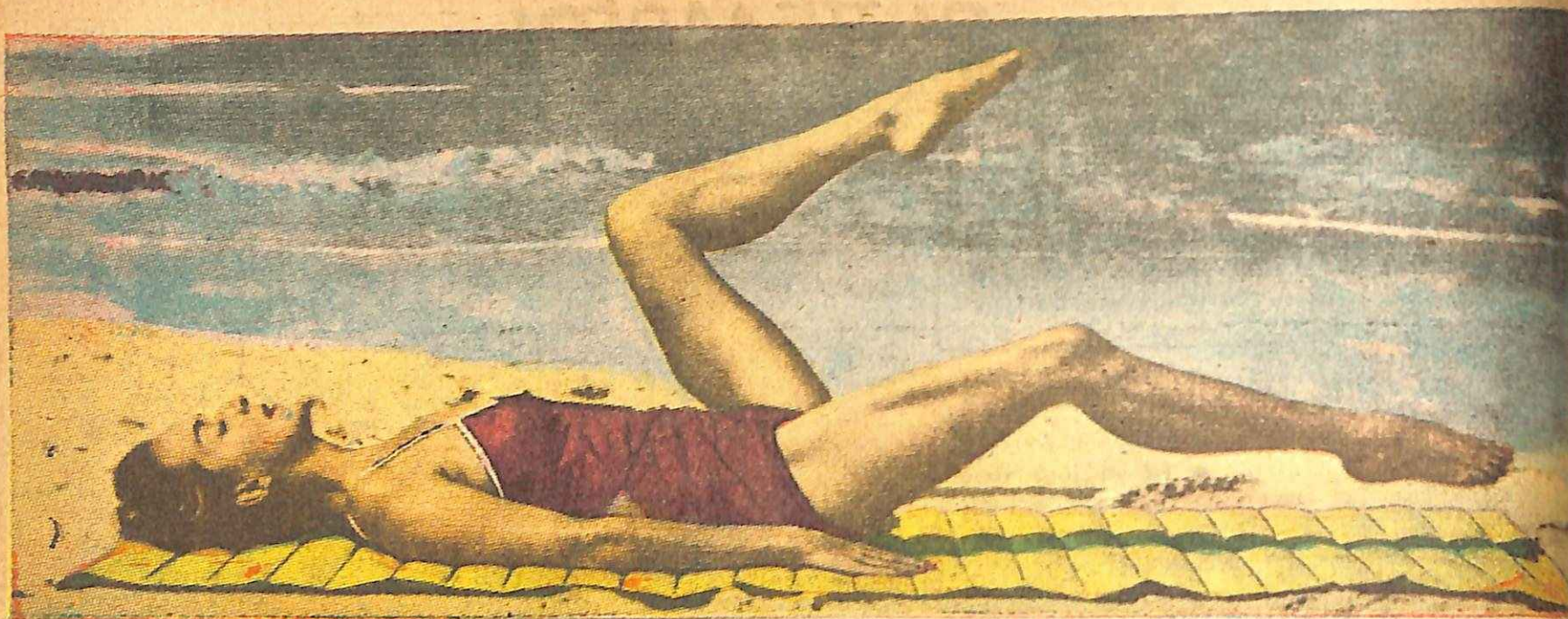
Ένα φόρεμα από χονδρό μάλλινο υφασμα, καστανού χρώματος γενικά, που το φορούσαν κατάσφακα, μια και το κομπινάζον ήταν ακόμη άγνωστο. Το έδεναν στη μέση μ' ένα φουλάρι.

Η γυναίκα έθεωρείτο σαν ένα κατώτερο πλάσμα, τελείως άνικανο να διευθύνει τον εαυτό του. Την κατηγορούσαν για φιλάρεσκη και έπιπόλαιη, την παρακολουθούσαν από κοντά. Οι ζηλιάρηδες σύζυγοι ήταν ανάρθρωτοι. Και τα κορίτσια τα περιώριζαν ακόμη αυστηρότερα.

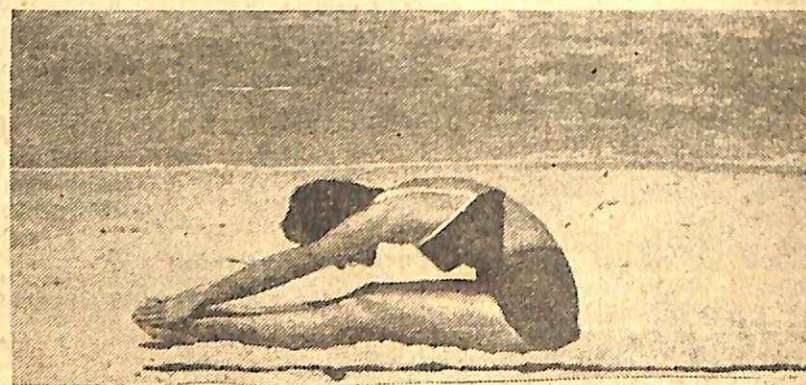
Η γυναίκα δεν είχε, πράγματι, σύμφωνά με τις ήθικες αντίληψεις της έποχής, παρά δυο καθήκοντα: «τη σωτηρία της ψυχής και την ειρήνη του συζύγου» όπως λέει με άφέλεια ένας χρονογράφος που περιγράφει ως έξης πως περνούσε την ημέρα της μια κυρία της άριστοκρατίας: «Το πρωί, η κυρία άφού σηκωνόταν πηγαινε με τις δεσποινίδες της σ' ένα άλλο σορ. Η κάθε μια κρατούσε το προσευχητάριο και ένα ροδάριο. Ύστερα μάζευαν διολέτες ή άγριολούλουδα. Με τ' πηγαιναν στο παρεκκλήσιο όπου άκούγαν μια μικρή λειτουργία. Βγαίνοντας από το παρεκκλήσιο έπαιρναν έναν άσημνιο δίσκο έπάνω στον οποίο υπήρχαν όρνιθες, κορυβάλλοι και άλλα ψητά πουλιά, έτρωγαν, άφιναν όσα ήθελαν ν' άφίσουν κι' έπιναν κρασί... Ύστερα απ' αυτό η κυρία πηγαινε ιππασία με τις δεσποινίδες της έπάνω σε μικρόσωμα, ήμερα άλογα, με πολυτέλεια σελωμένα και μαζί της πηγαιναν ιππασία ιππότες και εύγενείς που τυχόν βρίσκονταν εκεί. Πηγαιναν να κάνουν έναν περίπατο στην έξοχο... Εκεί μπορούσε ν' άκούσης να τραγουδούν με ώριες φωνές κάθε είδους τραγούδια, από αυτά που οι Γάλλοι έέρουν να συνθέτουν με τέχνη. Σας δεβαιώ, ότι αν μπορούσε κανείς να διατηρήση για πάντα ένα τέτοιο θέαμα, δεν θα ήθελε άλλου παράδεισο».

Η είδυλλιακή αυτή ζωή τών κυριών της άριστοκρατίας είναι εκείνη που θέλουμε στις μινιατούρες τών παλιών χειρογράφων. Έν τούτοις, είναι άμφίβολο αν μια σημερινή γυναίκα θα προτιμούσε τόν «παράδεισο» αυτόν από την έποχή μας.

Έν πάση περιπτώσει, μπορείτε να φαντασθήτε την κατάληξη που θα ένοιωθε μια γυναίκα του 14ου ή 15ου αιώνα εάν μπορούσε να δη τη σημερινή θέση της γυναικας. Το θέαμα τών σημερινών άπογώνων της Έδρας, να εργάζονται μαζί με τους άνδρες σαν ίσες προς ίσους, θα τις έκανε να νοιώση αληθινή φρίκη...

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟΥΔΙΑ για ένα ωραίο και λυγρό σώμα

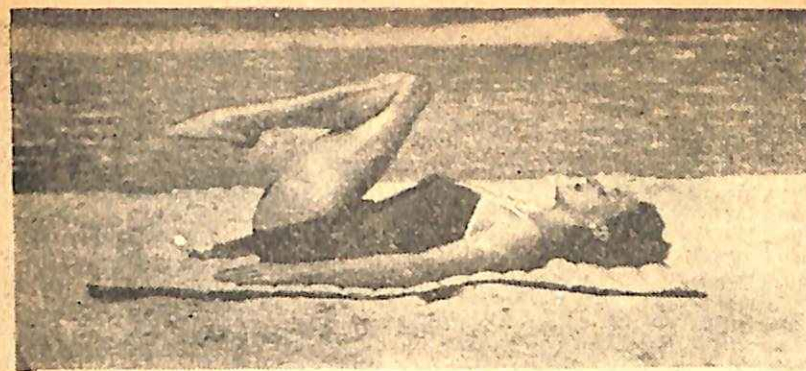
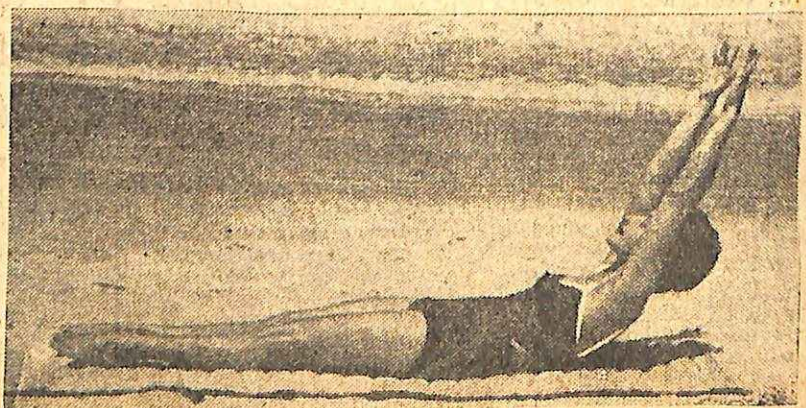

ΠΡΩΤΗ ΑΣΚΗΣΗ: Ξαπλώστε γάμω με τη ράχη για να κάνετε...ποδηλάτο! Λυγίστε το ένα γόνατο μέχρι το στήθος, ενώ θα κρατάτε το άλλο πόδι τεντωμένο επάνω από το έδαφος. Ύστερα τεντώστε το λυγισμένο πόδι ψηλά στον αέρα, ενώ θα αρχίζετε να λυγάτε το άλλο. Λυγίστε και τεντώστε το δεύτερο πόδι, ενώ το πρώτο θα κατεβαίνει κάτω. Επαναλάβετε πολλές φορές την άσκηση, όπως τη βλέπετε στη φωτογραφία αριστερά και επάνω. Η άσκηση αυτή δίνει και μια εύθυμη νότα στη μονοτονία της γυμναστικής, γιατί είναι αρκετά διασκεδαστική με τις κινήσεις των ποδιών.

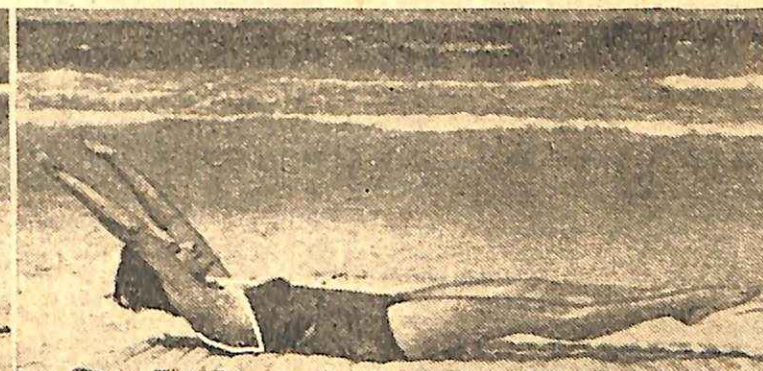
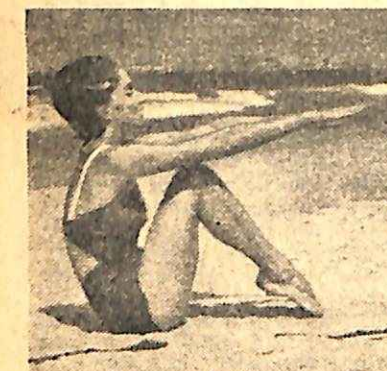
Προσοχή! Η ποδηλασία αυτή (γιατί έτσι μοιάζουν οι κινήσεις της) είναι ιδιαιτέρως ωφέλιμη, αν αλλάζετε το ρυθμό (μια γρήγορη κίνηση κι' ύστερα μια αργή) κι' αν δεν περιορίζετε να κάνετε μικρές ασημέντες κινήσεις, αλλά μεγάλες και έκτεταμένες. Και πριν απ' όλα: εισπνέετε και εκπνέετε βαθειά.

Τις ασκήσεις αυτές θα τις επαναλαμβάνετε κάθε μέρα επί μια βδομάδα, αν θέλετε σοβαρά να απαλλαγείτε από τα πλάκητα στην κοιλιά και το στομάχι. Αν επί πολύν καιρό δεν έχετε κάνει καθόλου γυμναστική, ίσως οι ασκήσεις αυτές να κάνουν τους μύς σας να πονέσουν. Γι' αυτό σας δίνουμε και μια καλή συμβουλή: Μετά την άσκηση κάντε ένα ζεστό λουτρό, στο νερό του οποίου έχετε προηγουμένως διαλύσει μπόλικο αλάτι. Έστω όμως και αν πονέσουν λίγο οι μύς στις γάμπες και στους μηρούς, και «παστήρ», όπως λένε, γρήγορα αυτή η κατάσταση θα περάσει μέσα σε τρεις - τέσσερες μέρες και έπειτα θα νοιώθεις πιο ελεύθερη, περισσότερο κεφάλι για κάθε κίνηση και εργασία. Μια εύφορία θα πλημμυρίσει το είναι σας — εύφορία που την προκαλεί η υγεία και η δύναμη, η σιγουριά κι' η αυτοπεποίθησή

ΟΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ που παραθέτουμε εδώ είναι άποτελεσματικώτατες για την αποκατάσταση του σώματος από τα περιττά λίπη και την απόκτηση ωραίας γραμμής και εύλυγας. Τις συστήα ή Έλσα Λονγκόνι, που διατηρεί σγολή ρυθμική γυμναστική στο Ρίο Ιανέιρο. Σε μια βδομάδα —βεβαιώνει— θα εξαφανιστούν οι διπλές λίπους της κοιλιάς σας. Και πράγματι, όπως βλέπετε, οι ασκήσεις αυτές είναι δραστηκώτατες και φυσικά άποτελεσματικώτατες για ν' αποκτήσετε ωραίο σώμα, κομψή γραμμή και λυγρές κινήσεις. Ν' απαλλαγείτε από περιττά λίπη.

ΤΡΙΤΗ ΑΣΚΗΣΗ: Ξαπλώστε πάλι με τη ράχη στο έδαφος. Λυγίστε και φέρτε τα γόνατά σας προς το στήθος και τεντώστε τα πόδια σας καακόρυφα στον αέρα. Ύστερα κατεβάστε τα πόδια, πολύ αργά, χωρίς να τα λυγίσετε. Κάνοντας τις ασκήσεις αυτές μετράτε έτσι: Ένα —τα γόνατα στο στήθος, δύο —κατακόρυφο τέντωμα, τρία —κατεδασμα όργα. Δύσκολη στην αρχή.

ΠΕΜΠΤΗ ΑΣΚΗΣΗ: Ξαπλώστε πάλι με τη ράχη. Ανασηκώστε γρήγορα καθιστή και λυγώντας τα γόνατα φέρτε τα στο στήθος ενώ ταυτόχρονα εκτείνετε τα δυο μπράτσα προς τα εμπρός (σε πρόταση) στο ύψος των ώμων. Ύστερα φέρτε άογα τον κορμό, τα πόδια και τα χέρια, εκπνέοντας, στην αρχική τους θέση. Επαναλάβετε την άσκηση οκτώ φορές. Μην την αφήσετε, έπειδη μπορεί να πονέσετε λίγο στην αρχή.

ΠΡΟΣΟΧΗ! Το σπουδαιότερο στην πέμπτη άσκηση είναι να μη κινήσουμε τον κορμό πριν από τα γόνατα (και στην άσκηση και στην επάνοδο στην αρχική θέση), αλλά η κίνηση να είναι ταυτόχρονη και αρμονική.

Η προσπάθεια θα γίνει στο σημείο του στομαχιού, όπου συνήθως επικάθεται το λίπος. Η άσκηση επενεργεί σαν ένα ισχυρό και πλήρες μασάζ. Επίσης, αν θέλετε μια ωραία ελεύθερη στάση του κεφαλιού, έναν όμορφο λαιμό και επίπεδη γραμμή στην κοιλιά και το στομάχι, πρέπει να μη παραλείπετε ποτέ στο τέλος της καθημερινής γυμναστικής σας να κάνετε την έκτη άσκηση. Δεν είναι δύσκολη και θα νοιώσετε μετ'άπ' αυτήν τον έαυτο σας όμορφότερο και γεμάτον αυτοπεποίθησι. Έκτος απ' αυτό, έχει και το προτέρημα να απαλλάσσει το σώμα από διάφορα μικροελαττώματα και θα σας δώσει κομψότητα στις κινήσεις.

ΕΚΤΗ ΑΣΚΗΣΗ: Σταθήτε όρθια, με το σώμα τεντωμένο και τις φτέρνες ενωμένες. Τραβήξτε μέσα την κοιλιά και μαζέψτε τους μύς των οπισθίων. Ανασηκώστε το κορμό σας (σαν να θέλατε να ψηλώσετε ακόμα περισσότερο) και ταυτόχρονα φέρτε πίσω τους ώμους. Χαλαρώστε ύστερα το σώμα και επαναλάβετε δυο φορές ακόμα. Επαναλαμβάνετε την άσκηση συχνά, με το σώμα τεντωμένο και τις φτέρνες ενωμένες. Τραβήξτε μέσα την κοιλιά και μαζέψτε τους μύς των οπισθίων. Ανασηκώστε το κορμό σας (σαν να θέλατε να ψηλώσετε ακόμα περισσότερο) και ταυτόχρονα φέρτε πίσω τους ώμους. Χαλαρώστε ύστερα το σώμα και επαναλάβετε δυο φορές ακόμα. Επαναλαμβάνετε την άσκηση συχνά.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ: Κι' η πιο καλὰ μελετημένη άσκηση δεν μπορεί ν' αποδώσει τίποτα αν δεν γίνεται τακτικά και κανονικά. Γιατί ένας χαλαρωμένος μύς, ένα σταθερά εγκατεστημένο λίπος, πρέπει να «δουλεύουν» γερὰ και συνεχώς για να σας απαλλάξουν από την παρουσία τους.

ΚΑΛΗ είναι η πρόσκλησι, αλλά δημιουργεί ένα σωρό σκοτούρες. Εκείνοι που σας κάλεσαν είναι άνθρωποι που δεν τους γνωρίζετε ακόμη πολύ καλά. Πόσα μικρολαθάκια του σαβούρα - δίβρο είναι πιθανό να γίνουν! Διαβάστε όμως τις παρακάτω οδηγίες για να μη πάθετε καμμία γκάφα και να αισθανθήτε άνετα.

ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΗ Η ΑΜΗΧΑΝΙΑ: Ίσως γιατί είστε ακόμη πολύ νέα και χωρίς πείρα ή έπειδη μια αλλαγή κατοικίας ή θέσεως σας έφερε σ' επαφή με ανθρώπους πιο πλούσιους και πιο κοσμικούς σας κάνουν να φοβάστε μήπως φανήτε

—'Ελάτε να φάμε στο σπίτι απόψε!...

σ' αυτούς άδελφια και ακοινώνητη.

ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ ΑΜΕΣΩΣ. Αν ή πρόσκλησις είναι γραπτή, απαντήστε κι' εσείς άμέσως γραπτά. Κάθε άρροπορία θα φανέρωνε έλλειψη λεπτότητας και θα έφερνε την οικοδέσποινα σε δύσκολη θέση. Έκφράστε την ευχαρίστησι που αισθανέστε για την προσεχή συνάντησι.

Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΑΦΙΞΕΩΣ. Το σωστό είναι να πάτε πέντε λεπτά πριν ή μετά από την κανονισμένη ώρα, ούτε νωρίτερα ούτε αργότερα.

ΤΟ ΑΠΕΡΙΤΙΦ. Η χρήσις του έχει σχεδόν γενικευτή. Αν δεν σας άρεση το ποτό που σας προσφέρουν, ζητήστε να σας δάλουν πολύ λίγο.

ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ. Πρέπει να δεχτήτε να σερβιριστήτε πρώτη. Μπορείτε να πείτε μια λέξι για να μη δεχτήτε αυτή την εύνοια, αλλά χωρίς να επιμεινετε. Μην αρχίζετε να τρώτε πριν δώση το παράδειγμα η οικοδέσποινα. Μη ξεδιπλώνετε ολόκληρη την πετσέτα στα γο-

νατά σας.

ΤΑ ΚΟΥΒΕΡ. Μόλις τελειώσετε το φαγητό σας, θ' αφήσετε τα μαχαίρο-πήρουνα που χρησιμοποιήσατε, μέσα στο πιάτο, ώστε να τα σηκώσει εύκολα η υπηρέτρια. Αν ήτε πλάι στο πιάτο σας δυο μαχαίρια και δυο πηρούνια, θα πάρετε για το ψάρι το μικρότερο πηρούνι και το φαρδύτερο μαχαίρι. Το πηρούνι και το μαχαίρι με τη συνηθισμένη φόρμα προορίζονται για το κρέας και τα λαχανικά. Τη στιγμή του επιδόρπιου θα έχετε χωρίς άλλο δυο μαχαίρια: το ένα γυαλιστερό, ασάλινο, είναι προωρισμένο για το τυρί. Το άλλο μάτ, ασημένιο ή ανοξείδωτο, προωρισμένο για τα φρούτα.

ΑΓΝΩΣΤΑ ΦΑΓΗΤΑ. Τι άγωνία! Να βλέπετε στο πιάτο σας θαυμασία πραγματα και να διερωτάστε πως τρώγεται αυτό! Σταματήστε λίγο. Κυττάξτε διακριτικά τους άλλους και προπαντός την οικοδέσποινα και μιμηθήτε τους.

Η ΦΟΒΕΡΑ ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΑ

ΥΠΟ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΝΕΑΡΟΣ είναι μπαρούτι. Κάτι περισσότερο: Είναι μία πυριτιδαποθήκη «έν αναφλέξει». Έχει σπκωθή από το παγκάκι του πάρκου, έχει χλώσει τα χέρια στις τσέπες του παντελονιού του, έχει καρφώσει στραβά το τσιγάρο στο στόμα και πάει κι' έρχεται, τέρα δώθε, πάνω - κάτω, σαν λιοντάρι στο άνυπαρκτο κλουβί του.

Η κοπέλλα κάθεται στο παγκάκι. Φαίνεται τρομοκρατημένη απ'την όρμη του αλλά τα μάτια της, μεγάλα κι' δόλουρα, ανοιγμένα διάπλατα και γεμάτα άπυρία, δείχνουν ολοκλήρα, πως δεν μπορεί να δικαιολογήσει κατά βάθος όλη αυτή την έκρηξη της τρομερής όρμης. Είναι χαριτωμένο κορίτσι όλο νεύατα και δρασιά, σωστή κούκλα, με το μελαχροινό μουντάκι και το σμιλευτό κορμί της—κι' επί πλέον πολύ έρωτευμένη μ' αυτό το μαινόμενο αγόρι, που συνεχίζει τις αθανακτισμένες βόλτες του και πετάει κάθε τόσο φοβερά λόγια όρμης και περιφρονήσεως.

ΤΟ ΑΓΟΡΙ.— Χά! (ρουφάει τσιγάρο) Την υποκρίτρια! (Φυσάει καπνό) Την μεύτρα! (ρουφάει τσιγάρο) Την έλεειν! (Φυσάει καπνό).

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (άναντινά-ζεται στην τελευταία λέξη). —Μέ δρίζει!

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (στέκεται μπροστά της με ύφος εισαγωγικά και πιάσει το τσιγάρο του). — Δυστυχώς, ή ελληνική γλώσσα, δεν διαδέχεται λέξη τέτοιας... όλκης, που να μπορεί να θεωρηθή δρισιά για σένα!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (χλωμό). —Είμαι, λοιπόν, τόσο φοβερή!

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (μαινόμενο). — Απαίσια!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (άναυδο).

—Το πιστεύεις αυτό;

ΤΟ ΑΓΟΡΙ.— Όσο τίποτα στον κόσμο!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (βουρκώνει). — Μπράβο!

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (έξωλλο). — Άντε, λοιπόν! Ζήτη και ρέστα! (με σφιγμένα δόντια)

—Υστερ' απ' αυτό που έκανες!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Μα τί έκανα, τελοσπάντων!

ΤΟ ΑΓΟΡΙ.— Να με κοροϊδεύεις τόσο καιρό, να μου παρουσιάζεις για σκιάχτρο και για φόβητρο τον πατέρα σου και, ξαφνικά, να μου πετάς την αλήθεια, ότι έδω και τρία χρόνια βρίσκεσαι στο εξωτερικό! (άνασαινει θαθεία) Και να σέ παρακαλώ, εγώ! «Κάποτε, δρέ Καϊτούλα, δέκα λεπτά ακόμα!» και να γίνεσαι τέλεια ήσυχος έσύ και να μου απαντάς έντρομη: «Α-δύνατον! Τί θα πη ό μπαμπάς;». Και στο δρόμο πά-

λι, όλο άλαφιασμένη: «Άχ, μή μάς δούν και το πούν του μπαμπά!» Και στο τηλέφωνο τή ίδια: «Μη μου τηλεφωνήσης, γιατί μπορεί να πάρη το ακουστικό ό μπαμπάς!». Έδω ό μπαμπάς, εκεί ό μπαμπάς, παντού ό μπαμπάς! Άγωνία κι' εφιάλτης μου έγινε, έα χρόνο, τώρα, που γνωρίζομαστε. Κυνηγημένα τα λιγόλεπτα ραντεβού μας, από τη φοβέρα του μπαμπά. Γεμάτες τρόμο οι φευγαλέες συναντήσεις μας από την απειλή του μπαμπά. Και, ξαφνικά, τί έρχεσαι και μου λές, τί έκνευριστική άφέλεια!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (άθώα).

— Τί σου λέω;

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (έξω φρενών). — Ότι αυτός ό μπαμπάς είναι ουσιαστικά άνυπαρκτος, άφου τόσο χρόνια λείπει στο εξωτερικό!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (άθώα).

—Κι' άφου λείπει, να μην το πω;

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (μασάει σίδερα). — Την κουτή μου κάνεις; Έπρεπε να μου τήχες πη άπ' την άρχή! Όχι, μου τον είχες τόσο καιρό για σκιάχτρο! Γιατί τόκανες αυτό;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (με άφέλεια). — Γιατί... σ' αγαπούσα!

ΤΟ ΑΓΟΡΙ.— Τώρα, τό θράσος σου βγαίνει από κάθε όριο άνοχής! Άν μ' αγαπούσες, θα κύταρες κι' έσύ να δρίσκεσαι όσο το δυνατόν περισσότερη ώρα μαζί μου! Όπως έκανα εγώ, που σ' αγαπούσα! (άπότομα με θυμό) Σου είπα έγώ ποτέ, πώς μ' έμποδίζει ή μαμά μου, που έχει... πεθάνει, έδω κι' έφτά χρόνια;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Όχι!

ΤΟ ΑΓΟΡΙ.— Τότε, έσύ, τί την ήθελες στη μέση τη φοβέρα του μπαμπά; Έξ αίτίας της δεν πήγαμε ούτε μία έκδρομή! Έξ αίτίας της δεν κάναμε ούτε ένα μπάνιο! Έξ αίτίας της βλεπόμαστε μία στιγμή στα πεταχτά, λέγαμε τα λογάκια μας κι' έφευγες και χανόσουν σαν όπτασία κι' εγώ έμενα μονάχος να σ' αναζητώ άπελπισμένα στις θεντροστοιχίες και κάτω άπ' το φεγγάρι!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (αυθόρμητα). — Είδες πούγινες και παίτης;

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (μπαρούτι σωστό). — Κοροϊδεύεις τώρα;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (με ειλί-κρίνεια). — Όχι, καθόλου! Αυτό είναι μία εύχάριστη έκπληξη, που... (σταματάει άπότομα)

ΤΟ ΑΓΟΡΙ.— ... πού; Για τίς το!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— ... που όφείλεται στον... μπαμπά!

ΤΟ ΑΓΟΡΙ.— Έ, αυτό είναι άνω ποταμών!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Μη νευριάζεις, αγάπη μου! Λησμονείς κάτι σοβαρό. Ξέρεις τί

είναι έκείνο, που κάνει ποιητές;

ΤΟ ΑΓΟΡΙ.— Τί είναι;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Είναι ή Άγάπη ή μεγάλη, ή άγνή, ή φευγαλέα και, προπαντός, ή άπιστη!

ΤΟ ΑΓΟΡΙ.— Τέτοια είναι ή δική μας;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Δεν τό ξέρεις; Όλ' αυτά τα συστατικά τάχει μέσα της ή Άγάπη μας και, προπαντός, τό τελευταίο!

ΤΟ ΑΓΟΡΙ (με... πικρό, πείρα). — Όσο γι' αυτό, ναι!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Βλέπεις, λοιπόν; Και πού όφείλεται αυτό; Όφείλεται στη φοβέρα του μπαμπά!

ΤΟ ΑΓΟΡΙ.— Πώς, δηλαδή, όφείλεται στη φοβέρα του μπαμπά;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Άν δεν υπήρχε αυτή, τότε ή Άγάπη μας θα είχε ξεπέσει άπ' την άρχή στη ρουτίνα, στην πεζότητα, στη συνήθεια, στο μπουχτισμα! Και θα ήταν κρίμα! (με πολλή συγκίνηση) Ήταν τόσο όμορφη ή Άγάπη μας, που δεν έπρεπε να την αφήσουμε να πάρη από την πρώτη στιγμή τό δρόμο του κόρου. Έπρεπε να την πλουτίσουμε με την ποιησία της άγωνίας, με τη γοητεία του άπιστου όνείρου. Και σ' αυτό μάς δόνησε ή δική μου έπινοση, μάς δόνησε ή δημιουργία της «φοβέρας του μπαμπά». Ένώ όλόκληρο χρόνο τώρα, ή Άγάπη μας γέμισε χτυποκόρδια, άγρυπνίες, ξενύχτια, δικά σου περάσματα κάτω άπ' το παράθυρό μου και δικά μου δειλά τραδήγματα της κορτίνας.

ΤΟ ΑΓΟΡΙ.— Δέ νομίζεις πώς περιπλανάσαι στα χρόνια του Ρωμίου και της Ιουλιέτας;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Ξέρεις πόσο μοντέρνα είμαι σέ όλα! Όμως, στο θέμα της Άγάπης, δέχομαι αυτό που λές. Και καμαρώνω γι' αυτό. Είναι τό μόνο που αξίζει να επιζητή από τα χρόνια έκείνα. Γιατί, είναι τό μόνο που έγγυαται τη δημιουργία της γνησίας Άγάπης. Κι' έγώ, γι' αυτή φοντίζω, γι' αυτήν πάσχιζα!

(Σιγή. Το αγόρι φαίνεται να πειθαίται, γιατί έπιστρέφει ήρεμα στο παγκάκι.

Αύ λ α ί α

ΧΙΟΥΜΟΡ

— Τί κάνει ή γυναίκα σου;

— Δεν είναι καλά. Άσχολεύεται με τό κεφάλι της τώρα.

— Και γιατί δεν ρωτάς κανένα γιατρό;

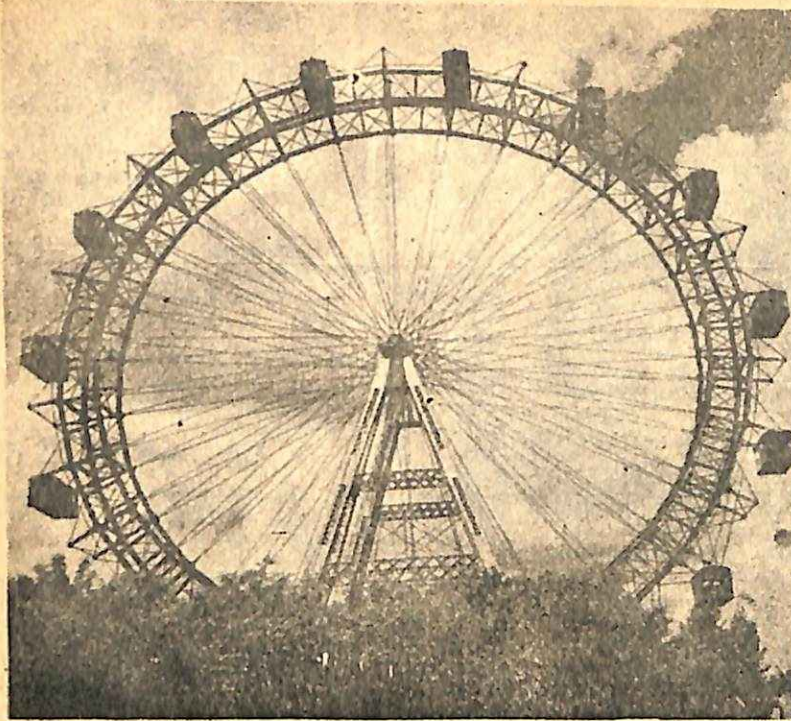
— Δεν θα είχε κανένα σκοπό; πηγαίνει στής κατελούς της.

— Τί είχατε χθες με τον Κωστή και τσακωθήκατε;

— Τόν ρώτησα άν θα κάνει γιορτές φέτο έκεί που τις έκανε πέρσι.

— Και μ' αυτό τσακωθήκατε;

— Ναι. Δεν ήξερα ότι πέρσι τις γιορτές ήταν φυλάκη.

■ Έξηνα χρόνια έχει στη στρογγυλή ράχη του ό γιγαντιαίος αυτός τροχός, του Πράτερ της Βιέννης. Όπως τότε, έτσι και τώρα συγκεντρώνει μεγάλους και μικρούς και τους διασκεδάει.

ΤΟ ΠΡΑΤΕΡ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

Τα φαντάσματα του Πύργου, ή Γιγαντιαία Ρόδα και ό λιλιπούτειος σιδηρόδρομος περίφημες «άτραξιόν» για τους τουρίστες

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ της Βιέννης γέμισαν πάλι από ξένους. Άμερικάνοι, σ'ας προσπερνούν, Έγγλέζοι άγρικυττάζετε, έλληνικά τσακωνίζουν, αυτά σας, προσπερνάτε με παρέα μελαχροινή, χειρονομούσα και ίταλομιλούσα, και ξαφνικά σ'ας άγκαλιάζει κάποιος που σ'ας κατασπάζεται. Στην Ελλάδα δεν τήχαινε ποτέ να τον συναντήσετε στο δρόμο σας, τον βλέπατε κάθε δισεκτον έτος, έδω όμως, στη Βιέννη με τόν πολυάριθμο πληθυσμό της—πλέον από έναμιση εκατομμύριο—τόν συναντήσατε μόλις πάτησε τό πόδι του, πέσατε μύτη με μύτη ό ένας στον άλλο. «Γεια σου» και τά λοιπά «και τά παιδιά μου έπιθυμούν να δούν τά φαντάσμα του Πράτερ».

Τα φαντάσματα του Πράτερ είναι ή άτραξιόν που συγκινεί όχι και μικρόν αριθμό από τους Έλληνες τουρίστες. Δεν έχουν ξανάβρει στη Βιέννη, όμως τό Πράτερ και δ' τα φαντάσματά του είναι τό πρώτο που έπιθυμούν να δούν. Μετά έρχεται ή μεγάλη ρόδα του Πράτερ. Και τρίτος ό λιλιπούτειος σιδηρόδρομος.

Πώς τά κατάφεραν αυτά τά φαντάσματα ώστε να έχουν τόση έπιτυχία, να φθάν ή φήμη τους μέχρι την έσχάτη άκρη της Κοκκινιάς και μέχρι την πιο μοντέρνα πολυκατοικία της Αθήνας; Αδελφον. Τό Πράτερ της Βιέννης λογίων των λογίων παράγκες έχουν στηδή

λαίπωρο πύργο, δηλαδή, με μία τσουλήθρα, που έχει είδους κοσόνια—δαγκάκια. Σπαρτακτικές κραυγές ακούγονται από τό έσωτερικό του πύργου, από τό «συρμό» που ανεχώρησε ήδη, φίσκα έπισκέπτες. Οι δουλειές του μεσαιωνικού στοιχειωμένου πύργου ήταν τόσο χουσές που φύτρωσαν ήδη κι' άλλοι δυό πύργοι, γεμάτοι στοιχεία κι' αυτοί, από τάρτασα μέχρι θεμέλια.

Η μεγάλη ρόδα του Πράτερ είναι γνωστή βέβαια—και δικαίως—σέ όλον τον κόσμο. Μα δέ τη γνώρισε μία τέτοια έπιτυχία, παρ, όλη της την ήλικία και την ιστορία.

Έφ'ετος είχε τά έξηντάχρονα της ή μεγάλη ρόδα του Πράτερ. Τα γενέθλια αυτά γιορτάστηκαν και μάλιστα με κάθε έπισημότητα. Στολίστηκαν τά δαγόνια με λουλουδία, και την έτεσεφέθηκε, την έορτάζουσα, ό ίδιος ό Δήμαρχος με όλόκληρο τό Δημοτικό Συμβούλιο.

Στά γεωμερικά λέγεται «Ρίζεν Ράντ», «Γιγαντιαία Ρόδα». Και είναι πράγματι. Ό άξονάς της μονάχα ζυγίζει 16.300 κιλά. Οι άκτινες που συνδέουν τον άξονα με τον κύκλο της ρόδας από όπου κρέμονται τά δαγόνια, είναι 120 τόν άριθμόν. Τα θεμέλια του όλου έργου καλύπτουν μία μεγάλη έπιφάνεια. Και στοίχισε τό όλο έργο 500.000 κορώνες, έδω και έξηντα χρόνια, στα 1897 που τελείωσε. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για ένα γιγαντιαίο παιχνίδι,, είς χρησιν μεγάλων και μικρών. Ό λόκληρη ή οικογένεια μπορεί να καθήση αναπαυτικά στο δαγόνι και ή ρόδα θ' άρχισή ν' ανεβαίνει, στα ύψη, ενώ θα παίξη ή μουσική. Καμμία άδιαθεσία, καμμία ζαλάδα δεν αισθανέσθε και κίνδυνος ουδείς. Έδώ και έξηντα χρόνια που λειτουργεί ή ρόδα δεν έχει συμβη τό παραμικρό άτύχημα. Θ' ανεβαίνετε, όλο και θ' ανεβαίνετε και θα πιάση να ξετυλίγεται μπροστά σας ένα πανόραμα: Τό Πράτερ πρώτα με τους δρόμους του, με την κίνησή του, με τό δάσος του, ώσπου τό μάτι σας θα μπορέση να χαρή όλόκληρη τη Βιέννη, όλόκληρη την πεδιάδα της Βιέννης με τους λοφίσκους που την κορνιζάρουν. Σας βεβαιώνω, πως τό θέαμα αξίζει τον κόπο. Κάθε που ένα δαγόνι φθάνει στην κορυφή, ή ρόδα

σταματά. Τό ύψος είναι άρκετά σεβαστό. Νιώθετε τον καθαρό αέρα, τον νοιώθετε στην άναπνοή, στα πλεονία σ' όλόκληρο τό κορμί σας. Οι άσθματικοί αισθάνονται άνακούφισι, όπως είναι δά φυσικό.

Ό λιλιπούτειος σιδηρόδρομος είναι κι' αυτός μία παιδιά για μεγάλους και μικρούς. Σας παίρνει από την είσοδο του Πράτερ, σας γυρίζει σ' όλόκληρο τό δάσος και ή όλη διαδρομή δεν περνά τη μισή ώρα. Είναι ένας χαριτωμένος περίπατος που στοιχίζει μόλις τρία σελλίνια. Και είναι και μία διασκεδάσις που σας θυμίζει τά παιδικά σας όνειρα. «Άχ να είχα ένα σιδηροδρομικό που να μπορ ή να με χωρή!» Σας χωρεί. Τό κάθε δαγόνι του χωρεί τέσσερις, και ή μηχανή του είναι μηχανή του Κοντροδουβούλη. Όμως, άπ' όλα έχει αυτός ό σιδηρόδρομος. Άκόμα και σταμαάρη.

Αυτές λοιπόν είναι οι τρεις μεγάλες άτραξιόν του Πράτερ. Άλλά τά φαντάσματα συγκινούν τό περισσότερο, έκεί μαζεύεται ό ντουίνας, «Γιατί τάχα;» Θα ρωτήσετε. Αυτό ρώτησα κι' εγώ. «Έκεί που τρέχεις τσουλήθρα μέσα στον πύργο» μου είπαν «ένα φάντασμα σου τραβά τ' αούτι, άλλο σέ γραπώνει από τόν ώμο, άλλο σου άρπάζει τό καπέλο...» Όμως τό ξαναδρίσκετε τό καπέλο σας στην είσοδο, στο ταμείο. Τα φαντάσματα είναι όπωσπρεπτικά και γνωρίζουν όλες τις απαιτήσεις της άστυνομίας.

Καλή άντάμωσι λοιπόν στη Βιέννη, μπροστά στον πύργο των φαντασμάτων. Πού άλλο;

ΠΗΝ. Μ.

ΕΥΣΕΒΗΣ ΠΟΘΟΣ

Ένας τοκογλύφος παρακαλούσε κάποιον ιεροκήρυκα να μιλήσει κατά της τοκογλυφίας.

— Άλλά, λέγει ό ιεροκήρυκας, έμαθα πώς είσθε...

— Σας είπαν την αλήθεια, πάτερ μου!

— Λοιπόν άποφασίσατε να σταματήσετε αυτό τό έλεεινό έπάγγελμα;

— Άντιθέτα θέλω από τό κήρυγμα να έπηρεαστούν μερικοί και να σταματήσουν αυτή τη δουλειά γιατί με συνανώνονται φοβερά...

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ

του παιδιού σας

Χρήσιμες συμβουλές για τις μητέρες

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ένα καλό βιβλίο, ένα άκριβό και μεγάλο βιβλίο που σας λέει τί πρέπει να γνωρίζετε για τα μωρά. Έκείνο όμως που δεν σας λέει τό βιβλίο είναι τί πρέπει να κάνετε όταν τό παιδί σας δεν είναι σύμφωνο μ'έκείνα που γράφει τό βιβλίο.

Τό παιδί του ενός έχει τέσσερα δόντια στους έξη μήνες αλλά δεν μπορεί να μείνη καθιστό. Τού άλλου στέκεται όρθιο στους όκτώ μήνες του, αλλά δεν έχει κανένα δόντι. Πολλά παιδιά άκολουθούν τις γενικές άρχές της ανάπτυξεως στη μία περίπτωση, άλλα δεν τις άκολουθούν στην άλλη. Έπομένως δεν υπάρχουν άπόλυτοι κανόνες. Συνήθως τά παιδιά αναπτύσσονται γρηγορότερα στον ένα τομέα και καθυστερούν σέ άλλο. Πολύ λίγα αναπτύσσονται άπόλυτα κανονικά, δηλαδή να έχουν όλη τη σειρά των δοντιών τους, να μιλούν καθαρά και να περπατούν σταθερά στα δυό τους χρόνια και τρείς μήνες.

Υπάρχουν βέβαια οι κανόνες της ανάπτυξεως, δεν πρέπει όμως ν' άνησυχήτε άν τό παιδί σας είναι καθυστερημένο σέ έναν τομέα. Στις τέσσερις με έξη έβδομάδες θα προσπαθήση να σηκώση τό κεφάλι του. Στους τρείς με τέσσερις μήνες θα κρατήσ' ή όρθιο τό κεφάλι του με σταθερότητα. Στους πέντε μήνες θ' άρχισή να γελάη, να μουρμουρίζει, να φωνάζη, να φλυαρή μόνο του.

Στους έξη μήνες θα καθήση μόνο του και θα προσπαθήση να πιάση ένα κινητό αντικείμενο, άκολουθώντας την τροχιά του με τά μάτια του. Στους έννιά μήνες θα μπορούσ' ή θ' άκυλίση προς τό μέρος που θέλει να πάη. Στους δέκα μήνες θα σηκώσ' ή όρθιο μόνο του στήριζόμενο σ' ένα αντικείμενο. Μπορεί να σταθή ακόμα και μόνο του και συχνά να προσφέρει και τά πρώτα του λόγια. Μεταξύ ενός χρόνου και δεκαπέντε μηνών μπορεί να περπατήσ' ή μόνο του, να κρατάη τό φλυτζάνι του και να πίνη μόνο, να λήη λίγες λέξεις και να καταλαβαίνει περισσότερες. Να έχη έπίσης όκτώ με δέκα δόντια.

Κάθε φορά που τό μωρό δείχνει μία κάποια καθυστέρηση προσπαθήστε να τό βοηθήσετε να άναπτύχ' ή γρηγορότερα αλλά να είστε ύπομονετική. Βοηθήστε το να μιλήσ' ή σχηματίζοντας καθαρά τις λέξεις με τό στόμα σας όταν σας παρακαλώσ' ή να μιλάτε. Θα μάθ' ή με τον καιρό.

1 Φόρεμα σε ίσια γραμμή από λινό ή κοτονάντ. Μιά πένσα ξεκινά από τη μασχάλη και καταλήγει σε τρεις ελεύθερες πένσες στα «άνος», δίνοντας στη φούστα λίγο φάρδος. Μιά κορδέλα είναι αντικρουστά στο ντεκολτέ και καταλήγει σε φιόγκο.

2 Ριγέ φορεματάκι με φαρδιά φούστα και κορσάζ ντεκολτέ σουρωτό. Στη μέση έχει ένα ασυνή-

θιστο κορσελέ από καρό ύφασμα, τοποθετημένο λοξά, που τελειώνει σε μύτες.

3 Ντέ πιές από λινό ή πικέ. Φούστα ίσια με πιέτες χαμηλά στα πλάγια και μιὰ πάτ. Ζακέτα σε στυλ σεμιζιέ γαντρισιμένη με κάθε πλευρά και με μονικάκι ζαπονέ. Η ζώνη είναι στενή.

Για όλες τις ώρες

ΚΟΜΨΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

ΣΥΝΔΕΣΙ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥ. ΜΕΝΟ: Ο πλούσιος φοιτητής της Κολούμπια Σάντυ Γκόλντστον παραμερίζει, στην καρδιά της Νεοϋρκέζας Μάρτζορ Μόργκενστερν, τον φτωχό και τίμιο Τζωρτζ Ντρόμπς. Πολλοί άλλοι τη φλερτάρουν και τη συνοδεύουν τα βράδια, ως το σπίτι της, μα η Μάρτζορ τους δίνει μόνο ένα φιλή για καληνύχτα, πράγμα που την κάνει, σιγά - σιγά, ν' αποκτήσει τη φήμη της «ψυχρής».

Η διάγνωσι αυτή δεν τη στενοχωρούσε καθόλου. Στο εστιατήριο του κολλεγίου της είχε ακούσει απειρίες συζητήσεις για το φλέρτ. «Ήξερε, λοιπόν, πως οι νέοι παρατούσαν το ίδιο εύκολα τα κορίτσια που τους άφηναν να προχωρούν πολύ. Η Μάρτζορ είχε φτάσει στο συμπέρασμα πως οι νέοι γοητεύονταν περισσότερο όταν τους παραχωρούσε κανείς λιγώτερα, κι έτσι κατάφερε προς το παρόν να κρατήσει μακριά από κάθε φασαρία.

Η μόνη εξαίρεσι σε όλα αυτά ήταν ο Σάντυ Γκόλντστον. Ένώ αυτός την έδωζε πιο συχνά έξω απ' όλους τους άλλους, δεν είχε δοκιμάσει να τη φιλήσει ούτε για καληνύχτα. Η Μάρτζορ ένιωθε ευγνωμοσύνη στην αρχή γι' αυτό το ασυνήθιστο φέροισιμο. «Επειτα, άρχισε ν' αντιστοιχείται μήπως το έκανε επίτηδες, από υπολογισμό. Κι' έπειτα, όταν εκείνος έπέμεινε σ' αυτή τη στάσι, εκείνη άρχισε να ενοχλήται λιγάκι. Όπως είχαν τα πράγματα, ο Ιπποτισμός απαιτούσε από έναν άντρα να κάνει κάποια προσπάθεια χαδιού, όσο σύντομο και τυπικό αν ήταν. Όμως, ήταν θαυμάσιος χορευτής κι' ήταν φανερό πως του άρεσε ή συντροφιά της. Το χιούμορ του, που στρεφόταν συνήθως έναγνιον του εαυτού του, τη διασκέδαζε πολύ. Έπαψε, λοιπόν, να προσπαθή να λύση το αίνιγμα του ενδοιασμού του, αφήνοντας την απάντησι στο χρόνο, και διασκεδάζε απλά μαζί του.

Έφτασε ο Ιούνιος, και μαζί μ' αυτόν η εβδομάδα των διαγωνισμών. Η Μάρτζορ έπρεπε να εγκαταλείψη τις διασκεδάσεις της και να το ρίξη στη μελέτη. Η μέθοδος της ήταν τυποποιημένη και ψυχραιμη. Το βράδυ, πριν από κάθε διαγωνισμό, διάβαζε όλη την ύλη που είχε, μ' ενδιαφέρον, σά να ήταν κανένα αστυνομικό μυθιστόρημα. Όταν τύχαινε ν' έχει δυο διαγωνισμούς σε μια μέρα, διάβαζε και τα δυο κείμενα σε μια νύχτα. Το μυα-

ΜΑΡΤΖΟΡ ΜΟΡΝΙΝΓΚΣΤΑΡ

ΕΝΑ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΧΕΡΜΑΝ ΓΟΥΚ

λό της, που έμοιαζε σαν το φακό φωτογραφικής μηχανής, αποτύπωνε το θέμα, που έμενε αρκετά καθαρό στο μυαλό της για είκοσιτέσσερις ώρες, αν και σε μια βδομάδα άρχιζε να θολώνει και σ' ένα μήνα δεν έμενε απολύτως τίποτα.

«Έπινε άπειρα φλυτζάνια καφέ, έτρωγε κυριολεκτικά τις ασπιρίνες, κοιμόταν δυο ή τρεις ώρες κάθε βράδυ, και πηγαίνονταν απ' το σπίτι στο κολέγιο σαν υπνωτισμένη, με κόκκινα μάτια, χλωμά μάγουλα, και με το κεφάλι της έτοιμο να έκραγη. Οι σπουδές της δεν την ενδιέφεραν πολύ, αλλά η αξιοπρέπειά της απαιτούσε να δισκείται ανάμεσα στις πρώτες της τάξεις της. Βγήκε απ' τη φοβερή αυτή εβδομάδα με τους συνηθισμένους της βαθμούς και με το συνηθισμένο της συνάχι, που ούτη τη φορά εξελίχτηκε σε γρίπη. Έμεινε δέκα μέρες στο κρεβάτι, με πόνους και πυρετό.

«Αλλά οι πόνοι κι' ο πυρετός ήταν το λιγώτερο: «Όλα τ' αγόρια της τηλεφωνούσαν ταχτικά για να ρωτήσουν πως πήγαινε —όλο έκτός απ' το Σάντυ. Η Ρόζαλιντ Γκρήν, που επισκέφτηκε τη Μάρτζορ στο κρεβάτι του πόνου, φρόντισε να την πληροφορήσει πως η Βέρα Κάσμαν είχε γυρίσει απ' το Κόρνελ, και πως ο Σάντυ δεν την άφινε πιά. Προς θεσε μάλιστα πως ο Σάντυ εί-

χε εμπιστευτή στον Φίλ Μπέμ, που της το είχε επαναλάβει, ότι η Βέρα Κάσμαν ήταν μιὰ εξαιρετική συντροφος για φλεοτάρισμα. Αυτό δεν ήταν καμμιὰ αποκάλυψι για τη Μάρτζορ. Είχε παρατηρήσει τα μικρά κόλπα της ξανθής: «Επαίρνε ένα τσιγάρο απ' το στόμα του Σάντυ και τραβούσε μερικές ρουφηξιές, χαϊδευε αψηχημένα με το δάχτυλο το πίσω μέρος του χεριού του, χόρευε κολλημένη επάνω του και με το ένα χέρι χωμόνε στα μαλλιά του. Μά, καρφωμένη καθώς ήταν στο κρεβάτι, δεν μπορούσε να κάνει τίποτα, κι' ο πυρετός της έφερνε εφιάλτες κι' άλλες εικόνες, όπου ο Σάντυ φλερτάρει την ξανθή, τη φιλούσε κι' έπειτα την παντρεύονταν κιόλας.

«Η Μάρτζορ παρηγοριόταν φλερτάροντας πολλή ώρα απ' το τηλέφωνο με τους άλλους νέους, και λέγοντας στον εαυτό της πως δεν την ένοιαζε καθόλου για το Σάντυ, γιατί το δικό της μέλλον δρισκόταν στο θέατρο. Η κοινωνική της επιτυχία είχε σκιαστεί για λίγο το δροσισ της Μάρτζορ Μόρνινγκσταρ. Αλλά, στις ατέλειωτες ώρες που έμενε τώρα στο κρεβάτι, είχε άρχισι να ξαναλαμβάνει ένα καινούργιο φως. «Εστειλε τον αδελφό της να της αγοράσει θεατρικά έργα, καθώς και καταλόγους για τα θερινά τμήματα των δραματι-

κών σχολών. Διάβασε όλα τα έργα του Εϋγένιου Ο' Νήλ και του Νόελ Κρούσαντ, και πολλά απ' τα έργα του Μπέρναρ Σώ. Η φλόγα της φιλοδοξίας της, ενισχυμένη απ' τον πυρετό, κατανικούσε όλα τα εμπόδια και πολλαπλασίαζε τα ουράνια τόξα. Το πρώτο πράγμα που έκανε, όταν ο γιατρός της έδωσε την άδεια να σηκωθεί απ' το κρεβάτι, ψυχρούτσικη και πέντε κιλά πιο αδύνατη, ήταν να γραφτή στα μαθήματα δραματικής τέχνης του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης, και σε κάτι στοιχειώδη μαθήματα για θεατρικούς συγγραφείς στο Πανεπιστήμιο της Κολούμπια. Αυτό το τελευταίο το έκανε έπειδι ο Μπέρναρ Σώ ειπε κάπου πως ο καλύτερος τρόπος για να μάθ κανείς το θέατρο ήταν να γράφει γι' αυτό. Αυτή η μεταβολή ενώχλησε φοβερά την κυρία Μόργκενστερν, που γι' αυτήν τα σχέδια της Μάρτζορ να γίνει ηθοποιός, δεν ήταν παρά άερας φρέσκος. Δεν της άρεσε καθόλου η ιδέα να σπαταλή τα σαράντα δολάρια που στοίχιζαν οι εγγραφές, αν και θά τα είχε δώσει πρόθυμα για να της αγοράσει ένα καινούργιο φόρεμα ή παλτό. Μετά από αοκητή συζήτησι πλήρως τα διδάκτρα, μουρμουρίζοντας πως ο καλύτερος τρόπος να γιατρέψη τη Μάρτζορ από κάθε τέτοια κλίσι, θάταν ίσως να την αφήσει να εργαστή γι' αυτήν...

Μα η Μάρτζορ παρακολουθούσε και τα δυο μαθήματα πιστά, και τα κατάφερε καλά, παρ' όλο τον εξωφρενικό αριθμό των ραντεβού, των χορών, των εκδρομών και των πάρτυ όπου πήγαινε όλο το καλοκαίρι. Έγραψε ένα μονόπρατο που έγινε ατία να δεχτή τα ενθουσιώδη σχόλια του καθηγητού της, μα η ευχαρίστησι που της έδωσε αυτή η επιτυχία μειώθηκε απ' το γεγονός πως οι άλλοι έφτα μαθητευόμενοι δραματικοί συγγραφείς, που ήταν στην ίδια τάξι μαζί της, φαίνονταν να είναι μισοτρελλοι — ιδίως μιὰ γεροντοκόρη με γυαλιστερά μάτια, που δεν άποχωριζόταν ποτέ μιὰ βαλίτσα με δυο γάτες που νιαούριζαν. Ο καθηγητής της δραματικής τέχνης, ένας γερός ηθοποιός με άσπρα μαλλιά και μ' έντονη βρετανική προφορά, έλεγε πως η Μάρτζορ υποσχόταν πολλά, και της έδινε τους καλύτερους ρόλους «ένζενυ» για να τους παίξη στην τάξι.

Ήταν ένα διασκεδαστικό καλοκαίρι, που το σκοτεινίαζε μόνο η απομάκρυνσις του Σάντυ Γκόλντστον. Η κ. Μόργκενστερν της είχε προτείνει είκοσι φορές να καλέσουν το Σάντυ στο σπίτι, αλλά η Μάρτζορ έφερνε πάντα αντίρρησι, με όλο και πιο μεγάλο θυμό. Συναντούσε συχνά τον Σάντυ σε συγκεντρώσεις και σε διάφορα κέντρα, μαζί με την ξανθή πάντα. Ο Σάντυ χόρευε μάλιστα πολλές φορές και με τη Μάρτζορ. Φαίνονταν να τη συμπαθί το ίδιο πως πάντα, πίσω απ' το παραπέτασμα των

άστεϊων του. "Αλλά δεν της τηλεφωνούσε ποτέ.

Η κυρία Μόργκενστερν δεν ήταν απ' τις γυναίκες που αφήνουν τον εαυτό τους να παρασούρεται από ένα αντίθετο ρεύμα γεγονότων. Μία πολύ ξεστη μέρα, στα μέσα Αυγούστου, είπε στη Μάρτζορ κα-θώς έτρωγαν το πρωινό τους:

—Αυτή η ζέστη γίνεται ανυπόφορη... Τι θάλεγα να πηγαίναμε στο «Πράντο» για μια-δυό βδομάδες;

—Στο «Πράντο»;

—Αν μπορείς ν' αφήσεις τα μαθήματά σου της δραματικής τέχνης...

—Φυσικά μπορώ, αλλά... Το «Πράντο» είναι ένα μέρος για πολυκατομιμουριόχους...

—Δεν είναι τόσο φοβερό. Πολλές απ' τις φίλες μου πάνε εκεί, και δεν είναι εκατομμυριοῦχες. Λένε πως είναι πολύ εύχρηστα.

—Θα ήταν θαυμάσια, μαμά, αλλά... το «Πράντο»...

—Καλά, λοιπόν, θά δοῦμε. Θα μιλήσω γι' αυτό με τον πατέρα σου.

Τὴν ἄλλη μέρα, βρίσκονταν κιόλας μέσα σ' ένα βρώμικο τραίνο τοῦ Λονγκ Άιλαντ, με τρεις βαλίτσες γεμάτες απ' τα κομψότερα φορέματα της Μάρτζορ. Ο κύριος Μόργκενστερν έμεινε στην πόλη. Το καλοκαίρι για κείνον ήταν η πιο πολυσχολη εποχή. Η Μάρτζορ κι' η μητέρα της είχαν σταματήσει για ένα λεπτό στο γραφείο του, όσο τους χρειαζόταν για να πάρουν λίγα χρήματα, κι' η Μάρτζορ είχε κοιτάξει να λιποθυμήσει μέσα στο μικρό δωμάτιο χωρίς παράθυρα, που μύριζε χωρίς δυνατό μελάνι, ξεθυμασμένο καφέ και τὴν ιδιαίτερη μυρωδιά τῶν φτερῶν καί τῆς ψάσας που ήταν στοιβαγμένα στο πάτωμα του καταστήματος. Ο κύριος Μόργκενστερν με γραβάτα και γκριζό σακάκι, παρὰ τὴ φοβερὴ ζέστη, μ' ένα πρόσωπο που ήταν σχεδόν το ίδιο γκριζό με τὸ σακάκι του καὶ μούσκεμα στὸν ιδρώτα, τοὺς ἔδωσε κουρασμένα μερικά χαρτονομίσματα καὶ τοὺς εὐχέθηκε νὰ περάσουν καλά.

Τὸ «Πράντο» δὲν ἔμοιαζε καθόλου μ' αὐτὸ που ήταν, δηλαδή μ' ένα ἐβραϊκὸ ξενοδοχείο. Ὅταν πλησίαζε κανεὶς, ἔβλεπε τὶς καταπράσινες πελούζες του, τὶς μεγάλες του ταραστές, τὰ γήπεδα τοῦ τένις, καὶ τὴν τεράστια πισίνα ὅπου ἔπαζε, βουτούσε καὶ γελούσε ἕνα πλῆθος ἀπὸ ἡλιοκαμένους νέους. Πέρα ἀπ' τὸ ξενοδοχεῖο καὶ τοὺς ἀπέραντους κήπους του, ἀπλωνόταν ἕνας ὁριζῶς με ἀσπρὴ ἄμμο, χτυπημένη ἀπ' τὴ θάλασσα. Δὲν ήταν πολὺς καιρὸς πού τὸ «Πράντο» ήταν ἀκόμα ἕνα ξενοδοχεῖο τῆς μόδας, κλειστὸ γιὰ τοὺς Ἑβραίους. Ἀλλὰ ἡ μόδα εἶχε ἀλλάξει, οἱ καθῶς πρέπει ἀνθρωπὸι πηγαίνουν πρὸ μακριὰ στὸ νησί. Λίγοι Χριστιανοί, οἱ περισσότεροι πολιτικοί κι' ἀπ' τὸν κόσμον πρὸ θεάτρου, ἔρχονταν ἀκόμα στὸ «Πράντο», ἀλλὰ ἦταν τώρα γνωστὸ ὡς ἐβραϊκὸ κέντρο, καὶ τὸ μόνο πού γρεισόταν κανεὶς γιὰ νὰ μείνῃ ἐκεῖ ήταν νάχη ἀρκετὰ χρήματ γιὰ νὰ πληρώσῃ τὸν λογαριασμό. Αὐτὸς ήταν ἀρκετὸς περιουσιαστὴς γιὰ νὰ τὴ διατηρήσῃ πολυτελὲς καὶ κομψή, παρὰ τὴν κοινωνικὴ παρακμή του.

Κιττάζοντας γύρω τῆς τὶς μαρμαρίνες κολόνες τὰ περσινὰ καὶ χαλιά, καὶ τοὺς ὡραίους πινάκες τῆς εἰσόδου, ἡ Μάρτζορ δὲν πρόσεξε τὸν Σάντυ Γκόλντστον, πού βρισκόταν στὸ γραφεῖο τοῦ ξενοδοχείου.

—Γεῖά σου, Μάρτζο! φώναξε ἐκείνος.

—Ἀπ' τὸν ὦμο του κρεμόταν ἕνας λευκὸς σακκὸς μὲ τὰ πιστονακία τοῦ γκόλφ, κι' ἦταν μαῦρος σὰν Μεξικανός. Ἡ γυναίκα πού τὸν κρατοῦσε ἀπ' τὸ μπράτσο, κοντὴ καὶ παχουλή, μὲ γκριζωπά μαλλιά καὶ μ' ἕνα κομψὸ σπορ ἄσπρο φόρεμα, σήκωσε τὰ γυαλιά, πού κρέμονταν ἀπ' τὸ λαιμὸ τῆς μὲ μὴ λεπτὰ ἀλυσίδα, καὶ κτύπησε τὴν κυρία Μόργκενστερν.

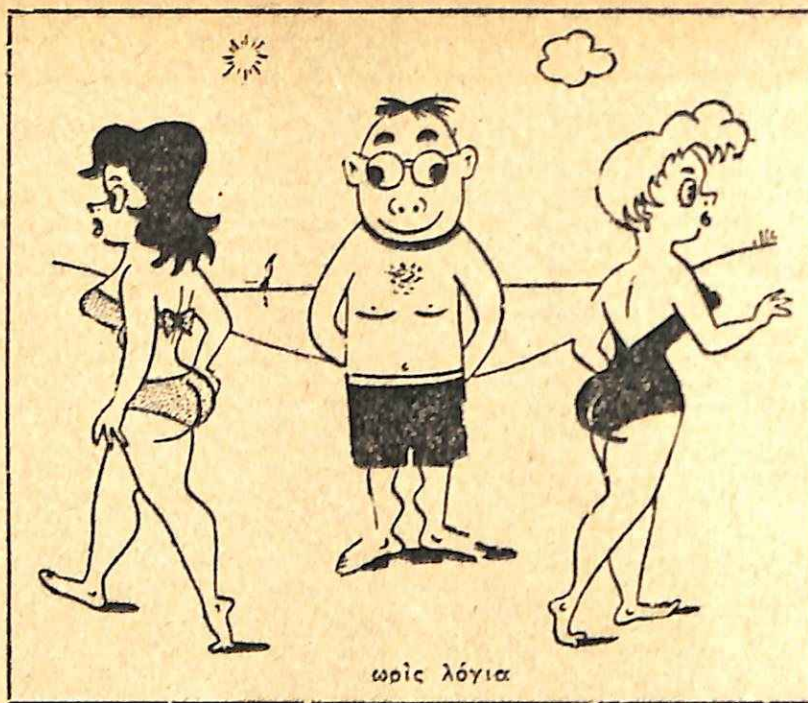
—Γεῖά σου, Ρόζα. Πῶς ἔδω;

—Γεῖά σου, Μαίρη, εἶπε ἡ κυρία Μόργκενστερν. Τί γίνεσαι, Σάντυ;

—Τί ἐκπληξί εἶναι αὐτή; Γιατί δὲν μὰς εἰδοποίησες πῶς θάρχουσιν; εἶπε ἡ κυρία Γκόλντστον. Ἡξέρες πῶς εἴμαστε ἔδω. Θὰ κανόνιζα νὰ φάμε μαζί...

—Τί ἐκπληξί εἶναι αὐτή; Γιατί δὲν μὰς εἰδοποίησες πῶς θάρχουσιν; εἶπε ἡ κυρία Γκόλντστον. Ἡξέρες πῶς εἴμαστε ἔδω. Θὰ κανόνιζα νὰ φάμε μαζί...

—Τί ἐκπληξί εἶναι αὐτή; Γιατί δὲν μὰς εἰδοποίησες πῶς θάρχουσιν; εἶπε ἡ κυρία Γκόλντστον. Ἡξέρες πῶς εἴμαστε ἔδω. Θὰ κανόνιζα νὰ φάμε μαζί...

ὠρίς λόγια

καὶ χαλιά, καὶ τοὺς ὡραίους πινάκες τῆς εἰσόδου, ἡ Μάρτζορ δὲν πρόσεξε τὸν Σάντυ Γκόλντστον, πού βρισκόταν στὸ γραφεῖο τοῦ ξενοδοχείου.

—Γεῖά σου, Μάρτζο! φώναξε ἐκείνος.

—Ἀπ' τὸν ὦμο του κρεμόταν ἕνας λευκὸς σακκὸς μὲ τὰ πιστονακία τοῦ γκόλφ, κι' ἦταν μαῦρος σὰν Μεξικανός. Ἡ γυναίκα πού τὸν κρατοῦσε ἀπ' τὸ μπράτσο, κοντὴ καὶ παχουλή, μὲ γκριζωπά μαλλιά καὶ μ' ἕνα κομψὸ σπορ ἄσπρο φόρεμα, σήκωσε τὰ γυαλιά, πού κρέμονταν ἀπ' τὸ λαιμὸ τῆς μὲ μὴ λεπτὰ ἀλυσίδα, καὶ κτύπησε τὴν κυρία Μόργκενστερν.

—Γεῖά σου, Ρόζα. Πῶς ἔδω;

—Γεῖά σου, Μαίρη, εἶπε ἡ κυρία Μόργκενστερν. Τί γίνεσαι, Σάντυ;

—Τί ἐκπληξί εἶναι αὐτή; Γιατί δὲν μὰς εἰδοποίησες πῶς θάρχουσιν; εἶπε ἡ κυρία Γκόλντστον. Ἡξέρες πῶς εἴμαστε ἔδω. Θὰ κανόνιζα νὰ φάμε μαζί...

—Τί ἐκπληξί εἶναι αὐτή; Γιατί δὲν μὰς εἰδοποίησες πῶς θάρχουσιν; εἶπε ἡ κυρία Γκόλντστον. Ἡξέρες πῶς εἴμαστε ἔδω. Θὰ κανόνιζα νὰ φάμε μαζί...

—Τί ἐκπληξί εἶναι αὐτή; Γιατί δὲν μὰς εἰδοποίησες πῶς θάρχουσιν; εἶπε ἡ κυρία Γκόλντστον. Ἡξέρες πῶς εἴμαστε ἔδω. Θὰ κανόνιζα νὰ φάμε μαζί...

—Τί ἐκπληξί εἶναι αὐτή; Γιατί δὲν μὰς εἰδοποίησες πῶς θάρχουσιν; εἶπε ἡ κυρία Γκόλντστον. Ἡξέρες πῶς εἴμαστε ἔδω. Θὰ κανόνιζα νὰ φάμε μαζί...

—Τί ἐκπληξί εἶναι αὐτή; Γιατί δὲν μὰς εἰδοποίησες πῶς θάρχουσιν; εἶπε ἡ κυρία Γκόλντστον. Ἡξέρες πῶς εἴμαστε ἔδω. Θὰ κανόνιζα νὰ φάμε μαζί...

—Τί ἐκπληξί εἶναι αὐτή; Γιατί δὲν μὰς εἰδοποίησες πῶς θάρχουσιν; εἶπε ἡ κυρία Γκόλντστον. Ἡξέρες πῶς εἴμαστε ἔδω. Θὰ κανόνιζα νὰ φάμε μαζί...

—Τί ἐκπληξί εἶναι αὐτή; Γιατί δὲν μὰς εἰδοποίησες πῶς θάρχουσιν; εἶπε ἡ κυρία Γκόλντστον. Ἡξέρες πῶς εἴμαστε ἔδω. Θὰ κανόνιζα νὰ φάμε μαζί...

με μαζί, εἶπε ἡ κυρία Μόργκενστερν στὴ μητέρα τοῦ Σάντυ. Σὲ ποῖο τραπέζι κάθεστε;

Ἡ κυρία Γκόλντστον χαμογέλασε.

—Πολὺ φοβάμαι πῶς δὲ θὰ γυρίσουμε γιὰ τὸ φαγητό. Θὰ τοιμηθούμε κατὶ στὴ λέσχη. Ἀλλὰ εἰμαι σίγουρη πᾶ: θὰ βλεπόμεστε συχνὰ τώρα. Ἀντίο.

Ἡ κυρία Μόργκενστερν ἔγραψε στὸ βιβλίο τοῦ ξενοδοχείου, κι' ἐνῶ ἀνέβαιναν ἀπάνω μὲ τὸν ἀνελευκυστήρα, ἡ Μάρτζορ δάγκωνε συνεχῶς τὰ γείλη της. Ἡ κυρία Μόργκενστερν εἶχε ἕνα ἄθωο, εὐτυχισμένο χαμόγελο.

Ἡ Μάρτζορ χτύπησε τὴν πόρτα τοῦ δωματίου τοῦς πίσω της, καὶ στάθηκε μὲ τὴν πλάτη ἀκουμπισμένη ἀπάνω της.

—Μητέρα, θὰ γυρίσουμε ἀμέσως στὸ σπίτι!

—Τί; Τρελλάθηκες; εἶπε ἡ μητέρα μαλακά, βγάζοντας τὸ καπέλο τῆς μπροστὰ στὸν καθρέφτη. Μόλις φτάσαμε.

—Πῶς μπορέσεις, μαῖε; Πῶς μπορέσεις;

—Πῶς μπορέσα, τί; Φταίω ἐγὼ ἂν οἱ Γκόλντστον συμπαθοῦν τὸ «Πράντο»; Μήπως αὐτὸ σημαίνει πῶς ἐμεῖς δὲν μπορούμε νὰρχομαστε ἔδω; Εἴμαστε σὲ μὴ ἐλευθέρη χώρα, ἔτσι κι' ἂν ὁ Σάντυ β' κεται στὸ «Πράντο»!

Δύο γκρουμ μὲ κόκκινες στολὲς ἔφεραν μέσα τὶς ἀποσκευές τους. Ἡ Μάρτζορ πῆγε στὸ παράθυρο καὶ στάθηκε ἐκεῖ θυμωμένη, ἐνῶ ἡ κυρία Μόργκενστερν ἔδινε ὁδηγίες γιὰ τὴν τοποθέτησιν καὶ τὸ ἀνοιγμα τῶν ἀποσκευῶν. Μόλις ἐκείνοι ἔφυγαν, ἡ Μάρτζορ ὥρμησε κοντὰ της.

—Εἶπα πῶς φεύγω. Γιατί τ' ἀνοίγεις ὅλα;

—Δὲν προτιμᾷς νὰ ἀλλάξεις καὶ νὰ κολυμπήσεις; Εἶναι παράλογο νὰ γυρίσεις πίσω σ' ἐκεῖνο τὸ φουρνό...

—Θέλω νὰ φύγω τώρα ἀμέσως!

Ἡ κυρία Μόργκενστερν ἐβγαλε τὸ φορέμα της.

—Καλά, δὲ σ' ἐμποδίζω. Ἐγὼ θὰ πάω νὰ κολυμπήσω πρὶν ἀπ' τὸ φαγητό.

Πῆρε τὸ μαγιὸ τῆς μέσα στὸ

μπάνιο, ἀφίνοντας νὰ πέσῃ πάνω στὸ κρεβάτι τὸ καινούριο μαγιὸ τῆς Μάρτζορ.

—Ἐγὼ νομίζω πῶς εἶναι πολὺ ἀνόητη. Τί τὸ κακὸ βρῖσκες στὸ νὰ ὑπάρχῃ ἕνας νέος πού γνωρίζεις στὸ ἴδιο ξενοδοχεῖο; Θὰ διασκεδάσης περισσότερο...

—Θεέ μου, μαμά, πῶς υπορεῖς καὶ φέρεσαι ἔτσι; Δὲν εἶδες πῶς μὰς κτύπησε ἡ μητέρα του;

—Ἡ Μαίρη Γκόλντστον εἶναι χαριτωμένος ἀνθρωπὸς. Ἐτσι κιττάζει: ὅλο τὸν κόσμον. Εἶναι λίγο μύω.

—Νομίζω πῶς ἀκούζεις τὰ δάντια σου γιὰ τὸν Σάντυ... Αὐτὸ ἀκριβῶς κάνεις, καὶ δὲ θὰ λάδω μέρος σ' ἕνα τέτοιο...

—Ἀκουσε, Μάρτζορ, δὲν μπορεῖς νὰ μὲ γελᾷς ἐμένα. Σοῦ ἀρέσει αὐτὸς ὁ νέος!

—Καὶ τί μ' αὐτό; Δὲν θὰ μπορούσα νὰ κάνω χειρότερα πράγμα ἀπ' τὸ νὰ τρέχω ἀπὸ πίσω του σ' ἕνα ξενοδοχεῖο...

—Δὲν εἶχες καταφέρει τίποτα καλύτερο μὴ κυνηγώντας τον, ἀγαπητὴ μου.

—Μά... μαμά, αὐτὴ εἶναι δική μου δουλειὰ καὶ κανενὸς ἀλλοῦ! Πότε ἐπιτέλους θὰ τὸ καταλάβεις αὐτό;

Ἡ κυρία Μόργκενστερν βγήκε ἀπ' τὸ μπάνιο μὲ τὸ μαγιό, καὶ μὲ μὴ πετσέτα γύρω ἀπ' τὸ λαιμὸ της.

—Καμμιά φορά, μὴ μικρὴ ὥσθι ἀλλάξει τὰ πάντα—θάρθῃς γιὰ μπάνιο;

—Ὁχι, δὲν θάρθω.

Ἡ κυρία Μόργκενστερν ἀνοῖξε τὴν πόρτα.

—Θὰ σὲ δῶ γιὰ τὸ φαγητό, λοιπόν... ἔκτος ἂν πάρῃς τὸ τραῖνο γιὰ νὰ γυρίσεις πίσω, φυσικά. Ἀν φύγῃς, φίλησέ μου τὸν μπαμπά.

Ἡ Μάρτζορ βημάτιζε στὸ δωμάτιο, βράζοντας ἀπ' τὸ θυμὸ της. Ὁ ἥλιος χτυπούσε ἴσια μέσα στὸ λευκὸ καὶ ζεστὸ δωμάτιο. Ἦταν καταπιδρωμένη. Κάτω ἀπ' τὸ παράθυρο ἦταν ἡ πισίνα, γεμάτη χαρούμενους νεαρούς. Ὑπῆρχαν μερικοὶ ἐξαιρετικὰ ὡραῖοι νέοι, παρατήρησε, μὲ τὰ μαῦρα τους μαλλιά ἀνακατωμένα ἀπ' τὸ νερό.

Σταμάτησε τὸν βηματισμὸ τῆς καὶ πῆρε τὸ καινούργιο τῆς μαγιό. Ἦταν τῆς τελευταίας μόδας: Ἀπὸ λάστιχο κρέμ, ἐντελὸς σεμνὸ, ἀλλὰ ἀπὸ ἀπόστασι-λῶς ἐκκοσμημένο ἔδινε τὴν ἐντύπωση τῆς τέλει γυμναστικῆς. Τὸ πῶσι τῆς τέλει γυμναστικῆς. Τὸ δωμάτιο ἦταν πραγματικὰ ἀφόρητα ζεστό...

Μετὰ τὸ βραδυνὸ φαγητό, ὅλοι οἱ νέοι χόρευαν στὴν τάρτα-σα πού ἔβλεπε πρὸς τὴ θάλασσα. Ἡ Μάρτζορ χόρευε ὀλόκληρες ὥρες μὲ τὸ Σάντυ. Ἐπειτα πῆγαν μὴ βάλτα στὴν παραλία μὲ τὸ σελήνεφω, κι' ὅταν ἔστριψαν μὴ στροφὴ πολὺ ὅταν ἔκρυβε ἀπ' τὸ ξενοδοχεῖο, κάθισαν κι' ἄρσαν τὸν μιλούν, κιττάζοντας τ' ἄστρο καὶ περνώντας τὴν ἄμμο μὲς ἀπ' τὰ δάχτυλά τους, ἐνῶ τὸ κύματα χτυποῦσαν στὰ πόδια τους. Ἐπειτὰ ἀπὸ λίγο, ἡ Μάρτζορ πέρασε διατακτικὰ τὰ δάχτυλά της στὸ πῶσι μέ-ρος τοῦ χερσίου τοῦ Σάντυ. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἄμεσο. Ὅταν γύρισαν στὸ ξενοδοχεῖο, μισὴ ὥρα ἀργότερα, οἱ σχέσεις τους εἶχαν προχωρήσει στὸ ση-μεῖο περίπου πού ἡ Μάρτζορ εἶχε φτάσει μὲ τὸν Τζώρτζ. Ἐ-γὼ θὰ πᾶω νὰ κολυμπήσω πρὶν ἀπ' τὸ φαγητό.

Πῆρε τὸ μαγιὸ τῆς μέσα στὸ

μπάνιο, χαρούμενοι, κι' ἐξαιρετικὰ εὐχαιοῖσιν ἀπ' τὸν ἐ-αὐτό τους...

Υ. ΟΙ ΦΙΛΟΔΟΞΙΕΣ

ΤΟΥ ΣΑΝΤΥ

Τὸ ἀνοικτὸ αὐτοκίνητο τοῦ Σάντυ ἦταν ἀρκετὰ μεγάλη ἀλλάγη μετὰ τὴν «Πηνελόπη»: Κόκκινα πέτινα καθίσματα, γυαλιστερὰ χερουῖλια ἀπὸ χρῶμο, καὶ μὴ μηχανή πού, μὲ ταχύτητα ἐξήντα χιλιόμετρων τὴν ὥρα, ἔκανε λιγώτερο θόρυβον ἀπ' τὸ μουρμουρίσμα τῶν ἐλαστικῶν ἢ τὴν αἰγανὴ τῆς τοῦ ραδιοφώνου.

Τὸ αὐτοκίνητο ἦταν δικό του, κι' ὄχι τοῦ πατέρα του. Κι' ὁ τρόπος πού τὸ ὠδηγοῦσε ἔδει-χνε πως ἦταν ἀποκλειστικὰ δικό του: Ὁδηγοῦσε ράθυμα, μὲ τὸ ἕνα χεῖρ ἀκουμπισμένο στὴν ἄκρη τοῦ παραθύρου.

Ὁ Τζώρτζ καθόταν πάντα ὀλόγισ-τος, ὠδηγώντας σὰν ὠδηγὸς τράμ.

—Πῶς εἶσαι σήμερα τὸ πρωί; εἶπε ὁ Σάντυ.

Ἡ Μάρτζορ, δένοντας ἕνα ροζ μαντήλι στ' ἀνακατεμένα μαλλιά της, εἶπε:

—Θαυμάσια. Κι' ἐσύ;

Φοροῦσε ἕνα ροζ μπαμπακε-ρὸ φορέμα καὶ λεπτὰ, χρυσὰ πέδιλα, μὲ τὸ μαγιὸ ἀπὸ μέ-σα. Πηγαίνουν νὰ κολυμπήσουν σ' ἕνα ἔρημο κόλπο, κάπου δέκα μίλια μακρύτερα ἀπ' τὸ «Πράντο».

—Εἶμαι παραξενεμένος, εἶπε ὁ Σάντυ. Δὲν μπορῶ νὰ σὲ καταλάβω.

Κτύπησε τὸ προφίλ του πού ἦταν μισοκρυμμένο ἀπ' τὰ γυα-λιά τοῦ ἡλίου. Τὸ στόμα του ἦταν ἴσιο καὶ σοβαρό.

—Δὲν μπορεῖς νὰ μὲ κατα-λάβεις; Ἐμένα μού φαίνεται πῶς ἔκανα τὸν εαυτό μου λι-γώκι υπερβολικὰ ἀπλό...

—Ναί; Τί σημαίνουν ὅλ' αὐ-τὰ, χεῖς τὸ βράδυ;

—Σὲ βεβαιώνω πῶς δὲν ἔξ-ρω. Τὸ φεγγάρι, ἴσως... Ἡ ἴ-σως νὰ μὴ ἀρέσῃς λιγάκι πε-ρισσότερο ἀπ' ὅσο θάρπρεπε, εἶπε μὲ ὀξύ μάλλον ὄφρος.

Κάνοντας μὴ γκριμάτσα, ἄ-πῶσε τὸ δυνατό χεῖρ του πάνω στὸ γόνατό της καὶ τὸ πίεσε λιγάκι.

—Αὐτὸ θὰ ἦταν πολὺ ὠραιο γιὰ νὰ τὸ πιστέψω.

Ἡ Μάρτζορ βέλησε νὰ φέ-ρη ἀντίρρηση γιὰ τὸ χᾶδι του, ἀλλὰ ἐκείνος εἶχε τραβήξει κιό-λας τὸ χεῖρ του.

Μαζεύτηκε στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ αὐτοκινήτου, ὥστε νὰ μὴ μπορῇ τὸ χεῖρ του νὰ τὴ φτάνῃ εὐκόλα.

—Ἀν ἐκείνος ἦταν παραξενε-μένος, τὸ ἴδιο ἦταν κι' αὐτὴ—ἐξαιρετικὰ παραξενεμένη. Ἀπ' τὴν ὥρα πού ζύπνησε τὸ πρωί, σκεπτόταν μὲ κατὰπληξί αὐτὰ π' εἶχαν γίνει τὴν προηγού-μενη νύχτα. Ὅλες οἱ σταθερές

ιδέες τῆς εἶχαν κλονισθῇ. Νο-μίζει ὡς τώρα πῶς ἕνα ἐνστικτο-γυναικεῖας τιμῆς ἐμποδίζε ἕνα κορίτσι νὰ φλερτάσῃ μ' ἕνα ἀντρα ὅταν ἀγαποῦσε κάποιον ἄλλον. Ὁ Τζώρτζ Ντρόμπε, ἀ-κόμα κι' ἂν δὲ γέμιζε ὅλο τὸν κόσμον, ἦταν ἀκόμα ὁ κα-θιερωμένος φίλος της. Ἀσφα-λῶς δὲν ὑπῆρχε τέτοιο ἐνστικ-το... Πίστευε ἐπίσης ὡς τώρα πῶς καινούργιο φλερτ θὰ ση-μειώε μὴ δραματικὴ στρο-φὴ στὶς συγκινήσεις της. Ἀλλὰ

σήμερα τὸ πρωί, ἡ στάσι τῆς ἀπέναντι στὸν Σάντυ ἔμενε ἡ ἴδια: Ἀόριστη, ἀλλὰ φιλική

καὶ περίεργη μᾶλλον παρὰ πε-ριπαθῆς. Τῆς φαίνονταν πρὸ οἰ-κείος, κι' αὐτὸ ἦταν ὅλο. Ὁ δι-κὸς τῆς εαυτὸς ἦταν λιγώτερο οἰκείος. Ἡ Μάρτζορ εἶχε ἐκ-πληξί τὸν εαυτό της, καὶ πε-ρίμενε, μὲ μὴ παραξένα εὐχά-ριστη νευρικότητα, νὰ δῇ τί ἄλλο παραξένο πράγμα θάκα-νε...

Ἀφῆσαν τὴ λεωφόρο καὶ μπῆκαν μέσα σ' ἕνα στενὸ καὶ βρώμικο δρομάκι, ἀνάμεσα σὲ πυκνὰ πεύκα. Ἡ νευρικότης τῆς Μάρτζορ μεγάλωνε. Εἶχε μεγάλη κλίσι στὰ μυθιστορη-ματα τῶν δανειστικῶν βιβλιο-θηκῶν. Σ' αὐτὰ τὰ βιβλία, γι-νόνταν πάντα ἡ ἀποπλάνησι τῶν κοριτσιῶν, πού πῆγαιναν μαζί μ' ἕνα νέο νὰ κολυμπήσουν σ' ἕνα ἔρημο μέρος— ἦταν σχε-δὸν μόνιμη αὐτὴ ἡ διαδικασία.

Ὁ Σάντυ Γκόλντστον, ψηλός, μελαχρινός, καὶ δυνατός, ἔ-μοιαζε πολὺ, ἔτσι πού ὠδηγοῦ-σε σιωπηλὰ, μ' ἕνα ὀριστο χαμόγελο γύρω ἀπ' τὸ στόμα του, μ' αὐτοὺς τοὺς ξελογια-στὲς τῶν μυθιστορημάτων. Ἡ Μάρτζορ δάδασε, φυσικά, μ' ἐνδιαφέρον αὐτὲς τὶς σκη-νές, καὶ πολὺ συχνὰ συναντοῦσε

στὶς παραγράφους πού περι-εγραφαν τὰ ἐκστατικά συναισθή-ματα τῶν κοριτσιῶν, κι' ἀνερω-τιστὰν σὰν τί νὰ ἔμοιαζε προα-ματικὰ ὁ σωματικὸς ἔρωτας.

Ἀλλὰ ὅταν ἡ πραγματικό-της βρισκόταν κοντὰ, αὐτὴ ἡ σκέψι τῆς ἔφερνε κάποια δυσά-ρεστη ἀνησυχία. Ὁ Σάντυ φαί-νονταν πολὺ καλοσυναιθετῶς γιὰ νὰ τῆς κάνει κακό, ἀλ-λὰ παρ' ὅλ' αὐτὰ θὰ προτιμοῦ-σε νὰ εἶχε μείνει στὸ «Πράντο» γιὰ νὰ κολυμπήσῃ.

Στὴν παραλία, γλίστρησε πί-σω ἀπ' τ' αὐτοκίνητο γιὰ νὰ βγάλῃ τὸ φορέμα της. Ἀργη-σε πίσω ἀπ' τὸ αὐτοκίνητο, χτενίζοντας τὰ μαλλιά της καὶ διορθώνοντας τὸ μακιγιάζ της.

Ὅταν βγήκε, τὸν εἶδε νὰ εἴ-ναι μπρούμυτα ξαπλωμένος στὴν ἄμμο, μὲ τὸ μαγιὸ του μόνο, καὶ μὲ τὸ κεφάλι χωμέ-νο κάτω ἀπὸ μὴ ἐλεγχισμένη καὶ κίτρινη ἐφημερίδα. Ὁ ἥλιος ἔκαιγε, ἀλλὰ φυσοῦσε κι' ἕνα δροσερὸ αἰεράκι. Ἡ Μάρ-τζορ στάθηκε λίγο κοντὰ στὸ αὐτοκίνητο, ἀπολαμβάνοντας τὴν γαληνὴμένη σιωπὴ, τὸ στα-σιμὸ τοῦ κύματος, τὴ μυρωδιά τοῦ πεύκου στὸν ἀέρα. Παρατή-ρῳσε τὸ Σάντυ προσεχτικὰ: Ἐκείνος δὲν ἔκανε καμμιά κί-νησι. Πῆγε καὶ κάθισε κοντὰ του, ἀλλὰ αὐτὸς δὲ σήκωσε τὸ κεφάλι του γιὰ νὰ τὴν κιττά-ζῃ. Ὁ ἥλιος ἦταν τόσο ζεστός, πού μπορούσε νὰ κάψῃ τὸ γυ-μνὸ τῆς δέρμα. Ὁ Σάντυ ἦταν

καταπιδρωμένος. —Σάντυ;

Παρατήρησε πῶς ἡ ἀναπνοή του ἦταν ἀξιοπρόσεχτα εὐκόλη καὶ κανονική.

—Σάντυ! Σάντυ Γκόλντστον, παρὰ τὸ κρυφτούλι! Μήπως κοιμήθηκες περιμένοντάς με;

Ἐντελῶς συγχυσμένη, τὸν κλώτπησε στὰ πλευρά: Ἦταν περισσότερο ἥρεμος ἀπ' ὅσο θὰ ἤθελε ἐκείνη... Ἐκείνος τι-νάχτηκε, ἀνασηκώθηκε, καὶ κά-θησε μ' ἕνα ἐνοχο χαμόγελο, τρίβοντας τὰ μάτια του.

—Διάβολε, νομίζω πῶς κόν-τεψα νὰ κοιμηθῶ, ἔ; Ὁ ἥλιος μού φέει πάντα τὸ ἴδιο ἀπο-τέλεσμα...

Σηκώθηκε ὀρθίος καὶ τῆς εἶ-πε:

—Ἐμπρός, πᾶμε.

Ἡ Μάρτζορ δὲν γνώριζε πα-ρὰ τὶς ὠργανωμένες πλάζ, τὶς γεμάτες πλῆθος, κουσέδες, πλανόδιους πωλητὰς, ναυγο-σώστες, καὶ παιδιὰ πού στ

— Θέλετε ἐδοῖ; εἶναι ἤτοι χα... Ὅα πῆτε λιγάκι πρώτως;
— Ἔτσι νομίζω. Μάρτζορι τί θέλεγες να δοκιμάζεις ἐν σάλινγκ της Σίγκατουόρης; Ὁ Μί Φόνγκ κάνει τὰ καλύτερα σάλινγκς στὴν πόλι.
— Ἡ Μάρτζορι διάσασε;
— Δὲν ξέρω ἀν θέλω να πι ποτό. Καφέ...
— Ὁ, Θεέ, εἶναι κρύα νιχα, πρέπει να ζεσταῖναι τὰ κόκκαλά σου. Δύο, Μί Φόνγκ. Εἶναι θαυμάσιος ἄνθρωπος, εἴπε ἡ Μάρσα καὶ τὸς κρεμώσαντα παλιὰ του. Ἡ γυναῖκ του ζωγραφίζει ὥραια. Ζεῖ στὸ πῶμα μέρος τοῦ καταστή-

ματος. «Έχω ένα παραβάν ξύ-
λα γραφισμένο από κερί». Είπε
θαυμάσιο, και μου τόδωσε σχε-
δόν χαρίσμα. «Η τροφή είναι
πεισιφην, σου λέω, και δεν κα-
στίει τίποτα. «Αν έχης συ-
ράντα σέντε επάνω σου, μπο-
ρείς νάχης ολοκληρω συμπίστι-
» Αν δεν έχης, θά σου τὰ δα-
νείσω εγώ.
— «Ο, δχι, δχι. Σ' εύχαρι-
στό, πάντως.
Μαζί με τὰ ποτά, ὁ Κινέζος
ἔφερε ἕνα πιάτο γεμάτο καφε-
τιές μικρὲς γαριδοῦλες. «Ὁ
Μάρτζορι μῶρτση τί ἤτ.; αὐ-
τά, κί' ἡ Μάρσα ἀναφώνησε.
— «Ἀγαπᾷ μου, μὴ ποὺ πῆ-
πὼς δὲν ἔχεις φάει ποτὲ τι-
γανιτὲς γαριδῶς. Ὅα πεθάνοι

— Δεν έφαγα ποτέ γαρίδες.
— 'Αλήθεια; 'Η Μάρσα τη κούταξε με έλαφρη ειρωνεία. Καλά, άς πιούμε στην υγεία του δοξασμένου ντεμπουίτσου σου στόν «Μικάδο»!

'Η Μάρτζορι σήκωσε τὸ ψηλὸ ποτήρι, ποὺ φαίνονταν μούρο στὸ κόκκινο φῶς. Τὸ ποτὶ αὐτὸ ἦταν δροσερό, ἑλαφρὰ γλυκὺ, καὶ καθόλου δυνατὸ. Χαμογέλασε, κουνώντας τὸ κεφάλι της με ἱκανοποίησις.

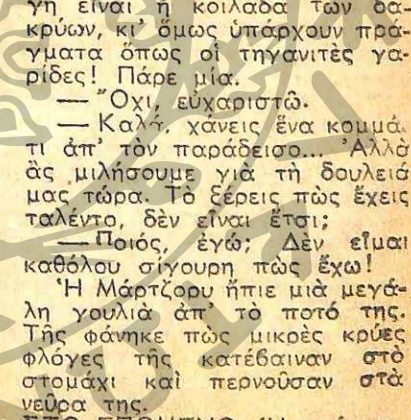
— 'Αληθινὸ νέκταρ, εἶπε Μάρσα. 'Αλλά ἀ μὴν πῆς παρὰπάνω ἀπὸ ἓνα. Κάποτε, ἔνας κακὸς γέρος ποὺ ἤθελε νὰ μὲ κατακτήσῃ μ' ἔβαλε νὰ πιῶ τρία. Σὲ

— Ζε κατεκίθη; εἶπε ἡ Μάρτ'ορου, προσπαθώντας νὰ μιλήσῃ μὲ τὴν ἴδια ἐλευθερίοι τῆτα τῆς συντροφικῆς.

— Γιά ποιάν μ' ἐπέρασες; εἶπε ἡ Μάρσα, μ' ἕνα ὕφος κωμικῆς ἀξιοπρεπείας. «Ἐβγαλὲν ἕναν ἀναστερημένο». Δὲν ἦταν ἀλήθεια καὶ τόγο γέλοιο, μὰ σ' αὐτὰ ἦταν κακός. Φυσικά αὐτὸ ἦταν ἡ πρὶν μεγάλη γοητεία του. Ἐξακολουθῶ νὰ εἰμαιρεῖται τὴν μαζὶ του, γιὰ νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια...

Πῆρε μὴν παχουλὴ γαστέρα καὶ τὴν ἐκόμει στὴ μέση μὲ τὰ μακρὰ ἀσπρὰ δόντια τῆς. Τὸ πρόσωπό τῆς φωτίστηκε, τὸ μάτια τῆς ἔλαμψαν.

— ὦ, Θεέ μου, λένε πὼς ἡ

γὴ εἶναι τὴ κοίλας τῶν σαρκῶν, κ' ὁμῶς ὑπάρχουν πράγματα ὅπως οἱ θηγανιτὲς γαρίδες! Πάρε μία.

— Ὁχι, εὐχριστῶ.

— Καλῶς, χάνεις ἕνα κομμάτι ἀπ' τὸν παράδεισο... Ἀλλὰ ἂς μιλήσουμε γιὰ τὴ δουλειά μας τώρα. Τὸ ξέρεις πῶς ἔχεις τολάνει, δὲν εἶναι ἔτσι;

— Ποιός, ἐγώ; Δὲν εἶμαι καθόλου σίγουρος πῶς ἔχω!

Ἡ Μάρτσα ἤπιε μιά μεγάλη γουλιά ἀπ' τὸ ποτό τῆς. Τὴν φάνηκε πῶς μικρὲς κρύες φλόγες τῆς κατέβαιναν στὸ στομάχι καὶ περνοῦσαν στὰ νεύρα τῆς.

ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ο θεός Τβάτ-τρι έπλασε τον άντρα. Όταν όμως θέλησε να πλάσει και τη γυναίκα, ανακάλυψε ότι είχαν σωθή όλα του τα υλικά και ότι δεν είχε πιά άσκετο υλικό για να δημιουργήσει τη γυναίκα. Ο Τβάττρι έμεινε πολύ ώρα σκεπτικός, μά ύστερα πήρε την απόφασή του και άσχεσε τη δουλειά. Έπηρε τη στρουγγυλάδα του φεγγαριού, τις κυματιστές γραμμές του φιδιού, την τρεμούλα του χορταριού, την εύλυγσία του καλαμιού, τη δελουδένια απαλότητα του λουλουδιού, τη λεπτότητα του φύλλου, το δάμμα του ελασιού, την παιχνιδιάρικη ζωηρότητα της ακτίνας του ήλιου, τα δάκρυα από τα σύννεφα, την αστάθεια του ανέμου, τη δειλία του λαγού, τη φιλαρέσκεια του παγονιού, τη σκληράδα του διαμαντιού, τη γλυκύτητα του μελιού, την αγριότητα της τίγρης, τη ζέση της φωτιάς, το κρύο του πάγου, τη φλυαρία της κίσσας, και τη γλυκειά φωνή του αηδονιού κι έπλασε τη γυναίκα.

Όταν το έργο βγήκε τελειωμένο το χάρισε στον άντρα. Όχι μέρους άργότερα ήρθε ο άντρας στο θεό Τβάττρι και του λέει:

— Κύριε, το πλάσμα που μου χάρισε μου δηλητηριάζει τη ζωή μου. Μιλάει άκατάπαντα και μου κάνει να χάνω την ώρα μου. Κλαίει με το παραμικρό. Ήθελα να σε παρακαλέσω να πάρης πίσω το δώρο σου.

Και ο Τβάττρι άκουσε την παράκληση του άντρα και πήρε τη γυναίκα πίσω.

Σάν πέρασαν άλλες όκτώ μέρες, παρουσιάστηκε πάλι ο άντρας στον πλάστη του, γονάτισε και του λέει:

— Κύριε, η ζωή μου είναι έρημη από τότε που σου έδωσα πίσω τη γυναίκα. Δεν μπορώ να ξεκολλήσω τη σκέψη μου απ' αυτή. Όλη την ώρα έχω μπροστά στα μάτια μου το χαμόγελό της και συλλογίζομαι πόσο εύτυχισμένο μ' έκαμαν πα χάρια της.

Και ο Δημιουργός έδωσε πίσω στον άντρα τη γυναίκα.

Μόλις όμως πέρασαν τέσσερες ημέρες, παρουσιάστηκε και πάλι ο άντρας στο Τβάττρι.

— Κύριε, είπα, έκανα και πάλι τη δοκιμή αλλά είδα ότι η γυναίκα που δημιούργησες για χάρη μου είναι ή δυστυχία μου. Οι στενοχώριες και οι πίνιρες που μου δημιουργεί είναι μεγαλύτερες από τις απολαύσεις που μου χαρίζει. Πάρτην πίσω, Κύριε.

Η ύπομνη όμως του Τβάτ-τρι είχε πιά εξαντληθή.

— Φύγε, φώναξε και βγάλε τα μόνος σου πέρα, όπως νομίζεις καλύτερα. Έγώ δεν την ξαναπαίρνω πίσω!

Ο άντρας όμως άπάντησε:

— Άχ! έγώ, ο δυστυχισμένος! Δεν μπορώ να ζήσω μαζί με τη γυναίκα, αλλά και χωρίς αυτή δεν μπορώ πιά να κάνω. Τί θα γίνει ο άμοιρος...

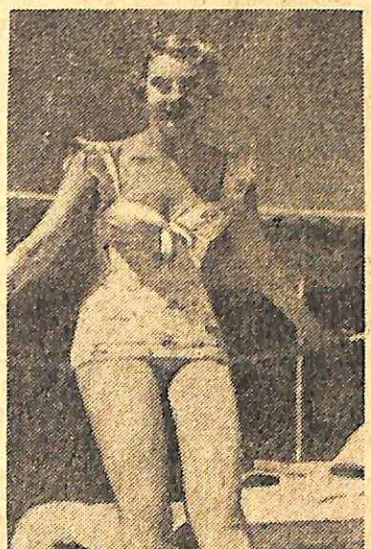
Μά ο θεός Τβάττρι είχε γυρίσει τις πλάτες του και δεν τούδωσε καμιά άπόκρισι...

1910 "Ενας χωροφύλακας μπαίνει στο νερό, για να συλλάβη την κολυμβήτρια, διότι προχωρεί στην «απυροσβεστική ζώνη» των ανδρών

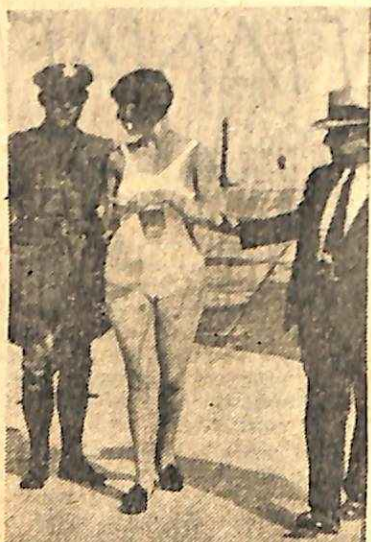
1927 Κ'ι άλλη μια πρόοδος άκόμα: Οι πρωτοπόροι της μόδας της πλάζ, που θα κάνει άργότερα εμφάνισι: οι γυμνές πλάτες.

1950 Ξαναγυρίζουν στις λουτροπόλεις τα μαγιά, που καλύπτουν τον κορμό. Η μόδα δεν μπορεί να δείξη την τέχνη της στο μπικίνι.

1912 Μιά άρκετά σημαντική πρόοδος: Ένα ζευγάρι μπορεί τώρα να χορέψει έλευθερα στην πλάζ, χωρίς την επέμβασι των άρχων.

1929 Η Άμερικανίδα αύ τη πρόσβαλε τη δημοσία αιδώ, γιατί το μαγιό της δεν φτάνει ως τα γόνατα. Δυό αστυνομικοί την πιάνουν.

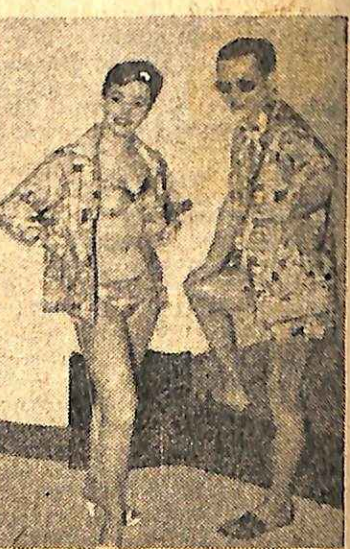
1953 Για τις βραδυνές δεξιώσεις και γιορτές στις λουτροπόλεις. Το μαγιό σε συνδυασμό με μία τουαλέτα χορού, λύνει το θέμα.

1925 Ένίκησαν οι κοινούργιοι χρόνοι: το μπάνιο είναι μόδα. Κι' ή τελευταία λέξι της: φτερά στον θοκαμήλου στην όμπρέλα ήλκι.

1946 Το μπικίνι κάνει την εμφάνισή του. Το 1947 στο Παρίσι εγκαινιάστηκε και ή έλευθερία της πλάτης: ο στηθόδεσμος δεν δίνει.

1957 Το μπικίνι, κάνει και πάλι την εμφάνισή του. Η ποικιλία των χρωματισμών του άρχίζει τώρα να κατακτά και τους άρσενικούς.

ΤΑ ΜΠΑΝΙΑ ΚΑΙ Η ΗΘΙΚΗ!

Η ΗΘΙΚΗ του μπάνιου, αν θα μπορούσαμε να εκφρασθούμε έτσι, δεν είναι κάτι το καινούργιο. Άριθμεί ζωη μερικών χιλιάδων έτών. Στην αρχαία Ρώμη, όπου υπήρχαν 800 λουτρά, συντηρούμενα με έξοδα του κράτους, ο αυτοκράτωρ Τραϊανός το 100 μ.Χ. είχε εκδώσει διαταγή σύμφωνα με την οποία οι αούργοι μπορούσαν κατά τα ταξίδια παραθερισμού να παίρνουν στο λουτρό μαζί και τις γυναίκες τους. Κατά τον μεσαίωνα μπορούσε κανείς να δεχθή τους ξένους του καθισμένους μέσα στο μπάνιο του, όπου κάθονταν να φάνε, να πιούν και να παίξουν χαρτιά. Αυτό δεν είχε τίποτα το άπρεπές. Έκείνο όμως που είναι νέο στην ήθικη είναι το κολύμπι. Μέχρι τον 18ο αιώνα κανείς δεν είχε αντιμετώπισει την πλευρά αυτή. Τότε όμως ακριβώς εμφανίζεται ή μετάβασι από τα κλειστά λουτρά του μεσαίωνα στα μπάνια της ανοιχτής θάλασσας. Πρώτοι αντιμετώπισαν το πρόβλημα οι Άγγλοι τον καιρό της βασιλείας του Γεωργίου Β', γύρω στα 1750. Όταν ο Γεώργιος Β' πήγαινε να κάνει μπάνιο στη θάλασσα, στην παραλία υπήρχε στρατιωτική μπάντα που έπαιζε τον άγγλικό έ-

Οι άυστηροί περιορισμοί που εφαρμόζονταν τα παλαιότερα

«καλά» χρόνια στα θαλάσσια λουτρά και ή σημερινή έλευθερία

θνικό ύμνο. «Ο Θεός σώζει τον βασιλέα». Λίγο άργότερα, ο Γκαίτε έγραφε: «Το μπάνιο είναι μια τρέλλα εκείνων που ένθουσιάζονται για τη φυσική ζωή». Κι' όμως ή «τρέλλα» αυτή δεν άργησε να διαδοθή. Έτσι στην Άγγλία πρωτοφανήκαν τα «άμαξια του μπάνιου». Ήταν κλειστά άμαξια, που έμπαιναν στα ρηχά νερά κι' απ' όπου μπορούσαν όσοι ήταν μέσα να κάνουν μπάνιο χωρίς να τους βλέπη κανείς. Μια διαταγή που είχε εκδοθή το 1840 καθόριζε: «Όποιος κολυμπά κοντά στα άμαξια του μπάνιου, χωρίς να άνηκουν σ' αυτόν, τιμωρείται με πρόστιμο όκτώ γκρόσεν, προς όφελος του φιλοπτώχου ταμείου». Ένα χρόνο άργότερα προστέθηκε άλλη διάταξι: «Εάν υπάρχουν έκελει λούόμενοι διαφόρου φύλου, ο άστυνόμος θα καθορίση σε ποιά θέσι θα σταματήσει το άμαξι για τους άνδρες και σε

ποιά για τις γυναίκες».

Το 1837 έκαμε αίσθησι ένα δημοσίευμα άλλανδικής έφημερίδας: «Στο Μπύζουιν άνοιξε έγκατάστασι θαλασσίων λουτρών. Πρόκειται για δυό μικρές καμπίνες, που είναι έτσι φτιαγμένες ώστε να μπορούν να κάνουν δυό πρόσωπα θαλάσσιο μπάνιο τελείως χωριστά».

Άλλά και ή περιβολή κατά το μπάνιο δεν μπορούσε να διαφυγή από το άγροπνο βλέμμα των άρχων. Ένας «κανονισμός λουτρών» του 1874 άναφέρει: «Η περιβολή του μπάνιου για τους ενήλικους καθώς και για τα παιδιά πρέπει να είναι φτιαγμένη από άδιαφανές ύφασμα και να πιάνη από τους άμους ως τα γόνατα». Καί συνέχεια: «Πρόσωπα του άνδρικού φύλου, έξαιρουμένων των παιδιών μέχρι 8 χρονών, δεν επιτρέπεται να πλησιάζουν σε μέρη που κάνουν μπάνιο γυναίκες». Το 1881 μια άλλη διαταγή άνέφερε ότι «οι παντρεμένες γυναίκες μπορούσαν να φορέσουν ένα «μαγιώ» από μαύρο λινό με μακουά μπατζάκια που να φτάνουν κάτω από το γόνατο». Μόνο οι μη παντρεμένες μπορούσαν να δείξουν τα γόνατά τους. Χαρακτηριστικό της άυστηρης άπαγορεύσεως στους άνδρες να πλησιάζουν σε μέρη που έκαναν μπάνιο γυναίκες είναι το ότι το 1885 ο διευθυντής και ο γιατρός των λουτρών σε μια γερμανική πλάζ χρειάστηκε να πάρουν ειδική άδεια από τις αρχές για να έπισκεφθούν ένα μέρος που έκαναν μπάνιο οι γυναίκες «για να κάνουν μια έπιθεώρησι του προσωπικού των λουτρών».

Όταν στη Βόρειο Θάλασσα ιδρύθηκαν για πρώτη φορά λουτρά για οικογένειες διατυπώθηκαν οι παρακάτω άυστηρές άπαγορεύσεις: Δέ γίνονται δεκτοί κύριοι μοναχοί τους. Άπαγορεύεται ή είσαγωγή στον τόπο των λουτρών φωτογραφικής μηχανής. Η περιβολή του μπάνιου πρέπει να άνατασκοίνεται στους κανονισμούς. Προς άποφυγήν παρανοήσεων οι ένδιαφερόμενοι βρίσκουν υποδείγματα τέτοιων περιβολών στα γραφεία των λουτρών».

Αυτά όλα γίνονταν ως ότου κηρύχτηκε ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος. Μια διαταγή του 1922 δείχνει χαρακτηριστικά τί έπακολούθησε το τέλος του πολέμου: «Ο πόλεμος είχαν ως συνέπεια να δημιουργηθή τοιαύτη σύγχυσις ως προς τα ήθη κατά τα λουτρά, επιτεινομένη υλιστι καθημερινώς, ώστε να άποτελή άληθή κίνδυνον διά την δημοσίαν ήθικην». Και έξηγοῦσε ή διαταγή τί έννοούσε με τη λέξι «σύγχυσις». «Πρόσωπα άμφοτέρων των φύλων, με γυμνήν σχεδόν εμφάνισιν περιφέρονται εις την άκτν και συναντώνται μεταξύ των... Ο κίνδυνος ήθικης εκλύσεως είναι ιδιαίτερος σοβαρός εις τας έγκαταστάσεις των λουτρών δι' οικογένειας». Το ζήτημα είναι ότι δέκα χρόνια άργότερα το θέμα του μαγιό ήθε έπισήμως στο Ράιχσταγ, τη γερμανική Βουλή δηλαδή!

Ποιά από τις παλιότερες από μας δεν θυμάται τί γινόταν στα λουτρά ου Νέου Φαλήρου; Ύπήρχε ειδική λιμενική ύπηρεσία, που εκτέλούσε χροή κροδέρου μη τυχόν κανείς από το άνδρικό φύλο προχωρήσει προς το μέρος των γυναικείων λουτρών.

Μπορείτε τώρα να συγκρίνετε τις τότε ιδέες κι' αντίληψεις με τις σημερινές. Οι καιροί κι' οι αντίληψεις αλλάζουν συνεχώς. Κι' έτσι θα ήταν κάτι το φοβερό έδώ και πενήντα χρόνια, σήμερα θεωρείται κάτι το άπόλυτα φυσικό.

Κι' ή ήθικη; Θα σωτήσετε. Είναι καλά και σας στέλνει χαιρετισμούς. Γιατί κι' αυτή έχει την τάσι — όπως όλα τα πράγματα του μάταιου αυτού κόσμου — να προσαρμόζεται προς την εποχή της!

Υπήρχε εποχή που το μπάνιο στη θάλασσα έδεωρείτο άνήθικο

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ!...

(...ήτοι, πώς ένας άνδρας βλέπει διάφορα ζητήματα που ενδιαφέρουν τη γυναίκα καθώς και άλλα που ενδιαφέρουν όλους),

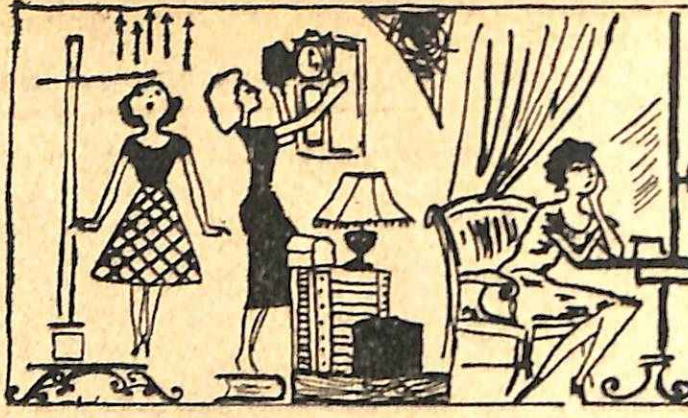
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΩ την νεοαρά μητέρα μι-
ας φιλικής μου οικογενείας και σκέ-
πτομαι —της το είπα— πόσον επικινδυ-
νος είναι δια μερικούς ανθρώπους, ιδίως
γυναίκες, η οικονομική άνεσις. Έξ αιτίας
αυτής ακριβώς της οικονομικής άνεσεως
έχει καταστρέψει την υγεία την ιδιότη της
και του παιδιού της. Αυτό μὲν δὲν την
είδε ποτέ σαν μητέρα, εκείνη δὲ δὲν το
είδε παρά μόνον ως μίαν ἐνοχλητικὴν ὑ-
ποχρέωσιν πού της εἰς τὸ χαρτί και τὰς «κο-
σμητικὰς» ὑποχρεώσεις, συνισταμένας εἰς
ἀγρίαν οἰονομματοποσίαν και ταιγγο-
ποσίαν. Ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι ἐκείνη μὲν
ἡ ἀτυχὴς εὐρίσκεται εἰς μίαν νευρολογι-
κὴν κλινικὴν, αὐτὸ δὲ τὸ ἀτυχὸν πλάσμα
εἰς κλινικὴν ἰατρὸν και νοσοκόμων. Συζη-
τοῦμεν ἀνεκὰθεν περὶ τοῦ πᾶς πρέπει νὰ
ἀνατρέφωμεν τὰ παιδιὰ, ἀλλ' ἀποφεύγο-
μεν νὰ καμνῶμεν τὴν παρσμικρὰν νύειν
περὶ τοῦ ποῖα πρέπει νὰ εἶναι τὰ καθή-
κοντα τῶν μητέρων των και τῶν μητέρων
τῶν μητέρων των.

ΑΝ ΤΥΧΗ νὰ περάσῃ καμμία νοικοκυρὰ
ἀπὸ τὸ Μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους—
τὸ λαϊκὸν Φανάρι τοῦ Διογένης εἰς τὴν
Πλάκα— ὡς πληροφορηθῇ ὅτι ἐκεῖ ἀπέναν-
τι θὰ ἡμποροῦσε νὰ στηθῇ καὶ ἓνα μνη-
μεῖον τοῦ σπουδαίου σήμερον ἀρτύματος
τῆς ἐλληνικῆς μαγειρικῆς, τῆς ντομάτας.
Ἐκεῖ ἦτο, ὡς γνωστὸν, ἡ περίφημος Μονή
τῶν Κοπουτσίνων, τῆς ὁποίας ὁ ἡγούμε-
νος Πῶλ ντ' Ἰβρέ, πρῶτος ἐκαλλιέργησε
εἰς ἀνδοδοχεῖα ντοματόπορον εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα. Ἡ ντομάτα μέχρι τότε —τὸ 1815—
ἦτο τελείως ἀγνωστὸς. Ἦτο μικρόκαρ-
πος και οἱ Ἀθηναῖοι πού τὴν πρωτοεῖδαν,
τὴν ἐθεώρησαν ὡς καλλωπιστικὸν φυτὸν
μᾶλλον παρὰ ὡς φαγώσιμον καρπὸν, ὅπως
περίπου σήμερον μερικάς ποικιλίας μι-
κροκαρποῦ πιπεριάς, πού καλλιερгоύν εἰς
τὰς γλάστρας. Οἱ πρῶτες ἀθηναϊκὲς ντο-
μάτες ἐδοκιμάσθησαν ὡς τουρασί. Κάποιοι
Ἀθηναῖοι νοικοκυραὶ τὰς ἔκαμαν τουρασί.
Ἄλλοι τὰς ἐδοκίμασαν ὡς. Τέλος εἰσή-
χθησαν εἰς τὴν μαγειρικὴν και ἔγιναν
πρὸς τοῦτο πολλὰς, παραφθαρεῖς γλωσσι-
κῶς εἰς πελτέν.

ΑΠΟ τὰ ἀνδοδοχεῖα τῆς μονῆς τῶν Κο-
πουτσίνων ἡ ντομάτα ἐκαλλιερгоήθη
τὸ 1816 εἰς τοὺς λαχανοκήτους τῆς οἰκο-
γενείας Γάσπαρη, ἡ ὁποία ἦτο φραγκικῆς
μὲν καταγωγῆς και καθολικὴ τὸ θρησκευ-
μα, ἀλλὰ εἶχεν ἤδη ἐξοθηναισθῇ και τέλος
ἀπεροφρήθη ἀπὸ τὸν τόπον. Ἀργότερα οἱ
Γάσπαρη ἔφεραν και ἄλλους σπόρους ντο-
μάτας ἀπὸ τὴν Γαλλίαν. Αὐτοὶ ἐπίσης—
γράφει ὁ ἀειμνήστos Καμπούρογλους, ἀπὸ
τὸν ὁποῖον ἠντλήθησαν αἱ ἀνωτέρω πλη-
ροφορίαι— ἐφύτευσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα και
τοὺς πρῶτους μενεξέδες.

ΑΛΛ' ὡς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ προσθέσω δύο
λόγια, ἀπὸ τὸν Καμπούρογλου πάν-
τοτε, διὰ τὸν πρῶτον καλλιερгоητὴν τῆς
ντομάτας εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὁ Δον Παύ-
λος, ἐπέρσασεν ὅλην τὴν ζωὴν του εἰς τὰς
Ἀθήνας, μέσα εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Λυσι-
κράτους, ὅπου εἶχε ἐγκαταστήσει τὴν δι-
αβιβαστικὴν του, ἡ ὁποία ἐπεκονώνει με τὸ
κελλί του, χωρίζον με ἓνα πράσινον
παραπέτασμα. Εἶναι ὁ πρῶτος τοῦ Μνη-
μῆος τῆς Μονῆς τῶν Κοπουτσίνων πρὸ
τῆς ἐκκένσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστά-
σεως.

ΠΡΟΣ τὴν νεοαράν νύμφην, ἡ ὁποία κα-
τεφέρειτο ἓνα βράδυ εἰς τὸ ἐξοχικὸν
κέντρον ἐν μέσῳ φιλικῆς συντροφιάς ἐναν-
τίον τῆς πενθερᾶς της, και μάλιστα χωρὶς
νὰ φροντίξῃ νὰ μὴ τὴν ἀκούουν οἱ γυρῶ

Στενοχώριες
πού δηλητηριάζουν τὴ ζωὴ σας!

Ο ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ βίος, ἀποτελεῖται ἀπὸ διάφορα γεγονότα, μικρὰ ἢ μεγάλα, ἐπιτυχίες ἀτυχίες, συμ-
πτώσεις, συναισθήματα, ιδέ-
ες, σχέδια. Μερικά ἀπ' αὐ-
τὰ ἔχουν σημασία, γιατί μπο-
ροῦν νὰ παίξουν σημαντικό
ρόλο στὴ ζωὴ μας και εἶναι
σωστὰ νὰ τὰ λαβαίνουμε ὑπ'
ὄψιν μας. Μὰ ὑπάρχουν ἄλ-
λα πολλὰ γιὰ τὰ ὁποῖα δὲν
ἀξίζει τὸν κόπο ν' ἀπασχο-
λούμαστε και ἡ προσήλωσι
μας σ' αὐτὰ, δὲν πρόκειται
νὰ ἔχῃ κανένα ἀποτέλεσμα.

- «Εἶμαι πολὺ κοντὴ»
Ἀπελπίζεσαι γιατί τὸ ἀ-
νάστημά σου εἶναι μέτριο ἢ
ἐστὼ κάτω ἀπὸ τὸ μέτριο.
Σοῦ ἔχει γινεῖ μόνιμη ἰ-
δέα και κινδυνεύεις νὰ πα-
θῇς σύμλεγμα κατωτρότη-
τος, πράγμα πού θ' ἀποτε-
λέσῃ ἐμπόδιο σ' ὅλες σου
τὶς πράξεις. Ἀλλὰ ἀν σκε-
φθῇς καλύτερα, θ' ἀντιλη-
φθῇς και μόνον σου ὅτι δὲν
ἀξίζει τὸν κόπο νὰ δηλητη-
ριάζῃς τὴ ζωὴ σου με τε-
τοια μικροπράγματα. Ἡ προ-
σωπικότητα ἑνὸς ἀνθρώπου
δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ὕψος
τοῦ. Ἐξ ἄλλου θασανίον-
τας τὸν ἑαυτὸ σου μ' αὐτὴς
τὶς σκέψεις, δὲν πρόκειται
νὰ ὑψηλώσῃς.
Πάρτο λοιπὸν ἀπόφασι ὅτι
εἶσαι ἔτσι φτιαγμένη και
προσπάθησε με μερικά ἐξυ-
πνα τρῦκ νὰ μὴν κάνῃ ἀσχῆ-
- μη ἐντύπωσι τὸ ἀνάστημά
σου. Περπάτα με τὸ κορμί
ὀρθοῖ, χωρὶς νὰ σκύβῃς, ντύ-
σου και χτενίσου ὅπως ἐπι-
βάλλει ὁ τύπος σου και ὅχι
ἡ μόδα και νὰ εἰσὶς δεσεία,
ὅτι κανεὶς δὲν θὰ προσέξῃ
τὸ κοντὸ σου ἀνάστημα, μπρὸ
στὰ σ' ἓνα χαριτωμένο σύ-
νολο.
- Μὴν παραπονιέσαι
γιὰ τὸν καιρὸ
Παραπονίεσαι συνεχῶς γιὰ
τὴν ζέστη, γιὰ τὸ κρύο, γιὰ
τὴ θρόξη.
Εἶναι ἐντελὲς ἀνῶφελο αὐ-
τὸ τὸ πράγμα. Τὸ ξέρουμε,
ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ ἔχουμε
αἰώνια ἀνοιξί. Στοιμάησε
λοιπὸν τὴ γκρίνια και κυ-
τῶσε πᾶς θὰ μαρθέσῃς νὰ
ζεσταθῇς καλύτερα τὸ χει-
μῶνα και νὰ θροιστῇς κα-
λύτερα τὸ καλοκαίρι. Εἶναι
ἡ μόνη σωστὴ πράξι.
- Μὴν κλαῖς γιὰ τὰ
περασμένα
Ὅχι μόνον ἀνῶφελο, ἀλ-
λά και θλαδερὸ εἶναι, νὰ
μένῃς προσκολλημένη στὸ
παρελθόν, και νὰ ζωντανεύ-
ῃς τὶς ἀναμνήσεις σου, ἐρι-
σκοντας ἔτσι μὴ αἰτία νὰ
παραπονηθῇς γιὰ τὸ παρόν.
«Στὸν καιρὸ μου ὅλα ἦσαν
καλύτερα» συνήθιζον νὰ λέ-
νε οἱ ἡλικιωμένοι. Μὰ εἶναι
ἀραγε ἀλήθεια; Ἡ μὴ τὸ
πέρασμα τοῦ χρόνου ἔχουν
ξεχασθῇ οἱ ἀσχημὲς πλευρὲς

μῆας ἐποχῆς ἢ μῆας κατα-
στάσεως και ἔχουν μείνει
στὸ νοῦ μόνον οἱ καλές.
Ὅπωςδήποτε ὁμως κι' ἐν
ἔχουν τὰ πράγματα, θὰ ἡ-
ταν ἀνόητο νὰ κλαίῃ κανεὶς
γιὰ κάτι πού ἔχει πιά περά-
σει και πού μπορεῖ ν' ἀλλά-
ξῃ. Φρόντισε μᾶλλον νὰ δη-
μιουργήσῃς τὴν εὐτυχία σου
μ' αὐτὸ πού σου προσφέρει
σήμερα ἡ ζωὴ. Ἡ νοσταλ-
γία μπορεῖ νὰ δινῇ μὴ θλι-
ερὴ εὐχαρίστησι, μὰ εἶναι
αἰσθημα νοσηρὸ.

• Ἀχρηστὰ ἀντικει-
μενά

Πολλοὶ ἔχουν τὴ μανία νὰ
φυλάνῃ τὰ πιά ἀπίθανα και
ἀσχημὰ πράγματα, με τὴ
δικαιολογία πὺς μπορεῖ μὴ
μέρα νὰ χρειαστοῦν. Κι' ἐ-
νὶ τὰ συρτάρια τοῦ σπιτιοῦ
γεμίζουν ἀπὸ ρούχα περα-
σμένης μόδας, κομμάτια ἀ-
πὸ ὕφασματα, κορδέλες,
κορδελάκια, ἐνῶ τὰ ντου-
λάκια εἶναι φορτωμένα με
ἀδείες μπουτιλιες και σκονι-
σμένες ἐφημερίδες, πού δὲν
πρόκειται νὰ ἐπαναδιασασθῇ
και ὅτι ἄλλο μπορεῖ κανεὶς
νὰ φανταστῇ.

Ὅλη αὐτὴ ἡ παλιαιοσύνη
δίνει στὸ σπῆτι σου μὴ ὅχι
παλιοπολεῖο, ἐνῶ συγχρό-
νως καταλαμβάνει πολὺτιμὸ
χώρο, πού θὰ μπορούσε νὰ
χρησιμοποιηθῇ γιὰ νὰ τοπο-
θετηθοῦν τὰ καινούργια και
χρήσιμα ἀντικείμενα.
Βρῆς τὸν κατάλληλο χρό-
νο γιὰ νὰ πωλήσῃς μὴ ἀπροσε-
κτικὴ ἐπιλογή τῶν χρησιμῶν
ἀντικειμένων και πέταξῃς χω-
ρὶς δισταγμό, κάθε τι, πε-
ριττὸ και ἀχρηστὸ.

• Ὁ φόβος τοῦ μέλ-
λοντος

Ὁ φόβος πού αἰσθάνονται
πολλοὶ ἀνθρώποι ὅτι μποροῦν
στὸ μέλλον νὰ συμβῶν κα-
ταστροφὲς ἢ ἀπλῶς ἀναπο-
θέας εἶναι μὴ κατὰστασι πα-
θολογικὴ, πού δηλητηριάζει
τὴ ζωὴ μας και μὴς ἀνυ-
κρατεῖ γιὰ κάθε καινούργι-
ο γιὰ μὴς προσπάθεια.

Σὲ πολλὰς περιπτώσεις τὸ
μέλλον εἶναι ἐντελὲς ἀνε-
ξάρτητο ἀπὸ τὴ θέλησί μας
και τότε ποῖα τὸ φοβος νὰ
τυραννίσωμε με αὐτὴ τὴ
οκείψι; Συχνὰ ἐξ ἄλλου κα-
κά καὶ πού φοβόμαστε εἶναι
ἐντελὲς φανταστικά.
Στὴ ζωὴ μας ὑπάρχει
πάντα κάποια ἐλπίδα. Ἀς
μὴν προσπαθοῦμε νὰ τὴν κα-
ταστρέψωμε σκεπτόμενοι πάν-
τα τὸ χειρότερον πού ἴσως
νὰ μὴν ἐρθῇ ποτέ

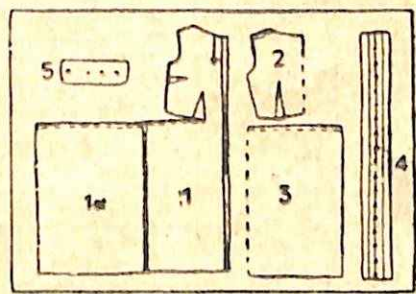
σθάνοντο οἱ... νύφες — ἔως ὅτου γίνον-
ται αὐταὶ πενθεραὶ με τὴν σειράν των...
ΦΑΙΝΕΤΑΙ ὅτι ὁ Ἀβραὰμ ἐφευρε...τὰ
σκουλαρίκια. Αὐτὸ τοῦλάχιστον δια-
βάξω εἰς τὸ ἐκδοθὲν εἰς Ἀθήνας τὸ 1889
«Ἡμερολόγιον τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυ-
ρίων», τὸ ὁποῖον ἐδιάβαζαν αἱ προμύμναι
πολλῶν ἀναγνωστριῶν μας. Μεταφῶν ἐδῶ
τὴν σχετικὴν ἱστορίαν. Ὁ Ἀβραὰμ, ὡς
γνωστὸν, μέχρι λίαν προκεχωρημένης ἡ-
λικίας δὲν εἶχεν ἀποκτήσῃ παιδιὰ ἀπὸ
τὴν γεροντισσάν σύζυγόν του, τὴν Σάραν.
Σύμφωνα λοιπὸν με τὸν ἐβραϊκὸν νόμον,
τοῦ ἐπιτερέπετο ν' ἀποκτήσῃ κληρονόμον
ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἤθελεν ἄλλην γυναίκα.
Μεταξὺ... τῶν ὑπηρέτριῶν τοῦ σπιτιοῦ ὁ
Ἀβραὰμ ἐξελέξε τὴν Ἀγαρ, ἐκ τῆς ὁ-
ποίας ἀπέκτησεν υἱόν, τὸν Ἰσμαὴλ. Ἡ
Σάρα τότε, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ, ἀπεφάσισε
νὰ παραμορφώσῃ τὸ πρόσωπον τῆς ὑπῆ-
ρετρίδας της, ἀλλὰ αἱ προσπάθειες τῆς ἀπε-
καλύφθησαν ἀπὸ τὸν Ἀβραὰμ ὁ ὁποῖος
καλύφθησαν ἀπὸ τὸν Ἀβραὰμ ὁ ὁποῖος
παρεκάλεσε τὴν νόμιμον σύζυγόν του νὰ
συγχωρήσῃ τὴν ὑπῆρετριαν. Καὶ ἡ Σάρα
ἠρέσθη νὰ τὴν τρυφήσῃ τὰ αὐτὰ με πε-
ρακτωμένην βελόνην. Ὁ Ἀβραὰμ διὰ νὰ κα-
λύψῃ τὰς πληγὰς, ἐπέρσασε εἰς αὐτὰς χρυ-
σοὺς κρίκους, διακοσμημένους με μαργα-
ριτάρια: ἦσαν τὰ πρῶτα σκουλαρίκια.

ΤΑ ΠΑΤΡΟΝ

τοῦ 70^{ου} παραρτήματός μας

ΚΟΜΨΟ
ΜΟΝΤΕΛΟ

Ἀπὸ μονόχρω-
μο λινό ὕφασμα
ὡστε τὸ κομψὸ
μοντελάκι τοῦ
πατρὸν μας. Τὸ
φῶρεμα αὐτὸ εἶ-
ναι κατάλληλο
γιὰ νέες κοπέλ-
λες. Γιὰ μόνον
τοῦ γανρίσιμα
ἔχε ἡ μὴ μονο-
κομμάτη πᾶτ ἀπὸ πάνω
ἔως κάτω με κουμπιά,
καθὼς και δυὸ πᾶτ στὰ
πλάγια τῆς φούσας. Ὁ-
λο τὸ κορσὰς εἶναι ἐφορ-
μαστὸ κι' ἡ φούστα φορ-
δεῖ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὰ
πλάγια ἐμπρός.

Φιτώστε τὰ χαρτιά πε-
ράστε ὅλα τὰ σημάδια
στὸ ὕφασμα και ἀρχίσε-
τε τὸ ράψιμο. Γαζώστε
πρῶτα τὶς δυὸ ραφὲς
τῆς φούσας και τρυπώ-
στε τὶς πένες, τὶς πλα-
τύνες τοῦ κορσὰς και τοὺς
ῶμους. Κάμετε μὴ σου-
ρα στὴ φούστα και προ-
βάρετε. Γαζώστε τὶς ρα-
φὲς και τσακίζοντας τὴ
μπάντα γαζώστε τὴν στὸ
δεξιὸ μπροστινὸ, ἐνῶ στὸ
ἄλλο μέρος θὰ τοποθετη-
σετε σουστες σὲ κοντιν-
νὲς ἀποστάσεις. Τοποθε-
τήστε, ἀφοῦ γαζώσετε
και γυρίσετε, τὶς πᾶτ
καμηνλὰ στὴ φούστα και
ράψτε τὰ κουμπιά καθ-
ὼς και στὸ κέντρο ἐμ-
πρός. Ρελιάσετε, τέλος,
με τὰ λοζὰ τὸν ντεκολτέ
και τὰ μανίκια και γυ-
ρίσετε τὸ στρίφωμα.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

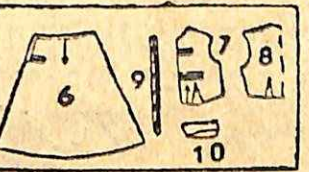
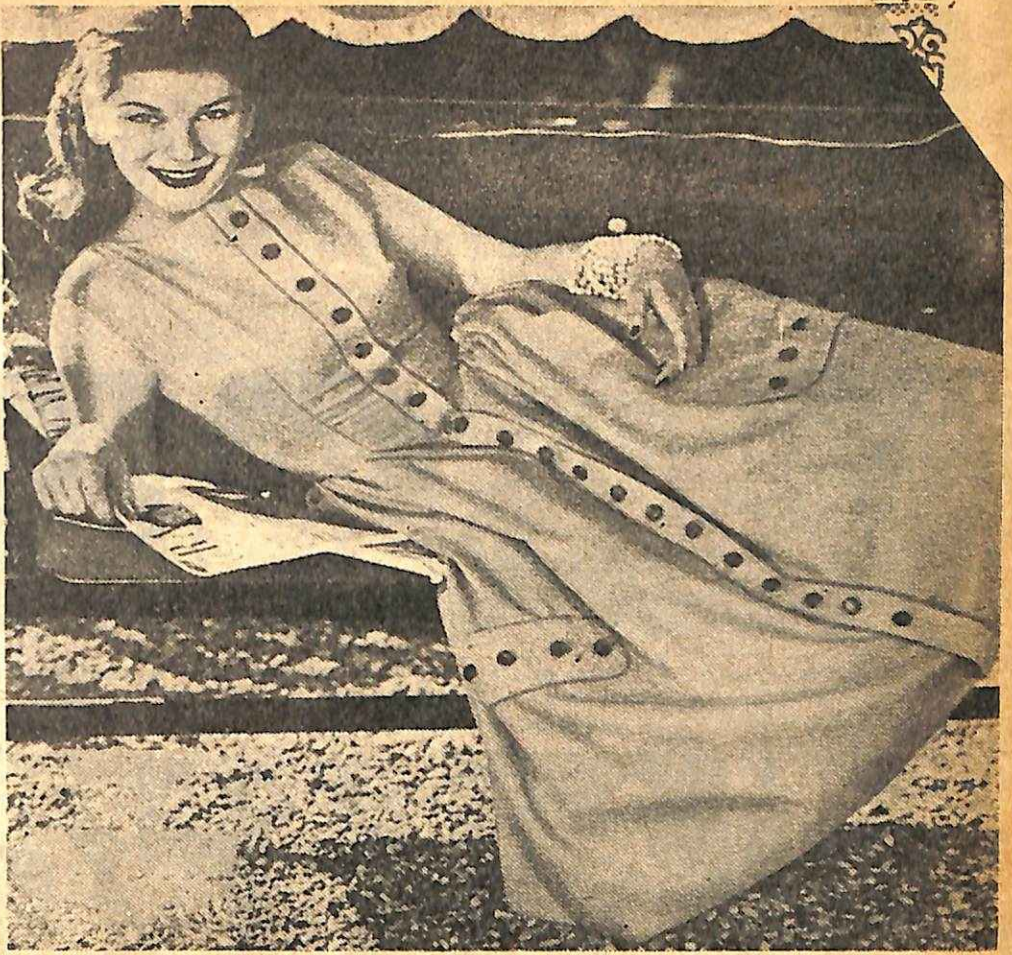
Τὰ κομμάτια πού ἀ-
ποτελοῦν τὸ πατρὸν τοῦ
φορέματος αὐτοῦ εἶναι
πέντε, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ
κώσετε τὸ ὑπ' ἀριθ. 1
δυὸ φορές τὰ ὑπ' ἀριθ. 2
και 3 διπλὰ χωρὶς ρα-
φή, τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 μὴ
φορὰ και τὸ ὑπ' ἀριθ. 5
τέσσερες φορές. Ἀκόμη
θὰ χρειασθῇτε λοζὰ ρέ-
λια γιὰ τὸ τελείωμα τοῦ
ντεκολτέ, και τῶν μανι-
κίων και ἑικοσι ἑπτὰ
φιλντισένια κουμπιά.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Ἀντιγράψετε τὰ πέν-
τε κομμάτια σὲ διαφανὲς
χαρτί, παρακολουθώντας
τὶς διαφορετικὲς γραμμὲς
τοῦ, καὶ κάθε ἓνα χωρί-
στα. Τὸ κομμάτι 1α εἶ-
ναι ἡ συνεχεία τοῦ ὑπ'
ἀριθ. 1 και θὰ ἐνοθεῖν
στὴ διπλὴ γραμμὴ γιὰ ν'
ἀποτελέσουν τὸ κορ-
σὰς ἐμπρός, με τὴ μισή
φούστα. Θὰ προεκτείνε-
τε τὰ κομμάτια τῆς φού-
σας ἀνάλογα με τὸ ὕψος
σας. Τοποθετήστε
τὰ κομμάτια σας στὸ λι-
πλωμένο ὕφασμα σας
και κώψτε. Προτοῦ ξεκαρ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΤΗΣ
Ἐνα χαριτωμένο ἀνέκδοτο

Ὅταν ἡ μεγάλη ἡθοποιὸς Βεατρίκη Λίλι
ἄνοιξε ἓνα καινούργιο θέατρο στὴ Βοστώνη,
ὁ θεατρικὸς συγγραφεὺς Νόελ Κόουαρντ, πού
ἐκεῖνον τὸν καιρὸ βρισκόταν στὴ Νέα Ὑόρκη
ἐτρέψε στὸ τηλεγραφεῖο νὰ στείλῃ στὴν καλ-
λιτέχνιδα ἓνα συγχαρητήριο τηλεγράφημα.
Καὶ ἀντεκρίθηκεν τὸ ὑπὲργραψε «Ὁ Δῆμαρ-
χος Φιορέλο Λαγκουάρντια».
Ὁ τηλεγραφεὺς ὁμως ἔφερε ἀντίρρῃσι.
— Δὲ μποροῦμε νὰ σας ἐπιτρέψωμε, κύ-
ρια, νὰ προσωποποιῇτε τὸν Δῆμαρχο Λαγκουάρ-
ντια στὶς τηλεγραφικὰς μας γραμμὲς.
— Ὡραία, ἔκανε ὁ Κόουαρντ. Βάλετε τό-
τε τὴν ὑπογραφήν: Νόελ Κόουαρντ.
— Οὔτε αὐτὸ τὸ ὄνομα δὲ μπορεῖτε νὰ με-
ταχειρισθῇτε, εἶπε ὁ ὑπάλληλος.
— Ἀλλὰ εἶμαι ὁ Νόελ Κόουαρντ, εἶπε τό-
τε ὁ συγγραφεὺς δείχνοντας τὴν ταυτότητά του.
— Τότε, εἶπε ὁ ὑπάλληλος, ἀφοῦ εἰσθε ὁ
Νόελ Κόουαρντ, μπορεῖτε νὰ ὑπογράψετε τὸ
τηλεγράφημα: «Δῆμαρχος Λαγκουάρντια».

εἶναι και ἡ κορδέλα πού
δένει στὸ λαιμὰ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τὸ πατρὸν αὐτὸ ἀπο-
τελεῖται ἀπὸ πέντε κου-
μάτια ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ
χρειασθῇτε τέσσερα ἀπὸ
τὰ ὑπ' ἀριθ. 6, δυὸ ἀπὸ
τὰ ὑπ' ἀριθ. 7 και 9, ἓ-
να διπλὰ χωρὶς ραφή ἀ-
πὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 και
δυὸ διπλὰ, χωρὶς ραφή
γιὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 10. Θέ-
λετε ἀκόμη ἓνα λεπτό
ζωνάκι, τὰ σειρήνια και
τὴν κορδέλα.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Ἀντιγράψετε τὰ πέν-
τε κομμάτια ἀπὸ πέντε κου-
μάτια ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ
χρειασθῇτε τέσσερα ἀπὸ
τὰ ὑπ' ἀριθ. 6, δυὸ ἀπὸ
τὰ ὑπ' ἀριθ. 7 και 9, ἓ-
να διπλὰ χωρὶς ραφή ἀ-
πὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 και
δυὸ διπλὰ, χωρὶς ραφή
γιὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 10. Θέ-
λετε ἀκόμη ἓνα λεπτό
ζωνάκι, τὰ σειρήνια και
τὴν κορδέλα.

ΟΛ. ΕΞΑΡΧΟΥ

50 ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΕΤΕ

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΤΕΣΤ

ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΝ ΕΞΑΥΤΟΣΑΣ!

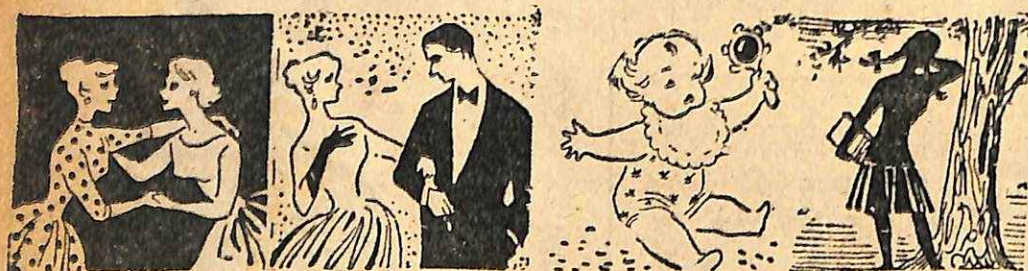
ΥΠΟ: ΑΝΤΡΕ ΖΙΝΤ

1) Προσβάλλετε εύκολα; 2) Σας προξενεί θλίψη ή μοναξιά; 3) Κοκκινίζετε εύκολα; 4) Αισθάνεστε στενοχώρια μπροστά στους άλλους, όταν π.χ. μπαίνουν κάπου βλέπετε ότι όλοι σας κυττάζουν σά να έχετε πράξει κάτι κακό ή δημιουργήσατε ένα σκάνδαλο;

5) "Αν κανείς σας κυττάει την ώρα που εργάζεστε, στενοχωρείστε; 6) Ζητάτε συχνά συγγνώμη ακόμα κι' όταν δεν είναι ανάγκη, ούτε σωστό; 7) Είσατε καχύποπτη, ζηλότυπη; 8) Είσατε πεισματάρης σε ζητήματα που μπορούν να λυθούν με λίγη κατανόηση;

9) Μπορείτε να διατηρήσετε φιλίες ή είσατε εύκολη σ' εξομολογήσεις κι' ύστερα σε καυγάδες ή περιφρόνησι; 10) Προτιμάτε τη συντροφιά γυναικών ή ανδρών; 11) Θα θέλατε να ξαναγίνετε μωρό παιδί; 12) Στην ηλικία 14—18 ετών υπήρξατε δυστυχισμένη;

13) Δοκιμάσατε ερωτικές απογοητεύσεις; 14) Φοβάσαστε το γάμο και τη μητρότητα; 15) Αποβαρύνεστε εύκολα; 16) Οικτείρετε τον εαυτό σας πιστεύοντας πως είστε θύμα;

17) "Αν σας ανάθεσαν μια υπεύθυνη δουλειά νοιώθετε φόβο; 18) "Η διάθεσί σας αλλάζει συχνά, στενοχωριέστε ή ήσυχάζετε με το παραμικρό; 19) Περνάτε πολλές ώρες μπροστά στον καθρέφτη σας; 20) "Όταν πίνετε κρασί νοιώθετε τάσι προς μελαγχολία;

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ της ψυχής — λέει ένας διάσημος ψυχολόγος — δεν έχει εξερευνηθεί ακόμα κι' ίσως είναι το μυστικό που δεν θα εξερευνηθεί ποτέ. Κανείς μας δεν θα πεισθεί να είναι, εκουσία ή ακούσια, πολίτης του βασιλείου αυτού, υποταγμένος σε μυστηριώδεις ακριβείς νόμους και σε ελαφρώς εξαιρετικά θαρρείς. Στις φυλές του βασιλείου αυτού ζουν άτομα αμετάκλητα καταδικασμένα, αλλά' αυτά δεν σημαίνει ότι οι άλλοι είναι ελεύθεροι. "Αν μάλιστα σκεφτούμε καλά, θα δούμε ότι αν η καταδίκη φαίνεται δέδωτη, η ελευθερία είναι τόσο αβέβαιη, ώστε είναι σαν να μην υπάρχει".

Λογία σοφά ασφαλώς κι' ίσως διαπνεύμενα από πολλή απαισιοδοξία. Είναι όμως αλήθεια, ότι σε καθέναν, σε κάθε μία από μας, ακόμη και στην πιο φυσιολογική ίσως, την πιο ήρεμη, την πιο σίγουρη για τον εαυτό της, υπάρχει ένα μικρό μυστικό λατρίδιο που σε κάποια ευκαιρία τινάζεται, παρασύροντας όλη την τάξη και την υπομονή με την οποία έχουμε οργανώσει την προσωπικότητά μας. Τη στιγμή εκείνη, σχεδόν πάντοτε για μια αιτία που φαίνεται ασήμαντη, βλέπουμε τον εαυτό μας ν' αντιδρά κατά τρόπο αντίθετο από εκείνον που θα θέλαμε. Αργότερα, πάντοτε πολύ αργά, αναγνωρίζουμε με στενοχώρια, ότι μιλήσαμε ενώ θα ήταν καλύτερο να σιωπήσουμε, ή ότι σιωπήσαμε ενώ θα έπρεπε να είχαμε μιλήσει. Αυτό συμβαίνει σε πολλές. Και πολλές σκέφτονται μελαγχολικά ότι δεν μπορεί να γίνει τίποτα, γιατί έτσι είναι φτιαγμένες και συνεπώς είναι περσιτό να αντισταθούν στις παρορμήσεις αυτές. Και οι απογοητεύσεις αυτές, που έμεις οι ίδιες προκαλούμε στον εαυτό μας, δεν προέρχονται πάντοτε από τη σύγκρουση μ' έναν όμοιο μας, πιο δυνατό από μας. Είναι τις πιο πολλές φορές, ξεθυμάσματα που αντιστοιχούν με μία παραιτήσι της θελήσεώς μας μπροστά σε «κάτι», που μας κάνει να είμαστε διαφορετικές απ' ό,τι θα θέλαμε να είμαστε, να ξαναπείσουμε στα ίδια λόγια που ξέρουμε καλά ότι θα μας φέρουν ζημιά: μια ζημιά που μπορεί να είναι ασήμαντη, αλλά πάντοτε ζημιά, όπως είναι κάθε τι που μας στερεί από μια ικανοποίηση του εαυτού μας.

Το άνικανοποίητο αυτό, είναι στην πραγματικότητα ο χειρότερος εχθρός της ευτυχίας μας: απ' αυτό προέρχεται συχνά εκείνο που για να δικαιολογηθούμε αποκαλούμε «ατυχία» — εκτός από αληθινά σπάνιες περιπτώσεις — ή τύχη ή η ατυχία είναι αποτέλεσμα της μεγάλης ή μικρής θελήσεώς μας. Συνεπώς εκείνο που προέχει είναι να γνωρίσουμε από πιο κοντά τον εαυτό μας, να δρούμε με γαλήνη τις αιτίες των σφαλμάτων μας, να τις παραδεχτούμε και να τις αντιμετωπίσουμε με θάρρος. Γιατί αυτό δεν είναι αδύνατο. Κάθε μία από μας, στην καθημερινή ζωή της, έχει μπροστά στα μάτια της ένα πρόσωπο του οποίου ζηλεύει ένα πρόσωπο, τουλάχιστον ψυχικό. Γενικά τα πρόσωπα αυτά είναι η αυτοπεποίθησι, η δύναμη, η ικανότητα να επιβάλει τις απόψεις του, ή ηρεμία του χαρακτήρος. Εκείνο για το οποίο πρέπει να πείσουμε τον εαυτό μας είναι ότι δεν είναι αδύνατο να του μοιάσουμε κι' ακόμη να ξεπεράσουμε το υπόδειγμα που θαυμάζουμε. Να πείσουμε τον εαυτό μας ότι δεν είμαστε κατά κανέναν τρόπο κατώτερο του, ότι δηλαδή έχουμε τη δυνατότητα να βελτιωθούμε, δεν σημαίνει να ξεχάσουμε ότι για την ώρα υπάρχουμε μία κατωτέρα ύλη. Πρέπει λοιπόν να ψυχραιμία ν' αναζητήσουμε τα αίτια της κατωτερότητας αυτής, να την «εξαλειψώσουμε» και κατόπιν να φροντίσουμε ν' απαλλαγούμε απ' αυτήν.

Στην εποχή μας ο πόλεμος των νευρών δεν φείδεται κανενός, ούτε νέου, ούτε γέροντος, ούτε άνδρα ούτε γυναίκας, ούτε φτωχού, ούτε πλούσιου. Μια ανακούφιση λοιπόν είναι, να ξέρουμε ότι δεν είμαστε μονάχοι κι' ότι οι συνθήκες που ζούμε δεν είναι ασφαλώς χειρότερες απ' τις συνθήκες των άλλων. Αντίθετα, ίσως είναι καλύτερες.

Κάτω από το φως αυτό, εξετάστε τώρα τον εαυτό σας. Οι πενήντα ερωτήσεις που σας δίνουμε εδώ εικονογραφημένες, απαιτούν «ειλικρινείς» ένοους τις απαντήσεις. "Όταν λέμε «ειλικρινείς» εννοούμε τις απαντήσεις που μόνο στον ίδιο το εαυτό σας θα δίνετε. Σημειώστε ύστερα μ' ένα σταυρό τις ερωτήσεις στις οποίες θ' απαντήσετε «ναί».

Απαντήσατε σ' όλες; Μετρήστε τότε τους σταυρούς που σημειώσατε. "Αν ο αριθμός τους φθάνη τους 15, μια ελάχιστη προσοχή φτάνει για να καταστήσετε απόλυτα φυσιολογική την προσωπικότητά σας. Από 16 ως 25 η λύτρωσι είναι δυνατή. Από 25 ως 35 είναι δύσκολη και δε θα ήταν περιττή η συμβουλή ενός γιατρού, που προϋποθέτει τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την τόνωσι του νευρικού συστήματος.

Από 35 έως 50 η λύτρωσι είναι δυσκολώτατη. "Η συμβουλή ειδικού γιατρού είναι απαραίτητη. Σε κάθε περίπτωση όμως η κατανόηση της δυσάρεστης αυτής κατάστασης εξοστράττει από την ίδια σας τη θέλησι. "Η θέλησι αυτή πρέπει να εξασκηθεί κατά μία πολύ απλή διευθυνσι, την αντίθετη δηλαδή, προς κάθε πρώτη ασυλλόγηστη κίνησι. "Η εφ' ερώτησι λόγου χάριν, που κρίνει και προσ-

21) "Αν κοπνίζετε έστω και λίγα τσιγάρα, το κάνετε για επίδειξι, νομίζοντας ότι γίνεστε πιο ενδιαφέρουσα; 22) Νοιώθοντας ότι χάνετε έδαφος σε μια συζήτησι λέτε υπερβολές και επινοείτε επιχειρήματα ελπίζοντας να νικήσετε; 23) Το ήθικόν σας παθαίνει

εύκολα κατάπτωσι; 24) "Ένα πράγμα ασήμαντο έχει τη δύναμη να σας έντυπωσιάζη; 25) "Ο ύπνος σας είναι ταραγμένος; 26) Νοιώθετε κουρασμένη όταν ξυπνάτε την τακτική πρωινή ώρα σας ενώ φυσιολογικά θα έπρεπε να ήσαστε ξεκούραστη και κεφάλι;

27) "Ό,τι σας λένε οι άλλοι επηρεάζει τις αποφάσεις σας; 28) Φοβάστε κάτι το καινούργιο και περιφρονείτε ό,τι είναι παλιό; 29) Έχετε καμμία έμμηνη ιδέα που σας βγάζει την ήσυχια; 30)

Κουράζεστε εύκολα; 31) Δεν μπορείτε να συγκεντρωθήτε και ξεχνάτε συχνά πράγματα που θαπρεπε όπωσδήποτε να τα θυμάστε καλά; 32) Βρίσκετε ξεθύμασμα όταν βαζετε τις φωνές;

33) Φαντάζεστε μια ώραία περιπέτεια σ' αντιστάθμισμα μιας άλλης δυσάρεστης περιπέτειας; 34) Έχετε δοκιμάσει την (επιθυμιακή!) επιθυμία να πεθάνετε φανταζόμενη ταυτόχρονα και την αντίδρασι των άλλων στο θάνατό σας; 35) Έχετε δοκιμάσει σωματικές διαταραχές που έχουν προκληθεί από την ψυχική σας

κατάστασι και που εξαφανίζονται, όταν ήσυχάζετε; 36) "Όταν σας συμβαίνει κάτι καινούργιο, σπουδαίο, νοιώθετε την καρδιά σας να χτυπάει δυνατά; 37) Γελάτε και κλαίτε εύκολα; 38) "Όταν όποιατέ κάτι, σας άρσει λιγώτερο απ' όσο πριν το πάρει ή εξακολουθείτε να επιθυμείτε τώρα κάποιο άλλο αντικείμενο;

39) "Η ιδέα ν' αλλάξετε κάτι, επίπλα, θέσι κλπ. σας τρομάζει; 40) Πέφτετε συχνά στο σφάλμα να λέτε πράγματα για τα οποία μετανοείτε ύστερα; 41) Δοκιμάζετε περιέργες επιθυμίες, όπως π.χ. να μετράτε τα σκαλοπάτια; 42) "Η ιδέα να επιβίβα-

στήτε σ' ένα αεροπλάνο σας προκαλεί φόβο; 43) Φοβάσαστε υπερβολικά τα μικρόβια και τις μολύνσεις; 44) Νοιώθετε στενοχώρια στα στενά μέρη και φοβάστε να διασχίσετε μια έκτασι άραικατοκνημένη και έρημη μέσα σε μια πολύ σκοτεινή νύχτα;

45) Λέτε ψέματα ακόμα κι' όταν δεν είναι ανάγκη; 46) Είσατε προληπτική και θέλετε να συμβουλευέστε χαρτορίχτρες και καφετζούδες; 47) "Ο θάνατος, τα γερατιά σας προκαλούν έναν έμμηνο φόβο, εξ αιτίας του οποίου προσπαθείτε να μη τα σκεπτεστε κι' όμως είναι διαρκώς στο μυαλό σας; 48) "Η έρσασια ή η διασκεδασι που έχετε συνήθως σας ικανοποιεί μόνο για λίγο

και θέλετε πάντα να την αλλάξετε; 49) Προτιμάτε τα διδλία από τη συντροφιά των προσώπων και γενικά προτιμάτε να καταφεύγετε στη φαντασία, αντί ν' αντιμετωπίζετε την πραγματικότητα όπως είναι; 50) Έχετε κοιμιά μανία, όπως π.χ. να γεμίσετε με το μολύδι τα «ο» και τα «α» μιας εφημερίδας, να τραβάτε τα μαλλιά, να σχίζετε χαρτάκια ή να δογκώνετε τα χείλη;

βάλλει, χωρίς να σκεφτή προηγουμένως, θα απαλλαγ από το μειονέκτημα αυτό επιβιώνοντας τον εαυτό της να ακούση και να εκτιμήσι τα γεγονότα πριν μιλήσι. "Η εύσυχμη κι' ευθυσιώδης που θέλει να δράσι άμεσως, χωρίς να χάσι στιγμή, θα πρέπει να επιβάλει στον εαυτό της να περιμένη ως την άλλη μέρα. "Η δειλή, που θέλει να γίνη

συμπαθητική, εμπιστευόμενη με εξαιρετική ευκολία όλα της τα μυστικά στον πρώτο τυχόντα, θα μάθι τι αξίζει ή σιωπή και πόσο καλύτερη είναι μια εξομολόγησι σ' έναν πραγματικό φίλο, που δεν θα τα πωρήσι ποτέ. Το σπουδαιότερο όμως είναι να μη πείσατε τον εαυτό σας ότι είσατε διαφορετικές και γειοότερες από τις άλλες. "Εκείνες που φαί-

νονται προικισμένες με αυτοπεποίθησι, θα μες πάντοτε κλπ. δεν γεννήθηκαν κατά διαφορετικό τρόπο από μας. Μόνο που αυτές έμαθαν να γίνουν έτσι με τη θέλησι, με την αυτοπεποίθησι. Λίγο «λοδοί», λίγο «εσχίζοι» είναι όλοι; κι' υπήρξαν μάλιστα τέτοιοι και μεγάλοι όπως ο Ιούλιος Καίσαρ, ο Ναπολέων, ο Νεύτων κι' ο Μπετόβεν.

Η ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

- 1 Φούστα σουρωτή από λεπτό τουάλ. Συνοδεύεται μ' ένα κοντό ριχτό μπλουζάκι, γαρνιρισμένο στο ντεκολτέ, τις τσέπες και τα μανίκια, με φυτίλακι στο χρώμα της φούστας.
- 2 Νεανική τουαλέτα από μουσελίνα. Δύο φαρδείς σατέν μπρετέλες συγκρατούν το ντραπέ κορσάζ. Διπλή φούστα κλος πάνω από ίσια φούστα. Ζώνη με μικρά τριαντάφυλλα.
- 3 Κοκταίηλ φόρεμα από μουσελίνα με μακρόταλο κορσάζ από τυσόρ, με άνοιγμα στην πλάτη. Το έμπρος στολίζεται μ' ένα μεγάλο φιογκό. Φούστα με πολλές σούρες.
- 4 Βραδινή έμπριμέ έξωμη τουαλέτα. Φαρδειά μονόχρωμη ζώνη που δίνει πίσω σε πλούσιο φιογκό, που οι άκρες του θβάνουν ως τ' αϊσσίωμα.
- 5 Έξωμη τουαλέτα με ντραπέ τάγια και κλός φούστα, από μουσελίνα σε παστέλ χρωματισμό. Μία σκούρα μπάντα ντραπέ τυλίγει το λαιμό και συνεχίζεται στο πλάι αριστερά ως κάτω. Στη μέση ένα μπουκέτο λουλούδια.
- 6 Φόρεμα από έμπριμέ ριγέ κοτονάντ, γιά μικρή κοπελλίτσα. Μπρετέρ που κουμπώνει με διπλή σειρά κουμπιά και μανίκι ζαпонέ.
- 7 Χωρίς τὸ μπολερό τὸ ἴδιο φόρεμα εἶναι ἔξωμη με πολύ πρωτότυπο μπλέξιμο στὶς τράντες. Πολύ φαρδειά φούστα και ζώνη με φιογκό.
- 8 Μία κορδέλα στὰ μαλλιά από τὸ ὕφασμα τοῦ φορέματός σας, δημιουργεί κομψὸ σύνολο.
- 9 Κακέτικη τσάντα σε ἀπλή γραμμὴ με ἕνα πολὺ ὡραῖο κούμπωμα.
- 10 Παπούτσια τουαλέτας με λεπτά λουράκια και ψηλὸ τακούνι.

ΤΕΧΝΗΤΗ ΓΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ

‘Η ενδιαφέρουσα εξομολόγησης δυο κοριτσιών, που προέρχονται από αυτήν!

ΑΝ κι' έχουν περάσει κάπου είκοσιπέντε χρόνια από τότε που άρχισαν να πραγματοποιούνται τα πρώτα πειράματα τεχνητής γονιμοποίησης, ωστόσο, εξακολουθεί αυτή να προκαλή συζητήσεις, σχόλια, αντιδράσεις.

Δικαστές, ψυχίατροι, ιερείς, συγγραφείς, έχουν εκφράσει ήδη τη γνώμη τους πάνω στο άκανθώδες αυτό κοινωνικό πρόβλημα και οι μόνοι που δεν ρωτήθηκαν ως τώρα είναι οι ίδιοι οι ενδιαφερόμενοι...

‘Ο δόκτωρ Βίτκερ της Βοστώνης, ένας από τους πρωτοπόρους της τεχνητής γονιμοποίησης στις ‘Ηνωμένες Πολιτείες, έκανε μια διακριτική έρευνα για να ανακαλύψει μερικά «δείγματα» της πρώτης «τεχνητής» γενεάς και ν' ακούσει τις αντιλήψεις τους. Το έργο του ήταν πολύ δύσκολο γιατί τα περισσότερα «τεχνητά» παιδιά άγνωστον το μυστικό της γεννησεώς τους. ‘Αλλά ο Δρ. Βίτκερ κατόρθωσε να ανακαλύψει μια νέα 17 ετών, τη Βέα Ν... από τη Βοστώνη, η οποία έμαθε την καταγωγή της ύστερα από μια δίκη κληρονομιάς, που ένα παιδί απ' τον πρώτο γάμο του πατέρα της έκανε στους γονείς της, χρησιμοποιώντας ως επίχειρμα την «αντικανονική» της γέννηση.

— ‘Ημουν δεκαέξι χρονών, διηγείται η νέα, όταν η μητέρα μου ήρθε ένα βράδυ και μου είπε ότι ο άνθρωπος που ως τότε θεωρούσα πατέρα μου, ήταν στην πραγματικότητα ένας άγνωστος για μένα.

‘Ομολογώ, εξακολούθησε η Βέα Ν..., ότι η πρώτη μου εντύπωση ήταν φοβερή. ‘Όταν όμως σκέφτηκα, κατάλαβα ότι η μητέρα μου, που αγαπούσε τον άντρα της και ήθελε ένα παιδί, είχε το θάρρος να διαλέξει αυτό το δρόμο, παρά να καταστρέψει το γάμο της με τη μοιχεία.

— Δεν προσπάθησατε να βρείτε τον αληθινό σας πατέρα;

— Καί ναι και όχι. ‘Η μητέρα μου μου ώρκίστηκε (και την πιστεύω) ότι ούτε η ίδια γνώριζε την ταυτότητα του «χορηγού». ‘Ο γιατρός που έκανε την «επέμβαση» είχε, στο μεταξύ, πεθάνει. Προσθέτω πως αν και έχω ακόμα και σήμερα την περιέργεια να μάθω την ταυτότητα αυτού του ανθρώπου, ωστόσο φοβάμαι μήπως ανακαλύψω ότι ίσως είναι κανένας μέσος, εγκληματίας ή αλήτης...

‘Η περίπτωση της Μείμπελ Γ... που διηγείται ο Δρ. Βίτκερ, είναι ακόμα πιο εξαιρετική.

‘Η Μείμπελ Γ... είναι 19 ετών και ο «έπισημος» πατέρας της είναι οδοντίατρος στη φιλοδέλφεια. Μή θέλοντας ν' αναγνωρίσει ότι ήταν στείρος, παρά την καθηγουμένη γνώμη πολλών γιατρών, αρνήθηκε στη γυναίκα του να καταφύγει

στην τεχνητή γονιμοποίηση. ‘Η γυναίκα του εξομολογήθηκε μια μέρα τον πόνο της στον αδελφό της που ήταν κι' εκείνος γιατρός και αυτός τη συμβούλεψε να αγνοήσει τη συζυγική απαγόρευση.

Πριν από τρία χρόνια ο κ. Γ... πέθανε και άφησε τη γυναίκα του και την κόρη του σε πολύ κακή οικονομική κατάσταση.

Κατά σύμπτωση μια μέρα ο αδελφός της κ. Γ... ο οποίος είναι σήμερα ένας ηλικιωμένος γιατρός, δέχτηκε την επίσκεψη ενός πλουσίου διανομή της φιλοδελφείας.

— Γιατρέ, του είπε, πριν από δεκαοκτώ ή δεκαεννέα χρόνια, όταν ήμουν νεαρός φοιτητής της Φαρμακευτικής, ζητήσατε μια μέρα τη συνδρομή μου μια μιά... επέμβασε αρκετά λεπτή που φαίνεται ότι επέτυχε. Στο μεταξύ παντρεύτηκα και αγαπώ τη γυναίκα μου, αλλά η δυστυχία του σπιτιού μου είναι που δεν έχουμε παιδί. Το λάθος είναι και των δυο μας. Το δικό μου οφείλεται σε μια αρρώστια που πήρα πριν από δέκα χρόνια και της γυναίκας μου σε έκτακτα μαθητική κατασκευή των οργάνων της. Αυτό με πειράζει ακόμα πιο πολύ, επειδή ξέρω πως είμαι πατέρας ενός παιδιού που μονάχα εσείς γνωρίζετε την ταυτότητά του. ‘Αν το παιδί αυτό ζη εύτυχισμένο με τους γονείς του, δε θέλω να διαταράξω την εύτυχία μιας οικογένειας, αλλά αν δεν ζουν οι γονείς του ή αν υποφέρουν...

‘Ο γιατρός σκέφτηκε άμεσως την αδελφή του που με δυσκολία κέρδιζε το ψωμί της και την κόρη της τη Μείμπελ, ασθενική και λεπτοκαμωμένη, για την οποία ένας πλούσιος πατέρας, και μάλιστα ο αληθινός, θ' αντιπροσώπευε τη μεγαλύτερη τύχη. Δεσμευμένος όμως απ' το επαγγελματικό μυστικό, δεν μπορούσε να δώσει οριστική απάντηση, πριν συμβουλευθεί τις «ενδοσφερόμενες».

‘Εκείνες όμως βρήκαν σύμφωνες και τη συνέχεια τη φαντάζεστε...

Φαντάζεστε επίσης την απάντησή της Μείμπελ Γ... στην ερώτησή του Δρος Βίτκερ, τι γνώμη είχε για την τεχνητή γονιμοποίηση. Δεν της χρυσούσε την εύτυχία της:

Το μόνο μελανό σημείο της ζωής της ήταν η ανάμνηση του... ψευτοπατέρα της.

— Μέσα σε μια εβδομάδα, είπε η μίς Μείμπελ, συνήθισα να θεωρώ τον... καινούργιο πατέρα μου σαν «αληθινό». ‘Αλλά δεν έχασα ακόμα τον άλλον που δεκάξι ολόκληρα χρόνια τον φώναζα «μπωπά», του πήγαινα τακτικά λουλούδια στον τάφο του και είχα τη φωτογραφία του σ' ένα μανταλάκι, κρεμασμένο στο λαιμό μου. Μερών ν' είμαι ενοχλισμένη που πέθανε πριν από τρία χρόνια, γιατί θάτανε τρομερό να του φερνόμουν από δω και μπρος σά νεκρά ξένο!

— Μιας μέρας, συνέχισε, είπα στον αδελφό μου να μην πει τίποτα στον πατέρα μου, αλλά να μην πει τίποτα στον πατέρα μου, αλλά να μην πει τίποτα στον πατέρα μου...

— Μιας μέρας, συνέχισε, είπα στον αδελφό μου να μην πει τίποτα στον πατέρα μου, αλλά να μην πει τίποτα στον πατέρα μου...

— Μιας μέρας, συνέχισε, είπα στον αδελφό μου να μην πει τίποτα στον πατέρα μου, αλλά να μην πει τίποτα στον πατέρα μου...

— Μιας μέρας, συνέχισε, είπα στον αδελφό μου να μην πει τίποτα στον πατέρα μου, αλλά να μην πει τίποτα στον πατέρα μου...

Tide Πλένει καθαρώτερα από υάδε τί!

T2/18

Το Tide είναι υάτι διαφορετικό! θαυματουργό!

Τό έχετε δοκιμάσει; ‘Αν όχι... τότε χάνετε. Χιλιάδες νοικοκυρές πριν από σας, ανεκάλυψαν πως: τό Τάιντ, σέ απορρυπαντικότητα δέν συγκρίνεται μέ τίποτα στον κόσμο. Οί συνηθισμένες σκόνες και τό σαπούνια της μπουγάδας κάτι αφήνουν στο ρούχο, ένα γάρισμα. Τό TIDE δέν αφήνει τίποτα.

ΤΟ ΤΙΔΕ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

Αυτή την αλήθεια την διαπίστωσαν οί ‘Ελληνίδες νοικοκυρές από την πρώτη ημέρα. Τό Τάιντ πωλείται σέ όλα τά καλά καταστήματα· έτσι, μπορεί κάθε νοικοκυρά εύκολα νά προμηθευθί την νέα αυτή θαυματουργή σκόνη.

‘Η καταπληκτική σαπουνάδα του TIDE καθαρίζει τά ρούχα χωρίς δυνατό τρίψιμο, λευκαίνει άπολύτως τό άσπρόρουχα και ξαναζωντανεύει τά χρώματα.

‘Ασφαλές! Οικονομικό! Εύκολο στή χρήση!

Tide Ο ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΡΟΥΧΑ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙ' ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΓΕΝΚΑ Α.Ε., ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9, ΑΘΗΝΑΙ, ΤΗΛΕΦ. 56.447, 56.448

ΣΟΝΑΤΑ ΥΠΟ ΤΟ ΣΕΛΗΝΟΦΩΣ

Πώς ο Λουδοβίκος φόν Μπετόβεν, συνέθεσε αυτό το άδαντο μουσικό του άριστούργημα

ΤΟ ΚΡΥΟ τη χρονιά εκείνη, βασάνιζε άλύπητα τις όχθες του Ρήνου. Οί μικρές γεωμετρικές πόλεις, οί κουβαριασμένες γύρω από τά καμπαναριά των εκκλησιών της έρήμωσαν μόλις θράδευσε και στους δρόμους βασίλευε ή σιωπή και ή παγωνιά.

Στή Μπόν, πάνω από ένα στωχό μαγαζάκι της Πλατείας των Ρωμαίων, κατοικούσε ο Λουδοβίκος φόν Μπετόβεν. ‘Η μεγαλοψφία του άρχιζε ν' αναστατών την κόσμο. ‘Ότσο ήταν φτωχός και μονάχος. Τό τζάκι του ήταν σβυστό και τά ρούχα του τόσο παλιά που έδρασαν μόνο τη νύχτα για νά μή βλέπουν τη φτώχεια του.

‘Αναίσθητος, θά έλεγε κανείς, στο κρύο που του μούδιαζε τά μέλη, στεκόταν ένα βράδυ με τό μέτωπο κολλημένο στο τζάκι, πικραμένος.

— Μισώ τη ζωή, μουρμούριζε. Μισώ τον εαυτό μου! Δέν ξέρω αν κάποια μέρα δέν θά υποκύνω στον πειρασμό νά πέσω στον ποταμό. Κανείς δέν ν' αγαπάει. Θά ήθελα νά πεθάνω...

Δέν ήταν ώραίος. Τουλάχιστον ή δόξα δέν τον είχε ακόμη στολίσει με αυτή την υπερφυσική όμορφιά που της άρδεει νά δίνει στα πρόσωπα των έκλεκτών της. ‘Η μη ύποταγή του έξ άλλου στις κοινωνικές συνήθειες απομάκρυνε από αυτόν εκείνους που θά μπορούσαν νά τον αγαπήσουν.

‘Ότσο τό μαγεμένο βασίλειο των ήχων του έμενε ανοιχτό. ‘Η ειρωνεία της μοίρας, που του επεφύλασσε νά τον κάνει κοινό, δέν του είχε δώσει ακόμη τό τελειωτικό χτύπημα. Είχε ένα πιάνο, μελάνη, μερικά βιβλία. ‘Η δημιουργική του όρμη, πραγματοποιούσε καμμία φορά μέσα του τη μορφή μιας βεγγαλέας ευτυχίας... πολύ βεγγαλέας για την ψυχή του που διψούσε τό άπόλυτο.

Πάντοτε άκίνητος κοντά στα παγωμένα τζάκια του, κυττάζοντας μέ ύφος σκυθρωπό την Πλατεία των Ρωμαίων όπου δέν περνούσαν παρά σκίες, ο Λουδοβίκος φόν Μπετόβεν όνειροπολούσε.

Κάποιος χτύπησε στην πόρτα. ‘Εκπληκτός, ο έρημιτης έστρίψε τό κεφάλι του, δίστασε, ύστερα πήγε ν' ανοίξει. ‘Ηταν ένας από τους σπάνιους ανθρώπους που άνόμαζε «φίλε μου». ‘Ενας μουσικός σαν αυτόν, φτωχός επίσης, χωρίς μέλλον, μά ίκανός νά ένώση τη δική του τη θερμή με τις μεγαλύτερες έμπνεύσεις του μεγάλου καλλιτέχνη.

— ‘Ελα, του είπε δείχνοντας τό παράθυρο. Σέ λίγες στιγμές θά βγύ τό φεγγάρι και θ' άρχισή νά παίζη με τά νερά του Ρήνου. Μην κάθεται έτσι. ‘Ελα μαζί μου.

ΠΕΡΠΑΤΟΥΣΑΝ σιωπηλοί κατά μήκος του ποταμού, χωρίς ό έπισκέπτης νά τολμά νά διακόψη την όνειροπόλησή του συντρόφου του.

Ξαφνικά καθώς είχαν φτάσει κοντά σ' ένα φτωχικό σπίτι που ήταν άκούη φωτισμένο, άκουσαν μία μουσική πολύ γλυ-

κιά, σαν αϊθήρια, μία απ' αυτές τις άρμονίες που συγκινούν και τις πιο λεπτές χορδές της ευαισθησίας.

‘Ο Μπετόβεν έσκίρτησε. — ‘Ακου! είπε.

Είχε άναγνωρίσει αυτές τις νότες που ένα άγνωστο χέρι έπαίξε σ' ένα παλιό «κλεδεσέν» στο γειτονικό σπίτι.

— ‘Ακου! ξανάπτε. Είναι ή συμφωνία μου «σέ λά». Τί καλά που την παίζεις.

Πλησίασε. Τό μεγάλο του μέτωπο τό φωτίζε μία άνώτερη χαρά.

— ‘Υστερα ή μουσική σταμάτησε και μία γυναικεία φωνή άκούστηκε:

— Δέν μπορώ νά εξακολουθήσω, Φρειδερίκε. Δέν μπορώ νά προχωρήσω περισσότερο άπ' όψε...

— Γιατί;

— Μήπως ξέρω; ‘Ισως δέν είναι καλό τό παίξιμό μου, και αυτό με κάνει τόσο νά λυπώμαι! ‘Α! αν μπορούσα νά πάω άπ' όψε στη συναυλία του Κάουφμαν της Κολωνίας! Ν' άκούσω άληθινή μουσική! Φρειδερίκε, Τί δε θά έδινά γι' αυτό!

— Σκέψου, αδερφούλα, ότι αυτά που δαγάζω φάνουν ίσα — ίσα για τό φαί μας και τό νοίκι αυτού του μελαγχολικού δωματίου. Γιατί νά επιθυμής τό άδύνατο;

‘Ο Μπετόβεν έσφιξε τό μπράτσο του συντρόφου του.

— ‘Ας μπορούμε, είπε. — ‘Ας μπορούμε. Μά πώς θά δικαιολογήσουμε την παρουσία μας; ‘Ονειρεύεσαι; Πάμε νά φύγουμε.

‘Ο Μπετόβεν είχε κιόλας άνοίξει την πόρτα και προχωρούσε, προς τό μέρος που άκουγόταν ή φωνή του αδερφού και της αδερφής μέσα στο σκοτεινό διάδρομο. Γύρισε προς τον σύντροφό του:

— Θά παίζω για κείνην! ‘Εχει ασθμα, δύναμι, χάρη. Θέλω νά μ' άκούση και νά εκπληρωθί ή έπιθυμία της.

‘Αιστερά του, βρήκε τό πόμολο μιας πόδας. Χτύπησε έλαφρά και μπήκε.

‘Η εικόνα που είδε μπροστά του τον κράτησε για μία στιγμή καρφωμένο στο κατώφλι.

Κοντά στη σόμπα που ήταν στη μέση του δωματίου, με τό φως μιας λάμπας που τό λάδι της τέλειωνε, καθόταν ένας νέος και δούλευε. Μία κοπέλλα, άκουμπισμένη στο κλαδεσέν της, με τό μέτωπο σκυμμένο κάτω από τά ώρια της μαλλιά που μία άχτίδα φωτός τό έκανε νά λάμπουν, φαίνόταν θυθισμένη σέ κάποιο όνειρο.

‘Ο Φρειδερίκος ύψωσε τό κεφάλι του. Βλέποντας τους δύο άντρες άφησε νά του πέση τό παλιοπάπουσο που διώρθηκε σκώθηκε άπότομα και στάθηκε σαστισμένος.

— Συγχωρήστε με, είπε ο Μπετόβεν στενοχωρημένα. — ‘Ακουσα μουσική... Είμαι μουσικός...

‘Η κοπέλλα κοκκίνισε και τό πρόσωπο του αδερφού της πήρε μία έκφραση έκπληξης και θυμού.

— Μαύ φάνηκε πως κατά-

■ Λουδοβίκος φόν Μπετόβεν

ότι ή φρουλάιν έπιθυμούσε... Θέλετε νά σας παίξω ένα κομμάτι;

‘Η πρόφασή φάνηκε άσφαλώς παράξενη, μά ευχάριστη, στο νέο, γιατί ή έκφρασή του μαλάκωσε και φάνηκε μάλιστα νά συγκρατή με κόπο ένα χαμόγελο.

— Σας ευχαριστώ, είπε. Μά τό κλαδεσέν μας δέν είναι καλό και δέν έχουμε μουσικό κομμάτι.

— Δέν έχετε; Μά τότε πώς ή φρουλάιν...

Σταμάτησε, παραγμένος ξαφνικά. ‘Η κοπέλλα είχε γυρίσει τά μάτια της προς αυτόν και από την έκφρασή τους, είχε καταλάβει... ‘Ηταν τυφλή!

— ‘Ο! τραύλισε, δέν ήξερα... Σας ζητώ συγγνώμη αν σας λύπησα. Παίζετε λοιπόν από μνήμης;

— Βεβαίως! απάντησε ή κοπέλλα χαμογελώντας έλαφρά.

— Ποιός λοιπόν σας έμα-

ζε μουσική;

— Μία γειτόνισσα, κυρία, όταν μέναμε στο Μπρύν, πριν δυο χρόνια. ‘Αλλά από τότε που είμαστε εδώ, δέν άκούω πιά παρά τη μουσική που παίζουν στο δρόμο...

‘Απαντούσε σχεδόν χαμηλόφωνα, με συστολή, μά ή φωνή της είχε ένα μέταλλο πολύ γλυκό, πού γοήτευε τον έπισκέπτη. Δέν τη ρώτησε τίποτ άλλο. Διευθύνθηκε προς τό κλαδεσέν και άκούμπησε σ' αυτό τά χέρια του. ‘Υψωσε τό μέτωπό του, και ό σύντροφός του που γνώριζε τά έξωτερικά σημάδια της μεγαλοψφίας του, μάντευσε ότι μέσα σ' αυτό τό μελαγχολικό και γυναικόδομο τόσο φτωχικό, ό καλλιτέχνης θά μεγαλουργούσε έκείνο τό βράδυ.

Μία θεοραματική ήσυχία δα-

σίλευε γύρω του, ενώ έπαίξε για την τυφλή κοπέλλα και τον αδερφό της. ‘Ηταν σά νά είχαν άνοίξει οί ουρανοί. ‘Ενώ τέλειωνε ένα από τά καλύτερα μοτίβα του, τό φυτίλι της λάμπας τρεμόδυσε και ύστερα έσβυσε όλοτετα.

‘Ο Φρειδερίκος, ένώνοντας τά χέρια του, προχώρησε προς τό μάγο και ρώτησε με φωνή που έτρεμε:

— Ποιός είσθε λοιπόν;

Χωρίς ν' άπαντήσει, ο Μπετόβεν έξαστραφθηκε προς τό κλαδεσέν και τότε άκούστηκε μέσα στο σκοτάδι οί πρώτες νότες της συμφωνίας σέ λά.

— ‘Ο Μπετόβεν! Είσθε ο Μπετόβεν!

‘Ο φίλος του πήγε κι' άνοιξε τά παραθυρόφυλλα. ‘Από τά τζάκια χωρίς κουρτίνες, μπήκε τότε μέσα στο δωμάτιο τό θεο φως της σελήνης. ‘Ο καλλιτέχνης σκώθηκε σά νά έτοιμαζόταν νά φύγει.

— Σας θερμοπαρακαλώ, παίζτε ακόμη, ίκέτευσε ή νεαρή, τυφλή!

‘Εκείνος την κύτταξε και είδε ότι από τά νεκρά μάτια της κυλούσαν δάκρυα. Γύρισε ύστερα προς τό παράθυρο και στάθηκε κάμποσο θαυμάζοντας τό μυστήριο του γαλαζίου ουρανού.

— ‘Ε, λοιπόν, είπε με τόνο ανάλαφρο, θά συνθέσω τότε για σας μία σονάτα υπό τό σεληνόφως.

‘Ενα είδος ίεροού τρόμου κρατούσε άκίνητα τό πρόσωπο αυτής της έμπνευσμένης σκηνής. Φαίνόταν στην κοπέλλα που είχε στερηθί τό φως της ότι ένας κόσμος είχε άνοιχί μπροστά της, ότι οί ρυτίδες του ποταμού σπείθιζαν, ότι ή Λορεμπί χτένιζε τά χρυσά της μαλλιά... Τά έβλεπε όλα αυτά...

‘Ο Μπετόβεν σκώθηκε. — ‘Αντίο! είπε κάπως άπότομα.

— Θά ξανάρθετε; παρακάλεσαν ο αδερφός κι' ή αδελφή. Κύτταξε τη νεαρή τυφλή και τό πρόσωπό του μαλάκωσε.

— Ναι, ναι, ύποσέθηκε, θά ξανάρθω. Και θά κάνω μαθήματα στη φρουλάιν...

‘Υστερα βγήκε διαστικά τραβώντας και τό φίλο του.

— Πάμε γρήγορα, του είπτε ενώ τά δήματα τους άνηχούσαν πάνω στο λιθόστρωτο. Πάμε γρήγορα, γιατί φοβάμαι μή έξασώ αυτό τό όραμα που μ' έπεσκέφθηκε. Θέλω νά γράψω χωρίς άργοπορία την άρμονία.

‘Η ΥΤΗ είναι ή ιστορία της διόσθης «Σονάτας υπό τό Σεληνόφως».

Πολλά χρόνια μετά τό θάνατο του Μπετόβεν, όταν ρωτούσαν τό φίλο του που ήταν πιά γέρος, αν ό μεγάλος αυτός άνθρωπος ξαναείδε τη νεαρή τυφλή, εκείνος χαμογελούσε με μελαγχολία.

— Δέν ύπηρεσε στη ζωή του ή άφορμή... Δέν την ξαναείδε ποτέ και άσφαλώς έκείνη θά τον περίμενε πολλόν καιρό. Την είχε ξεχάσει. ‘Ισως... ‘Εκτός αν τά βράδια που στις συναυλίες παίζόταν ή «Σονάτα υπό τό Σεληνόφως», τό έκστατικό πρόσωπο της κοπέλλας χωρίς βλέμμα, νά παρουσιαζόταν καμμία φορά μπροστά του.

Μά μπορεί κανείς νά ζητήσει από τη θάλασσα νά θυμηθί τον κόκκο της άμμου που νανούρισε;

«Η Γυναίκα» σάς συμβουλεύει:

- Το φως τα καταστρέφει

Βάλετε πάντα στη γκιά, σε ξύλινο ντουλάπι και σε γαλάζια μπουκάλια το δαυλινό, την αιωνία και τη δι-αλυμένη ποτάσα (τζαβέ-λα). Το φως τα κατα-στρέφει, τα αποσυνθέτει.

• Μαξιλαροθήκες και μπριγιαντίν

Αν σείς ή ο σύζυγός σας, βάλετε συχνά μπρι-γιαντίν, ράψετε μόνι-σας δυο θήκες, δυο μα-ξιλαροθήκες δηλαδή από ύφασμα ναύλον. Θα τις πλένετε κάθε μέρα, αν χρειάζεται, θα στεγνώ-νουν άμεσα και θα γλυ-τώνετε έτσι από ένα αν-ταξιαστικό θάνατο και από πολύ κόπο.

• Με παλές κάλτσες

Μην πετάτε τις πα-λές ναύλον κάλτσες σας. Καθαρίζουν περί-φραγμα τους δίσκους σας.

Μην πετάτε τις πα-λές ναύλον κάλτσες σας. Καθαρίζουν περί-φραγμα τους δίσκους σας.

• Λεκέδες σε ποπλίνα

Ρούχα από ποπλίνα έχου (στο φυσικό δηλα-δή χρώμα της κλωστής) που είναι ελαφρά υγεία.

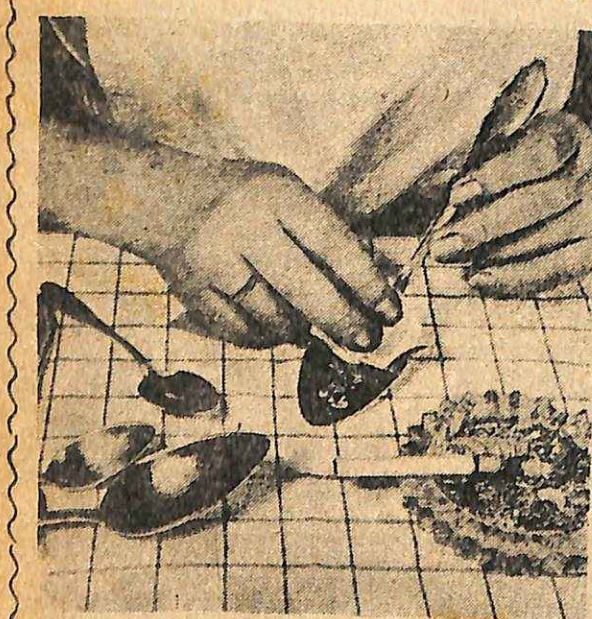
καθαρίζουν από λεκέδες ύγρασίας αν τα πλύνετε σε νερό και αιωνία (2 κουταλιές της σούπας αιωνία σε 300 δομάκια νερό) και τα ξεβγάλετε μετά με υπόλοιπο νερό.

• Το δίπλωμα της πε-τσέτας

Τη διπλώνετε τρεις φορές κατά μήκος και ύστερα άλλες τρεις φο-ρές από την άλλη μεριά για να γίνει ένα σωστό τεταγμένο.

• Έξωφτερνα και γα-λότσες

Τα καλοκαιρινά σας έξωφτερνα και εξώφτερνα παπούτσια χάσαν πιά. Μην τα πετάτε όμως. Θα τα βάλετε το χειμώνα μέσα στις γαλότσες, εί-ναι τόσο ελαφρά και μα-λακά, που δεν θα σας κουράζουν καθόλου.

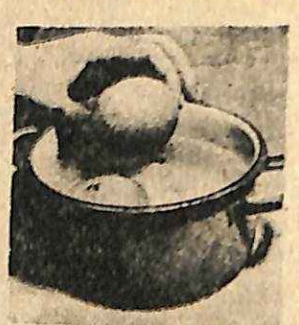
ΜΕ ΣΤΑΧΤΗ ΤΟΥ ΤΣ'ΓΑΡΟΥ

Οι στάχτες του τσιγάρου, που πετούν συ-νήθως, μπορούν να χρησιμεύσουν σε κάτι. Πράγματι, αν σ' ένα θρεγμένο πανί βάλλουμε στάχτη του τσιγάρου και τρίψουμε άσχημα αντικείμενα, αυτά παίρνουν μια θαυμάσια γυαλάδα και λάμψη.

ναμι. Σκουπίζετε τους ελαφρά.

• Περισσότερο χυμό

Αν θέλετε να έχετε τη μεγαλύτερη απόδοση σε χυμό ενός λεμονιού,

βυθίστε το δυο - τρία λεπτά σε καυτό νερό (ό-χι να κολλάει). Όταν το στίψετε θα δείτε ότι θα βγάλει πολύ περισσό-τερο χυμό. Αυτό είναι πολύ χρήσιμο τώρα που υπάρχει έλλειψη λεμο-νιών στην αγορά.

• Μελίγγρα και κα-πνός

Η μελίγγρα τρέμει τη νικιτιν. Έκτος από τα είδικα παροσκευάσματα, που θα αγοράσετε, στα είδικα καταστήματα ε-τοιμάστε και μόνι σας ένα φάρμακο: Ρίχνετε σ' ένα βαθύ δοχείο όλα τα αποτίγματα του σπιτιού χωρίς τογροσάρχο και αφήστε τα να μουσκε-ψουν μερικές ημέρες. Σουρώστε το υγρό αυτό, αραιώστε το με λίγο νε-ρό. Είναι έξ' ισου απο-τελεσματικό.

• Πώς στεγνώνει ή κουβέρτα

Αν πλύνετε τις κου-βέρτες σας θα τις στε-γνώσετε ως εξής: Θα τις βάλετε πρώτα να στραγγίζουν επάνω σε ξύλινα στρίποδα, διπλώ-μένες δυο φορές, και κα-τόπιν θα τις απλώσετε σε καλο-σφουγγισμένο πάτωμα (πλακάκια, μωσαϊκό, τσιμέντο) και τελευταία, μόλις νωπές, θα τις κρε-μάσετε στα σκονιά. Αν τις βάλετε στο σκονιά μ' όλα τα νερά τους θα ξε-χειλώσουν και ίσως κό-ψουν και τα σκονιά.

• Για τις γλάστρες

Γλάστρες σε υπακόνι είναι ωραίο πράγμα, αρ-κεί να μην... βρέχετε τον κόσμο όταν τις ποτίζετε. Αν έχετε ζαυντινιές, βάλετε τις μέσα σε λα-μαρινένια βάζα πλατύτε-ρη, μακρύτερη από τις ζαυντινιές σας με ένα γυρίσμα 7-8 πόντους γύρω. Η φροντίδα να ποτίζετε μετά τα μεσά-νυχτα. Κάτω από τις γλάστρες σας βάλετε έ-να πηλίνο πιατάκι. Η κρεμάστε τις γλάστρες βάζοντας κάτω τους ένα

δοχείο για τα απόβρα-τα του ποτίσματος.

• Για το πλύσιμο των ρούχων

Αν δεν έχετε ηλεκτρι-κό πλυντήριο χτυπήστε τα ρούχα σας με μια ει-δική συσκευή Μπό-πα ή γιά πιο εύκολα και φτη-νά με εκείνο το λαστι-νένιο εργαλείο που μοιά-ζει σαν καμπάνα, με το οποίο καθαρίζουμε τους φραγμένους νεροχύτες ή τα αποχωρητήρια. Όχι βέβαια με το ίδιο αλλά με ένα άλλο, καθαρό, ουλαγμένο για το πλύ-σιμο μόνο.

• Ποιός πληρώνει;

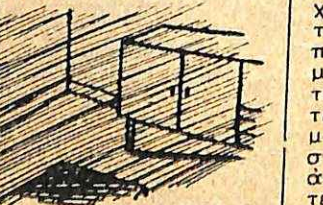
Εάν μια κοπέλλα δαγίλη έξω μ' ένα νέο πρέπει να πληρώσει αυ-τή τα έξοδα της; Αυτό είναι ένα θέμα που τα-κτικά απασχολεί τα κο-ρίτσια. Δεν υπάρχει α-πόλυτη απάντηση. Την πρώτη φορά που θα δη-γήσει ζητήσει να πληρώ-σει το μεριδίό σας στα έξοδα. Εάν ο νέος δεν δεχθεί και δείξει ότι προσ-βάλλεται, μην επιμένετε. Αν, όμως, δεχθεί, να φροντίζετε να του δίνετε τα χρήματα πριν ή μετά την πληρωμή και όχι μπροστά στους ξένους. Αν όμως δεχεται πάντα να πληρώνετε το κάθε τι... τότε ψάξτε για κανέ-να σύντροφο λιγότερο τσιγγούνη. Έκτος δέ-βαια και ξέρετε ότι τα οικονομικά του δεν είναι ανθρωπά και νοιώθουν, πρα-γματική φίλια γι' αυτόν.

• Για τα μαλλιά σας

Εάν η περμανάντ σας είναι πολύ... σγουρή, προσθέτετε μετά από κά-θε σαπούνισμα των μαλ-λιών σας μέσα στο τε-λευταίο νερό που θα τα ξεβγάλετε μερικές στα-γόνες άμυγδαλάδου, από γλυκά άμυγδαλα, και κάνετε την μίζ - αν πλύνετε κτενίζοντας πολ-λές φορές θα βείτε τα μαλλιά σας ως την τε-λευταία μπουκλίτσα. Ε-πίσης μπορείτε να τα τριψετε μετά απ' το σα-πούνισμα με παραφίνη.

• Δροσιά απ' το κενό

Ετοιμάστε το καλο-καιρινό σας σπιτί, αδει-άζοντας τα δωμάτιά σας από όλα τα περιττά έ-

πιπλά. Θα διαπιστώσετε τότε ότι κάθε δωμάτιο, θα φαίνεται πιο με-γάλο και θα σας δίνει την εντύπωση ενός δρο-σερού περιβάλλοντος.

Γιά να δροσίζε-τε το καλοκαίρι.

• Βραδυνός φωτισμός

Δεν υποπτεύεστε πο-τέ τις θερμές σκο-πότητες γύρω της ε-ισθής λοιπόν το καλο-καίρι; Ανάβοντας πο-λύ σπτάλα, πο-λύς φωτός, πολλές πο-τερες λάμπες, ελατ-τείτε και τον άραιο πηγών της θερμότητας.

• Δροσερός αέρας

Σε μια γωνιά του δ-ωματίου που περνάτε τις περισσότερες ώρες η-μέρας, άκουμπήστε λε-κάνη με ένα κουμα-πάγιο, που θα το έ-σκετάσει με μερικά ε-λα από δάφνη ή άλλο α-ρωματικό δέντρο. Πο-λύ από αυτή τη λεκάνη ε-λκετε ένα μικρό ανεμισ-τήρα. Ο αέρας που θα ε-μφορηθεί μόλις θα ε-πληθεί με τον πα-γο, θα είναι δροσερό και άρωματισμένος, κα-νώνι άμεσως και έτσι έ-χετε την ευχαρίστη-ση να αισθάνεστε ένα δρο-σερό και άρωματισμέ-νο αέριο να είναι έκτος φε-δωμάτιο.

Πώς γίνεται αυτό;

Πώς γίνεται μια γυναίκα να φανεί στα μάτια ενός άνδρα; Αυτό εξαρτάται από την ηλικία της. Αν είναι μικρό άνδρα, τότε η γυναίκα πρέπει να φανεί ως μια γυναίκα που είναι σε θέση να τον εκπαιδεύσει. Αν είναι μεγάλος άνδρας, τότε η γυναίκα πρέπει να φανεί ως μια γυναίκα που είναι σε θέση να τον εκπαιδεύσει.

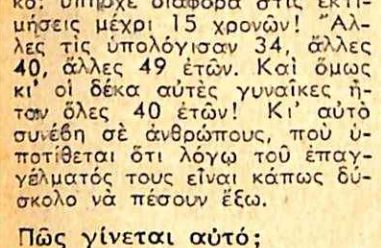
• Εύχαριστο θράδυ

Για να είναι το σπι-τί σας το θράδυ δροσε-ρό και να μπορείτε να κοιμηθείτε εύχρηστα, έ-χετε όλη την ημέρα έ-ως τη δύση του ήλιου τα παντζούρια και τα τζά-μια κλειστά. Μ' αυτόν τον τρόπο θα εμποδί-σετε τη δύναμη ζέσης του μεσημεριού να μπει στο σπιτί. Μόλις βραδυάσει, ανοίξτε καλά τις πο-ρτες και μη φοβηθείτε τα ρεύματα του αέρος: εί-ναι σωτήριο για τον έ-ξαστονισμό του δωματί-ου, υπό τον όρο όμως... να προστατεύετε τον εαυτό σας!

Αν είσατε σαράντα χρονών, από σας εξαρτάται να φανήτε εξ χρόνια νεώ-τερη ή έννεα χρόνια πιο μεγάλη. Δεν το πιστεύετε; Διαβάστε τις παρακάτω

ΕΠΤΑ ΕΝΤΟΛΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΙΝΕΤΕ ΝΕΑ

Η διεύθυνση ενός περιφί-μου 'Ινστιτούτου Καλλο-νής στο Παρίσι είχε εδώ και λίγους μήνες την ιδέα να καλέσει δέκα γυναίκες από όλα τα κοινωνικά στρώματα. Η-ταν ντυμένες όπως όλες τις άλλες ημέρες κι' η κάθε μία κρατούσε μια κάρτα με τον α-ριθμό της στο χέρι. Οι γυναι-κες αυτές παρεκλήθησαν να πε-ράσουν πολλές φορές μπρο-στά από μια επιτροπή από άντρες και γυναίκες, στην ο-ποία συμμετείχαν γιατροί, δη-μοσιογράφοι, καθηγητές, διευ-θυντές οίκων μόδας και ζωγρά-φοι. Ύστερα από μια περίπου ώρα η επιτροπή παρεκλήθη να καθορίσει την ηλικία κάθε μίας από τις δέκα αυτές γυναίκες. Το αποτέλεσμα ήταν εκπληκτι-κό: υπήρχε διαφορά στις εκτι-μήσεις μέχρι 15 χρονών! 'Αλ-λές τις υπολόγισαν 34, άλλες 40, άλλες 49 ετών. Και όμως κι' οι δέκα αυτές γυναίκες ή-ταν όλες 40 ετών! Κι' αυτό συνέβη σε ανθρώπους, που υ-ποτίθεται ότι λόγω του επαγ-γέλματός τους είναι κάπως δύ-σκολο να πέσουν έξω.

Πώς γίνεται μια γυναίκα να φανεί στα μάτια ενός άνδρα; Αυτό εξαρτάται από την ηλικία της. Αν είναι μικρό άνδρα, τότε η γυναίκα πρέπει να φανεί ως μια γυναίκα που είναι σε θέση να τον εκπαιδεύσει. Αν είναι μεγάλος άνδρας, τότε η γυναίκα πρέπει να φανεί ως μια γυναίκα που είναι σε θέση να τον εκπαιδεύσει.

• Εύχαριστο θράδυ

Για να είναι το σπι-τί σας το θράδυ δροσε-ρό και να μπορείτε να κοιμηθείτε εύχρηστα, έ-χετε όλη την ημέρα έ-ως τη δύση του ήλιου τα παντζούρια και τα τζά-μια κλειστά. Μ' αυτόν τον τρόπο θα εμποδί-σετε τη δύναμη ζέσης του μεσημεριού να μπει στο σπιτί. Μόλις βραδυάσει, ανοίξτε καλά τις πο-ρτες και μη φοβηθείτε τα ρεύματα του αέρος: εί-ναι σωτήριο για τον έ-ξαστονισμό του δωματί-ου, υπό τον όρο όμως... να προστατεύετε τον εαυτό σας!

μια γυναίκα που κοιτάζει λι-γότερο ή και καθόλου. Οι πιο πολλές όμως βρίσκονται ανά-μεσα στα δυο αυτά άκρα. Ε-τσι οι παρακάτω συμβουλές είναι χρησιμώτατες για κάθε γυναίκα.

1. Μην εργάζεστε μέχρις ε-ξαντλήσεως με τη δικαιολογία ότι ύστερα θα ξεκουραστήτε. Ξεγελάτε τον εαυτό σας. Ο-σο πιο πολύ εργάζεται μια μη-χανή, τόσο γρηγορότερα σφί-νεται. Ο κανόνας αυτός ισχύει και για το ανθρώπινο σώμα. Είναι αλήθεια ότι ένας καλός ύπνος τη νύχτα μια φορά, δυο φορές, τριάντα φορές θα σας ξεκουράσει και το πρόσωπο θα φανεί δροσερό πάλι όπως και πρώτα... Την τριακοστή πρώ-τη φορά όμως θα φανεί μια

μικρή ρυτίδα, ένα μικρό ίχνος κοπώσεως πάνω σ' αυτό. Σταματήστε λοιπόν μόλις αρχίσετε να κουράζεστε. Ανα-παυθείτε έστω και λίγα λεπτά ή αν μπορείτε ένα τέταρτο, μι-σή ώρα. Το καλύτερο απ' όλα θα ήταν να ξεπλώσετε, είτε στο ύπαιθρο, είτε σ' ένα σκο-τεινό δωμάτιο.

• Αναπαύεσθε πραγματικά τις γιορτές

2. Προσέξτε πως αναπνεύ-τε! Αν είσατε στην κουζίνα ή σ' ένα κλειστό χώρο, ανοί-γετε κάθε τόσο το παράθυρο. Μη φοράτε — ιδίως όταν ε-ργάζεστε — πολύ στενά ρού-χα. Στο σπιτί μέσα φοράτε παντόφλες.

3. Να εργάζεστε πέντε ως ογτώ ώρες χωρίς καμιά χα-λάρωση είναι κακό. Να εργα-ζέστε όμως έξη, ογτώ, δέκα μήνες χωρίς καμιά ημέρα ά-ναπαύσεως είναι ακόμα χειρό-τερο. Μη θεωρείτε τις ημέρες των εορτών μονάχα σά μια ευ-καιρία να φάτε, να πιείτε και να διασκεδάσετε περισσότερο, από τις άλλες μέρες. Αν νοι-ώθετε τον εαυτό σας κουρασμέ-νο ξεπλώστε στο κρεβάτι ή σε μια πολυθρόνα στον κήπο σας ή στο μπαλκόνι σας, χω-ρίς να εργασθείτε, χωρίς να μι-λάτε, χωρίς να διαβά-τε, για να ξεκουράσετε όσο το δυνατό πιο τέλεια τον όργανι-σμό σας.

Δυο ποτήρια ποτό, δυο χρόνια παραπάνω

4. Και τώρα για τη διατρο-φή. Αν δε ζήτε στο ύπαιθρο ή δεν κάνετε βαρεία σωματική εργασία, τρώτε το μεσημέ-ρι και το βράδυ ελαφρά φαγητά. Προσπαθήστε να αναπαύε-στε

λίγα λεπτά μετά το μεσημέ-ρι φαγητό. Πίνετε και καπνί-ζετε όσο το δυνατό πιο λίγο, ιδίαιτερα αν έχετε περάσει τα 25 ή τα 30 χρόνια. Ένας Α-μερικανός γιατρός γράφει ότι δυο ποτήρια ούσκου φέρνουν δυο ώρες ευφορίας, αλλά και γερνούν κατά δυο ώρες. Δεν είναι και σπουδαίο! Θα πείτε. Λάθος. Δυο ώρες «γεράσμα-τος» κάθε μέρα είναι ένας μή-νας το χρόνο και συνεπώς δυο χρόνια στα 25.

5. Και κάτι που έχει μεγά-λη σημασία για τις γυναίκες: χαλαρώστε όσο το δυνατόν πιο πολύ τη δραστηριότητά σας κατά τη διάρκεια της μηνιαί-ας αδιαθεσίας σας. Η παρα-μέληση της «ντολής» αυτής εί-ναι πιο βλαβερή από κάθε άλ-λη παροσμησία.

Και το σπουδαιότερο: μην είστε δυστυχισμένες

6. Μην κάνετε παρά πολύ ζεστά μπάνια, μην κάνετε υ-περβολικό σπορ, επισκέπτεσθε το γιατρό σας όταν το σηκό-τι, το στομάχι, ή οποιο άλλο όρ-γανό σας δε λειτουργεί καλά.

7. Και τώρα η τελευταία συμβουλή και υπ' αριθ. 1 εντο-λή της σύγχρονης ψυχιατρι-κής: «Φροντίστε να είσατε ευτυχισμένες ή τουλάχιστον ο-σο το δυνατόν λιγότερο δυστυ-χισμένες! Τίποτε δε γερνάει περισσότερο μια γυναίκα, όσο οι λύπες και οι φροντίδες!»

Βέβαια, μια γυναίκα υπομέ-νει λιγότερο από έναν άντρα μια δυστυχία, καταβάλλεται ευκολότερα. Δεν πρόκειται ό-μως γι' αυτό, αλλά για τις καθημερινές μικροστενοχώρι-ες, τα καθημερινά προβλήματα.

Μπορείτε και πρέπει να τις

αποφεύγετε, έχοντας υπ' όψι-δι — πάντοτε κατά τη γνώ-μη των ψυχιάτρων — μια «μέ-τρια» ερωτική λύπη, γερνάει τον οργανισμό κατά μισό χρό-νο, «Αν είναι «πολύ βαρεία», έ-να ή δυο χρόνια! Καυγάδες, οικογενειακές σκηνές είναι φο-βερά εξαντλητικές για τον ορ-γανισμό.

Είναι φέματα ότι ο άνθρω-πος δεν μπορεί να κάνει τίπο-τε κατά των γερασμάτων. Α-πό σας τουλάχιστον εξαρτάται, αν είσατε σαράντα χρονών να φανήτε 34 ή 49. Φροντίστε, λοιπόν να το πετύχετε...

ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΣΑΡΚΟ

Παρασκευασμένα επί τη βάσει των τελευταίων επι-τεύσεων της Βιοχημείας. Έφάρμακα των καλυτέ-ρων ευρωπαϊκών. Όδος Έρμου αρ. 21 Τηλέφωνον 20.887

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

ΠΩΣ ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΑΙ ΑΝΩΜΑΛΙΕΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

Η Δερματολογία έχει τώρα στα χέρια της μια νέα αποτε-λεσματική και ταχεία θεραπεία δια τις δερματικές παθήσεις. Αυτό σημαίνει ότι σήμερα η όμορφη της γυναίκας επι-δερμίδα είναι περισσότερο εξασφαλισμένη από άλλοτε. Η θαυματουργή επίδραση του παντοθενικού οξέος ε-πάνω στο δέρμα, ώδηγησε τους χημικούς στην κατασκευή μιας κρέμας με βάση τη δι-ταμίνη αυτήν, η οποία έχει την ιδιότητα να θεραπεύει τα-χύτατα και αποτελεσματικά την ακμή, τα μπιμπίκια, που συχνά άσχημιζουν ένα ωραίο πρόσωπο, την ηρωδερμία, που μαρμαίνει το δέρμα, τα έκζεμα-τα, τις κοκκινιές, τους έρεθι-σμούς, την πυοδερματίτιδα, τα μικροτραύματα από τις δου-λιές του σπιτιού ή άλλες αι-τίες, τα τραύματα των παι-διών και τις δερματικές τους παθήσεις — φαγούρα, κοκκινί-λες, φλεγμονές, συγκαύματα κα-θώς επίσης και πολλές άλλες σοβαρότερες ασθένειες του δερ-ματος. Το σημαντικό ακόμα εί-ναι ότι έχει θαυμάσιες και πολ-λύ ευεργετικές ιδιότητες για την περιποίηση του δέρματος χρη-σιμοποιούμενη αντί άλλης καλλυντικής κρέμας, διότι η ε-πίδρασή της είναι έντονα αν-τιρυτιδική. Το όνομά της εί-ναι σύνθεσις των λέξεων Παν-τοθενικών και δέρμα, δηλαδή Παντοδερμ. Την κρέμα «Pan-θοδερμ» μπορείτε να τη βρή-τε στα φαρμακεία. Σημειώστε μόνο σωστά το όνομα «Pan-θο-derm».

Η ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ ΚΑΙ Ο ΠΡΙΓΚΗΠΑΣ

Το καταπληκτικό μυθιστόρημα της Μπεττίνας

Η Μπεττίνα δούμια χρονών. Η μητέρα της ανατρέπει μονάχα τα δύο της κορίτσια.

Τελευταία πέθανε στο Παρίσι ο Άλφρεντ, ο γνωστός πνευματικός αρχηγός 40 εκατομμυρίων Ισλαμικών που βρίσκονται στην Ασία και την Αφρική. Γνωστός όμως δεν υπήρξε για τα πλούτη του, αλλά κυρίως για την κοσμική ζωή που έκανε στις διάφορες ευρωπαϊκές πόλεις. Τόσο ο ίδιος όσο και ο γιος του Άλφρεντ, είχαν μεγάλη αδυναμία να παίρνουν για συζύγους γυναίκες Ευρωπαίες ή Αμερικανίδες. Κατά το νόμο της διαδοχής θα έπρεπε σήμερα πνευματικός αρχηγός των Ισλαμικών να είναι ο Άλφρεντ, αλλά ο Άλφρεντ με διαθήκη του όρισε τον έγγονό του και γιο του Άλφρεντ.

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ χρόνια στο Παρίσι είναι πλούσιο σε γυναικεία «φαινόμενα». Υπάρχει π. χ. το φαινόμενο Μαρτίν Καρόλ, το φαινόμενο Πραλίν... υπάρχει το φαινόμενο Μπεττίνα. Ανάμεσα όμως στα φαινόμενα αυτά, εκείνο της Μπεττίνας είναι ένα από τα πιο παράξενα, τα πιο συνταρακτικά.

Μικρό κορίτσακι, η Μπεττίνα ήταν στη ζωή ήρωίδα λαϊκού μυθιστορήματος. Εφηβή προσελήφθη για... μαμή. Σε ηλικία είκοσι ενός χρονών, ένα καταπληκτικό γούρσο της τύχης την πέταξε στο πρώτο πλάνο της επικαιρότητας: έγινε μανέκεν - βεντέτα κι' έ-

παιξε την «Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων», μία «Αλίκη ντυμένη από τον Ζάκ Φάτ και που το στυλ της — το στυλ Μπεττίνας — επηρέασε όχι μόνο το Παρίσι, αλλά και τη Νέα Υόρκη και το Χόλλυγουντ κι' τον κόσμο ολόκληρο. Τέλος σε ηλικία τριάντα χρονών η Μπεττίνα που παίζει σε μία αμερικανική υπερκωμωδία: «Πώς να παντρευτείτε έναν πολυεκατομμυριούχο».

Όλη αυτή η καταπληκτική περιπέτεια άρχισε από την αφάνεια, σε μία μικρή πόλη της Γαλλίας, τη Λαβάλ, στις 8 Μαΐου 1925. Η κυρία Μπουντέν, διδασκάλισσα, έφερε στον κόσμο ένα δεύτερο κορίτσακι, τη Σιμόν. Η άλλη, η Ζινέτ, ήταν τότε δυο χρονών. Η Σιμόν δε γνώρισε τον πατέρα της, που ήταν υπάλληλος των γαλλικών σιδηροδρόμων, παρά μόνο από μία φωτογραφία που είχε βγάλει την ημέρα των γάμων του, την επομένη της κηρύξεως του πολέμου.

Πράγματι, λίγο μετά τη γέννηση της μελλοντικής Μπεττίνας, οι σύζυγοι Μπουντέν χωρίζουν: η μητέρα, διωρισμένη στο δημοτικό σχολείο του Έλμπεφ, εγκαθίσταται με τα δύο της παιδιά στη νορμανδική αυτή πρωτεύουσα της ύφαντουργίας, απ' όπου μία μέρα, ο γιος ενός καταστραμμένου ύφασματεμπόρου, του Ερζόγκ, ξεκίνησε για να γίνει ακαδημαϊκός με το όνομα Αντρέ Μαρουά.

Εκεί η Μπουντέν νοικιάζει ένα σπίτι με τέσσερα δωμάτια, στον αριθμό 6 της οδού του Έλβους. Πέραν μία ησυχία, χωρίς ιστορίες ζωής, ανατρέφονται τα παιδιά της με ένα μηνιαίο μισθό 900 φράγκων.

Στο λυκειό του Έλμπεφ η Σιμόν δεν είναι και τόσο κακή μαθήτρια, αν και δεν την ενθουσιάζουν καθόλου τα μαθηματικά και η γεωγραφία. Αντίθετα είναι η πρώτη της τά-

ξεως στ' αγγλικά, στη γυμναστική και στην ιχθυογραφία.

Είναι όμως προικισμένη με υπέροχα σωματικά χαρίσματα. Έτσι στα διαλείμματα, αυτοσυνεδιάζει άγριους χορούς, με κινήσεις φρενιτίδους που κάνουν τα θαυμάσια κοκκινωπά μαλλιά της (τόσο κοκκινωπά που σίγουρα τα βάφει, δεν είναι δυνατόν να είναι φυσικά, λέει το κοινοπολιτικό) να άνοιγουν τεράστια στον αέρα.

Υστερα ήρθε ο πόλεμος κι' η προσφυγία. Η κυρία Μπουντέν θεώρησε καλό να καταφύγει στο Αζέν, στη μη κατοχόμενη Γαλλία, όπου η Σιμόν, για να περάσει την ώρα της, ζωγραφίζει το μοναστήρι που τους περιέβαλε. Από τη συγγραφή της αυτής προς τη Νότια Γαλλία χρονολογείται η αγάπη της για τα παιδιά που γύριζαν χωρίς γονείς στους δρόμους κι' η απόφασή της να νύνη... μαμή. Στο ανάμεταξύ έχει γίνει μία περίφημη κοπέλλα, με πλούσια στήθος, στόμα θερμό, μάγουλα ροζάκια, το χρώμα του ωριμού ροδάκινου... Η φύση την είχε προικίσει με την πληθωρική υγεία.

Κι' εκτός απ' αυτά έχει μία καταπληκτική τύχη. Τον Ιούλιο του 1944, η Σιμόν έκανε μπάνιο στο Σηκουάνα, όταν ένας σμήνος αμερικανικών αεροπλάνων B-29 φάνηκε στον ούρανό. Η Σιμόν βγήκε τρέχοντας από το νερό κι' έτρεξε στο πρώτο σπίτι που βρέθηκε μπροστά της. Όλη η συνοικία καταστράφηκε από τον βομβαρδισμό κι' ένα μόνο σπίτι έμεινε όρθιο: το σπίτι που είχε κρυφτεί η Σιμόν.

Έχει επίσης πολλή αυτοπεποίθηση. Όταν απορρίφθηκε στις εξετάσεις, σε ηλικία 19 χρονών πιά, δήλωσε ψυχρά στη μητέρα της:

— Μη φοβάσαι, μαμή. Θα πάω στο Παρίσι να δοκιμάσω την τύχη μου είτε σαν μανέκεν, είτε σαν σχεδιάστρια φο-

ρεμάτων. Όπωςδήποτε θα διαλέξω ένα επάγγελμα πολυτελείας, εστω κι' αν η αρχή είναι δύσκολη.

Κι' ήταν αλήθεια δύσκολη. Ήταν ακόμη στο Έλμπεφ, όταν γλύτωσε από τοίχα το θάνατο. Έκανε περίπατο στην έσοχη, μ' ένα φύλλο χαρτί κι' ένα μολύβι στο χέρι, όταν ένας χωρικός που περνούσε από τον κοντινό δρόμο έβγαλε μία τραυματική φωνή: «Η Σιμόν περπατούσε με όλη της την ανειμένη μέσα σ' ένα πεδίο ναρκών! Δεν είχε προσέξει την επιγραφή που προειδοποιούσε για τον κίνδυνο».

Ήταν μία μαγιάτικη ημέρα του 1945 όταν η Σιμόν ήρθε στο Παρίσι. Ήταν είκοσι ακριβώς χρονών κι' είχε 5.000 φράγκα στην τσάντα της, που την είχε κρεμασμένη κατά τη μόδα τότε στον ώμο της από λουρί. Κάτω από τη μασχάλη της κρατούσε ένα φουσκωμένο μπλόκ με σχέδια για ταγιέ, φούστες, μπλουζές, φορέματα. «Δεν είχα παρά μία μονάχα φιλοδοξία: να βρω μία δουλειά να ζήσω. Όσο για την ευτυχία, θα βλέπαμε αργότερα», γράφει στ' απομνημονεύματά της, που δεν έχουν εκδοθεί ακόμα.

Κατέλυσε σ' ένα ξενοδοχείο της οδού Χάδερς κι' αποφάσισε να γυρίση όλους τους ραπτικούς οίκους χωρίς σχέδια της. Πήρε έναν εμπορικό οδηγό Μπουντέν και διάλεξε στην τύχη το γράμμα Κ. Το Κ στάθηκε τυχερό. Ο Ζάκ Κοστέ — που ο ραπτικός οίκος του στην οδό Ντε λ' Παί δεν υπάρχει πια — την προσέλαβε, όχι σαν σχεδιάστρια, αλλά σαν μανέκεν με μηνιαίο μισθό 18.000 φράγκα.

Το Φεβρουάριο, την ημέρα ακριβώς της επιδείξεως των μοντέλων, η Σιμόν, που επρόκειτο να επιδείξει ένα ανσάμπλ με τον τίτλο «Ντιμπελ» το καίει, ακουμπώντας στη σούπα της αίσθησης, που ήταν ανσάμπλ με κάρδουνα. Ο Κοστέ, όπως ήταν επόμενο, την απέλυσε την ίδια στιγμή.

Στο κάτω-κάτω, είπε η Σιμόν, δεν ήταν και μεγάλη ζημιά, γιατί δεν μ' άρεσε να γδύνωμαι μπροστά στις άλλες συνωδέλφους μου.

Και να τώρα η Σιμόν, ανεργής όμως, γυρίζει χωρίς αγάπη και χωρίς μέλλον, όταν μία συνάδελφός της την προσκαλεί να την συνοδεύσει στον «Αετιδέα», σ' ένα καμπαρέ της μόδας στην οδό Μπερρί. Ήταν η περίοδος της ακμής των νοτιοαμερικανικών χορών. Κατάπληκτος στην ακμή της πίστας, ένας νεαρός άνδρας 23 ετών, παρακολουθεί τη Σιμόν, γοητευμένος από τα κοκκινωπά μαλλιά της και το σύμπλοκ σαν λινάριτας πρόσωπό της.

Ο νέος χορεύει με τη Σιμόν μία σάμπα, που προκαλεί

Η ΔΟΞΑ: Ο Φάτ τη βάφτισε Μπεττίνα.

κατάπληξη για την περίφημη έκτελεσή της. Στο τέλος του χορού, αυτοσυστήθηκε στη Σιμόν: ήταν ο Ζιλμπέρ Γκρατσιανί, γνωστός με το όνομα Μπέννο, αντιποσώπων μιας μάρκας ροδωφάνων.

Ένας φλογερός έρωτας επακολούθησε. Οι δυο νέοι παρά την επισφαλή οικονομική τους κατάσταση παντρεύτηκαν, άφησαν το Παρίσι και νύκτισαν στο Ώρον, το χιονοδρομικό σταθμό των Παρισιασσιών «Αλπεων, ένα «σαλέ» εξυλινό σπίτι στο βουνό για να κούψουν τη φτώχεια τους. Επί ένα ολόκληρο μήνα τρέφονται με κουτιά κονσερβοποιημένου βουτύρου του αμερικανικού στρατού.

Ο Γκρατσιανί όμως έχει μία μητέρα, που μένει σε μία βίλα στην Αντιμπ, κι είναι μετοχος σ' ένα μπαρ στο Ζουάν-λε-Πέν. Προτείνει «στα παιδιά» να αναλάβουν τη διαχείρισή του. Το καλοκαίρι εκείνο του 1946, η Σιμόν βρίσκεται σ' όλη την ανησυχία της: πρόσωπο άγγελικό, πλούσια κοκκινωπά μαλλιά, σώμα φιδισίο.

Μέσα σ' έναν απεριόριστο ενθουσιασμό εκλέγεται βασίλισσα του Ζουάν-λε-Πέν. Όλες οι εφημερίδες δημοσιεύουν τη φωτογραφία της στην πρώτη σελίδα. Ο Ρουμπινός, ο Έρολ Φλυν κι' όλοι οι διεθνείς δόν Ζουάν της κάνουν άγριο

φλέοτ, χωρίς αποτέλεσμα όμως.

Ο Μπέννο, που πουλούσε τώρα ύφασματα πολυτελείας στους οίκους μόδας, παρουσίασε τη Σιμόν στον Ζάκ Φάτ, τον ιδιοκτήτη του περίφημου ραπτικού οίκου.

Σας προσλαμβάνω άμεσα, είπε αυτός καταπληκτικός μπροστά στην τόσο της νέας γυναίκας. Θα κερδίζετε 40.000 φράγκα το μήνα. Μία σκιά μονάχα υπάρχει στον πίνακα: τ' όνομά σας. Σιμόν είναι ωραίο όνομα, αλλά δεν είναι πια της μόδας. Πρέπει να βρούμε ένα άλλο.

Ο Φάτ είχε μπροστά του την αλληλογραφία του Γκαίτε με την Μπεττίνα, σε μία έκδοσι του οίκου Ν.Ρ.Φ.

Πάρτε το όνομα Μπεττίνα, είπε ξαφνικά. Είναι το ωραιότερο όνομα του κόσμου.

Ετσι ο Φάτ δημιούργησε την Μπεττίνα που έμελλε να είναι το φυλαχτό του, το «γούρι» του. Η δεύτερη αυτή «γεννησι» δεν πέρασε χωρίς κλάματα. Όταν ο Ζωρζέλ, ο περίφημος κομμωτής, κατ' εντολή του Φάτ, της έκοψε τα μαλλιά, η Μπεττίνα έκλαψε με αναφυλητά σα μωρό παιδί. Ένα μήνα αργότερα, το περιοδικό «Έλ» δημοσίευσε στο εξώφυλλό του τη φωτογραφία της. Στα όνόματα των μανέκεν - βεντετών των οίκων Πραλίν και Φαρμπιέν, που συναγωνίζονταν τους άλλους οίκους, προστέθηκε και τ' όνομα της Μπεττίνας. Ο Ντιόρ έχει το νιού-λούκ, έλεγαν, αλλά ο Φάτ έχει τη Μπεττίνα.

Από τη στιγμή αυτή η ανόδος υπήρξε κεραυνόβολο κι' η επιτυχία αδιάκοπη. Ο Φάτ της κάνει τόσες τουαλέτες, όσες και στη Λουίζα, το καλύτερό του μανέκεν: σαράντα σε κάθε συλλογή. Την επόμενη άνοιξη της αφιερώνει δέκα ανσάμπλ, δημιουργώντας έτσι το «στυλ Μπεττίνα». Ανάμεσα στο Φάτ και την εμπνευστή του υπάρχει ένα συνεχές πλατωνικό έρωτικό τραγούδι.

Η Μπεττίνα όμως έχει κι' άλλο άποιο στο παιχνίδι της. Είναι περίφημη στις φωτογραφικές πόζες. Σε λίγο το «Χάρπερς Μπαζάρ», το «Βόγκ» κι' όλα τα μεγάλα περιοδικά μόδας συναγωνίζονται ποιά θα πρωτοβάλει τη φωτογραφία της. Ένας αριθμός άσκει για να σχηματίσει κανείς μία κατά προσέγγιση ιδέα για το τί κέρδισε η Μπεττίνα πεζάρωντας σε φωτογραφίες: πλήρωσε 260.000 φράγκα για φόρεμα μόνο το 1950 και για τα είσοδηματά που είχε μόνο στη Γαλλία.

Ήταν τότε στο απόγειο της δόξας της. Τα μεγάλα αμερικανικά μανέκεν — Ντίγι, Μαρζορ, Σίρλεϋ — αντέγραφαν όσο ήταν δυνατόν τα μέτρα της δημοφιλούς της: 1,67 για 52 κιλά, ώμοι 47, στήθος 85, μέση 55, γοφοί 86, μηρές 47, αστάγματος 18. Αντέγραφαν επίσης και την τεχνική της πόζας: αντί να κυττάει το φακό της φωτογραφικής μηχανής, η Μπεττίνα κύτταζε το φωτογρά-

φο κατ' ευθείαν στα μάτια.

Έμεν σ' ένα πολυτελές διαμέρισμα της οδού Φαζιαντερί, οδηγούσε ένα αυτοκίνητο σπόρ «Σίμκα», φορούσε μαντό από νταίμ, είχε εγκαταλείψει τον Ζάκ Φάτ και σχεδόν ταυτόχρονα είχε χωρίσει από τον Ζιλμπέρ Γκρατσιανί, που είχε αρχίσει τώρα ν' ασχοληθεί με τη δημοσιογραφία, όπου έμελλε να δημιουργήσει καριέρα μεγάλου ρεπόρτερ. Είχε επιδείξει τουαλέτες σ' όλες τις πρωτεύουσες του κόσμου και τους εξή μνηες στους δώδεκα τρούς περνούσε στη Νέα Υόρκη, όπου το επάγγελμά της «κόδερ γκέορλ» (κορίτσι των «εξωφύλλων») της απέφερε 140 δολάρια την ημέρα.

Η μεγάλη της δύναμι ήταν τότε η ανεξαρτησία της κι' η απίστευτη αδιαφορία για τα πάντα, που τη χαρακτηρίζει.

Υπάρχει κάτι το καταπληκτικό στην προσωπικότητα της Μπεττίνας, έλεγε ο Ζάκ Φάτ σ' ένα φίλο του λίγο πρό- ν' νάτου του. Είναι η αδιαφορία της για όλα τα δντα.

Το Μάρτιο του 1953 έγκαταλείπει τον Ύμπερ ντε Ζιδεν- σού, πρ' ήταν επί μερικούς μήνες το ζηλεύτο του μοντέλο και παίρνει ξαφνικά το «Οριάν» Έξπρες: πηγαίνει να επισκεφθεί ύστερα από προσκλησί της το μανέκεν Σοφία, φιλέ- νάδα της στού Φάτ, και τον μνηστήρα της Ανατόλ Λιτβάκ, το γνωστό σκηνοθέτη του «Μαγιελνίκ» και του «Λάκκου με τα φίδια».

Μένουν σ' ένα πελώριο «χειμερινό ανάκτορο» κοντά στο Νταβός και κάνουν σκι στις ώ-

■ Αφού κατέκτησε τους ανώτερους οίκους ραπτικής, κατακτά τη υψηλή κοινωνία. Το ρομάντο της με τον Άλφρεντ άρχισε το 1954. Γνωρίστηκαν κατά πολύ ρομαντικό τρόπο, σ' ένα χωρά

Κόρη ενός σιδηροδρομικού

υπαλλήλου, κατέκτησε το

Παρίσι κι' έπειτα την καρ-

διά του Άλφρεντ. Παρα-

λίγο, το άλλοτε μανέκεν

του Ζάκ Φάτ να βασιλεύει

πάνω σε σαράντα ολόκληρα

εκατομμύρια Ισλαμικών.

αίες πλαγιές του Κλόστερ, με συντροφιά έναν κινηματογραφικό άστέρα «ωραίο σα θείο», όπως λέει η Σοφία. Είναι ο Αμερικανός Πήτερ Βούρτελ, που είχε συνεργασθεί στα περισσότερα σενάρια που γύρισε ο Τζων Χούστον κι' είχε παίξει στην «Ελβετία για να ξεπεραστεί την προσρμογή και τους διαλόγους του «Μουλέν - Ρούζ», του φίλου που περιγράφει τη ζωή του ζωγράφου Τουλούζ - Λατρέκ.

Στο ανάμεταξύ, η Μπεττίνα δεν είχε εμφανισθεί στην οθόνη, παρά μόνο στο «Δόκτωρ Λαεννέκ» κι' εκεί όμως ο ρόλος της δε διαρκούσε παρά ένα μόνον λεπτό. «Επαιζε το ρόλο μιας μικρής φυματικής, που την ακροαζόταν ο Πιερ Μπλανσάρ κι' αντί διαλόγου έπρόφερε τέσσερις φορές τον ίδιο αριθμό: 33, 33, 33, 33».

Στο Παρίσι ο Χούστον, ύστερα από επιθυμία του Βούρτελ, την έβαλε να παίξει δοκιμαστικά για το «Μουλέν Ρούζ». Η δοκιμή δεν ήταν ενθουσιαστική. Και δεν υπήρχε το παράξενο σ' αυτό. Οι έξ επαγγέλματος «κόδερ γκέορλ» δεν γίνονται ποτέ περίφημες ηθοποιοί. (Η Μαίριλιν Μονρόε, η

Σίριου Μάρκ Λαίνου επόχρασαν για ρεκλάμες, δηλαδή σαν έρασιτέχνιδες. Η Γκραίη Κέλ-λυ έκανε εμφάνισεις κυρίως στην τηλεόραση. Το αντίθετο επίσης συμβαίνει: η Ώντρεϊ Χέμπαρν δεν μπόρεσε ποτέ να περάσει ικανοποιητικά στις φωτογραφίες του Ρίτσαρντ Αϊνχτόν.

Την άνοιξη του 1955, η Μπεττίνα προσκλήθηκε με 200 άλλα πρόσωπα — ανάμεσα στα οποία ήταν κι η «διεθνής κουτσουπόλα» Έλσα Μάξουελ, η πνευματώδης πρίγκηπισσα Γκαετάνι κ. ά. — στο χορό του Άλφ Χάν, που την 1η 'Ιουνίου άνοιγει τη μεγάλη σαι-ζόν του Παρισιού.

Θα είναι υπάλ μασκέ; ρωτάει τη Μάξουελ η Μπεττί-να, που λατρεύει τις μεταμφιέ-σεις και τις μάσκες.

— Όχι, απαντάει η χοντρο-Έλσα, με ξεσκέπαστα πρό-σωπα.

Μέσα στο υπέροχο από μουσελίνα φόρεμα της στο-λισμένο με διαμάντια, η Μπετ-τίνα ύψωσε η βασίλισσα της βραδιάς.

Είμαστε πολλοί γνώρι-μοι, ψιθύρισε σε μια στιγμή ο άνατολίτης πρίγκηπας, προχω-ρώντας προς το μέρος της με τα δύο χέρια άπλωμένα, όπως στα παραμύθια.

Στην πραγματικότητα να τί είχε συμβεί: όταν η Μπεττίνα έφτασε στον Φάτ, είχε στα-λή στην όδο Προνύ και μέσα στο σαλόνι του μεγάλου του Άλφ Χάν, είχε παρουσιάσει τριάντα τουαλέτες στη Ρίτα Χαίγινουορθ. Στη μία ή ώρα, ο πρίγκηπας, με τα μάτια πρη-σμένα από τον ύπνο, είχε κα-τέβει με τη ρούπη ντε σάμπρ και της είχε προσφέρει έναν καφέ με γάλα.

Στις 2 'Ιουνίου 1955, την έπομένη δηλαδή του χορού, ο Άλφ Χάν της έστειλε στην όδο Φαίξαντερι πέντε ντουζίνες κόκκινα τριαντάφυλλα. Ήταν τρελά έρωτευμένος μαζί της κι έβαλε σ' ενέργεια τα με-γάλα μύστα. Της έκανε ένα τυ-ραννικό και έβαλλο κόρτε, έθε-σε στη διάθεσή της ξένη άλογα στις δεινροστομίες του δά-σους της Βουλώνης, της πα-ραχώρησε την άσπρη Μερσεν-τές του...

Το πάθος τους ήταν άστα-μάτητο κι υποδαυλιζόταν από άκατάπαυτες γιορτές, λευκές νύχτες στα καζίνα, — όπου ο Άλφ Χάν χάνει δυό εκατομμύ-ρια στη ρουλέτα, όπως έσεις χάνετε το μαγνητικό σας και ολόκληρα γουήκ — έντ που περ-νούσαν με τ' αλογά του στους σταύλους του... Η όνειροφαν-

τασία τους συνεχιζόταν. Για χροσιγενεινάτικο μπουναμά η Μπεττίνα έβρισκε δίπλα στο τζάκι μια διζόν. Την Πρωτο-χρονιά ξυπνούσε μ' ένα θησαυ-ρό που ούτε υποπτευόταν: μια άστραφτερή «σεβασίδα» που ή αξία της υπολογίζεται σε 35 εκατομμύρια.

Η Μπεττίνα δέχεται υπέ-ροχα, όπως υπέροχα πεζάει για τα περιοδικά «Χάρπερς Μπαζάρ». Γίνεται επίσημα η πυροδόποινα του «Ορίζον-τος», του πύργου του Άλφ Χάν.

— 'Ο γυιός μου δεν έχει κάνει ποτέ για μια γυναίκα ούτε το ένα τέταστο απ' όσα κάνει για την Μπεττίνα, παρα-τήρησε μια μέρα ο Άγ Χάν.

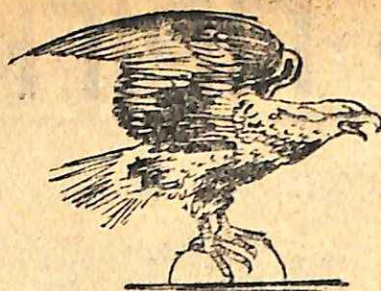
Η Μπεττίνα πηγαίνει τώρα στο Μπαλενσιεγκά, όχι πιά σά μανέκν, αλλά σαν πελάτισ-σα. Αγοράζει από τις γκαλε-ρί εμπρεσιονιστικούς πίνακες, του Μονέ και του Πισσάρρο κατά προτίμηση, γιατί αυτοί έχουν ζωγραφίσει τη Νορμαν-δία, με την οποία ένα ευαίσθη-το νήμα δένει την καρδιά της.

Και μια μέρα, το είδυλλιο αυτό, που αληθινά παρατράβη-ξε σε μάκρος, θα πρέπει να πάρη τη φυσιολογική λύσι του: το γάμο. Στις 26 'Ιανουαρίου 1953, το δικαστήριο του Ρένο, στην Άμερική, εξέδιδε ύστερο από αίτησι της Ρίτας Χαίγινουορθ, το διαζύγιο του Άλφ Χάν. Την ίδια εποχή, ο Μπέν-νο Γκρασιανί κι η Μπεττίνα — που είναι πάντοτε η καλύ-τεροι φίλοι του κόσμου — έ-παιρναν κι αυτοί το διαζύγιο τους «κοινή συναινέσει», χωρίς δυσκολία.

Για τους Εύρωπαίους έμπει-ρογνώμονες του διεθνούς δι-καίου όμως, η απόφασι των ά-μερικανικών δικαστηρίων δεν έχει καμμία νομική αξία κι οι γαλλικές άρχες άρνούται να του δώσουν άδεια γάμου, χω-ρίς την οποία ο Άλφ δεν μπο-ρεί να παντρευτή την Μπεττί-να.

Στο Έλμπεφ, στο φαρμα-κείο του Καλθαίρ — η Ζινέτ, η αδελφή της Μπεττίνας έχει παντρευτή ένα φαρμακοποιό κι έχει αποκτήσει έξη γερό-τατα παιδιά, από τα οποία ο Φίλιπ, ο πρώτος είναι 10 χρο-νών κι ο Μισέλ, ο τελευταίος 9 μηνών — η κυρία χήρα Μπον-τέν, συνταξιούχος διδασκάλισ-σα, παρακαλεί μ' όλη της την καρδιά το Θεό, να βοη ή άλ-λη κόρη της την εύτυχια στο γάμο της με τον 'Ινδο πρί-γκηπα.

Θα τη βοη άρά γε

ΕΝΑ ΓΙΓΑΝΤΙΟ ΠΟΥΛΙ ΠΕ-ΡΗΦΑΝΟ ΜΑ ΚΙ' ΑΙΜΟΒΟ-ΡΟ ΠΟΥ ΖΗ ΣΤΙΣ ΠΙΟ ΠΑΝ-ΥΨΗΛΕΣ ΒΟΥΝΟΚΟΡΦΕΣ:

'Αετός

ο βασιλιάς των πουλιών

Ο ΓΝΗΣΙΟΣ αετός ή χρυ-σαετός, ή σταυραετός, ο «βασιλιάς των πουλιών», ζή στα πιο ψηλά βουνά. Φτιά-νει τη φωλιά του — που έχει διάμετρο δυό μέτρα — στους απόκρημνους βράχους, εκεί που δεν μπορεί να φτάση ο άνθρω-πος, ή στα βάθη των μεγάλων δασών σε ψηλές δρύς ή άλλα δέντρα απρόσιτα επίσης από τον άνθρωπο.

Ο αετός τρώει κρέας δια-φόρων ζώων. Προπάντων κυνη-γεί τους λαγούς, τα άρνια, τα κατσίκια και μεγάλα που-λιά: όρνιθες, χήνες, πέρδικες. Μπορεί ν' αρπάξει ολόκληρο άρνι και να το πάη στην φω-λιά του.

Έχει μεγάλο και δυνατό σώμα, πάνω από ένα μέτρο μακρύ και 10—14 όκάδες βα-ρύ, και μύς χοντρούς και ισχυ-ρούς. Τα νύχια του είναι δυ-νατά και κυρτά σαν μεγάλα αγκίστρια. Τον βοηθούν επί-σης να σηκώνη μεγάλα θάρη κι οι τεράστιες φτερούγες του που το άνοιγμα τους ξεπερνά-ει τα 2 1/2 μέτρα. Ωστόσο μπορεί και τις κουνάει με με-γάλη ταχύτητα κι όταν άκούη φυσάει δυνατός άνεμος. Το σώμας του, μακρύ, ισχυρό και όξυ, είναι σαν μαχαίρι. Μ' αυ-τό σκοτώνει τα ζώα.

Τα μικρά των αετών, οι «α-ετιδίς», τρώνε κι αυτά κρέας από την πρώτη μέρα που θα γεννηθούν. Άλλα το θέλουν στην άρχή... βρασμένο, γιατί το στομάχι τους είναι πολύ... λεπτεπίλεπτο και δεν μπορεί να το χωνέψη. Το «βράζουν» λοιπόν οι γονείς τους κατά τον έξης τρόπο: 'Ο οίσσαφός

του αετού ζει στην μέση ε α-βύσκα, έναν πρόλοβο, κάτι σαν στομάχι. Έκεί ο αετός σταματάει την τροφή που θέ-λει να δώσει στα μικρά του. Αυτή άνακατώνεται με διάφο-ρα υγρά, ζεσταίνεται καλά και μαλακώνει. Την τροφή αυτή την άναφέρνηει στο στόμα του ο αετός και τη δίνει στους νε-οσσούς του. 'Ο τρόπος αυτός της διατροφής των αετιδών διαστάει μονάχα 3—4 εβδομά-δες.

Ο αετός εύχαρίστως θα έ-ρωγε κατσίκες — που συνη-θως δόσκουν σε ύψηλα μέρη και άγριόγιδες, που έχουν πολ-λύ τρυφερό κρέας. Άλλα τα ζώα αυτά είναι μεγάλα και δεν μπορεί να τα σηκώση. Έ-φαρμόζει τότε την παρακάτω τακτική: άμα ή κατσίκια προ-χωρήση στην άκρη του βρά-χου για να φάη κανένα τρυφε-ρό λλαστόν, όρμαει καταπά-νω της ο αετός, χώνει τα νύ-χια του στο σώμα της, την πα-ρασέρνει στον γκρεμό και την αφήνει κατόπι να πέση. Το ζώο κομματιάζεται, φυσικά πάνω στα βράχια. Κατεβαίνει τότε ο αετός και το τρώει.

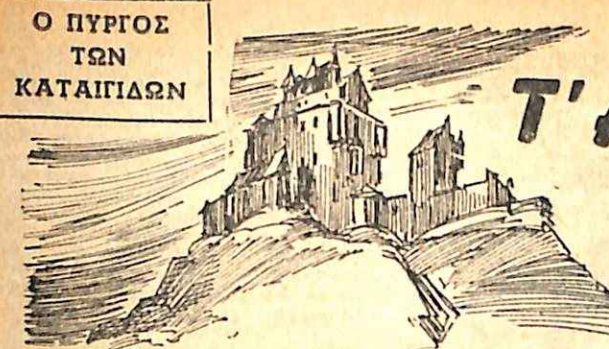
Ο αετός είναι ζω μακρό-βιο. Ζή ως έκατο χρόνια. Και όταν γεράση, κυρτώνεται πολύ και σκληραίνει περισσότερο το άπάνω μέρος του σώμας του, και μπλέκει μέσα στο κύρτω-μα το κάτω μέρος του σώμα-τος και ο αετός μη μπορών-τας πιά ν' άνοιξη το στόμα του για να φάη, πεθαίνει από την πείνα.

Σε πολλούς ζωολογικούς κή-πους λιμάρουν την αιχμή του άπάνω μέρους του σώματος του αετού κάθε τόσο, και έτσι το ζωό μπορεί να τρώη ως την τελευταία ώρα της ζωής του.

Ο αετός έκανε μεγάλη έν-τύπωση στους ανθρώπους από τους άρχαιολόγους χρόνους. Η δύναμή του, ή καταπληκτική ταχύτητά του, ή μεγαλοπρέ-πιά του, οι όξυτατοι και δια-περαστικοί κρωγμοί του, που μοιάζουν με βροντή, ή δύναμη των φτερών του ν' άνεβαίνει σε ύψος 5.000 μέτρων, δηλαδή ψηλότερο από τα σύννεφα, ό-λα αυτά έκαναν τους ανθρώ-πους να πιστεύουν ότι ο αε-τός είναι πουλί του θεού Δία και ότι όπου παρουσιάζεται φανερώνει τη θέλησή του.

Ο αετός στην άρχαιότητα έθεωρείτο σύμβολο του Δία και τον παρίσταναν κοντά του να κρατάει τον κεραιμό. Επί-σης ο αετός έθεωρείτο σύμβο-λο των μεγάλων αυτοκρατορι-ών, των Περσών, των Ρωμαίων, των Βυζαντινών, των Γερμα-νών, και άλλων χωρών.

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΙΔΩΝ

ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΗ-ΓΟΥΜΕΝΟ: Η μικρή Κάθριν Λίντον ρωτάει την κυρία Ντήν —την ούκνομο του σπιτιού τους, του «Θράσκρος Γκραίηντς», που διηγείται την ιστορία — αν πρέ-πει να είδοποιήση τον νεαρό έ-ξάδελφό της Λίντον Χίθκλιφ (γυιό του παλιού γυφτόπουλου, που είχε πάρει την αδελφή του πατέρα της, την 'Ισαβέλλα), στ' ε'Ανεμοδαρμένα 'Υψη», όπου μέ-νει, πώς ο πατέρας της δεν την ζήνει να πάη να τον δει.

13ον — Και θέβια όχι, ά-πάντα άποφασιστικά. «Αν του γράψω, θα σάς γράψω κι' αυτός και θα του γράψω πάλι κι' αυ-τή ή ιστορία δεν θα τελειώση πο-τέ! Όχι, δεσποινίς Κάθριν, ή σχέση αυτή πρέπει να κοπή με το μαχαίρι! Έτσι πρόσταξε ο πατέρας σας κι' έτσι θα φροντί-σω να γίνη».

— Μα τί κακό θα κάνη ένα μικρό σημείωμα; παραπονέθηκε. — Σιωπή! την έκοψε άσπτη-ρά. Μα λείπουν αυτά! Πέστε να κοιμηθώ!

Μούρησε μια τέτοια κακότρο-πη ματιά, ώστε θυμώσα για μια στιγμή κι' άφου την σκέπασα, Έ-φυγα απ' το δωμάτιο χωρίς να νοήσω. Έπειτα όμως μετά-νοια, για να την ξαφνίσω, «Α-νοήσα σιγά-σιγά την πόρτα και τί να δώ! Η Κάθριν κοβάταν στο τραπέζι, μ' ένα χαρτί μπρο-στά της και το μολύδι στο στό-μα, έτοιμη να γράφη. Μόλις μπή-κα, τόνκρψε ένοχα.

— Και να το γράψω, δεσπο-νίς, είπα, δεν θα έβητε κανένα να σάς το πάη. Για την ώρα, θα σάς σέσω το κερί.

Μούδωσε μια στο χέρι καθώς τάσθυνα, μουρμουρίζοντας θυμω-μένη κι' όταν έφυγα, μαντάλωσε από μέσα με θόρυβο. Τέτοια έκα-νε συχνά, που να βής άκρη...

Το γράμμα ώστόσο τόνκρψε και τόνκρψε μ' ένα γαλατά που-τόμαθα πολύ άργότερα.

Στο άναμεταξύ, ή Κάθριν εί-χε έσασέρη το κερύ της κι' ο καιρός περνούσε ήσυχα. Μόνο που τώρα είχε άρχισει να κάβεται μό-νη της, στις γωνίες του κήπου κι' όταν διάβαζε και πηγαινα κατά-κει, διαζόταν ν' αλλάξη σελίδα για να κρύψη κάτι χαρτάκια που έφευγαν από δω κι' από κεί. Έ-πίσης το πρωί, πολύ πρωί, τριγύ-ριζε στην κουζίνα, σαν να περίμε-νε κάποιον κι' όλο άνοήγκαινε ένα μικρό συρτάρι στο γκούλαπι της βιβλιοθήκης και το άνασκά-λευε και πάντα φρόντιζε να παίρ-νη μαζί της το κλειδί.

Μια μέρα που στεκόμουν από πάνω της, παρατήρησα πώς το συρτάρι είχε αλλάξει περιεχόμε-νο. Έλειπαν τα κουκλόπανα και τους βρίσκον αν ένα σωρό μικρά διπλωμένα χαρτιά.

Αποφάσισα να εξετάσω κάπο-τε καλύτερα αυτόν τον κρυμμένο θάλο κοιμηθής, μπήκα κλειστά στη βιβλιοθήκη, έβηκα άναμεσα στα κλειδιά μου ένα που να ταιριάζη, άνοιξα το συρτάρι, άδειασα το περιεχόμενό του στην παδιά μου και πήγα στο δωμάτιό μου να το εξετάσω, με την ησυχία μου.

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΙΛΥ ΜΠΡΟΝΤ

Τ' ΑΝΕΜΟΔΑΡΜΕΝΑ ΥΨΗ

σα τα δοχεία με το γάλα, εκείνη πήγε κοντά του, πήρε κάτι απ' την τσέπη του και γλιστρήσε με τρόπο στη θέσι του κάτι άλλο. «Όλ' αυτά έγιναν με μεγάλη μα-στοριά και γρηγοράδα».

«Πήγα τότε ένα γυρό, απ' τον κήπο κι' έστησα καρτέρι στον «ταχυδρόμο». Παλαιώσαμε άρκετά, χύθηκε και το γάλα, αλλά στο τέλος του πήρα το σημείωμα και τον έδιωξα, με τη συμβουλή να κυττάξη μόνο τη δουλειά του αν δεν ήθελε να δρη το πελάτο του.

«Έπειτα κάθισα κάτω από ένα δέντρο ν' «άπολαύσω» τις τρυφε-ρές συνήθειες της Κάθριν. Ή-ταν πιά πολύ περιποιημένες και πιο ά-γλας απ' τα ραδασάκια και πιο ά-δέρους της — χαριτωμένες κι' ά-όητες. Κούνησα το κεφάλι, συλ-λογιμένη και τράδωσα για το νήπι.

«Η μέρα ήταν βροχερή κι' ε-σι ή μικρή δεν μπορούσε να βγη έξω στο πάρκο. Έπειτα απ' τη λέλητή της πήγε στη βιβλιοθήκη

«Άρχισαν φλογερά και τελειώσαν με το προσποιητό, πλύρο εκείνη ύφος που θα χρησιμοποιούσε ένε μνητοδύ σε μια φανταστική, έ-ξυλλωμένη κοπελίτσα. «Αν ίκανο-ποιούσαν την Κάθριν δεν το έ-ρω — έγω μια φορά τα έβηκα κακού γούστου. Διάβασα δυό χρειάζόταν, τάδεκα κατά μέρος κι' έπειτα ξανακλείδωσα το άδειο νύ πιά συρτάρι και πήγα για ύ-πνο.

Σύμφωνα με την καινούργια της συνήθεια, ή Κάθριν κατέβηκε στην κουζίνα απ' τα έμμερώματα και περίμενε στην πόρτα. Σε λί-γο, να και το παιδί του γαλατά...

«Όσο να γεμίσουν οι κοπέλλες με-...

— Τι έπαθες, παιδί μου; χτύ-πησε; «Η Κάθριν κατάλαβε, απ' τον τόνο του και τη φωνή του, πώς δεν ήταν αυτός ο κλέφτης του «θη-σαυρού».

— Όχι, πατέρα, είπα ταρα-γμένη. Έλλην! Έλλην! Πάμε στην κίσσα μου, πρόσθεσε γυρι-ζοντας σ' έμένα. Είμαι λιγάκι άρ-ρωστη...

«Άνεθήκαμε μαζί.

— Έλλην, έσύ τάχεις! άρχι-σε άμέσως, πέφτοντας στα γονα-τά. Δώσ' τα μου πίσω, σε παρα-καλώ και δεν το έσνακάνω! Μό-νο να μη μάθη τίποτα ο πατέρας.

«Έλλην, να χαρή! Πές μου πώς δεν τόπες ακόμα στον πατέρα!

«Ω Θεέ μου, το ξέρω, ήταν πολύ κακό, μα νά, στ' όρκίζομαι, δεν θά το έσνακάνω!

«Πήρα άσπτηρό ύφος και την παρακάλεσα να σηκώθη:

— «Όστε έτσι, δεσποινίς! Κα-λά τά πάμε! Δεν ντρέπεσαι, λέω γιά! Σπουδαίες άνοήσιες διαδά-ζετε, τις ώρες της σχολής σας! Γιατί δεν τις τυπώνετε κιόλας, να διασκεδάση κι' ο άλλος κόσμος; Και τί θα πη ή κυρία μου έντ του τ' άραδιάσω όλ' αυτά; Βε-βαια δεν το ξέρει ακόμα, μα φαν-τάζεστε πώς θα κρατήσω μουτι-κές τέτοιες άνοήσιες; Ντροπή, να σκέπτεται κανείς πως έσεις κάνε-τε την άρχή! Γιατί θέβαια έκει-νου του κουτού δεν θά του περ-νούσε ποτέ απ' το μυαλό ν' άρχι-ση».

— Όχι, δεν φταίω έγώ», έ-κανε ή Κάθριν κλαίγοντας. Ποτ' δεν σκέφτηκα να τον άγαπήσω, ως τη στιγμή που...

— Να τον άγαπήσετε; την έ-κοψε, προφέροντας τη λέξι κοροί-ευτικά. Μα τον άγαπήσετε, έ; Ποτ' έσνακώσθηκε τέτοια πρ-αγμα; Τότε να πω κι' έγω πως ά-γαπά το μυλωνά πουρχειται μια φορά το χρόνο ν' αγοράση τη σο-δεύα μου! Όραία άγάπη, μα την αλήθεια! Αυτά φορές όλες-όλες είδατε τον Λίντον, από μια ώρα την καθεμία. Νά, και, έδώ τάχω τα ραδασάκια σας και πάω ίσως στη βιβλιοθήκη, να δώσω πώς δην την πάρη ο κ. Λίντον αυτή την... άγάπη!

«Πήδησε σά γάτα να μου άρ-πάξη τα ποκύτμα γι' αυτήν χαρ-τάκια, μα τα σηκώσα πάνω απ' το κεφάλι μου. Άρχισε να με παρακαλάει να τα κάψω του έ-κλειστον, ή να τα κάνω οτιδήποτε άλλο, ή να τα μην τα δείξω του πατέρα της. Μούρβαν γέλια, για-τί τα ξέρω αυτά τα κορταίστικα καμώματα και στο τέλος υποχώ-ρησα κι' είπα:

— «Αν δέχτο να τα κάψω, θα μου όρκιστήτε πως δεν θα έσνα-στείλετε ούτε θα έσναδεχτήτε γράμματα και βιβλία και μπου-κλίτσες και δαχτυλιδάκια, όπως κατ'άλοφ πώς κάνετε ως τώρα; Μ' άρπάξε απ' το φουστάνι, κλαμένη:

— Στ' όρκίζομαι. Έλλην! Έλα, ρίχτα στη φωτιά, τώρα κιό-λας!

«Πήρα τη μισιά κι' έκανα θε-σι άνάμεσα στις σταχτες. Μα ή στιγμή ήταν πικρή για την Κά-θριν:

— Δεν θα μπορούσαμε να κρα-τήσουμε ένα-δυό. Έλλην! Για χάρι του Λίντον:

«Ξέλυσα το μαντήλι κι' άρχισα να τα πετάω, ένα-ένα, στη φω-τιά. Η φλόγα τα τούλιγε, έπαίξε με το καμμένο χαρτί κι' έπειτα ύψώνονταν ύψλα και χάνονταν στην καμινάδα.

— «Ενα τουλάχιστον άσε μου, άκαρδη γυναίκα! ξεφώνησε ή μι-κρή άπελπισμένη κι' όρμησε στη φωτιά να πάρη το μισοκαμένο γράμμα καίγοντας μαζί και τα δαχτυλά της.

«Έκανα κόμπο πάλι το μαντή-

■ Μόλις μπήκε έκουψε ένοχα το χαρτί. (Εικονογρ. Άλ. Κοντόπουλου)

Γαλακτομα νεοθιτος Arval

Για την περιποίησήν και φρεσκάρισμα της επιδερμίδος. Το γαλακτωμα νεοθιτος ARVAL, προϊόν της Εύρώπης, φαρ-μας καλλυντικών της Εύρώπης, παρα-σκευάζεται με βάσιν το ΛΑΔΙ ΧΕΛΩΝΑΣ που είναι και ή τελευταία λέξις της βιολο-γικής χημείας στον τομέα των καλλυντικών.

ΚΟΙΤΕΝΤΟΣ

λι μου και κίνησα κατά την πόρτα.
— Καλά! τη φοβέρισα. Πάμε να δείξουμε ότι απόμεινε στον κύριο πατέρα σας!
— Η Κάθριν άφησε πάλι τα μουρμένα κομμάτια να πέσουν στη φωτιά και μούγγεψε, πικραμένη, να συνεχίσω το... ολοκαύτωμα.
— Κάποτε τελείωσαν. Σκάλας τις στάχτες, τις παράχωσα με κάρβουνα κι' άφησα τη μικρή να πάει στην κάμαρά της. Κατέβηκα τότε να πω στον κύριο πως ή άρρωστος της δεν ήταν σοβαρός, μα πως καλά θάκανε να ξαπλώσει στην πόρτα.
— Φάνητο δεν δέχτηκε όλο το πρωί. Κατά το απόγευμα κατέβηκε στο τσάι, χλωμή κι' αμήλητη, με κατακκόκινα μάτια.
— Τι άλλο πρωί άπάντησα εγώ αντί γι' αυτήν στο τελευταίο ραβασάκι: «Παρακαλείται ο κύριος Λίντον Χίθκλιφ να μην ξαναστείλει μηνύματα στη δεσποινίδα Κάθριν Λίντον, γιατί η δεσποινίδα δεν πρόκειται να τα δεχτεί...»
— Από τότε πιά, το παιδί του γαλατά ερχόταν στο «Θράσος Κρέντις» μ' αδέλεις τσέπες... *

— Πέρασε το καλοκαίρι, μήκη και το φθινόπωρο. Η σοδεία είχε άργυροποιήσει εκείνη τη χρονιά κι' έτσι μερικά χωράφια έμειναν άθερστα, και πέρ' απ' το γιορτές των Τριών Ταξιαρχών, οι κύριος Λίντον κι' η κόρη του πήγαιναν συχνά να ιδούν τους θερινούς σταδές. Στα τελευταία κουδάλιμα έμειναν άργα, ως το σουρούπο, μέσ' στην ύγρασία και την παγωνιά. «Ετσι, μία μέρα ο κύριος άρπάξε μια πούτνα γερή, που τον καθήλωσε στο κρεβάτι ολόκληρο χειμώνα.

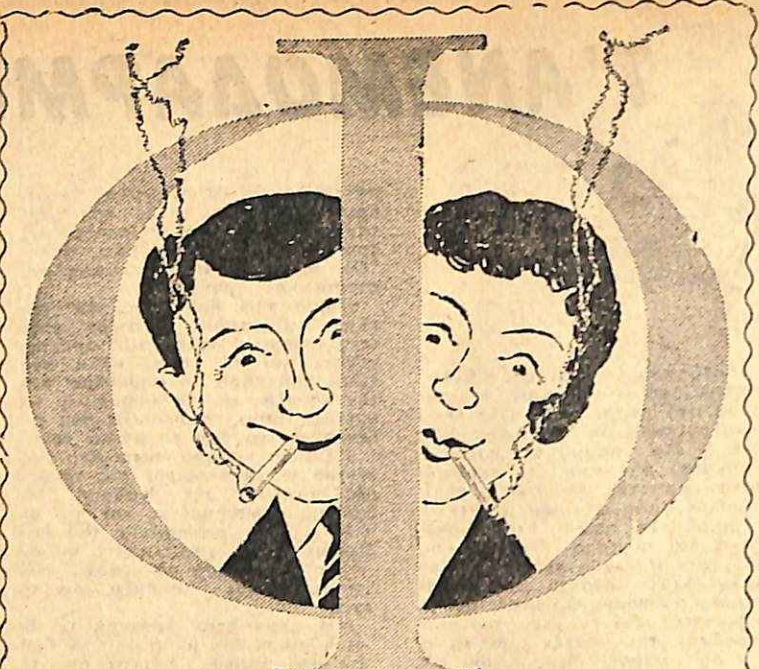
— Η καμένη ή Κάθριν, από τότε που της είχαμε στερήσει το ρομάντζο της, μοναδική συντροφιά είχε αυτούς τους περιπάτους με τον κύριο. Με την άρρωστος έλειψαν κι' αυτοί κι' ούτε εγώ είχα τον καιρό να τη συντροφεύω πάντα, ούτε κι' η συντροφιά μου θά της ήταν τόσο εύχρηστη, όσο του πατέρα της.

— Ένα απόγευμα, άρχες Νοεμβρίου, παρακάλεσα την Κάθριν ν' αναστάσει τον περιπάτο μας. Ήταν φρέσκο, ύγρο απόγευμα, το γρασίδι και τα μονοπάτια ήταν βρεγμένα, μούσκεμα κι' ο θολός ούρανος ήταν γεμάτος με γάλα σύννεφα, θάρεα, μαυρίδα, γεμάτα όροχη και καταγυρίδα. Εκείνη άρνήθηκε. Ψευδισμένη τότε κι' εγώ, έριξα ένα παλτό στους ώμους, πήρα και μία μπρέλα και την άκολουθησα ως την άκρη του πάρκου. Τη διαδρομή αυτή τη διάλεγα πάντα όταν ήταν στις κακές της — και σήμερα ήταν πάλι, όπως πάντα όταν χειροτέρως ή κατάρσσει του κυρίου κι' αυτή το καταλάβαινε, γιατί απ' τα λόγια του έβγαζε, δίχ' απ' τα μάτια του έβγαζε, μα απ' τη δουλειά του και τη μελαγχολία που τον τριγύριζε.

— Περπατούσε λοιπόν μπροστά θλιμμένη κι' ούτε έλεγε να τρέξει ή να περπατήσει, να χορή τον κρύο αέρα που προκαλούσε για τέτοια κακώματα.
— Κι' όταν ολόγυρα να θρώ κά- τι να τη διασκεδάσω, μήπως και ξεχαστή. Σε μία πλευρά του δρόμου οφώνονταν ένας λόφος απότομος, γεμάτος γεμμένες θελανιδιές, με τις ρίζες έξω απ' το χώμα κι' ένα σωρό κουνάβωφωλιές.

— Τις πρώτες, το χώμα δεν ήταν άρκετά γερό για να τις κρατήσουν κι' οι δυνατόι άνεμοι τις είχαν ρίξει καταγής. Το καλοκαίρι η Κάθριν συνήθιζε ν' ανεβαίνει ως εκεί, να κάθεται στους γεμμένους κορμούς και να κάνει κούνια στα κλαδιά, δέκα ολόκληρα μέτρα πάνω απ' το δρόμο. Έγώ, έβγαζα, για τους τύπους, τη μάλωνα όταν την εύρισα έτσι κρεμασμένη, μα με τρόπο που να καταλάβει πως δεν χρειαζόταν να κατέβει, γιατί στο δάσος χαϊρόμουν τη σβελάδα της και το άγνό, παιδιαστικό κέφι της.

— Όλο το απόγευμα μπορούσε να κάθεται εκεί πάνω, στην κούνια της, τραγουδώντας τα τραγούδια που της έλεγα όταν ήταν μωρό, ή κυττάζοντας τους γειτόνους της, τα πουλιά που πηγαίνο-

Τά σιγαρέττα μας με έπιστόμιον φίλτρου αποτελούν καινοτομια, η οποία ανυψώνει το επίπεδον της καπνοβιομηχανικής παραγωγής της χώρας μας.

Προστατεύουν την υγείαν του καπνιστού. Από άποψιν φίλτρου, είναι η τελευταία λέξις της διεθνούς ανεγνωρισμένης τεχνικής. Από άποψιν καπνού, παρασκευάζονται από την εκλεκτοτέραν ποιότητα.

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ φίλτρο

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

έρχονταν ταίζοντας τα μικρά τους και μαθαίνοντάς τα να πετούν, ή ακόμα ρεμβάζοντας με κλειστά μάτια, εύχυσμένη στη μοναξιά της.

— Κυττάζετε, δεσποινίς, της είπα, δειχνοντάς της ρίζα μιας γεμμένης θελανιδιάς. Ο χειμώνας δεν μας ήρθε ολόκληρο. Έχει άπομεινέι έκει η τελευταία άγέμωνα απ' τις τόσες που στόλιζαν το χώμα τον Ιούλιο και το σέ- πασαν με λουλούκι χρώμα. Δεν πάτε να την κόψετε και να τη δείξετε ύστερα στον κύριο;

— Η Κάθριν κύτταξε άρκετή ώρα το λουλούδι που άργότρεμε από τον άέρα κι' έπειτα είπε:

— «Όχι, δεν θέλω να το κόψω... Όμως φαίνεται τόσο μοναχικό... και μελαγχολικό — έ, Έλεν;

— Ναι, άπάντησα. Και παγωμένο και χλωμό σαν έσας... Έλάτε να τρέξουμε, ν' άνάψη το αίμα! Με τα κέφια που έχετε, σιγούρα θα σας ξεπεράσω...

— «Όχι! μου άπάντησε κοφτά και συνέχισε το άργό περπάτημα της.

— Κάποτε σταματούσε συλλογιμένη και κυττούσε τα θουρλα, ή έκοβε άφηρημένη μία φούντα γρασίδι, ή εξέταζε κανένα μαντίρι που προδινόταν με το πλούσιο χρώμα του μέσ' απ' τα σκορού φάλλα. Και πάντα το χέρι της έκανε εκείνη την κίνησι πούμοιαζε σε σά να σκούπιζε κάποιο δάκρυ.

— Κάθριν, άγάπη μου, κλαίει; τη ρώτησα πλησιάζοντας. Δεν πρέπει να κλαίς που ο πατέρας είναι άρρωστος. Μπορούσε να είναι και χειρότερα.

— Τώρα πιά άφήσε τα δάκρυα της ελεύθερα ή άναπνοή της πνιγμένη μεριάς.

— «Ω, το ξέρω πως θα γίνη χειρότερα! Και τότε ποιόν θάχω, όταν χάσω τον πατέρα κι' έσένα; Δεν τα ξεχασα τα λόγια σου, Έλεν. Όλη την ώρα άντηχούν

στ' αυτιά μου. Πόσο θ' άλλαξη ή ζωή και θα μωυρίση ο κόσμος όταν πεθάνει κι' οι δυο...»

— Και ποιος σας λέει πως έσεις δεν θα πεθάνετε πριν από μάς; άπάντησα. Είναι άμαρτία να περιμένει κανείς πάντα το κακό. Άς έλπίζουμε πως έχομε όλοι χρένια μπροστά μας! Ο κύριος είναι ακόμα νέος κι' εγώ 'δεν έ- κλεισα τα σαρανταπέντε. Η συ- χωρημένη ή μητέρα μου έφτασε ως τα όνδοντα κι' ήταν μία χαρά. Κι' αν ο κύριος ζήσει ως τα έξητα, πάλι θα πέσετε έξω στους όπολογισμούς σας, δεσποινίς! Δεν είναι λοιπόν άνόητο να κλαίμε για μία συμφορά είκοσι χρόνια πριν φτάσει;

— Κι' όμως, ή θεία 'Ισαβέλλα ήταν νεώτερη απ' τον πατέρα, μωυρμούρισε συλλογιμένη, σ' άνά- ψαχνε να έρη κι' άλλα έπιχειρή- ματα.

— Ναι, μα ή 'Ισαβέλλα ήταν πάντα πικραμένη κι' είχε χάσει το σκοπό της ζωής της. Σε σας μονάχα μένει να κυττάτε τον πατέρα σας όσο μπορείτε και να του δίνετε τη χαρά να σας έλέει ευτυχισμένους. Και να μην τον πικραίνετε ποτέ — αυτό ίδιος, Κάθριν! Δεν θα σας κρύψω πως θα μπορούσε να τον σκετώσει μία παράλογη άγάπη από μέρους σας, για το γνύ ένας άνθρωπος που θέλει το κακό του. Καταλάβετε λοιπόν πόσο θα μικροβή άνδη πως στενοχωριέστε για ένα χωρισμό που αυτός θεωρήσει άναγκαστικό.

— Δεν στενοχωριέμαι για τίποτ' άλλο εκτός απ' την άρρωσ- τησία του και τίποτα δεν άξίζει για μένα όσο ο πατέρας. Κι' ούτε ποτέ — τ' άκούεις ποτέ! — ό- σο έγω το μυαλό μου θα κάνει τίποτα πέρα από τον πειρήνη. Τον αγαπώ περισσότερο κι' από τον έ- αυτό μου, Έλεν. Κάθε θράδα παρακαλώ στην προσευχή μου να πεθάνει εκείνος πρώτα κι' έπειτα

εγώ, για να μη νοιώσει τον πόνο που έγω θα νοιώσω αν πεθάνω...

— «Όχι, άπάντησα, παρατηρήσα. Μόνο που ή πράξι πρέπει να είναι άνοια. Κι' όταν με το καλό ξεγυρισή, κυττάτε να μην ξεχά- σετε μία άπόφασι παρμένη σε στιγ- μές άπελευθέριας.

— Έτσι περπατώντας, φτάσαμε σε μία απ' τις πόρτες του παρ- κού που έδωγαν στο δρόμο. Η μικρή είχε ξαναβρή το κέφι της κι' έτρεξε και σκαρφάλωσε στο μαντρότοίχο, για να κόψη λίγα λουλούδια στ' άπάνω κλαδιά της τριανταφυλλιάς. Δύσκολα μπορού- σε κανείς να τα φτάσει απ' το δρόμο κι' έτσι έμειναν στη διάθε- σι των πουλιών και τώρα της Κάθριν. Καθώς όμως έγευρε με κό- πο να τα φτάσει, της έπεσε το κα- πέλο.

— «Πόρτα ήταν κλειδωμένη. Άλ- λο τρόπο δεν είχε να το πάρη, παρά να κατέβη απ' τον τοίχο και να σκαρφαλώσει πάλι ξανά. Της είπα να προσέξη να μη γκρε- μιστή και την είδα να χανεται πι- σω απ' τον τοίχο, γελάοντας. Μα το ανέσπασμα δεν ήταν εύκολο. Οι τρεις γλυστρουλιές κι' οι άγριο- τριανταφυλλίες και τα δατόμωρα δεν κρατούσαν πόδι ανθρώπου. Κι' εγώ ή κουτή από πριν...»

— Έλεν, την άκούσα καμιά φορά να μου φωνάζει απ' το δρό- μο, θα πρέπει ή να φέρης το κλει- δι, ή να πάω ως την κεντρική πόρτα! Δεν μπορεί να σκαρφαλώ- σω από δω!

— Μείνετε όπου είστε! της φώ- νασα. Έχω μία άρμιαθιά κλειδιά στην τσέπη μου. Ίσως κανένα να ταιριάξει:

— «Όσο δοκιμάσα ένα ένα τα κλειδιά, ή Κάθριν χοροπηδούσε μπροστά στην πόρτα, άναυχία και έλξη πιά δοκιμάσει, άνομια να το τελευταίο κι' έτοιμαζόμουν να το φύγω για το σπίτι να φέρο τα σωστά, όταν άκούστηκαν έήματα αλόγου πούχονταν κατά κεί. Στα μάτια — και σταμάτησε κι' ή Κάθριν, ξαφνισμένη.

— Ποιος είναι; τη ρώτησα.

— «Ω, Έλεν! Νά μου άπάν- ν' άνοιγεις την πόρτα! μου άπάν- τησε άνήσυχη.

— Έπειτα άκούστηκε μία θάρεα άντρική φωνή:

— Καλημέρα, δεσποινίς Λιν- τον! Πόσο χαίρομαι γι' αυτή την συνάντησι! Μη διάζεστε να μη- τε, γιατί μου χρωστάτε πρώτα κά- ποια εξήγησι.

— Δεν πρόκειται να συζητήσω με, κύριε Χίθκλιφ, άπάντησε ή μι- κρή. Ο πατέρας κι' ή Έλεν μου είπαν πως είστε κακός άνθρωπος και πως θέλετε να μάς βλάψετε...

— Αυτό δεν έχει σημια. Μπορώ να μισώ και τους δύο σας, μα δεν πιστεύω να νομίζετε πως μισώ και τον ίδιο μου το γνύ! Γι' αυτόν έλγω να σας κοκκινί- ζω, καλώς ή κακά, και πάλι να κλαίτε για μία συμφορά είκοσι χρόνια πριν φτάσει;

— Κι' όμως, ή θεία 'Ισαβέλλα ήταν νεώτερη απ' τον πατέρα, μωυρμούρισε συλλογιμένη, σ' άνά- ψαχνε να έρη κι' άλλα έπιχειρή- ματα.

— Ναι, μα ή 'Ισαβέλλα ήταν πάντα πικραμένη κι' είχε χάσει το σκοπό της ζωής της. Σε σας μονάχα μένει να κυττάτε τον πατέρα σας όσο μπορείτε και να του δίνετε τη χαρά να σας έλέει ευτυχισμένους. Και να μην τον πικραίνετε ποτέ — αυτό ίδιος, Κάθριν! Δεν θα σας κρύψω πως θα μπορούσε να τον σκετώσει μία παράλογη άγάπη από μέρους σας, για το γνύ ένας άνθρωπος που θέλει το κακό του. Καταλάβετε λοιπόν πόσο θα μικροβή άνδη πως στενοχωριέστε για ένα χωρισμό που αυτός θεωρήσει άναγκαστικό.

— Δεν στενοχωριέμαι για τίποτ' άλλο εκτός απ' την άρρω- στησία του και τίποτα δεν άξίζει για μένα όσο ο πατέρας. Κι' ούτε ποτέ — τ' άκούεις ποτέ! — ό- σο έγω το μυαλό μου θα κάνει τίποτα πέρα από τον πειρήνη. Τον αγαπώ περισσότερο κι' από τον έ- αυτό μου, Έλεν. Κάθε θράδα παρακαλώ στην προσευχή μου να πεθάνει εκείνος πρώτα κι' έπειτα

εγώ, για να μη νοιώσει τον πόνο που έγω θα νοιώσω αν πεθάνω...

να πεθάνει κανείς από άγάπη για έναν άγνωστο.

— Δεν ήξερα πως είχαμε κι' άκροατες, μωυρμούρισε ο άλλος. Και δυνατότερα πρόσθεσε: Καλή μου κυρά- Ντήν, άξιος ο λόγος σου, να έμεινε να μ' άρρασουν οι διπρόσωποι άνθρωποι! Έγώ λέω ψέματα, καλά — πιά έσύ πως μπορείς ν' άραδίσεις εκείνα τ' άλλα ψέματα, πως τάχα δεν γω- νιζώ το καμηνίον σου το κορίτσι και πως τάχα είσαι ένας άγριός άν- θρώπος, που θα την έδιωχνα απ' την πόρτα μου με τις πέτρες; Κάθριν Λίντον, καλό μου παιδί, πού και τ' όνομά σου μόνο με γεμι- ζει συγκίνησι, εγώ θα λείψω απ' τ' άνεμοβλαστήνα 'Υψη, ολόκληρη έξδομάδα. Πήγαμε μόνη σου λαι- πόν να δής αν λέω την αλήθεια. Φωντάσου τον πατέρα σου στη θέ- σι μου και τον Λίντον στη δική σου... Τι θάλεγε έσύ για έναν ά- γαπημένο που θ' άρνιόταν να βρή να σε παρηγορήσει, όταν μάλιστα ο ίδιος ο πατέρας σου θα τον πα- ρακαλούσε; Για το Θεό, μην κά- νεις τέτοιο λάθος από απλή άνοη- σία! Στ' όρκίζομαι στην ψυχή μου πως ο Λίντον τραβεί κατά τον τάφο και πως μόνο έσύ μο- ρείς να τον σώσεις!

— Δεν έόασα. Πήρα μία πέτρα και, μ' όση δύναμη είχα, έσπασα την άμπαρά, άνοιξα την πόρτα και βρέθηκα κοντά τους.

— Στ' όρκίζομαι πως ο Λιν- τον μου πεθάνει, ξανάπε ο Χίθ- κλιφ, κυττάζοντας με άγρια. Θά πεθάνη γρήγορα, απ' την πίκρα και το μαράζι. Νέλλυ, αν δεν θέ- λης να την άφήσεις να πάει εκεί- νη, πήγαμε μόνη σου να δής. Μα πιά και θα λείπω όλη τη δευτέ- ρα, δεν πιστεύω ο κύριός σου να- χη άντήρρησι να έπισκεφτή κι' ή Κάθριν τον έξορφο της.

— Έλάτε μέσα, είπα και τρά- βηξα την Κάθριν με τη βία, γιατί εκείνη διάταξε ακόμα, κυττά- ζοντας με άπορημένα μάτια τη λυ- τμένη τάχα μορφή του άλλου.

— Ο Χίθκλιφ σπυρούνασε τ' α- λογο και πριν φύγει, πρόσθεσε: — Δεσποινίς Λίντον, εγώ ο ίδιος το λέω πως ο γνύς μου μου δι- νει στα νύτρα κι' ο 'Ερτον κι' ο Τζό- ρες το λένε περισσότερο. Εί- ναι θέασι κακότροπο παιδί. Ο- μως διψάει για καλωσύνη κι' ά- γάπη κι' ένας καλός λόγος από μέρους σας θάταν το καλύτερο γιατρικό. Μη λογαριάζετε τις τυ- ραννικές προφυλάξεις της κυρίας Ντήν. Θυμήθηκε πως είστε χρι- στιανή και πηγαίνετε να τον δή- τε, να τον πείσετε πως δεν έχετε τίποτα μαζί του. Σας όνειρεύε- ται μέρα- νύχτα κι' είναι δυστυ- ρισμένους που πάμπατε να του γρά- ρετε και να τον θλάπετε.

— Τράβηξε τα γκέμια του αλό- γου του και ξεκίνησε.

— Έκλεισα την πόρτα, τη στό- λωσα πρόχειρα με μία πέτρα, ώ- σπου να ξαναφτιάξουν την κλειδα- ριά κι' άνοίξει την όμπελα μου, γιατί ή βροχή είχε άρχισει για καλά.

— Περπατούσαμε διαστικά κι' ε- ται δεν θυλάσαμε μιλία σ' όλο το βρόμο. Κατάλαβα όμως απ' τα πενημένα χαρακτηριστικά της Κάθριν πως είχε τώρα πάλι καινού- ριες φροντίδες και πως είχε πι- στέψει όλα όσα της είχε πη ό θαιονιμένους γειτόνας μας.

— Ο κύριος είχε κιόλας άποκοι- μηθ ή όταν φτάσαμε. Καθήσαμε στη θελανιδιά κι' ήπιαμε το τσάι κι' έπειτα ή μικρή έσπλά- θηκε μπροστά στο τζάκι και με παρακάλεσε να μη μιλάω, γιατί ήταν κουρασμένη.

— Κατάλαβα. Άπ' την άκρη του θελανίου την έβλεπα κιόλας να κλαίει, σιγούρη πως δεν πρόσχεα. Σά ναταν αυτό το κλάμα ή μό- νιμη διασκεδία της, αυτό τον τε- λευταίο καιρό! Την άφησα έτσι για λίγο ήσυχη.

— Έπειτα άρχισα με τρόπο να σχολιάζω τη συνάντησι και να κο- ροιδεύω τον Χίθκλιφ και τα όσα μάς είχε πη. Φανταζόμουν πως κι' αυτή θόκανε το ίδιο, μα — αλλοί- μονο! — ο κακούργος είχε πιά πετύχει το σκοπό του.

— Ίσως νάχης δικιο. Έλεν, μου άπάντησε. Κι' άλλωστε, πρέ- πει να πω στον Λίντον πως δεν νταίω εγώ αν δεν του γράφω και

«Τον πείσω πως δεν άλλαξα κα- θόλου από τότε...»

— Τι άβία θάχε πιά ο θυμός μου μπροστά σ' αυτή την κατάρσισι; — Εκείνο το βράδυ χωρίσαμε έχθρικά. Μα το άλλο πρωί με έθηκε να περπατάω δίπλα στ' α- λογο της, στο δρόμο προς τ' ά- νεμοβλαστήνα 'Υψη. Η καρδιά μου ράγισε με τη χλωμάδα της, τα θουρκαμένα μάτια της και την πονεμένη της όφι κι' είχα δεχτή, με την έλπίδα πως ο ίδιος ο Λιν- τον με τη στάσι του, θα της έ- δείχνει πόσο δικιο είχα να πιστεύω πως ο Χίθκλιφ έλεγε ψέματα.

— *
«Το πρωινό ήταν κρύο και θολό, έξαιτίας της θραυνης καταιγίδας και τα νερά δεν είχαν ακόμα στε- γνώνσει στο μονοπάτι. Τα πόδια μου μούσκεψαν, μ' έπιασαν τα νύτρα μου κι' έτσι όλη αυτή ή ύπόθεσι χειρότερη ακόμα περισ- σότερα. Μπήκαμε στο ύπαστατικό απ' την πόρτα της κουζίνας, για να δεσφωθούμε πως ο Χίθκλιφ έ- λειπε. Έγώ τουλάχιστον και σ' αυτό ακόμα είχα άμφιβολία...»

— Βρήκαμε τον Τζόρς να κάθε- ται μακάρια, δίπλα στη φωτιά, με την αιώνα πία του, το κα- νάτι του μελιτή δίπλα του κι' ε- να σωρό ήπτες για προσφάγι. Η Κάθριν έτρεξε γρήγορα στο τζά- κι να ζεσταθ ή κι' εγώ ρώτησα αν είναι ο κύριος μέσα. Η έρώ- τησι έμεινε τόσο ώρα άναπάντη.

τη, τον φαντάστηκε πως είχε κου- φαθή και ξαναπάρσασα.

— «Όχι, ούρλιασε ο γερός μέ- σα από τη μύτη του. «Όχι! Κι' έσεις να πάτε από κεί πούρθε!...»

— Την ίδια ώρα άκούστηκε μία άλλη κλαψιάρικη φωνή απ' το μέ- σα δωμάτιο:

— Τζόρς! Πόσες φορές θά σε φωνάξω; Η φωτιά πεί να σβύ- ση — μόνο οι στάχτες έμειναν! Τζόρς! Έλα τώρα, άμείσως!

— Ο άλλος έξακολούθησε το κά- πνισμα και κάρφωσε τα μάτια στο ταβάνι πεινωμένος, σά να μην είχε αυτιά για τέτοιες προσταγές. Η ύπηρετρία έλειπε. Ο 'Ερτον ήταν στα χωράφια. Κατσαβόμα- απ' τη φωνή πως αυτός που φώ- ναζε ήταν ο Λίντον. Προχώρησα- με και μπήκαμε στο δωμάτιο, χω- ρίς να μάς έμποδισι κανείς.

— «Ω, ναταν να πεθάνει έσύ, ευλοσημένη κι' ολομόναχος, να βλε- πες τι ώρα είναι! κατάρσθηκε ο νεαρός, νομίζοντας πως έμπαι- νε ο Τζόρς.

— Σαμάτησε άπότομα όταν μάς είδε. «Η Κάθριν έτρεξε κοντά του.

— Έσεις έστε, δεσποινίς Λιν- τον; ρώτησε σηκώνοντας το κεφα- λι του απ' τη ράχη της πολυθρό- νας όπου ήταν ξαπλωμένος. «Όχι, μη με φιλάτε, γιατί μου κόδετα ή άναπνοή...»

— Εκείνη δεν τον άκουσε. Τον έσφίξε θερμά κι' έπειτα στάθηκε και τον κυττάζε γεμάτη λύπη.

— Ούφ! Έκανε ο νεαρός, πη- γμένος.

— Άνάσανε με κόπο κι' έξακο- λούθησε.

— Ο πατέρας μου είπε πως θαρρόσαστε. Κλεινέτε την πόρτα, παρακαλώ! Την άφησα άνοιχτή. Κανει τόσο κρύο... Κι' αυτοί οι άπαισίοι άνθρωποι! δεν λένε να φροντίσουν λίγο για τη φωτιά...»

— Πήγα και σκάλισα τις στά- χτες κι' έφερα μόνη μου κάρβου- να. Ο άρρωστος παραπονήθηκε πως σήκωσε πολύ κινά, μα δεν τον ανησυχία, γιατί πραγμα- τικά έδινε άδιάκοπα και φαινό- ταν τσακισμένους απ' τον πυρετό.

— Λοιπόν, Λίντον, είπε κάπο- τε ή Κάθριν, για να σπάση τον πάγο. Δεν χαιρέσαι πού με θλά- πεις; Μπορώ να κάνω τίποτα για σένα;

— Γιατί δεν ήρθες πριν; τη ρώτησε με παρόπινο. Έπρεπε ναρ- θής, αντί να γράφης. Με κουρά- σε πολύ, να καθάμαι να φτιάνω όλα εκείνα τ' άτελείωτα γράμμα- τα — θά προτιμούσα να στάλεις- ται! αυτά προφορικά. Τώρα πιά ούτε να μιλήσω μπορώ — όλα με κουράζουν. Πού στην εύχη είναι ή Ζόλα;

— Γύρισε προς το μέρος μου: — Δεν πιά στην κουζίνα, να δής:

— Θυμήθηκε πως ούτε πριν μ' ευχάριστησε για τη φωτιά και δεν είχα καμιά όρεξι να τρέχω πέρα

Κάμ καινούργιο! Η ΠΙΟ ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΕ ΧΥΜΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΑΔΑ ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΗ 100%

Πρώτη φορά στην Ελλάδα κυκλοφορεί πορτοκα- λάδα με τόσο μεγάλη περιεκτικότητα σε φυσικό χυμό πορτοκαλιού.

Η Πορτοκαλάδα ΦΙΕ με μπλέ έτικέττα, χωρίς στην μεγαλύτερη πυκνότητά της σε χυμό, είναι πιο γευστική, πιο πλούσια σε βιταμίνες, άσθε- σιο και φυσωφόρο από ώφελούν την υγεία.

— Αποτελεί έγγυησι για την υγεία των παιδιών σας. Η Πορτοκαλάδα ΦΙΕ προσφέρεται σήμερα άπολύτως φυσική, έξ ολοκληρώου παστεριωμένη και έγγυημένη χωρίς βλαβερά μικρόβια για την υγεία. Χάρις εις την ειδική μέθοδο παρασκευής της Πορ- τοκαλάδας ΦΙΕ, τα τελευταίου τύπου μηχανή- ματα και τας υπερίσχεις άκτίνας μπορείτε να έλαθε ήσυχοι εις το έξής πίνοντας πορτοκαλάδα, της όποιας δεν έχουν παστεριωθή μόνον ώρισμένα συστατικά (ο χυμός), άλλα το σύνολον.

Πλούσια σε βιταμίνες Ρ και C. Η βιταμίνη Ρ θεωρείται ή βι- ταμίνη της μακράς νεότητος, διότι διατηρεί καλώς τα τριχοειδή άγγεια, συντελεί εις την πρόληψιν της όφθηριοσκληρύνσεως και των ρυτίδων του δέρματος. Η βιταμίνη C είναι ή βιταμίνη της προσπάδειας, ή όποια μάς επι- τρέπει να έργαζώμεθα περισσότερο χωρίς να καταπονούμεθα και να καταπολεμούμε τας μολυσματικές νόσους.

Και χωρίς άνδρακικό. Για να ίκανοποιηθούν όσοι προτιμούν πορτοκαλάδα άπολύτως φυσική, παρασκευάσθη πορτοκαλάδα χω- ρίς άνδρακικό και διακρίνεται από την μπλέ έτικέττα.

Στην τιμή μιάς συνειδησμένης πορτοκαλάδας. Η Πορτοκα- λάδα ΦΙΕ είναι άγνη και γευστική σαν να την έχετε στήψει μόνοι σας. Από σήμερα προσφάτζτε την υγεία σας: κάθε φορά που διψάτε ξεδιψάστε με μία άπολαυστική Πορτοκαλάδα ΦΙΕ.

Χωρίς άνδρακικό - Έτικέττα μπλέ

■ Τα κοστούμια των Λατώνων είναι φανταχτερά και πολύχρωμα. Άνδρες και γυναίκες φορούν παντελόνια.

Η ΠΟΛΙΚΗ ΝΥΧΤΑ ΣΤΗ ΛΑΠΩΝΙΑ

Στα βόρεια του πολικού κύκλου μέχρι την άνοιξη δεν φωτίζει πιά ο ήλιος

Ο ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ του καλοκαιριού, ενός πολύ σύντομου καλοκαιριού, είναι θλιβερός στη Λαπωνία. Γιατί χειμώνας εδώ, στα βόρεια του πολικού κύκλου, θα πη σκοτάδι. Έβδομητα τέσσερις ημέρες βαστάει στο Βόρειο Αρκωτήριο η πολική νύχτα.

Οι Λάπωνες όμως δεν φοβούνται το χειμώνα, στη χώρα αυτή που ο ήλιος μόνο δυο μήνες το χρόνο ξεπερνάει τη γραμμή του ορίζοντα. Είναι γεννημένοι μέσα σ' αυτόν, αποτελεί μέρος της ζωής τους. Περνούν τις άφωτες ημέρες περιμένοντας υπομονητικά να ξαναφανή η άνοιξη το Μάιο. Γιορτάζουν όμως με πολυήμερες γιορτές τον αποχαιρετισμό του φωτός τον Οκτώβριο, γιατί από το μήνα αυτόν μονάχα τρεις, δυο ή μια ώρα την ημέρα τους φωτίζει. Για όλους όμως τους άλλους Εύρωπαίους που ζουν εκεί, η πολική νύχτα είναι κάτι σαν εφιάλτης. Υπολογίζουν ότι χρειάζεται δέκα χρόνια ο άνθρωπος να οργανισμός για να προσαρμοσθή στην παράξενη αυτή εναλλαγή φωτός και σκοταδιού. Και πολλοί δεν κατορθώνουν ποτέ. Άνδρες στις άγριες, παγωμένες ερημίες της βόρειας Ευρώπης και στον πολιτισμό, βρίσκεται η πόλη Κιουόνα. Κατά τα τελευταία χρόνια ο πληθυσμός της

αυξήθηκε κατά 20.000 ψυχές. Στην Κιουόνα όμως δεν ζουν Λάπωνες, αλλά εργάτες μεταλλείων από τη Νορβηγία, τη Σουηδία και τη Φιλανδία. Γι' αυτούς ο πολικός χειμώνας είναι φοβερός. Από τη στιγμή που θ' αρχίσουν, εκατοντάδες προβολείς ανάβουν, αντικαθιστώντας το φως του ήλιου που χάθηκε. Κι' αυτό για να μην παύσουν να εργάζονται.

Πολλοί εργάτες είναι αδύνατο να υπερέσουν μια τέτοια θλιβερή ζωή, γι' αυτό το ρίχνουν στο ποτό. Παθαίνουν αυτό που λένε οι γιατροί «λαπωνικό ήλιγο», καταλαμβάνονται δηλαδή από μια αλκοολική μελαγχολία, που τους αφαιρεί κάθε όρεξη. Τους δίνουν διταμίνες, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Την ψυχική τους κατάσταση δεν κατορθώνουν να φτιάσουν ούτε τα πολύ μεγάλα ήμερομίσθια που παίρνουν. Γιατί εκεί υπάρχουν πλουσιώτατα μεταλλεία σιδήρου.

Από ένα εκατομμύριο κατοίκους στην περιοχή αυτή, μόνο 30.000 είναι Λάπωνες. Οι Λάπωνες, που στη γλώσσα τους λέγονται Σάμερ, είναι ένας λαός που η καταγωγή του είναι αληθινό αίνιγμα. Η νεώτερη επιστήμη δεν παραδέχεται πιά πως είναι μογγολικής καταγωγής.

Άλλοτε, όλοι οι Λάπωνες ήταν νομάδες, σήμερα όμως οι μισοί σχεδόν έχουν μόνιμες κατοικίες. Τα σπίτια τους — άσων δεν είναι νομάδες είναι φτιαγμένα από τέσσερις κομμάτια σπιγιδάς στις τέσσερις γωνίες κι' έχουν μήκος τεσσάρων ή πέντε μέτρων. Οι τοίχοι τους είναι από φλούδες σπιγιδάς κι' οι τρύπες έχουν βουλωσθή με σβόλους από λάσπη. Στο ταβάνι υπάρχει ένα άνοιγμα για να φύγει ο καπνός. Πολλές έχουν και την πολυτέλεια των παραθύρων με τζάμια, πολυτέλεια που τους ήρθε από τις νότιες περιοχές.

Η μόνη τους περιουσία είναι τα κοπάδια των ταρανδών, που υπολογίζονται σε 300.000 ζώα. Με τους ταρανδούς σέονται τα έλκηθρα και τα πηγαίνουν σε μακρινές περιοχές — που φάνουν πολλές φορές τα 500 χιλιόμετρα — την άνοιξη και το καλοκαίρι. Ποιν όμως γυρίζουν στο οικείο περιβάλλον τους, οργανώνουν μεγάλες γιορτές. Όπως σ' όλους, άλλωστε, τους χτηνοτροφικούς λαούς, έτσι και σ' αυτούς γίνεται «η μεγάλη σφαγή» κατά τον αποχαιρετισμό του καλοκαιριού και του φωτός. Στα κοπάδια των ταρανδών, του φωτός, στη χώρα αυτή που ο ήλιος μόνο μια και το χειμώνα ή τσοφή είναι λίγη, γίνεται «περικοπή», για να μεταχειριστείται η οικονομολογική έκφραση. «Οι σόι είναι για σφάξιμο, κυκλώνονται και συλλομβάνονται με τη βοήθεια σκύλων και λάσπης. Κάθε ιδιοκτήτης γνωρίζει τα δικά του ζώα από ένα σημάδι που τους χαραρίζει σ' αυτό. Έπακολουθεί η πλουσιώτατο συμπόσιο και τραλλό κέφι. Όλοι φορούν πολύχρωμα ρούχα, όπως επιβάλλει η παράδοση. Άν και η παράδοση αυτή δεν είναι πολύ παλιά. Μόλις χρονολογείται από δώ κι' εκατό χρόνια, όταν μερικοί όρενοι νομάδες άγορασσαν από έναν Αυστριακό έμπορο τα πρώτα πολύχρωμα ύφασματά.

Με τον έρχομο του χειμώνα αρχίζει το εξαήμερο του «σχολικού έτους» των παιδιών της Λαπωνίας. Προσπάθειες προς έδρουσι μονίμων σχολείων, όπου τα παιδιά να είναι «έσωτερικά», απέτυχαν. Έτσι τα σχολεία κουβαλιώνονται κι' αυτά τα καλοκαίρι μαζί με τα περιπλανώμενα παιδιά. Οι δασκάλες είναι Λαπωνίδες που έχουν εκπαιδευθή σ' τη Σουηδία. Μαθαίνουν στα μικρά

ΝΙΟΠΑΝΤΡΟΙ ΚΑΙ ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΕΝΟΙ

Μερικές συμβουλές

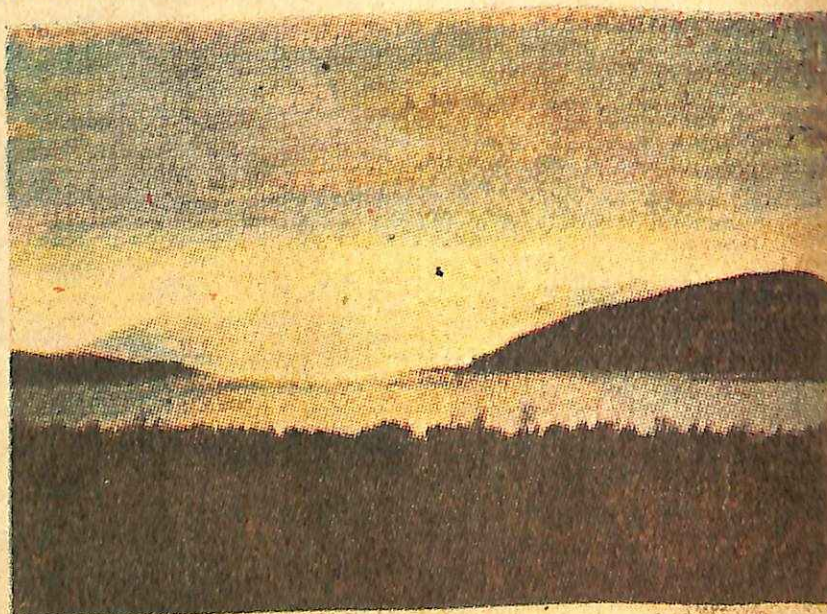
Είστε νιόπαντρο ή αρραβωνιασμένοι; Φυλάξτε την εκδήλωσή της τρυφερότητας σας για τον εκλεκτό της καρδιάς σας την ώρα που θα βρίσκεστε μόνι μαζί του. Η δημόσια εξωτερικότητα αυτών των αισθημάτων δημιουργεί μια φοβερά άσχημη εντύπωση.

«Ένα τέτοιο ζευγάρι, διηγείται κάποιος, μάς χάλασε την κατά τα άλλα θαυμάσια βραδυά σε μια τοβέρνα πριν από λίγους καιρούς. Οι δυο νέοι, νιόπαντροι άσφαλώς, φιλιόντουσαν, τραβούσαν ο ένας τ' αυτιά του άλλου, τάζε ο ένας τον άλλο, μιλούσαν σε υπέροχες, χωρίς να ενδιαφέρονται διόλου για τη δική μας παρουσία. Μας έκαναν όλους να νοιώθουμε σαν να κρυφοκτυτάμε από την κλειδαρότρηση».

«Αυτοί οι άνθρωποι είναι κακομαθημένοι και θα μένουν πάντα τέτοιοι», γράφει ένα καινούριο διβλίο καλής συμπεριφοράς που εκδόθηκε τελευταία και που χτυπάει πολύ αυτήν την άχαρη κατάσταση συμπεριφορά των νέων. Το ίδιο ισχύει και για τα ζευγάρια που επωφελούνται από το σκοτάδι του σινεμά, του δρόμου ή του πάρκου. Επίσης και για τους νέους που κρατούνται από το χέρι στα πάρτυ και καθνται σε μια γωνία απορροφημένοι ο ένας από τον άλλο, αγνοώντας όλο τον άλλο κόσμο. Με το δικό τους οι ακούσιες σύτπτες μαρτυρές αυτών των εκδηλώσεων αγνοούνται. Ένας γιορτός γράφει σ' ένα διβλίο του: «Το υπερβολικό ταμπερμέντο μπορεί να κάνει τη ζωή του ανθρώπου να μικρύνει κι' εγώ λέω ότι το υπερβολικό ταμπερμέντο ενός ανθρώπου μπορεί να κάνει τη ζωή των άλλων να μικρύνει».

Ο συγγραφέας του διβλίου πν' αναφέρει με πν' πάνω τελειώνει έτσι: «Τη μόνη συμβουλή που μπορούμε να τους δώσουμε, είναι: «Να φέρνεται μαζί σας κι' ένα παρκαδόκι».

ENT. ΤΣΙΜΜΕΡΜΑΝ

■ Μέσα σε μια μεγαλοπρέπεια χρωμάτων ξεφάνιζεται ο ήλιος βυθίζοντας τη χώρα σε ένα χλωμό μισόφωτο.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΣΤΑ «ΠΟΡΤ-ΜΠΟΝΕΡ»;

Τα συνηθίζουν σ' όλες τις χώρες και σ' όλες τις εποχές. Μήπως κι' εμείς που θεωρούμε τους εαυτούς μας πολιτισμένους, δεν γινόμαστε κατά ένα ποσοστό σκλάβοι της προληπτικής μανίας των φυλαχτών και των «φετιχ»;

ΤΑ ΜΠΡΑΣΕΛΕ με τα πορτ-μπονέρ και γ'ικά τα πορτ-μπονέρ είναι πολύ της μόδας. Άλλοτε τα θεωρούσαν σαν κατωτέρας ποιότητας στολίδια, αλλά τώρα φορούνται πολύ από ανθρώπους κάθε τάξεως.

Τα πορτ-μπονέρ, που σήμερα από τον πιο πολύ κόσμο φορούνται μόνο σαν κόσμημα, είναι ο απόγονος των παλαιών φυλακτών, που από την αρχαιότητα χρησιμοποιούσαν οι άνθρωποι για να τους φέρουν γούρι ή για να τους προστατέψουν από τους κινδύνους. Οι Μογγόλοι φορούσαν χρωματιστές πέτρες για να τους φυλάιν από τους κεραυνούς. Οι Μάγιας, οι αρχαίοι Μεξικανοί κρεμούσαν από αλυσίδα ή από ένα καρδόβι εικόνες από σαύρες, κροκοδείλους, άετους και παρναλούς και μικρά χρυσά βατραχάκια. Οι Κέλτες φορούσαν μπρασέλες ζωγραφισμένα με εικόνες αλόγων και ταύρων και άλλα απ' όπου κρέμονταν φυτικά δέντια κάπρων. Οι Ίνδοι είχαν επάνω τους μικρά φυτικά κομμάτια για να μη πνιφνται στα θαλασσινά τους ταξίδια και γενικά όλοι οι λαοί είχαν ύποστη τη μαγεία των φυλακτών.

Αλλά και ο άνθρωπος του 20ου αιώνα είναι αρκετά προληπτικός φαίνεται, γιατί η δισημχανία των πορτ-μπονέρ παράγει σε άπιστευτα μεγάλες ποσότητες χρυσά πέταλα, πόδια κουενίων, τετράφυλλα τριφύλλα και διάφορα άλλα είδη που πιστευτεί πως φέρνουν γούρι κι' έχει εξελιχθή σε μια επιχείρηση που αποφέρει μεγάλα κέρδη.

Δεν είναι μόνο αυτά τα συνηθισμένα «γουρλίδικα» αντικείμενα, αλλά και διάφορα άλλα, που έπινουν οι κατασκευαστές τους παίρνοντας άφορη από διάφορα γεγονότα ή κατά την επιθυμία των πελατών τους. Στην Αμερική, ένας χρυσόχοος, έφτιαξε ένα μπρασέλε απ' όπου κρέμονταν ολοκαινουργίες πεντάρες που το ενεπνεύσθηκε από το τραγούδι του Μπίγκ Κρόσμπι «Πεντάρες από τον ουρανό» και που είχε μεγάλη επιτυχία. Ο Τίφανυ και Σία, ο πιο γνωστός χρυσόχοος στην παγκόσμια αγορά, προσφέρει τους πελάτες του μια συλλογή από 4.000 διαφορετικά είδη πορτ-μπονέρ. Η τιμή τους αρχίζει από 5 δολάρια για μια απλή χρυσή καρφίτσα και φθάνει στα 500 για μια μικρή διαμαντοποικιλία κυψέλη με μικροσκοπικές μέλισσες από ζάντ. Υπάρχουν μπρασέλες και για τους τυφλούς ακόμα με τη γραφή των τυφλών και άλλα που φέγγουν τη νύχτα. Στο Χόλλυγουν υπάρχουν ειδικά μαγαζιά που πουλούν πορτ-μπονέρ για σκύλους. Ποιν από λίγους καιρούς έκανε μεγάλη εντύπωση το μπρασέλε της γυναίκας ενός εργοστασίου αυτοκινητών. Στο μπρασέλε αυτό ήταν κρεμασμένα πλινθία αντίτυπα των τελευταίων μοντέλων του εργοστασίου του συζύγου της. Αυτά τα μικρά αυτοκινητάκια είχαν μικρά διαμάντια που παρίσταναν τα μπρο

στινά φώτα και ρουμπίνια για να παριστάνουν τα φώτα, που βρίσκονται στο πίσω μέρος. Η τώας πρεσβευτής των Ηνωμένων Πολιτειών Κλάρα Λιού στην Ιταλία, έχει ένα μπρασέλε στολισμένο με ρωμαϊκά τοπία. Η κ. Άϊζενχάουερ φορεί ένα μπρασέλε με 21 πορτ-μπονέρ, που το καθένα παριστάνει μια ιστορική στιγμή της ζωής του Προέδρου. Αυτός ο διαγραφικός κύκλος αρχίζει με ένα μασκότ που παριστάνει το διβλίο του «Σταυροφορία στην Ευρώπη» και τελειώνει με ένα μικροσκοπικό κλειδάκι του Λευκού Οίκου.

Το μπρασέλε της κυρίας Άϊζενχάουερ είναι δημιουργία του Οίκου Μάρσαλ της Νέας Υόρκης, ειδικό στην κατασκευή μασκότ. Ο ίδιος οίκος έχει σχεδιάσει ένα μπρασέλε με τριών διαστάσεων μικρογραφίες των πολυαριθμών θεατρικών βραβείων της Σίρλεϊ Μπούτ. Ένας άλλος μεγάλου Αμερικανού ήθοποιου, του Λούκ Νόλαν η γυναίκα έχει ένα χρυσό αντίτυπο στελέχους εισιτηρίων που στις πρεμιέρες των έργων που πρωταγωνιστεί ο Νόλαν το σφίγγει πάντα για γούρι. Ένα πορτ-μπονέρ που είχε μεγάλη επιτυχία είναι οι μινιατούρες των πιο γνωστών οικοδομών και αγαλμάτων στον κόσμο από τη Σφίγγα μέχρι το Μέγαρον των Ηνωμένων Έθνών. Οι Τζόνστον Λίμπεντ κέρδισαν τον περασμένο χρόνο 250.000 δολάρια μόνο από την πώληση μασκότ. Στη Βασίλισσα Φρειδερίκη της Ελλάδας έχει δωρηθή ένα δικό τους μπρασέλε με πραγματικά χρυσά νομίσματα των Ηνωμένων Πολιτειών.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες υπάρχουν οίκοι που έχουν ειδικότητα σε διαφορετικού είδους μα

σκότ. Άλλοι φτιάχνουν λουλούδια, φωτογραφίες κ.λπ., άλλοι θρησκευτικά είδη, και άλλοι ζωα. Ένας οίκος έχει ειδικότητα στα μουσικά είδη. Φτιάχνει μουσικά όργανα που ακούουν μουσικούς ήχους. Το πιο χαριτωμένο είναι ένα μουσικό κουτί που παίζει όλοκληρο κομμάτι. Υπάρχουν ακόμα μικρές ζυγαριές, σφυρίχτρες, μικρά αντίτυπα καζινο, για να κρεμάνε στις αλυσίδες, μινιατούρες τραπέζων όπου μπορεί κανείς να φυλάξη ένα νομισμα 10 δολαρίων, δέκτες ραδιοφώνων μικροί σα δακτυλίθρες. Επίσης οι ναυτικοί έχουν μικροσκοπικές πυλίδες που εργάζονται κανονικά. Γενικά, ο κόσμος προτιμάει τα έξυπνα και πολλές φορές χρήσιμα μασκότ. Δεν λείπουν όμως και οι παράξενες ιστορίες οι σχετικές με τα πορτ-μπονέρ.

Κάποιος χρυσόχοος διηγείται για κάποιο πελάτη του, που του παρήγγειλε μια αλυσίδα ρολογιού, εφωδιασμένη με «γραμμοσύντικα» αντικείμενα, δηλαδή, σπασμένο καθρέπτη, μαύρη γάτα, ανεμόσκαλα κ.λπ. Του εξήγησε ότι ήταν καθηγητής της εθνομολογίας και ήθελε να δείξη στους μαθητές του την άνοχη των προλήψεων. Σε τρεις μήνες επεσκέφθηκε πάλι τον χρυσόχοο για να του πη πως το πείραμά του είχε πετύχει απόλυτα. Όχι μόνο δεν έπαθε κανένα κακό, αλλά κληρονόμησε κι' ένα μακρινό του συγγενή.

Σ' ένα άλλο χρυσόχοο παρουσιάστηκε κάποτε ένας γραμματέας ασίατου μονάρχου και του παρήγγειλε να του φτιάξη 50 μικρά χρυσά αντίγραφα της φωτογραφίας του κυρίου του.

Μά, για όνομα του Θεού! φώναξε ο καταστηματούχος. Δεν θα μπόρεση ποτέ να τα κρεμάσει όλα αυτά σ' ένα μπρασέλε.

Μά, φυσικά, όχι, απάντησε ο γραμματέας. Είναι για τις 50 γυναίκες του.

ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Κατά τη διάρκεια ενός δείπνου ο όμιλητής της βραδυάς είχε καταπιαστή μ' ένα ανιαρό θέμα που στους περισσότερους δεν προκαλούσε το παραμικρό ενδιαφέρον. Ένας από αυτούς, λοιπόν, μη μπορώντας να υποφέρει περισσότερο τη μακρολογία του, ξέφυγε με τρόπο από τον κλοιό των ακρόατών και βγήκε έξω στη βεράντα για να ξεσκασή. Εκεί όμως συνάντησε ένα δεύτερο θέμα του φύλαρου όμιλητού που κι' εκείνος το είχε σκάσει από την αβουσία λίγο πριν απ' αυτόν.

— Δεν τελείωσε λοιπόν ακόμα; τον ρώτησε.

— Τελείωσε, απάντησε ο άλλος, αλλά δεν...σταμάτησε.

*

— Μαμά, θέλω ένα σακκουλάκι καραμέλες.
— Όχι, Λιλίκα μου. Αυτή τη βδομάδα έφαγες πολλές καραμέλες και δεν σου κάνουν καλό.
— Όχι, μαμά. Μου κάνουν καλό. Δώσε μου να πάρω.
— Όχι, σου είπα.
— Μαμάκα μου, σε παρακαλώ, δώσε μου να πάρω ένα σακκουλάκι καραμέλες.

Τέλος η μαμά, απηυδισμένη από τις παρακλήσεις της Λιλίκας, της δίνει δυο δραχμές ν' αγοράσει τις καραμέλες.
— Μαμάκα μου, είσαι πολύ καλή. Σ' ευχαριστώ θερμά.

Η Λιλίκα σταμάτησε απότομα κι' αλλάζοντας τον τόνο της φωνής της, λέει στη μαμά της:

— Μαμάκα μου, είσαι βέβαια πολύ καλή, αλλά δεν έχεις δυνατό θέληση!...

Η ΠΕΘΕΡΑ κατέχει σημαντική θέση στην ελληνική λαογραφία. Λίγες, πολύ λίγες φορές εξετάζονται οι καλές πλευρές της πεθεράς και αναριθμητές φορές χτυπιούνται οι κακές. Γιατί η πεθερά δεν παύει δέβαινα να είναι η μητέρα ενός μέλους της αντίστοιχης οικογένειας, εξακολουθεί όμως να είναι ξένη προς το άλλο μέλος. Και αν μάλιστα η μητέρα του άντρα, βλέπει όλα τα στραβά στη νύφη, στην ξένη που της πήρε τον κανακάρι της και το μεγαλύτερο πασοστό της αγάπης του προς αυτήν. Θέλει ακόμη να έχη τον πρώτο λόγο μέσα στο σπίτι και γίνεται ο πρόξενος της γκρίνιας και της διχόνοιας ανάμεσα στο νέο ζευγάρι. Αν πάλι είναι μητέρα της κοπέλλας, στο γαμπρό — αν μάλιστα δεν είναι της απόλυτου εγκρίσεως της — βλέπει τον ανθρωπο που της αρπάξε το λουλούδι της, εκείνον που δεν είναι άξιος για την κόρη της. Φυσικά υπάρχουν και οι εξαιρέσεις, των πεθερών που είναι στοιχείο συνδιαλλαγής ανάμεσα στο νέο ζευγάρι, που μεταδίδουν την πείρα τους στη νέα οικογένεια και που με πολιτισμένο τρόπο ξέρουν να παραχωρούν την πρώτη θέση στη νύφη τους κι' αυτές να περιφρονούνται στην τιμητική και συμβουλευτική απόσπασμα. Η λαογραφία μας όμως δεν εξετάζει αυτόν τον τύπο της πεθεράς, αλλά τον άλλο, τον δύστροπο, τον κακό.

Πάρα πολλές είναι οι παροιμίες και τα γυναικία του ελληνικού λαού γύρω από την πεθερά. Την πεθερά — σκιαχτρο και σύμβολο της διαιρέσεως του νέου σπιτιού. Την πεθερά που δεν θέλει να αναγνωρίσει και να παραδεχτεί τη νέα και να ταστάσει, που ξεχνά πως και η ίδια υπήρξε κάποτε νύφη και που θέλει πάντα να έχη τον πρώτο λόγο — και τί λόγο, πρώτα πολλά φορές για το φάρμακο του νεοδημιουργημένου συζυγικού ζεύγους. Αύμενο συζυγικό ζεύγος. Αυτές τις πεθερές τις εκδικείται η λαϊκή σοφία με τα γυναικία και τις παροιμίες — καταστάλαγμα πείρας αιώνων:

«Όσες πράσινες φοράδες, τόσες καλές πεθεράδες», λέγει μια λαϊκή παροιμία, τονίζοντας πως δεν υπάρχει καλή πεθερά. Μια άλλη μάλιστα παροιμία υπερβάλλει ακόμη πιο πολύ: «Ούτε καλή, ούτε κακή, ούτε γυνίνα πεθερά».

«Άλλες παροιμίες, για την πεθερά είναι και οι εξής: «Πεθερά καμπάνια έχει κι' άντρας δέλη καμπάνελια». «Πεθερά διαβόλου γέννα».

Στην Προποντίδα, το φαρμακικό ψάρι δράκαινα το λένε βαρσάμι. Και υπάρχει η παροιμία: «Όλα τα ψάρια ψαρεύονται με την πεθερά».

ΠΕΘΕΡΑ ΚΑΙ ΝΥΦΗ

«Άλλη κατηγορία λαϊκών πα-

στην ελληνική λαογραφία και τις άλλες είναι πως στην ελληνική η πεθερά παρουσιάζεται σχεδόν πάντα κακή προς τη νύφη ενώ προς το γαμπρό όχι τόσο. Αντίθετα παρουσιάζονται πεθερές που αγαπούν τους γαμπρούς τους καλύτερα από τα δικά τους παιδιά.

Μια ιταλική παροιμία, λέγει: «Πεθερά και νύφη, χαλάει και βροχή» και μια ισπανική: «Όταν ήμουν νύφη δεν είχα καλή πεθερά και τώρα που είμαι πεθερά δεν έχω καλή νύφη».

Μια παροιμία της Περγάμου της Μικράς Ασίας είναι χαρακτηριστική και μας εξηγεί τότε μπορούν να ταιριάσουν νύφη και πεθερά. Λέγει: «Μό-

νο ζωγραφιστές πεθερά και νύφη ταιριάζουν».

Οι Γερμανοί, που είναι γνωστοί για τη σταθερή οικογενειακή ζωή, έχουν πολλές παροιμίες για την πεθερά. «Αν ήμουν σ' αυτές ξεχωρίζουν οι παρκατά: «Πεθερά, κακό βερίο». «Τρία πράγματα ποτέ δεν μονιάζουν στο σπίτι: Δύο πετεινοί, γάτα και ποντικός πεθερά και νύφη». «Η καλύτερη πεθερά είναι εκείνη που φέρει πράσινα», δηλαδή εκείνη που έχει πεθάνει και την σκεπάζει το πράσινο χορτάρι.

Είπαμε: αυτά τα λέει η λαογραφία. Και κανείς δεν ισχυρίζεται πως δεν υπάρχουν και πεθερές — ζαχαρή!!

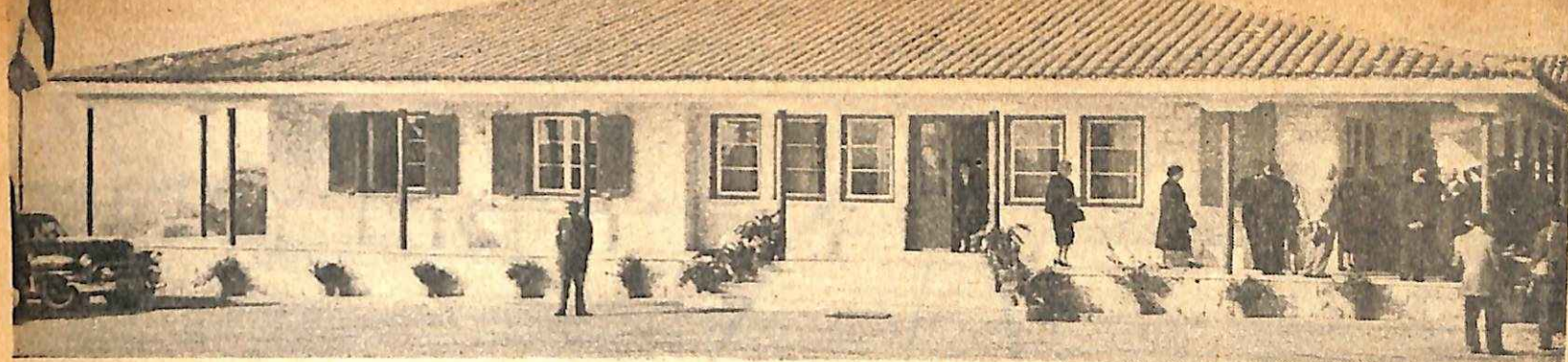
A. Μαρ.

ΓΥΡΙΣΑ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ
ΣΩΡΡΟΥΧΑ

- Μοντέρνα σχέδια.
- Έξαιρετική ποιότητας.

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ
ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

■ Ένα από τα κτίρια του μοναδικού μας 'υδρύματος: «Η Μητέρα», κατά την ημέρα που έγιναν τα επίσημα εγκαίνια του.

Μητέρες από ένα παραπλάνημα της Μοίρας...

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΑΠΟΚΤΟΥΝ ΠΑΙΔΙ ΓΑΜΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΑΠΟΒΑΝΤΕΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΙ' ΑΥΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΕΝΟΣ ΝΟΜΙΜΟΥ ΤΗΣ ΖΩΗΣ. ΒΡΙΣΚΟΥΝ ΣΤΟΡΓΙΚΗ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΙΔΡΥΜΑ «Η ΜΗΤΕΡΑ»

ΑΝ νομίζετε ότι θα βρεθίτε σ' ένα συνθιγμένο βρεφοκομείο, κανέτε λάθος. Ούτε ψηλό, άχαρο κτίριο, ούτε ψυχρά και άψυχα δωμάτια. Η είσοδος, ένας πελώριος νεοφυτευμένος κήπος και στο βάθος, χαμηλά, συμπαθητικά σπιτάκια με κόκκινες στέγες και πράσινες πόλινες δεραντούλες. Το εσωτερικό τους, δεύτερη έκπληξη με την ελαφριά, μοντέρνα και διαφορετική επίπλωση. Όρα 9 ακριβώς το πρωί. Η κυρία Καραγγέλη, η παιδίατρος του Κέντρου, αξιόλογη πραγματικά επιστήμη και γλυκύτατος άνθρωπος, αναλαμβάνει να με συνοδεύσει παντού και να με πληροφορήσει για το κάθε τι.

Και πρώτα—πρώτα, μου λέει ότι ο μηχανικός που έκτισε όλο αυτό το θαυμάσιο συγκρότημα, είναι γυναίκα. Η κυρία Μαρία Λουκάκου. Κάθενα από αυτά τα 5 σπιτάκια είναι ξεχωριστό περίπτερο και ξεχωριστή δωρεά. Κράτη ή άτομα που πληροφορήθηκαν το σκοπό του 'Ιδρύματος έσπευσαν να το ενισχύσουν. Έτσι, έχουμε μέχρι σήμερα τα περίπτερα της Σουηδίας, της Βενεζουέλας, της Ολλανδίας, του Κ. Φραγκοπουλου και του 'Ανω-νίου. (Δεν είναι συγκινητικό αυτό το τελευταίο;). Κάθε περίπτερο έχει και διαφορετικούς χωματισμούς από τους τοίχους ως το μασαίκο: πάλ, ρόζ, κίτρινο, πράσινο, και κόκκινο.

ΚΑΜΜΙΑ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Πριν αρχίσουμε την επίσκεψη, η κυρία Καραγγέλη μου αναπτύσσει με λίγα λόγια το σκοπό του Κέντρου: είναι η προστασία των βρεφών των αγάμων μητέρων.

Δεχόμαστε χωρίς διάκριση, συνεχίζει, οποιαδήποτε γυναίκα χτυπήσει την πόρτα μας, αρκεί να έχουμε χώρο. Θα την παρακολουθήσουμε, θα τη στεγάσουμε, θα την περιθάλψουμε και θα τη βοηθήσουμε μετά, είτε με βρή τρόπο να μεγαλώσει το παιδί της, είτε να βρή άλλους γονείς να το παραδώσει. Ήταν κάτι, που έλειπε πολύ από τον τόπο μας, αλλά ευτυχώς έγινε τέλειο. Οι φιλανθρωπικές οργανώσεις επίσης μας βοηθούν πολύ στην εξέρεση θετών γονέων. Δυστυχώς όμως, ο Έλληνας έχει μια προκατάληψη, μια επιφύλαξη για το θετό παιδί. Υπάρχουν ευγνώμονα που ξέρουν ότι

είναι καταδικασμένα να μη νοιώσουν ποτέ τη γλύκα του γονιού, αλλά δεν το αποφασίζουν. «Μά ξερετε, το ζήτημα της κληρονομικότητας, της υγείας...» σού λένε. Πάντα έχουμε στη διάθεσή μας το ιστορικό της μητέρας κι' όποτε μπορούμε και του πατέρα. Έξ' άλλου, είναι ποτέ κανείς βέβαιος ότι ο ίδιος θα βγάλει παιδί άρτιο από κάθε άποψη; — Μέχρι σήμερα εμφανίστηκαν περιπτώσεις με δευτερογενή κληρονομικότητα;

— Απ' όλα τα παιδιά που πέρασαν μέσα σ' αυτόν τον ενάμιση χρόνο που λειτουργεί το 'Ιδρυμα μόνο 4—5 παρουσιάσαν κάτι. Όλα τ' άλλα είναι πεντάγερα κι' αναπτύσσονται θαυμάσια. Δεν μενουν όμως πολύ εδώ. Το αργότερο 5—6 μήνες. Μετά, πρέπει να βρουν, να τους βρουν δηλαδή, τη φυλίτσα τους. Όταν περάσει αυτό το διάστημα και δεν βρεθεί κανείς να τα υιοθετήσει, τα τοποθετούμε προσωρινά σε οικογένειες, που αναλαμβάνουν με ένα μηνιαίο δόχημα που τους δίνουμε τη διατροφή τους. Πάντως, η λύση αυτή δεν είναι ικανοποιητική. Γι' αυτά τα θέματα όμως θα σας κατατοπίσει καλύτερα η κοινωνική λειτουργός του 'Ιδρύματος ή δεσποινίς Αγαπητού.

Η δεσποινίς Αγαπητού... δικαιολογεί απόλυτα τον όνομά της, μία σοβαρή, χορηγική και με πλούσιο συναισθηματισμό κοπέλλα, χειρίζεται τις περιπτώσεις αυτές από κοινωνική και οικονομική άποψη, γιατί είναι δικηγόρος.

ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΜΑΝΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΟΥ

Σε ερώτησή μου, πως αντιμετωπίζουν οι μητέρες αυτές την τέλεια απόξένωσή από το παιδί τους ή δεσποινίς Αγαπητού μου απαντά ότι για όλες, βέβαια, είναι αδύνατο αυτό, αλλά οι περισσότερες αναγκάζονται να το υποστούν γιατί έρχονται ως επί το πλείστον από τις επαρχίες. Μετά είναι υποχρεωμένες να γυρίσουν στα σπίτια τους και φυσικά, ούτε κατά διάνοια με τα μαρμάρινα, που δεν είναι προϊόν γάμου. Πολύ λίγες είναι εκείνες που έχουν το κουράγιο να ξεπληρωθούν και να εργαστούν εδώ για να είναι κοντά τους.

Σε περίπτωση κανονικής υιοθεσίας πωλείται μυστικότητα

ή η πραγματική μητέρα γνωρίζει τη θετή;

— Δυστυχώς, δεν τηρείται μυστικότητα. Κατά τη διαδικασία που γίνεται στο Δικαστήριο είναι παρόντες και οι δύο μητέρες τουλάχιστον, ή φυσική, ακούει το όνομα των θετών γονέων. Βέβαια, θάταν σκληρό για τη μάνα να μην ξέρει σε ποιά χέρια εμπιστεύεται το παιδί της, αλλά πολλές φορές η κατάσταση μπορεί να δημιουργήσει τραγωδία, για το παιδί πιά. Σκεφθήτε όταν φτάσει το παιδί στην ηλικία των 8—10 χρόνων με τους κόπους και την αγάπη των ξένων, να εμφανιστεί ένα ωραίο πρωί η φυσική του μητέρα και να το διεκδικήσει! Τι δράμα για το παιδί! Τι ψυχικός κλονισμός!

— Οι οικογένειες στις οποίες παραδίδονται προσωρινά τα μαρμάρινα, φροντίζουν όσο πρέπει;

— Ασφαλώς. Δυστυχώς όμως δεν έχουμε τη δυνατότητα να δώσουμε πολλά παιδιά έξω. Σκοπάζουμε στο οικονομικό ζήτημα. Γι' αυτό χρειάζομαστε ενίσχυση. «Οχι» με-γάλη. Ο καθένας μπορεί να προσφέρει από μία φορά. Με 300 δραχμή. Ζη ένα παιδάκι μήνα ολοκληρω με μία οικογένεια.

ΗΛΙΟΛΟΥΣΤΑ ΣΠΙΤΑΚΙΑ

Η θεωρητική, να πούμε, κατατόπισή μου είχε πια τελειώσει κι' έτσι προχωρήσαμε στη χειροποίητη εικόνα αυτής της ωραίας προσπάθειας. Αρχίσαμε από το περίπτερο της Σουηδίας που είναι πανομοιότυπο με τα υπόλοιπα. Σε μία τεράστια φωτεινή αίθουσα, 12 κουκλίστικα κρεβατάκια, με τις κουνοπιερίτσες τους, όχι άρα διασμένα στη σειρά σαν στρατώνες, αλλά από 3 σε 4 διαμερίσματα, να πούμε, όλα από την άριστη μεριά. Όλο το υπόλοιπο δωμάτιο ελεύθερο για να στήνονται τα «πάρκα» και στις γωνίες τραπέζια με καρέκλες για τις αδελφές. Στα παράθυρα, ηλιόφωτα παράθυρα κλαρωτές, ανάλαφρες κουρτί-νες, στους τοίχους χρωματιστά χαρμυμένα καθάρια και παντού φρέσκα λουλούδια.

Τα μαρμάρινα, ολοκάθαρα, άλλα χουζουρεύουν στο κρεβατάκι τους, άλλα κυλιούνται στο «πάρκο» κι' άλλα ρουφούν με απληστία το προϊόν τους. Γύρω—γύρω τα δωμάτια των αδελφών και οι βοηθητικοί

χώροι: κουζίνα, λουτρό, ειδική αίθουσα μπάνιου για τα παιδάκια κλπ. Τα πάντα ηλεκτρικά και άπαστράπτοντα, έχουν την αποστειρωμένη όψη του νοσοκομείου χωρίς να έχουν την κρυάδα του. Σταθήκαμε σε όλα τα περιπτερά. Παντού η ίδια αγάπη και φροντίδα χαρσκηρίζει και την παραμικρότερη λεπτομέρεια.

ΒΡΕΦΟΚΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Μετά περάσαμε στο γαλακτομείο του 'Ιδρύματος: γυμναστήριο μηχανήματα, χιονάτα μάρμαρα παντού και τριών ειδών γάλα: σκόνη, κουτιού και φρέσκο. Ανάλογα με την ηλικία και την περίπτωση.

Κατόπιν επισκεφθήκα τη Βρεφοκομική Σχολή, που λειτουργεί με μεγάλη επιτυχία. Σ' αυτή η φοίτηση είναι διετής, οι δε κοπέλλες που αποφοιτούν αποκτούν ένα πολύ καλό εφόδιο για τη ζωή. Μπορούν αμέσως να βρουν εργασία. Η κατάρτισή τους είναι τέλεια, ώστε οι οικογένειες που διαβέβαιναν χρήματα για βρεφοκομους, να μη καταφεύγουν πια στις διάφορες Αγγλίδες, Γερμανίδες ή Έλβετιδες «νέες».

Επίσης στο 'Ιδρυμα υπάρχουν ένα πρόχειρο χειρουργείο και 4 διπλωματούχες μαίες έτοιμες για κάθε ενδεχόμενο.

— Υπάρχει όμως και ένα περίπτερο για τις μητέρες. Σ' αυτό μένουν από τη στιγμή που θα χρειαστούν περίθαλψη, καμιά φορά δε και ολοκληρωτό διάστημα της εγκυμοσύνης τους. Στην ανάγκη επιστρέφουν και μετά τον τοκετό, έως ότου βρουν κάποια δουλειά ή μπορέσουν να γυρίσουν σπίτι τους. Φυσικά όλα τους παρέχονται δωρεάν.

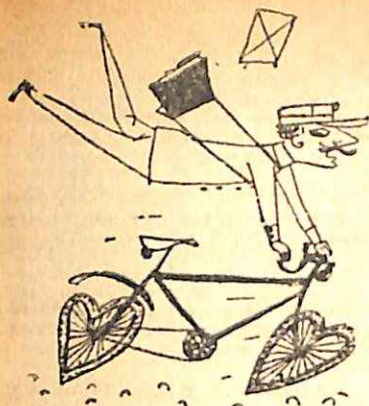
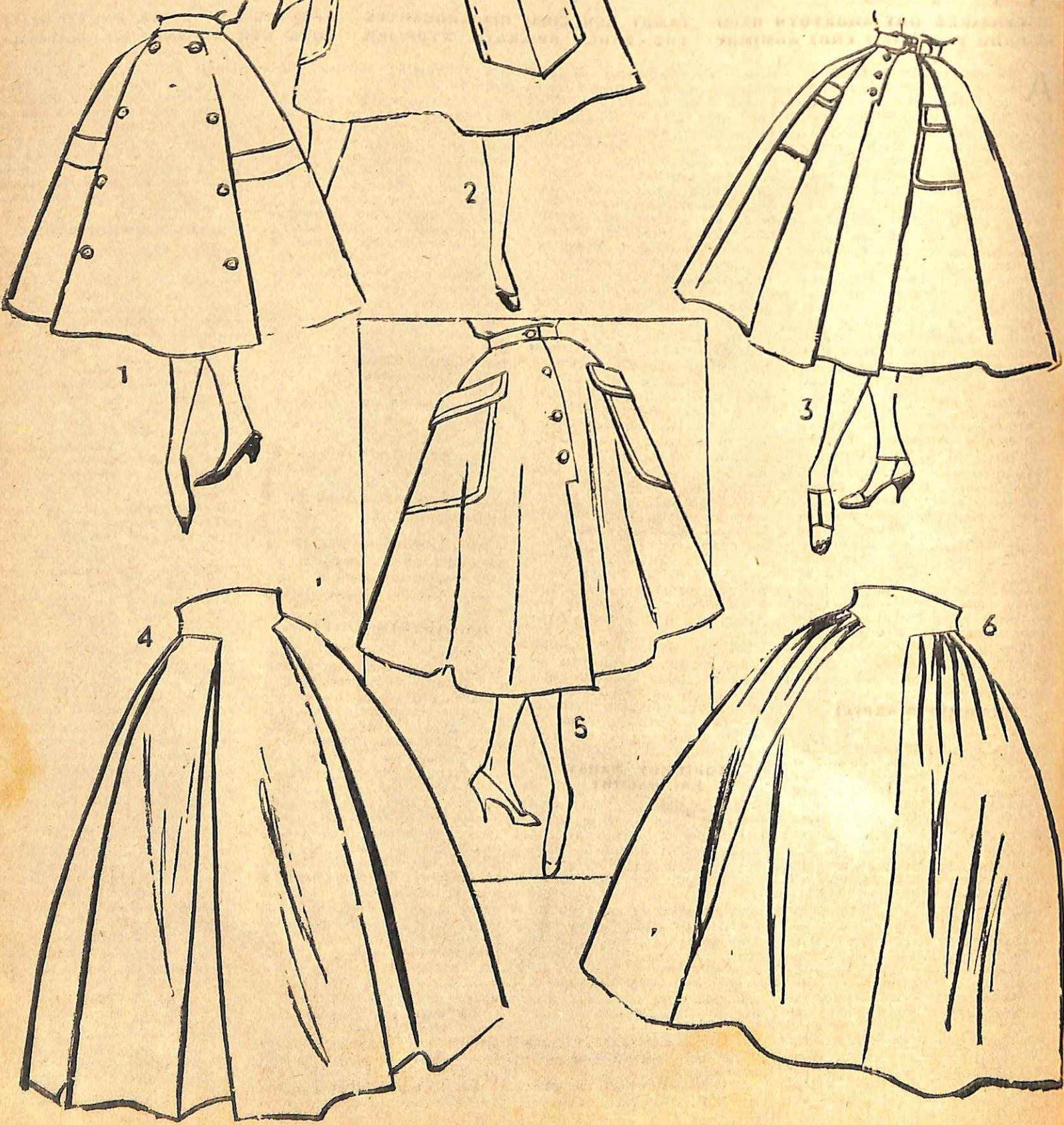
Το Κέντρο βρίσκεται στον Πύργο της Βασιλίσσης. Κάθε διπλωματούχος αδελφή έχει στη δικαιοδοσία της μόνο 3 παιδάκια. Μπορεί λοιπόν να ασχοληθεί άνετα μαζί τους. Μηπως λίγες μητέρες έχουν 3 παιδιά; Βέβαια, δε θάνα όλα περίπου της ίδιας ηλικίας, αλλά γιατί όχι; Αν ήταν... τρι-δυο;

Φεύγοντας εύχαριστησα τους θερμά! Τους συγχάρηκα με την καρδιά μου κι' έστειλα ένα νερό χαϊρετισμό στις άτυχες μητέρες και στα μαρμάρινα τους πατέρα.

ΤΖΕΛΛΥ ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Φούστες για όλες τις ώρες

- 1 Φούστα κουμπωτή με διπλή σειρά κουμπιά. Στα πλάγια μία οριζόντια πιέτα σχηματίζει τσέπες.
- 2 Φούστα από χοντρό λινό. Ζώνη φαρδεύει με μία ντεκούπ στη φούστα σε τύπο γιλέκου. Τσέπες μεγάλες, τοποθετημένες πολύ χαμηλά.
- 3 Φούστα πολύ φαρδεύει με δυο βαθιές κουφόπιτες που κρύβουν δυο μεγάλες τετράγωνες τσέπες με καπάκι. 'Η μεσαία ραφή κουμπώνει με τρία κουμπιά και καταλήγει σε πιέτα.
- 4 'Η ζώνη είναι μονοκόμματη με τὸ μπροστινὸ φύλλο και σχηματίζει λεπτή μέση. 'Όλη η φούστα γύρω γύρω έχει ατσάκιστες πιέτες.
- 5 Φούστα κλός με δυο ραφές. 'Η μπροστινή ραφή σχηματίζει πιέτα και κουμπώνει με τρία κουμπιά. Τετράγωνες μεγάλες τσέπες σε θέσι λίγο λοξή.
- 3 Φούστα κομμένη μπροστά σε στύλ πρενσές. Στα πλάγια και πίσω έχει λεπτές ατσάκιστες πιέτες.

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΝΤΟΡΕΤΑ.—Νομίζω ότι πρέπει να διακόψω αμέσως κάθε σχέση μαζί του. Δεν βλέπω να υπάρχει και κανένα βαθύ αίσθημα μεταξύ σας. Πρόκειται, απ' ό,τι κατάλαβα, για μία απλή συμπάθεια και σεξουαλική έλξη. Θα καταστρέψω όμως ένα σπιτικό και δεν είναι δέσπαιο αν θα μπορούσε να χτίσει τη δική σου ευτυχία. Να βρης λοιπόν μία δικαιολογία για να πάψεις να τους βλέπεις. Στην ανάγκη να αλλάξεις σπίτι. Αυτά να γίνουν αμέσως.

ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΟΝ ΕΡΩΤΑ.—'Επειτα από τόσα χρόνια είναι πραγματικά αδικαιολογητή, η έπιθυμία του να μη θέλη να μόνον οι δικοί του τις σχέσεις σας. 'Εξ άλλου αυτό δείχνει και έλλειψιν δυνατόν αίσθηματος. Γιατί ένας που αγαπάει βαθιά δεν μπορεί να έπηρεάζεται σε τέτοιο βαθμό από το τι θα πουν οι δικοί του. 'Η αγάπη δίνει φτερά, σπάζει δεσμά. Να αναβάλει την τέλεση του γάμου σας έως ότου διορθωθούν τα οικονομικά του, το καταλαβαίνω, αλλά να κρύβει έννενα χρόνια το αίσθημά του, αυτό δεν έξηγηται. Γι' αυτό είναι προτιμότερο να έχετε μία οριστική και αποφασιστική έξηγηση οι δυο σας. 'Αν αυτός έχη τόσο αδύνατο χαρακτήρα, πρέπει να τον διορθώση. Και να τον βοηθήσει εσείς σ' αυτό. Να πάη κατ' ευθείαν να το πη στους δικούς του. 'Αν διατηρήση αυτόν τον αδύνατο χαρακτήρα πώς θα παλαίψη για την οικογένειά του μεθαύριο;

ΣΑΜΠΡΙΝΑ.—Νομίζω ότι το καλύτερο που έχετε να κάνης είναι να ζητήσης από το νέο που σε αγαπάει και που όπως λες είναι τίμιος και ειλικρινής, να σε αρραβωνιάση έπισημως. Να του προσθέσης ότι δεν θα παντρευτήτε εάν στο μεταξύ δεν παντρευτή η αδελφή του. 'Ετσι κατά έναν τρόπο λύεται το πρόβλημα. Θα χειριστής όμως το θέμα με πολλή λεπτότητα. Θα προχωρήσης πολύ σιγά, βλέποντας τις αντιδράσεις του. 'Αν αυτές είναι μεγάλες, θα σταματήσης. Θα του έξηγησης, έξ άλλου, γιατί το θέλεις αυτό, τη στάσι των γονέων σου κλπ. 'Επειτα ν' άοχισης να μαζεύης σιγά-σιγά τα ρούχα σου, σήμερα παίρνοντας ένα πράγμα, αύριο ένα άλλο, ώστε όταν έρθη η ημέρα του γάμου να έχης τουλάχιστον τα ρούχα σου. Μπορεί, έξ άλλου, και οι δουλειές του πατέρα σου να πάνε καλά και να σε βοηθήση πιδ αποτελεσματικά. Το τεύχος που σου λείπει θα το προμηθευτής από τα γραφεία μας.

ΣΙΣΣΥ.—Καταλαβαίνω ότι είσαι έρωτευμένη μαζί του και ότι νοιώθεις ένα ώραίο και ευγενικό αίσθημα. Δεν μπορώ όμως να πω το ίδιο και για το νεαρό γιατρό γιατί αν σ' αγαπούσε πραγματικά θα έπρεπε να έκδηλωθ. Γι' αυτό είναι προτιμότερο να τον έχασης και να μη τον συναντήσης άλλο.

ΘΕΤΗ ΜΗΤΕΡΑ. 'Αργιστάλι.—Σας άπαντάει η Σύνταξις.
ΜΥΡΤΩ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ...

...διακοσμητού

Μ. ΣΚΑΡ.—'Ενταύθα.—Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Δεν συμφωνώ να κάνετε σαλόνι το δωμάτιο 3.50 X 4.00. Είναι προτιμότερο να το χρησιμοποιήσετε ως τραπεζαρία διότι πρώτα είναι κοντά στην κουζίνα και ύστερα είναι μικρότερο από το δωμάτιο που χαρακτηρίζετε ως λιβινγκ ρουμ. Μη ξεχνάτε ότι το λιβινγκ ρουμ έργάζεται πολύ περισσότερο από την τραπεζαρία. Γι' αυτό και πρέπει να είναι το δωμάτιο εύρύχωρο. Στο δωμάτιο 3.30 X 4.50 το όποιον όπως σας είπα πρέπει να κάνετε λιβινγκ ρουμ, θα τοποθετήσετε: α) Στον τοίχο απέναντι από το παράθυρο ένα καναπέ και δυο πολυθρόνες, έπίσης ένα τραπέζι. β) Δεξιά και αριστερά του παραθύρου από μία μικρή πολυθρόνα με άτομικα τραπέζια. Στο προχώλ αποφυγείτε την τοποθέτηση κρεμάστρας ή πορτμαντο. Τοποθετήστε μία μικρή κονσόλα με τον ανάλογο καθρέφτη. Για τα φώτα να τοποθετήσετε στο λιβινγκ ρουμ δυο άπλικες πάνω απ' τον καναπέ και από μία αριστερά και δεξιά του παραθύρου στο κέντρο του τοίχου. Στην τραπεζαρία δυο άπλικες πάνω από το μπουφέ και να κρεμάσετε ένα πολυφωτό στο κέντρο.

ΛΙΑΝΑΝ Α.—Το κάλυμμα του ντιβανιού να γίνη από ύφασμα έμπριμέ σε μοντέρνο σχέδιο και να κυριαρχή ένα από τα χρώματα που έχουν τα σχέδια του χαλιού.

ΑΔΑΝ ΧΑΤΖ., Βαρύσια.—Σας

άπαντώ με τη σειρά των έρωτημάτων σας: 1) Καρέκλες από κελεμπέκ στο φυσικό του χρώμα, καθίσμα φορμάκια μαύρο, σχέδιο σε απλή μοντέρνα γραμμή. 2) Το μπάρ πρέπει να τοποθετηθή στο λιβινγκ ρουμ. 3) Στη γωνία της κουζίνας προς την τραπεζαρία θα τοποθετήσετε ένα γωνιακό, απλό καναπέ με μαξιλάρια απ' ευθείας πάνω στο έξολο και ένα τραπέζι φαγητού το όποιον από τη μία μεριά να μπορεί να αναπτυχθή.

ΜΙΚΑ, 'Ηράκλειον.—Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Το δείγμα της στόφας που μου στείλατε δεν το έγκρινά για την περίπτωση σας παρ' όλο που και το σχέδιο και ο συνδυασμός χρωμάτων είναι περίφημα. 'Η μονοτονία στο χρώμα κουράζει και δε συνήθίζεται. Είναι προτιμότερο λοιπόν να μεταχειριστήτε για την ταπεταρία των επίπλων σας την ίδια ποιότητα στόφας αλλά σε μαύρο-πράσινο και το έξολο των επίπλων από κελεμπέκ λουστρισμένο χωρίς «ενερά», στο φυσικό του χρώμα. Στη γωνία 1.78 X 1.30 θα τοποθετήσετε δυο καναπέδες και μεταξύ αυτών ένα γωνιακό τραπέζι ψηλό. Στον τοίχο 2.55 θα τοποθετήσετε έναν καναπέ και μία πολυθρόνα μινιόν. Μπροστά στον καναπέ ένα χαμηλό τραπέζι. Στην ποδιά του παραθύρου που έχει ύψος 1.15 θα τοποθετήσετε ένα μπαράκι ύψους ενός μέτρου. Πρέπει να τοποθετήσετε και δυο άπλικες πάνω απ' τον καναπέ.

ΓΕΩΡΓ. ΠΕΤ., Βόλο.—Σας άπαντώ με τη σειρά των έρωτημάτων σας. Α. Τραπεζαρία: Δυο άπλικες στον τοίχο 3.50 σε ύψος

1.70 μ. Σαλόνι: Δυο άπλικες στον τοίχο 3.50 και μία άπλικα στον τοίχο μεταξύ των δυο θυρών που επικοινωνούν με την τραπεζαρία και χώλ. Β. Δεν συνήθίζεται ανοικτά δεστιάρια στα χώλ. 'Η θα κτίσετε τοίχο για να δημιουργήσετε έντοχισμένο δεστιάριο, ή θα τοποθετήσετε κρεμάστρες στον έσωτερικό διάδρομο του σπιτιού. Γ. Τα απαραίτητα σκευή της κουζίνας είναι ηλεκτρικό μαγειρείο και ηλεκτρικό ψυγείο. Μπροστά στο παράθυρο τοποθετείται ο νεροχύτης. Δεξιά και αριστερά «μαρμαρίνα μαξιλάρια». Κάτω από το συγκρότημα αυτό ντουλάπια. 'Η κουζίνα θα τοποθετηθή στη φωλιά που δημιουργείται κοντά στην πόρτα της υπνοδωματίας, το ψυγείο στον απέναντι τοίχο, προς το μέρος του νεροχύτη. Οι υπόλοιποι έλευθεροι τοίχοι της κουζίνας θα γεμίσουν από πάγκους και ντουλάπια κρεμαστά. Οι πάγκοι που θα έχουν ύψος 82 πόντους όσο και το ύψος του νεροχύτη, θα αποτελούνται από ένα καπάκι σκεπασμένο με μαρμαρό ή καλύτερα φορμάκια, μία σειρά συρταριών και ντουλάπια στο κάτω μέρος. Το πλάτος των πάγκων πρέπει να είναι 45—50 πόντους. Τα κρεμαστά ντουλάπια τα όποια θα τοποθετηθούν 50 πόντους πάνω από τους πάγκους, θα έχουν βάθος 30 πόντους και θα περιλαμβάνουν ράφια και πιατοθήκη. Να προσέξετε ώστε τα φύλλα των ντουλαπιών γενικά να είναι στενά 30—35 πόντους και να ανοίγουν ανά δυο. Τουτό είναι απαραίτητο γιδ να εύκολύνεται η κυκλοφορία μέσα στην κουζίνα. Για τα έπιπλα συμβουλευτήτε προηγούμενες άπαντήσεις.

ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ, Βόλο.—Δεν έξερα πόσα πρόσωπα πρόκειται να καθήσουν στο σπίτι που θα φτιάξετε. Πάντως γιδ σπίτι 2—3 δωματίων που προβλέπετε, σας συμβουλεύω να τηρήσετε την έξής γραμμή. Στη μεσημβρία θα τοποθετήσετε ένα μεγάλο δωμάτιο το όποιο θα κυριαρχή της οικοδομής και θα το προορίσετε γιδ λιβινγκ ρουμ. Το σχήμα του δεν πρέπει να είναι τετράγωνο κανονικό, αλλά οτενομακρο και έ δυνατόν να έχη σπασίματα γιδ να δημιουργούν τα γωνίες. 'Ανατολικομεσημβριανή ή προς ανατολάς, θα τοποθετήσετε το ύπνοδωμάτιο και κοντά σ' αυτό το λουτρό. Το χώλ και οφίς θα δημιουργηθούν εκ της όλης διατάξεως του σπιτιού. 'Η έξωτερική όψη του σπιτιού δεν θα είναι μονότονη σε όγκους αλλά θα δημιουργή έσοχές και έσοχές και θα περιλαμβάνη δυο θεράντες, μία μεσημβρινή και μία βορεινή. Το δάπεδο του σπιτιού ποεί να είναι υψηλότερο του εδάφους, τουλάχιστον κατά ένα μέτρο. 'Η είσοδος θα έλθει προς τον κεντρικό δρόμο. Τα σκαλοπάτια της είσοδου θα είναι πλατύσια και ύψους 17 πόντων. Για περισσότερες λεπτομέρειες διαβάστε σειρά άρθρων μου τα όποια εδημοσίευσά σε προηγούμενα τεύχη της «Ευσείας».

ΝΙΤΣΑΝ, Ζάκυνθος.—'Η χωνευτή ντουλάπα πρώτον πρέπει να περιλαμβάνη και σιδωνιέρα χωνευτή, που μπορεί να είναι έξωτερική ή έσωτερική. 'Εάν είναι έξωτερική, δηλαδή το έμπροσ μέρος των συρταριών να φαίνεται, τότε η κατασκευή τους πρέπει να είναι άριστη, είναι όμως προτιμότερη διότι σπάει τη μονοτονία της ντουλάπας σας, ή όποια έσως υού νοάφετε είναι 3 μέτρα. Και η ντουλάπα, και η σιδωνιέρα και το πατάρι θα βαφούν με την ίδια ποιότητα και απόχρωσι του χρώματος των κουφωμάτων. Μπορείτε πιν θέλετε γιδ να εμφανίεται πιν βαφεία η ντουλάπα σας, να στολίσετε τα φύλλα με κορδονάκι (σκούλικάκι) και να τα πατινάρετε.

ΗΡΑΝ Π., Πάτρας.—'Οχι μόνο στο λουτρό, αλλά σε κανένα δωμάτιο σήμερα δε δάζουμε διαχωριστική των χρωμάτων γυμνή λουρίδα («τραβήγντο»). Τοποθετούμε δυο κορνίζα (λούκι) στο πάνω μέρος του τοίχου σε έπασή με το τζάκι. 'Ενέ σταματά το νομά. Στην κρεβατοκάμαρα

• η ώμορφιά άρχίζει
μί τον

SCHERK

Ποί'δρα
Mysticum
Scherk

Τά 5 σπουδαιότερα προσόντα
της πούδρας ΣΕΡΚ:

- Περιέχει άγνά ουσιατικά
- Είναι αιδέρια άρωματισμένη
- Είναι λεπτή σαν άχνος
- Αφομοιώνεται με την έπιδερμίδα
- Δημιουργεί τον έλκυστικό τύπο που ποθείτε

Scherk
Mysticum
Compact

Scherk
Face
Lotion

Γιδ τὸ καθάρισμα
της έπιδερμίδος.

- Αφαιρεί τελείως τη σκόνη, τὸ μακιγιάζ και τὸ σμίγμα από τὸύς πόρους
- Εξάλειφει τὰ μπιμπίκια
- Ξανανέωνει τὴν έπιδερμίδα

Γιδ ένα διακριτικό
μακιγιάζ του προσώπου:
Βάλετε τὸ έξαυλωμένο
Κομπάκ ΣΕΡΚ με τὰ
ωραιότερα και φυσικά
χρώματα

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ • ΑΘΗΝΑΙ, ΝΙΚΗΣ 2 • ΤΗΛ. 25-739

τοποθετήσετε μόνον βουαλάς εκτός αν φωτίζεται πολύ ή πέφτει ο ήλιος σε τρόπο που να σας ενοχλή, οπότε μπορείτε από τη μία μεριά του παραθύρου να κρεμάσετε δυο ή περισσότερα φύλλα σε τρόπο που το φάρος της κουρτίνας να καλύπτει, όταν χρειαστεί, ολόκληρο το παράθυρο. Το κουβέρλι θα ταίριαζε ωραία αν γινόταν ρουμπινί, διέ ρος ή μπρικ κλπ.

ΣΑΛΟΝΙΚΙΑ.— Μου ζητάτε πολλά και δε μου στέλνετε σχεδιάγραμμα του διαμερισμάτος σας για να καταποτιστώ για να σας δοθήσω βετικά και αποτελεσματικά.

ΑΓΝΩΣΤΗΝ Κ. Βόλο.— Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Στην τραπεζαρία, εκτός από τα έπιπλα που διαθέτετε, κανένα άλλο κομμάτι δεν πρέπει να βάλετε. Ο χώρος και πρό πάντως το στυλ των επίπλων δεν το επιτρέπει. Το μπράθ θα το τοποθετήσετε στο σαλόνι στη γωνία θερμότητας και παραθύρου. Στον τοίχο 4,34 να τοποθετήσετε τον καναπέ. Δεξιά και αριστερά του παραθύρου από μία πολυθρόνα. Αντικαταστήστε τις δυο καρέκλες σας με δυο πολυθρόνες μινιόν. Τοποθετήστε δυο απίκες πάνω από τον καναπέ και ένα λαμπνταίο στη γωνία του παραθύρου. Μία - δυο ακουαρέλες στους τοίχους και φθάνει. Για το τζάκι πρέπει να έχω σχέδιο λεπτομέρως για να σας απαντήσω.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

...συντάξεως

ΘΕΤΗ ΜΗΤΕΡΑ, 'Αργοστόλι.— Σχολή 'Ανομάτων παιδών (άνεργαρίων φύλων) λειτουργεί στην Καλαμάρι, όπου πρέπει να αποταχθεί, αλλά δεν νομίζω ότι είναι για τόσο μεγάλη ηλικίας κορίτσια που γράφετε. Άλλη σχολή πρόκειται να ιδρυθεί προσεχώς. Οικοκυρικές Σχολές για τελειοφοίτους του δημοτικού σχολείου υπάρχουν σε όλη την Ελλάδα και ασφαλώς και στην Κεφαλληνία. Σας εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια.

ΚΑΡΜΕΛΙΤΑ.— Θα ζητήσετε από τα γραφεία μας τα τεύχη 189 και 193 προς έξη δραχμές το ένα.

ΝΑΥΣΙΚΑ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ, 'Ι-σταμπούλ.— Για να εργαστήτε στις 'Ηνωμένες Πολιτείες ως σχεδιάστρια μόδας, το βλέπουμε λίγο δύσκολο, γιατί καταλαβαίνετε πόσες... ανταγωνίστριες θα έχετε. Πάντως μπορείτε να αποταχθείτε στα μεγάλα γυναικεία περιοδικά «Βόγκ» «Μπαζάρ», «Μαγνιτομαζέ», «Κλάμορ» κλπ. Τις διευθύνσεις τους θα τις βρείτε στα ίδια τα περιοδικά που ασφαλώς θα παίρνετε και εκεί.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ.— Ασφαλώς μπορείτε να πάτε. Πιστεύουμε να σας δοθεί άδεια. Όσο για τα έξοδα να αποταχθεί σε ένα γραφείο ταξιδίων.

ΑΠ. ΠΕΤΚΑΝΑΝ.— Η συνεργασία σας καλή, αλλά όχι για μάς.

ΞΕΝΗΤΕΥΜΕΝΟ ΑΣΤΕΡΙ, 'Αλεξανδρεία.— Τη διευθύσι του κ. Πελά δεν την ξέρουμε. Τού κ. Γλάση είναι Μόντε Καρλό, Γαλλία.

ΣΕΡΕΝΑΤΑ.— Πώς μπορείτε να ξέρετε πόσο κοστίζει η δημιουργία μιας αγγελίας σε έξη εφημερίδες; Πισθάνω το γράμμα σας προς τη Νέα Ελλάδα να παραπέσει. Μπορείτε να γράψετε στην «Ατλαντίδα», Νέα Υόρκη.

...δικηγόρου

ΔΑΚΡΥ.— Το διαζύγιο σύμφωνα με το νόμο, παρέχεται δι' ωρισμένους μόνο λόγους, οι οποίοι πρέπει να συντρέχουν και να αποδεικνύονται. 'Εν προκειμένω η αποδείξη ότι έξ έστι τι ό-τητος του συζύγου σας έπληξε τόσο ισχυρός κλονισμός εις την σχέση του γάμου σας, ώστε βασίμως η εξακολούθησις της εγγάμου συμβίωσης αποβάλλει δι' υμάς αόριστος. Την δια-

ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΤΙΑ
Ολοκληρώ το σώμα και πρό πάντων ή τραυφή επιδερμής του προσώπου χρειάζεται προστασία από τον καυτερό καλοκαιρινό ήλιο και από την επίδρασι της θαλασσινης αλμύρας.

Για να αποφυγετε τα εγκαύματα, τις πανίδες που σας άοκηρίζουν, την ξηρότητα που είναι πρόδρομος των ρυτίδων, προφυλάξτε το σώμα σας με το μοντέρνο Λαδι ήλίου Μελπών και περιποιηθήτε συστηματικά την επιδερμίδα σας με λανολίνη Μελπών.

Αποκτήστε μία νέα συναρπαστική όμορφιά τώρα το Καλοκαίρι με Λαδι ήλίου και λανολίνη Μελπών.

Το καλοκαίρι θέλει... **ΜΕΛΠΑΝ**

τύπωνισι της εμφάνισέως σας ένώνπουν του 'Αρχιεπισκόπου μπορείτε να την αποφυγετε, εάν δεν διαλέξετε να καταθέσετε άμεσως την άγυή. Είς δε το Δικαστήριο δεν χρειάζεται να εμφανισθείτε, εκτός εάν, πράγμα πολύ σπάνιο, αυτό το τουτο το Δικαστήριο διατάξη την αυτόπρσώπου εμφάνισιν υμών και του συζύγου σας ένώνπουν του. Τα δώρα δεν επιστρέφονται, εκτός εάν από ευθείαν θελήσετε ν' απαλλάξητε πάντως στοιχείου που θα σας θυμίξη τον άτυχ αυτόν νόμιμον δεσμόν σας. Σε σας ένάποκειναι να αποφασίσετε. Από το όλον όμως πνεύμα και το ύφος της έπιστολής σας διαφαίνεται ότι εξακολουθείτε ν' αγαπάτε τον άνδρα σας και δεν άμφισβητείτε ζωής την άγάπην και εκείνου. 'Αν είναι έτσι, οι πίκρες που σας ποτίζει είναι το δαρύ τιμήμα της συντροφιάς του. Δυστυχώς δεν αγαπάμε πάντοτε τους έκλεκτους και τούς τέλειους.

Δ. Ν. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Κ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ.— Για ό-σα ζητάτε να πληροφορηθήτε πρέπει να περάσετε να εξετασθήτε. ΔΥΟ ΦΙΛΕΣ.— Πρέπει να περάση από το Θεραπετήριο γνωστή σας κυρία για να της δοθή ή συνταγή για τη θεραπεία του ατροφικού στήθους. Σημειώθητε και πάλιν ότι ή έν λόγω θεραπεία δεν δίνει σ' όλες τις περιπτώσεις τα άνομενόμενα αποτελέσματα.

ΜΙΜΗ 4 Α. Κ.— Βλέπετε άνωτέρω σχετική με το άτροφικό

λάμβανε και την άποστολή. Το δρώμα πρέπει άποσώδηποτε να ντεμκιγιάρετε πάντα το πρόσωπό σας έστω και με χλιαρό νερό. Μετά θα στεγνώσετε καλά το δέρμα και ακολούθα θα επαλειφете την έλαχιστή κατά το δυνατόν ποσότητα τοωτικής κρέμας.

Α.Α.Α., Πάτρας.— Για το έκζεμα, άγαπήτη μου, άρμόδιος είναι ο δερματολόγος ήατρος. Πάντως έχετε υπ' όψι σας ότι εκτός της διαίτης και τοωτικής θεραπείας πρέπει να υποβληθήτε σε αθροισμαθεραπεία καθώς και σε θεραπεία με ηπατικά έκχυλίσματα.

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΒΙΟΛΕΤΑ.— Για την εξαλειψι των λεκέδων του προσώπου σας οκλάσετε κατ' άσχηνη τη χρήση της αλοιφής «Λανολίνη» του οίκου Χιφάρ, ελληνικής κατασκευής, όσος Ρουβής 9, 'Αθήναι, σύμφωνα με την έσκακιστή όσλην. 'Αποληπτικά σας συνιστώ την χρήση της ειδικής προφυλακτικής και τοωτικής αλοιφής του Θεραπευτηρίου «Αντιζάν». Μετά το τέλος του καλοκαιριού, εάν οι λεκέδες επιμένουν, πρέπει να υποβληθήτε σε θεραπεία αποφλοιώσεως της επιδερμίδος, φυσικά στο θεραπευτήριο υπό ήατρικην παρακολούθησιν.

ΛΙΛΥ.— Μπορείτε να περάσετε το πρωί 10 ως 2 μ.μ.

ΤΟΝΝΑ.— Για το άτροφικό στήθος βλέπετε άνωτέρω σχετικές απαντήσεις.

ΜΑΡΤΥΡΟΥ Μ.— Όμοίως και σεις.

ΘΕΟΔΟΣΙΑ, Θεσ/νίκη.— 'Η άνισομαστία όριορώνεται θαυμασια με άνώδυνή αισθητική επεμβασι.

Α.Θ.Κ.— Να στείλετε άκριβή διευθύσι σας στην κατωτέρω διευθύσι του Θεραπευτηρίου, υπενθυμίζοντας και το ψευδώνυμό σας για να σας άπαντησω ίσολαίτως.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ
Αισθητικόν και χειρουργικόν Θεραπευτήριον 'Αθηνών: Ιπ-αν Σματς 38. Τηλ. 611009.

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ

ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ:

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΝΤΡΟΠΙΑΣΜΕΝΗ.— Άλλο ύστερία και άλλο νυμφοναμία. Όπως καταλαβαίνω από τα γραφόμενα σας, πρόκειται μάλλον για νυμφοναμία παρά για ύστερία. 'Η υπερβολική σεξουαλική όρεξη, ή οποία κανονικά και άκέρυτη όχι μόνο με τους περιρριμούς και την άσχηνη ήθικη διαπαισαγωγήσιν δεν αντιμετωπίζεται, αλλά ούτε και με το γάμο ακόμα δεν κατευαίνεται. Μερικές φορές άνωμενα παραστήσι, όπως οι τριχομονάδες, προκαλούν τοπικό ερεθισμό και μία τοπική θεραπεία μπορεί να φέρη καλά αποτελέσματα. Πάντως απαιτείται ειδική και επίμονη θεραπεία σε νευροψυχιατρική κλινική, τις περισσότερες φορές. Προχείρας σας συνιστώ να της δίνετε ένα κομμάτι το μεσημέρι και ένα το βράδυ Προεσπορταλ μία εβδομάδα πριν από την περίοδόν της κατά την περίοδόν της.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ.— Ένα διανοητικώς καθυστερημένο παιδί δεν πρόβρεχεται άπαραίτητα από συφιλιδικούς ή αλκοολικούς γονείς. Υπάρχουν πολλές αιτίες. Άλλα δεν αποκλείεται το παιδί σας να πάσχη από μωζοίδημα. Άλλοι ά άθυρεοειδής ασένας του να μη λειτουργή καλά και να παράξη λίγη ή και καθόλου θυρεοειδίδη, όποτε μία όρμονοθεραπεία θα του κάνει πολύ καλό. Άλλα, ατές οι καταστάσεις δε μπορούν να τακτοποιηθούν με την αλληλογραφία, γιατί έχουν άνάγκη να ρεγυλαρισθούν από κοντά.

ΔΑΚΡΥ.— Φταίτε μάλλον έσείς. Γιατί σύμφωνα με τα γραφόμενα σας, εάν τον είχατε κερδίσει και ένό αυτός άνεγνώριζε ότι το σπιτικό σας ήταν καλώς

τερο από το δικό του, σεις δεν παύσατε να του κοπανάτε ότι ή οικογενεία του μειονεκτούσε. Έτσι μετά το γάμο σας έγινε άυτερη πάλιν και τον έκερίσθουν τώρα οι δικοί του, με αποτέλεσμα να γυρίση στο πατρικό του και να πάρη και σας. Από τα γραφόμενα σας βλέπω ότι έχετε τις χειρότερες ιδέες για όλα τα μέλη της οικογενείας του και ότι τούς μισείτε όλους. 'Ισως να έχετε δικιο. Άλλα πώς μπορείτε να έζο-σετε μέσα σε ένα τέτοιο έχθρικό περιβάλλον; Και τι στάσι να τηρήση ο άνδρας σας; Τον είχατε κερδίσει και επιδιώξατε να τον αχμαλωτίσετε και να τον άπομ-κουσετε από την οικογενεία του και να τον κινείτε να της συγχέη και επετύνατε το αντίθετο. Τον έχασατε όλοτελο. Τώρα σας συνιστώ ή να αλλάξετε γνώμη και για χαρήρι του συζύγου σας να άνεγλήτε το οικογενειακό του περιβάλλον, ή να χωρίσετε προτού τεκνοποιησετε.

ΕΛΒΙΝ.—Θέλατε φαίνεται πολύ να γίνετε μητέρα και ή ματαιώσις της έγκυμοσύνης σας σας έστοίχισε. Είσατε όμως μικρή και έχετε καιρό να γίνετε και μητέρα. Χρειάζεται λιγάκι ύπομνηση και όλα θα γίνουν με τον καιρό τους. Για την ώρα σας συνιστώ να κάνετε μερικές ηλεκτροθεραπείες και να παίρνετε μία κουταλιά Προμπαμύλ μεσημέρι και βράδυ πρό του φαγητού και ένα Νερμπιουτάλ των 11/2 γρ. το βράδυ, προτού πέσετε στο κρεβάτι σας.

Α. Α. Λ.— Φαίνεται ότι κάποιος έτρώμαξε το παιδί σας όταν ήταν μικρό και έχασε την έμπιστοσύνη του στην όμιλία του. Το παιδί σας κατά βάσι δεν έχει τίποτε το άνωμαλο. Είναι φοβισμένο. Προσέξτε λοιπόν. Μη το μαλώνετε ποτέ για τη βραδυφύλασσία του, καί μη προσπαθήτε με τις συμβουλές να το διαβρώσετε και το ένκευρίζετε περισσότερο. Τού χρειάζεται θάρρος και έμπιστοσύνη στον εαυτό του για να ήρμηξη. Να κάνετε πως δεν του δίνετε καμμία σημασία. Και σκοπύμας να έστε σε τρίτους τάχα κρυφά, ότι τώρα το παιδί σας μιλάει καλύτερα και να προσποιήστε ότι δεν έχετε ότι το παιδί σας άκούει ακόμα που λέτε. Έτσι θα πάρη θάρρος και σιγά-σιγά θα άνακήση την έμπιστοσύνη του στην όμιλία του. Έπίσης να το συμβουλευέμετε να πηγαίνη μόνο του σε ένα δωμάτιο και να διαβάξη μεγαλοφώνως χωρίς να το άκούη κανείς. Και ποτέ μη προσπαθήτε να διαβρώσετε τη βραδυφύλασσία του. Για τα νευράκια του να του δίνετε για λίγο καιρό από ένα τεσσάρτο Μπελάντενάλ. Σαντός μεσημέρι και βράδυ πρό του φαγητού.

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ
Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΝΤΑΙΖΗ Μ.— Να εξακολουθή-σετε τη θεραπεία όπως σας τη συνέστησαν.

Χ. Π. Ένταύθα.— Να κάνετε ένέσεις Προλόντων των 10 χιλιοστών από μία την ημέρα, ένδομικάς. Επίσης να παίρνετε στα γόνες Μεβρολίν 3X30 ήμερησίως, έφ' όσον συνεχίζεται ή αιμορραγία. Όταν έχετε μόνο να παίρνετε 2—3 δισκία Λοργκακίλ ή 1—2 ένέσεις Λοργκακίλ ένδομικάς. Έφ' όσον όμως είστε 'Αθηναία, θα πρέπει να καταφύγετε σε γιάτρο για εξέταση.

ΝΗΣΙΩΤΙΣΣΑ.— Εάν είναι έγκυμοσύνη, να μη πρόβρεχτε σε καμμία ένέργεια. Εάν όχι, να κάνετε ένέσεις 'Εστρο-Πρόλ από μία την ήμερα ένδομικάς, 4—5 τον άριθμό.

Α. Ι., Πύργο.— Να χρησιμοποιήσετε Συντολίσ ένά δισκίο το πρωί κι ένα το βράδυ, ένδομολικάς. Το καλύτερο δέβδα είναι να καταφύγετε σε γυναικολόγο.

ΓΙΟΥΛΙ Σ.Κ.Δ.Κ.— Άλλο πράγμα ή λευκόρροια κι' άλλο ή δλενόρροια. 'Η λευκόρροια είναι παρυσιτικής αιτιολογίας.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ - ΑΙΣΙΟΔΟΞΗ.—

Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το τηλέφωνο.

ΜΑΙΡΗ Α.— Να κάνετε 4—5 ένέσεις 'Εστρο-Πρόλ 6—7 ήμερες πρό της άναμενόμενης περιόδου, από μία την ήμερα. Όσο για τα παράγντα να χρησιμοποιήσετε Συντολίσ, όπως συστήνωμε και άνωτέρω. Επί πλέον να κάνετε κολπικές πλύσεις με χλ-αρό νερό (1 κιλό) και άαμμα ίω-δίου (40—50 σταγόνες).

ΕΛΒΙΝ.— Να κάνετε ένέσεις 'Εστρο - Πρόλ όπως συστήνωμε και άνωτέρω. Όσο για το συμ-πέρασμα, νομίζω ότι φοβάστε ύπερβολικά. Τα νεύρα μπορεί να διαταραχθούν, όταν κάνει κανείς κάτι παρά τη θέλησή του. Όποιο-δήποτε άνωσε οι έπιθυμίες άυ-τού του είδους έχουν κάποια επί-δρασι επί του νευρικού συστήμα-τος, γι' αυτό καλόν είναι να άποφευγώται.

ΖΑΝΕΤΤΑ.— 'Η θυλακίνη να είναι των 10.000 μ. ή δε 'Ολρίνη των 10 χιλιοστών. Οι ένέσεις γίνονται ένδομικάς, άνα μία την ήμερα. Όσο για τα 'Εβίτ, μπορείτε να τα παίρνετε επί τρίτημον, Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΛΙΝΤΑ Κ. κ.λ.π.—Σας συνιστώ πόρα - άμεινοβενζοϊκό όξύ. Πυλιέται στα κεντρικά φαρμακεία της 'Αθήνας υπό το όνομα Ρ.Α.Β. (πάμπ ή πάμπα ή πόρα - άμεινοβενζοϊκό όξύ) και υπό μορφή δισκίων. Δεν δάπνεται σε τίποτε και υποσείει να το παίρνετε επί 15 άς πούμε ήμερες το μήνα και για άρκητο διάστημα υμών, 10—12 δισκία την ήμερα. Δεν κάνετε και μερικές ένέσεις νοβοκαίνης 1% από 5 εκ. την ήμερα, 10 ένέσεις το μήνα άνα τις άνεχέσετε.

ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ. Κά-στος Ευδοίας.— Θα παίρνετε κάθε μέρα από ένα χαπάκι ντι-νοεστρολ των 0,0003 (3 δεκάκις χιλιοστά) επί είκοσι ήμερες το μήνα και επί 4—5 ήμερες στην άρχή. Θα κάνετε επίσης από μία ένέσι περυντρεν των 25 υλγ., κάθε εβδομάδα επί 20 ήμερες. Επίσης για 2—3 εβδομάδες θα πάρετε δισκία έντεσινολ δύο πρωί, δύο μεσημέρι, δύο βράδυ, μετά το φαγητό, φυσικά χωρίς να διακόψετε τα προηγούμενα, άλλα συνεχώντας. Αποφύγετε τα λίπη, τις αλτσες, τα γαγιανά και τα ταιγορίσια. Άν κάνετε αυτά, άλλα να τα κάνετε, όλα θα περάσουν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Κ.Β. 26.— Δε δικαιολογείται να έχετε τίποτε σοβαρό, και δε νομίζω ότι έχετε. Κάνετε δέκα ένέσεις πολυσουλ ένδομολικάς, μία κάθε ήμερα βράδως, και τις έπόμενες 10 ήμερες 10 ένέσεις θειον-τεραζίν διταμινέ - φώρ, από μία την ήμερα, ένδομολικάς. Ά-σπρίνης 3 την ήμερα στο διάστημα αυτό, κάθε ήμερα και άνεκάρητας πανών. Νομίζω πως ύστερα από τις 20 ήμερες αυτής της θεραπείας δε θα έχετε τίπο-τε. Και μην το πολυκεκπύσε το πράγμα.

ΜΙΑ ΟΛΙΜΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ.— Θα προσπαθήσω να σας γράψω προσωπικά. Κατ' άρχην θα σταματήσετε κάθε χημικό φάρμακο. Κάθε φάρμακο έλαδη έναν-τίον άμοιβάδων ή παρασπίτων, ά-πως και να λέγεται αυτό. Δά-σκε στο παιδί σας χαπάκια λο-γακίστην, στην άρχή από ένα την ήμερα και αυξανόντας σιγά-σιγά από μισό την ήμερα ως πού να φτάσετε σε 10—15 ήμερες τα 6

Διευθύνσεις συμφώνως τώ νόμω : Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥ-ΛΟΣ, Μπουκοβάλα 25, Δ. Π. ΚΟΡΔΑΚΗΣ, προϊστά-μενος τυπογραφείου, όδός Πέτρας άρ. 29.

Χειρόγραφα δημοσιευμένα και μη δεν έπιδρέφονται.

την ήμερα (δύο πρωί - δύο με-σημέρι - δύο βράδυ). Δίνετε του επίσης πρωί - μεσημέρι - βράδυ από ένα χαπάκι έντεσιν-ολ ή φώρταλ, επί άρκητο διά-στημα. Διευκύνετε τις ένέσεις των με παρσφινέλαιου μόνο και μόνο στις περιόδους όπου ύπαρ-χει δυσκοιλιότης. Φροντίστε να τρώη συχνά φρέσκο υάρι άπανο και κρέας φιλέτο, ψητά ή βρα-στά, χωρίς να άποφεύγη και τα χορταρικά. Να κάνη ένδομολικάς 20 ένέσεις μετεκτάλ με λιβέρ και να φοράη πάντα μία ψιλή φανελλίτσα, πού να φτάνη ως κάτω κομηλά της κοιλίας. Και υού έ-α γράφετε ύστερα από δυο ή-μερες.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Β.— Θυμού-μαι πολύ καλά πως σας είχα ή-δη και θυμούμαι πολύ καλά πως μάλλον είχα σωστά διαγνώσει την περιπτώσή σας. Όσα μου γράφετε την έπιβεβαιώνουν άπο-λύτως και λυπούμαι πού χάσατε τόσο καιρό άσκοπα σε πειρα-ματισμούς. Όταν ύστερα άτην μερικό καιρό και με την κατάλληλη θεραπεία ήρμηψετε και σας περάσουν όλα αυτά θα όητε πό-σο είχα δίκην από την πρώτη φορά που σας είδα. Θα όητε πό-σο δεν είσατε «για πέθανος» και πόσο ή «κρίσιμη» αυτή περίοδος μπορεί να σας κάνει όλα αυτά τα ένουλήματα. Σε προσωπικό μου γράμμα θα σας γράψω τί πρέπει να κάνετε. Πώς το πα-ρόν ήσυχάσετε. Τίποτε δεν είναι.

ΛΕΝΑ.— Τίποτε το βετικό, άλλα ούτε και το ύποθετικό δεν μπορώ να σας πώ για την τοπι-κή γρήση της νοβοκαίνης στα μαλλιά. Αυτό που μου λέτε είναι δέβδα δυνατό να γίνη, να δόε-χετε δηλ. ένα μπαμπακι με το περιεχόμενο μιας άμπουλας νο-βοκαίνης και να κάνετε μασάζ στις ρίζες των τριχών. Θάγνετε όμως καλό αποτέλεσμα; Δεν το ξέρω. Μία φορά κακό δεν θα έ-χετε. Για το πόσες ένέσεις νο-βοκαίνης πρέπει να γίνουν δεν μπορώ να σας πώ. Είναι έλητημα προσωπικών για τον κάθενά πε-ριπτώσεων. Όποτε ή νοβοκαίνη μπορεί να γίνη από όποιον ήπτε-τε. Μόνο γιάτρος με γνώσι το έλητήματος μπορεί να εφωρμώση μία θεραπεία με νοβοκαίνη, γι-ατί το φάρμακο αυτό όσο άπλό και άν είναι, έχει και ποσενε-ργείες μερικές φορές και μάλιστα δυσάρεστες. Αυτό προς το πα-ρόν.

ΓΚΡΙΖΕΤΑ ΚΕΦΑΛ.— Σας εύχαίμαι κατ' άρχην να περάσετε εύχάριστα τη διαμονή σας στην 'Ελλάδα και να την περιηγήθε-σιν' άκρου εις άκρον. Όσο για τη χολοκυστίτιδα, μόνο με μία προσωπική εξέταση ή μπορούμε να σας δώση καμμία συγκεκριμένη γνώμη για το άν θα πρέπει να κάνετε έγχέσησι ή όχι. Άν ύ-παρχουν πέτρες, χολολιθίασι δη-λαδή, ή έγχέσησι θα σας κάνει ριζικάς καλά. Επίσης το ίδιο ριζικά θα είναι ή ίσσις άν έχετε σφάρα χολοκυστίτιδα. Μα, θα μου πείτε, μπορεί να έχω τίποτε άλλο; Γι' αυτό άκριβώς σας λέω ότι ένας γιάτρος μόνον ύστερα από προσωπική εξέταση μπορεί να σας δώση υπεύθυνη γνώμη. Ό-πως όποιοτε στα ύπολοιπα ερωτή-ματά σας άπαντώ, ότι ούτε ή τε-κνοποίησι ούτε το άλλο έχουν καμμία σχέση με την έγχέσησι. 'Η μάλλον ή έγχέσησι δεν έχει καμμία δυσμενή επίδρασι και στα δυο αυτά.

ΣΑΜΠΡΙΝΑ Χ. Τ. Καβάλα.— Νομίζω πως θα πρέπει να στα-ματήσετε πιά τα φάρμακα για τις άμοιβάδες και να φροντίσετε να ενεργήσετε μόνο με τη βοή-θεια παρσφινέλαιου και καλής διατροφής (χόρτα κλπ.). Παίρνε-τε χαπάκια 'έντεσινολ 2 μεση-μέρι, 2 βράδυ, 10 ήμερες το μή-να και συγχρόνως κατά τις 10 και το άπογευμα κατά τις 6, ά-πό δυο χαπάκια Σαμπριν-Ντιμ-πελόκ. Για την άκαταστασία της περιόδου (προκλινμακτιήριος) κα-νείτε κάθε Σάββατο μία ένέσι Πε-ρυντρεν και κάθε Τρίτη ένέσι Λουτεόλ.

Δρ. Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

"Όσοι ιδρώνουν στή μασχάλη..."

...ενοχλούν τούς γύρω τους και φαίνονται άπεριποίητοι και άτημέλητοι.

Το Anti-Svet είναι πολύ δραστικό.

'Η μασχάλες στεγνώνουν και ή δυσάρεστη όσμή εξαφανίζεται. Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το Anti-Svet χωρίς κανένα φόβο. Είναι ένα έξαιρητικό προϊόν, μελετημένο και τελειοποιημένο από ειδικούς έπι-στήμονες και έχει δοκιμασθή με δαυμάσια αποτελέσματα. Το Anti-Svet είναι τελείως άβλαδές.

Τρόπος χρήσεως. Πιέζετε έλαφρά το πλαστικό φιαλίδιο και ψεκάζετε με μικρή ποσότη-τητα Anti-Svet. 'Η ένέργειά του διαρκεί άρκετές ήμερες. Διαβάσατε προεκτικά τον τρόπο χρήσεως, πού συνόδεσ-ει το φιαλίδιο.

ΤΕΣΤ ΠΥΚ - ΠΟΚ:
Με το Τέστ Πυκ-Πόκ άπέδειξαν την άποτελεσματι-κότητα του Anti-Svet κατά της έφ-ιδρώσεως (Α) έν συγκρίσει με την έπιδερμίδα που δεν έψεκασθη με Anti-Svet (Β).

ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΙΔΡΩΤΕΣ ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΔΥΣΑΡΕΤΗ ΟΣΜΗ

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ 5—8

'Ακαδημίας 78 Τηλ 25.226

ΚΑΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

Μετάφ μας: Πόσο ύποφέρετε δ-ταν αλαθάνεσε πός οι γραμμές το σώματός σας δεν είναι κομψές. Θα ήπτε τί να κάμετε. Μα είναι τόσο άπλό. Υπάρχει όήμερα ή καταπληκτική άμερικανική έφεδ-ρεσις το Σαμπριάν Μπάνιου STEPHENS. Άδυνατίζετε γρήγορα, όσο θέλετε και όπου θέλετε. Ζη-τήστε το στα φαρμακεία και μωο-πλετα. Τη συνταγή δα την βρήτε μέσα στο κουτάκι.

Δρ. Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

τό Μακιγιάζ

ΟΠΩΣ ΔΙΔΑΣΚΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

«Ένας μεγάλος μακιγιέρ του Χόλλυγουντ, σας δείχνει πώς να διορθώσετε ώρισμένες ατέλειες και να γίνετε όμορφες με...τρυκ!»

αυτά κόλπα μπορεί να τα χρησιμοποιήσει οποιαδήποτε γυναίκα, ούτως ώστε να προβάλλει κάθε ώραίο σημείο του προσώπου της και να αποκρύψει τα ελαττώματα τέλεια. Που δεν επιθυμεί να φαίνονται.

Β') Ένα, τρεις τόνους ανοιχτότερο.

Γ') Κι' ένα άλλο τρεις τόνους πιο σκούρο.

Επειδή το στερεό φόν ντε τέν δεν αναμιγνύεται εύκολα στις άκρες, ο Γκόρντον συνιστά το υγρό φόν ντε τέν ή κρέμα όταν πρόκειται να το χρησιμοποιήσετε για διορθωτικά τρυκ. Βέβαια και οι τρεις τόνοι πρέπει να είναι της ίδιας μάρκας για να είναι τα αποτελέσματα καλύτερα. Θα βάλετε πρώτα το φόν ντε τέν στο χρώμα σας και κατόπιν θα μεταχειριστήτε το σκούρο ή το ανοικτό. Για να μη φαίνεται, ν' αναμιγνύετε τα δυο φόν ντε τέν στις άκρες και κατόπιν να πουδρώσετε. Για να δώσετε δε μια φυσική λάμψη στο πρόσωπό σας, να το περάσετε με ένα σφουγγάρι βουτηγμένο σε παγωμένο νερό.

«Τα μάτια και τα χείλια γίνονται πάντοτε ωραία με ένα σφοδρό μακιγιάζ», λέει ο Γκόρντον. Τα σκίτσα κι' οι οδηγίες μου θα σας βοηθήσουν πώς να τα κάνετε.

«ΠΡΕΠΕΙ να παραδεχτούμε», λέει ο Γκόρντον Μπώ, διευθυντής του τμήματος μακιγιάζ της «Γουόρνερ Μπρόκς», «πως λίγες γυναίκες γεννιούνται με τέλεια πρόσωπα. Άλλα πολύ συχνά μπορεί να δημιουργηθεί η εντύπωση της τελειότητας με ένα διορθωτικό μακιγιάζ. Στα είκοσιπέντε χρόνια της πείρας μου ως μακιγιέρ του Χόλλυγουντ, όπου σημαντικές κοπέλλες γίνηκαν και γίνονται λαμπρά αστέρια, έμαθα πολλά «τρυκ» τα οποία μάς βοηθούν να κρύψουμε μικρές ατέλειες, οι οποίες φαίνονται τεράστιες στην όθονη».

Κατά τη γνώμη του Γκόρντον, τα ίδια

—Το φως κι' η σκιά είναι τα δυο στοιχεία που δημιουργούν την πλάνη και πάνω σ' αυτά βασίζουμε την τεχνική μας. Τα ανοιχτά χρώματα που αντικατοπτρίζουν το φως προβάλλουν έξω τις κοιλότητες και τις κάνουν όμοιες με το υπόλοιπο πρόσωπο. Τα σκοτεινά χρώματα απορροφούν το φως και κρύβουν ατελή μέρη του προσώπου. Αυτό επιτυγχάνεται αν χρησιμοποιήσουμε τρεις τόνους φόν ντε τέν:

Α') Ένα, που θα αλοιφτεί όλο το πρόσωπο, στην απόχρωση που το κολακεύει καλύτερα.

«Όσες έχουν μεγάλο μέτωπο πρέπει να διαγράψουν τα φρύδια τους κυκλικά για να μικρύνουν την απόσταση από τα μάτια ως τις ρίζες των μαλλιών. Έτσι, όλο το πρόσωπο δείχνει μικρότερο. Βγάλτε με το τσιμπιδάκι όσες τρίχες περισσεύουν κάτω από τα φρύδια και ύψωσε τη γραμμή τους με το μολύβι προς τα πάνω».

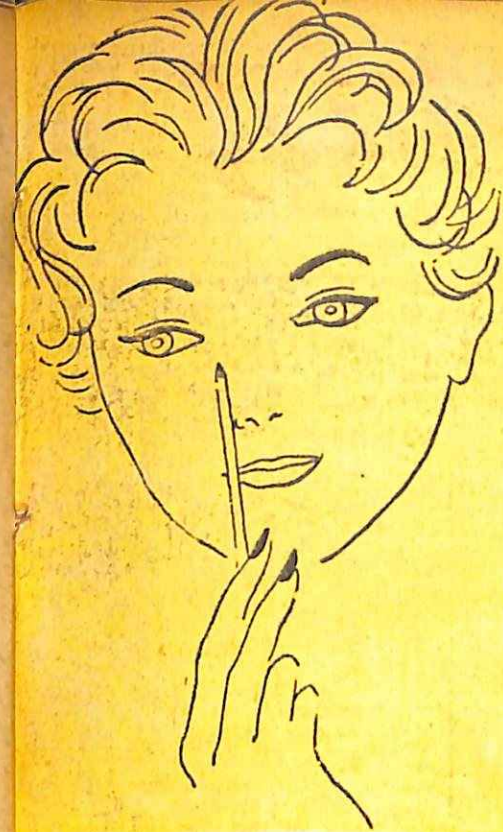
Για να φανή ένα στενό μέτωπο μεγαλύτερο να διορθώσετε τα φρύδια σας σε δυο ίσιες γραμμές. «Αν μόνο τους έχουν μια ελαφρά κλίση μην τα πειράξετε καθαρίστε μόνο το διάστημα ανάμεσά τους ούτως ώστε το κάθε φρύδι ν' αρχίζει από τη μέση γωνιά του ματιού. Περάστε με μολύβι, σι απαλές μολυβιές όπως είναι οι τρίχες των φρυδιών».

Μια μακρύτερη μύτη φαίνεται πιο κοντή όταν βάλετε στην άκρη της και κάτω από τα ρουθούνια τρεις τόνους σκουρότερο φόν ντε τέν. Ανακατέψτε το καλά στην άκρη με το άλλο φόν ντε τέν του προσώπου για να μη φαίνεται σαν μπάλωμα. Τα φρύδια σας δεν πρέπει ν' αρχίζουν ψηλά γιατί όσο ψηλότερα αρχίζουν τόσο πιο μακρύτερη θα φαίνεται η μύτη σας

Για να φανή πιο λεπτή μια χονδρή μύτη να βάλετε σκούρο φόν ντε τέν στις δυο πλευρές από τη γωνιά του ματιού ως τα ρουθούνια. Επίσης μπορείτε να χέσετε το ίδιο αποτέλεσμα αν μεταχειριστήτε το ίδιο φόν ντε τέν και στη μύτη όπως και στο υπόλοιπο πρόσωπο, αλλά βάλετε τρεις τόνους ανοιχτότερους στα μάγουλα και να βάψετε τα χείλη σας ως τις γωνιές.

«Αν έχετε διπλό πηγούνι βάλετε σκούρο φόν ντε τέν κάτω απ' το πηγούνι σας σε σχήμα τριγώνου ως το λαιμό. Όταν το πηγούνι σας όμως είναι πολύ μικρό, βάλετε ανοιχτό φόν ντε τέν στο πηγούνι και να φθάσει σε μύτες τριγώνου κάτω απ' τα χείλη κι' ως τ' αυτιά. Να προσέχετε να το ανακατεύετε στις άκρες με το ανοιχτότερο για να μην ξεχωρίζει και φτιάχνει το πρόσωπο τόπους από μπάλωμάτα».

Για να λεπτύνει ένα μεγάλο τετράγωνο σαγόνι να βάλετε σκούρο φόν ντε τέν σε σχήμα δυο τριγώνων εκεί που έχει περισσότερο. «Αν είναι παχύ χωρίς να έχουν κόκκαλα βάλετε φόν ντε τέν σκούρο σ' όλο το πηγούνι. Θα βάλετε σ' όλο το πρόσωπο την κανονική απόχρωση και μετά θα βάλετε το σκούρο στα μέρη που σας υπερέβαινε για να «εξαφανιστεί» τον υπερβολικό όγκο του».

Το μυστικό για να σχεδιάσετε ένα ωραίο στόμα είναι να γίνει τόσο φυσικά, που να μην το καταλάβει κανείς. Για να σβύσετε τη φυσική γραμμή τους σκεπάστε τα καλά με φόν ντε τέν και πουδρα. Πριν να βάλετε κραγιόν κρατήστε ένα μολύβι ίσια δίπλα στη μύτη σας. Μόνο στην περιφέρεια μέσα από το μολύβι μπορείτε να ξεπεράσετε τη γραμμή των χειλιών σας.

Για να στρογγυλώσετε ένα λεπτό στόμα, σχεδιάστε μια κομπύλη σε σχήμα καρδιάς και ξεπεράστε λίγο το κέντρο της γραμμής του κάτω χείλους. Έτσι και λίγο να τα μεγαλώσετε, η διαφορά στο πρόσωπο είναι μεγάλη. Αν η γραμμή των χειλιών είναι πολύ φανερά, κραγιόν την μεταχειριζόμενες σκουρότερο κραγιόν από το έξω μέρος και ανοιχτότερο από μέσα.

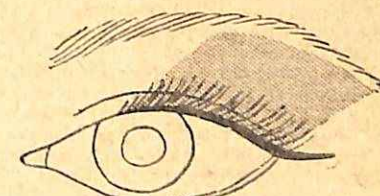
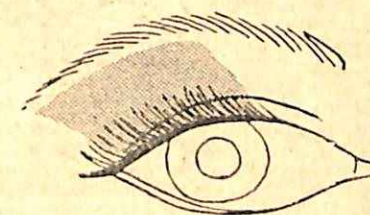
«Αν η φύσι ήταν πολύ γενναϊώδης και σας έδωσε ένα πολύ σαρκώδες στόμα, μην προσπαθήσετε να το ζωγραφίσετε μικρότερο. Δώστε τους ένα λεπτότερο σχήμα παραλείποντας τις μεγάλες καμπύλες προς τα πάνω και κάτω κι' σχεδιάστε το καινούργιο σχήμα τους με πινέλο, για να διαγραφούν τα χείλη πιο έντονα».

Ένα μεγάλο στόμα μπορεί να γίνει πιο συμμετρικό αν ύψώσουμε λίγο το πάνω χείλος και χαμηλώσουμε το κάτω στο κέντρο. Το ίδιο θα κάνουμε αν το πάνω χείλος είναι πολύ λεπτό. Επίσης για να μικρύνουμε την απόσταση μεταξύ του στόματος και της μύτης ή του στόματος και του πηγουνιού. Σε οποιαδήποτε περίπτωση το μεγαλωμα θα γίνεται όσο μια τρίχα

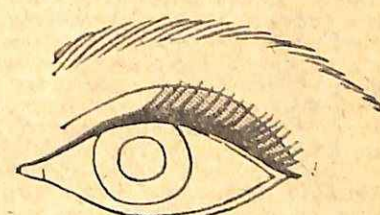
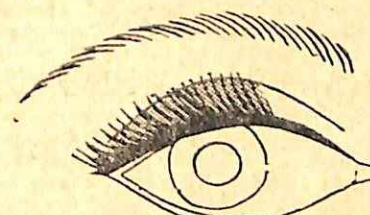
ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

σας συμβουλεύει

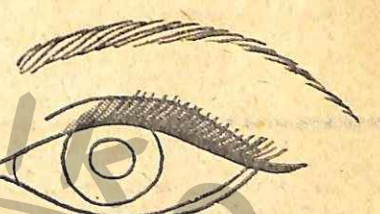
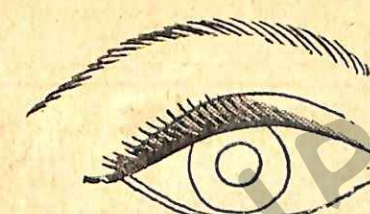
πώς ν' αποκτήσετε ωραία μάτια και χείλη

Μάτια χαμένα μέσα στις κόγχες τους, φαίνονται μικρότερα απ' ό,τι είναι. Για να τα κάνετε να φανούν πιο προς τα έξω, βάλετε φόν ντε τέν στα βλέφαρα και βάλετε σκιά μόνο κάτω από τα φρύδια. Τραβήξτε μια λεπτή γραμμή πάνω απ' τα τσίγους. Αρχίστε από το κέντρο προς τα έξω και προεκτείνετε λίγο τη γραμμή προς τα πάνω. Να βάλετε ρίμελ στα επάνω τσίγους. Αυτά υποβοηθούν στο γκοπό που τάξαμε.

Τα μάτια που προεξέχουν γίνονται λιγότερο αισθητά αν βάλετε σκιά στα βλέφαρα μόνο χωρίς να φτάσει ως τα φρύδια. Διαλέξτε μια απόχρωση που να ταιριάζει με τη φυσική σκιά που έχουν οι μέσα γωνιές των ματιών σας. Εάν τα βλέφαρα είναι βαρύνια, μια λεπτή γραμμή στην πάνω βλεφαρίδες προς τις έξω γωνιές των ματιών, τα κάνει να φαίνονται αμυγδαλωτά και συντελεί στη φυσική προβολή των ματιών.

Για να μεγαλώσετε την απόσταση σε δυο μάτια που είναι κοντά το ένα στο άλλο, τραβήξτε μια γραμμή στα επάνω τσίγους από τη μέση προς την έξω γωνιά προεκτείνοντας την λίγο. Για να φαίνονται οι βλεφαρίδες σας πιο μακρυνές και πιο πυκνές, πουδρώρετέ τις ελαφρά πριν από το ρίμελ. «Όσες φορούν γυαλιά ως κάνουν το μακιγιάζ των ματιών εντονώτερα για να έχουν θετικό και μόνιμο αποτέλεσμα».

...και η καλλιτέχνις Λέσλι Καρόν συμβουλεύει:

«Η όμορφιά είναι δώρο που η φύσι δεν το δίνει σ' όλους τους ανθρώπους. Μια αυτό δεν πρέπει να κάνει μια γυναίκα να στενοχωριέται γιατί υπάρχουν πολλά τεχνάσματα που μπορούν να δώσουν την ψευδαίσθηση της όμορφιάς, λέει η Λέσλι Καρόν. — Έγω, ξέρετε ποτέ δεν πίστευα ότι είμαι όμορφη αλλά προσπάθησα να φανώμαι όμορφη ή τουλάχιστο ελκυστική. Πιστεύω ότι η αυτοπεποίθηση είναι το πρώτο μεγάλο δώρο για να δημιουργήσει κανείς έναν τύπο γοητευτικής γυναίκας. Εάν έχετε έρεσι αυτή την πεποίθηση θα δώτε ότι ο κόσμος θα σκέπτεται όπως κι' εσείς. Εάν λέτε στον εαυτό σας δεν είμαι χαριτωμένη, δεν είμαι τόσο νόστιμη όσο τ' άλλα κορίτσια, δεν πρόκειται να ακούσετε κοπιμένα. Άλλα εάν προσπαθήσετε να κάνετε ότι είναι δυνατόν για να φανείτε ελκυστική και

πείτε «καλά τα κατάφερα», τότε μάλιστα θα σας κάνουν κοπιμένα. Μπορείτε να κάνετε θαύματα με το μακιγιάζ και το ντύσιμό σας. Βέβαια δεν πρέπει να τα περιμένετε όλα από τη ράφτρα σας. Ως ένα σημείο μπορεί να κρύψει ένα φόρεμα τα ελαττώματά σας. Για να διατηρήσετε το σώμα σας νεανικό και εύληστο, χρειάζεται άσκηση. Δεν είναι ανάγκη να γυμνάζεστε σκληρά, ούτε για πολύ ώρα κάθε μέρα. Μια καλή άσκηση είναι και η εξής: Να σταθείτε όρθια με ίσιο κορμί και τα πόδια μακριά λίγο το ένα από το άλλο. Δέστε τα δάχτυλά σας πίσω από το λαιμό σας. Σπρώξτε τους άγκωνες σας προς τα πίσω όσο μπορείτε και κυττάτε προς τα επάνω με το κεφάλι προς τα πίσω. Μετά γυρίστε αργά, το επάνω μέρος του κορμού δεξιά - αριστερά δώδεκα φορές».

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΛΑΘΟΣ

Το μεγαλύτερο λάθος που είχε κάνει στη ζωή του ο Σάμ Μπέρνς ήταν όταν πρωτομίλησε στη Σέιλα Θόρντον, ένα πρωί στην πλαζ που περνούσε τις μέρες της αδείας του. Γιατί δεν άργησε να γεννηθεί ένας σφοδρός έρωτας ανάμεσά τους. Και το χειρότερο ήταν ότι γνώρισε τον άντρα της Σέιλα, τον Ρόμπερτ Θόρντον.

Το πράγμα δε θα είχε καμμία ιδιαίτερη σημασία, αν μια μέρα κουβεντιάοντας δε ρωτούσε τη Σέιλα πότε σκόπευε να χωρίσει τον άντρα της για να πάρει αυτόν.

Αυτό είναι το πρόβλημα, είχε πη η Σέιλα. Δε θέλω διαζύγιο. Ο Ρόμπερτ έχει λεφτά κι' εμένα μ' αρέσουν τα λεφτά. Υστερα έχει κάνει ασφάλεια ζωής για δέκα χιλιάδες λίρες.

Ο Σάμ Μπέρνς έμεινε σκεπτικός. Σκεφτόταν τον Ρόμπερτ Θόρντον και τις δέκα χιλιάδες λίρες. Κι' αυτό ήταν το δεύτερο λάθος του.

Γιατί ένα βράδυ που είχε φάει στο σπίτι του Θόρντον, ο Ρόμπερτ είπε πως ήθελε να πάει στην πόλη, αλλά δυστυχώς το αυτοκίνητό του, μια μεγάλη μαύρη «Καντιλλάκ», είχε πάθει ξαφνικά βλάβη. Ο Μπέρνς αντάλλαξε ένα γρήγορο βλέμμα με την Σέιλα και προσφέρθηκε να τον οδηγήσει αυτός με το «Φόρντ» του, γιατί, όπως είπε, ήθελε κι' αυτός να κατέβη στην πόλη.

Εκίνησαν ακολουθώντας τον δημόσιο δρόμο. Θα περνούσαν από το σπίτι του Μπέρνς για να παίρνει κάτι πράγματα ο τελευταίος αυτός κι' από κει θα ξεκινούσαν για την πόλη.

Σ' ευχαριστώ για την καλωσύνη σου να με πιάς στην πόλη, Μπέρνς, είπε ο Θόρντον καθώς ο Μπέρνς πατούσε φρένο έξω από το σπίτι του. Δεν μπορώ να καταλάβω τι έπαθε τ' αμάξι μου. Προχθές ακόμα το έπαιξε στο γκαράζ.

Αμ' όλοι τώρα τελευταία έχουν γίνει μηχανικοί κι' ας μη ξέρουν τί τους γίνεται, είπε ο Μπέρνς. Έλα μέσα να πιεις κάτι όσο να κάνω ένα τηλεφώνημα και να πάρω μερικά πράγματα.

Ο Μπέρνς άφησε το Θόρντον στο σαλόνι και μπήκε στην κρεβατοκάμαρά του. Εκλεισε την πόρτα και παίρνοντας την ειδική υπηρεσία του τηλεφωνικού κέντρου είπε να τον ξυπνήσουν στις πεντέμιση το πρωί. Υστερα το κρέμασε κι' άναψε ένα τσιγάρο. Τα χέρια του έτρεμαν ελαφρά. Αυτό το τηλεφώνημα θα ήταν μια απόδειξη ότι μετά το γεύμα στους Θόρντον είχε ρηθ κατ' ευθείαν στο σπίτι του.

Υστερα, αφού βεβαιώθηκε ότι ο Θόρντον ήταν ακόμα στο σαλόνι, βγήκε αθόρυβα κι' έχωσε ένα ξυλό από σπίρτο, που έβγαζε γρήγορα, στη βαλβίδα αέρος του πίσω λάστιχου. Λίγο λασκαρισμένη τώρα η βαλβίδα άφηνε τον αέρα να διαβίη σιγά - σιγά.

Μπήκε πάλι στο σπίτι και σέ λίγο το αυτοκίνητο μ' αυτόν και τον Θόρντον κατευθυνόταν προς την πόλη. Κατά τη διαδρομή ο Θόρντον μιλούσε για τις δουλειές του, για τη γυναίκα του και για χίλια άλλα δυο πράγματα. Ο Μπέρνς όμως δεν τον άκουγε. Το βλέμμα του ήταν προσηλωμένο μπροστά, στο δρόμο που απλωνόταν σκοτεινός μπροστά του.

Ξαφνικά, καθώς έστριβαν σέ

ΤΟ ΜΕΤΑΛΟ ΛΑΘΟΣ

ΕΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΝΤΟΝ ΤΑΟΥΕΡ

μια καμπή, ένα δυνατό σφύριγμα ακούστηκε κι' ο αέρας του λάστιχου έφυγε όλος γιατί το ξυλάκι είχε πεταχτεί έξω. Ο Μπέρνς σταμάτησε.

Διάβολε! είπε, Θαρρώ πως ξεφούσκωσε το λάστιχο!

Έτσι μου φαίνεται καιμένα, είπε ο Θόρντον.

Ο Μπέρνς πρόφερε μια βρισιά κι' ανοίγοντας τη θύκη των εργαλείων έβγαλε ένα μεγάλο γαλλικό κλειδί και την τρόμπα. Κτύπησε πάλι τον έρσομο δρόμο.

Στάσου νάρθω κι' εγώ να σε βοηθήσω, είπε ο Θόρντον και παίρνοντας την τρόμπα πήγε στην πίσω ρόδα.

Καθώς είχε σκύψει να προσαρμόσει την αντλία στη βαλβίδα, το γαλλικό κλειδί ανέβηκε και κατέθηκε κάνοντας έναν ξερό κρότο. Ο Θόρντον ήταν νεκρός. Κρατώντας την αντλιοθή του ο Μπέρνς άφησε χάμα το κλειδί.

Ξαφνικά δυο προβολείς έσχισαν το σκοτάδι και φώτισαν το δρόμο. Ο Μπέρνς τινάχτηκε σαν τρομαγμένο ζώο. Το φώς έσπασε απότομα κι' ένα μεγάλο μαύρο αμάξι ήρθε δίπλα στ' αμάξι του Μπέρνς. Ήταν η «Καντιλλάκ» του Θόρντον. Μέσα απ' αυτό κατέβηκε η Σέιλα κι' έτρεξε προς το μέρος του.

Σέιλα! φώναξε αυτός. Τρελλάθηκες; Δεν ξέρεις πόσο με τρόμαξες μ' αυτά τα φώτα!

Με... με συγχώρης, Σάμ. Είμαι τόσο ταραγμένη... Δεν μπορώ να σκεφθώ...

Ασ' τα τώρα αυτά, Έλα, βοήθησέ με και πιάσ' τον απ' τα πόδια.

Την ώρα όμως που έκανε ν' ανοίξει την πόρτα αυτή δεν άνοιξε! Πάτησε φρένο: Το αμάξι δεν σταμάτησε, γιατί κάτω από το πεντάλ υπήρχε μια τετράγωνη πέτρα! Πριν προλάβει να κάνει τίποτα τ' αμάξι γκρεμίστηκε στη χαράδρα.

Το πτώμα του Θόρντον έσωσε τον Μπέρνς, γιατί χτύπησε επ' ω του κι' έτσι δεν νοιώσε πολύ την πτώση. Χαλάρωσε όμως κι' έμεινε για πολύ ώρα έτσι. Όταν συληρθε δεν υπήρχε στο δρόμο ούτε «Φόρντ», ούτε Σέιλα.

Την παλιοναϊκά! γρύλλισε. Θέλησε να σκοτώσει καιμένα για να πάρη τα λεφτά μονάχη της!

Ήταν περασμένες πέντε ή ώρα όταν έφτασε σκοτισμένος και καταματωμένος στο σπίτι

του. Γούρλωσε όμως τα μάτια του βλέποντας στο γκράντ της χαραυγής το αυτοκίνητο του στην αυλή.

Σάμ! φώναξε η Σέιλα που είχε βγεί στην πόρτα κρεβατοκάμαρας του.

Καθώς ο Μπέρνς της έδωσε ένα δυνατό χτύπημα, το φωνο άρχισε να χτυπάει, ασταμάτησε, γιατί η Σέιλα, το χτύπημα έπεσε επάνω στο τραπέζακι παρασύροντας ήσαν επάνω. Ο Μπέρνς έπεσε επάνω της και την άπασε στο λαιμό.

Νόμισες πως είμαι κανας ήλιθιος, έ; ούρλιαξε σφυγώντας τα δάχτυλά του.

Η Σέιλα έβγαλε μια δεινή κραυγή, τινάχτηκε, ρίκες φορές κι' έμεινε ακίνητη. Ο Μπέρνς πήδησε ορθός.

Διάβολε! γρύλλισε, πάνω να κάνω! Αν τη σκοτώσω δε θα πάρω τα λεφτά.

Έτσι, πήρε ένα ποτήρι ρο και της τόρριξε πάνω τη Σέιλα λίγα λεπτά η Σέιλα συνέθε.

Σήκω επάνω! διέταξε Μπέρνς.

Και δίνοντάς της ένα μολύβι κι' ένα χαρτί είπε:

Μια φορά κόντευα να πάθω. Για να μαι όμως σίγουρος ότι δεν θα την ξαναπαράγραψε ό,τι θα σου πω. Άλλωστε, θα σε πνίξω και τούτη φορά δεν θα γλυτώσης.

Κι' υπογράφει:

Η υπογεγραμμένη Σέιλα Θόρντον βεβαιώ ότι παρώνα και εβοήθησα τον Σάμ Μπέρνς στη δολοφονία του σύζυγου μου Ρόμπερτ Θόρντον για να εισπράξω την ασφάλειάν του από την «Ασφαλιστική Εταιρίαν...» Βάλε υπογραφή και θα υπογράψω κι' εγώ.

Μόλις έβαλε από κάτω τη δική του υπογραφή, τρεις αστυνομικοί ώρμησαν μέσα στο δωμάτιο με τα περιστροφά στο χέρι.

Η Σέιλα έβγαλε μια κραυγή κι' έπεσε λιπόθυμη στο πάτωμα. Ο Μπέρνς στεκόταν κίνητος σαν απολιθωμένος.

Πώς... πώς μας... άνακα λύψατε; τρούλιζε όταν κατώθωσε να βοηθή τη φωνή του.

Είπε στην τηλεφωνική υπηρεσία να σέ ξυπνήσουν στις πεντέμιση σήμερα το πρωί, έξηγησε ένας αστυνομικός. Τηλεφωνήτρια πήρε το τηλέφωνο στις πεντέμιση κι' άκουσε ότι προσπαθούσε να πνίξη αυτή τη γυναίκα... Όλα αυτά είπατε ύστερα για το φόντο του Ρόμπερτ Θόρντον, γιατί το κουστικό ήταν πεσμένο κάτω κι' ανοιχτό. Μας είδατε να τρέξαμε αμέσως και περιοριμένους στην άλλη κάμαρα, ενώ τη έθαζες να υπογράψει αυτό το χαρτί.

Κι' έδειξε το χαρτί που είχε πάρει από χάμα, γιατί είχε πάρει από τα χέρια του Μπέρνς.

Τότε κατάλαβε ο Μπέρνς γιατί το μεγαλύτερο λάθος της ζωής του ήταν ότι είχε μιλήσει στη Σέιλα ένα πρωί στην πλαζ. Μα ή... πια πολύ αργά...

Χαρούμενη παρέλασις

Ξεκινά από το σχοινί της μπουγάδας!!!
 Τέτοιο μεγαλείο δεν αντίκρυσαν ως τώρα τα μάτια σας!
 Αυτή την έκτυφλωτική λευκότητα των άσπρορρούχων!!!
 Αυτή την ζωντάνια των χρωματισμών!!!
 Είναι άπιστευτο!!! Έγινε αληθινό!!!

ΕΓΙΝΕ ΜΕ ΤΗΝ ΜΑΓΕΙΑ ΤΟΥ DAI

ΚΟΥΙΣΕΝΤΟΙ

Κατά της κακοσμίας του ιδρώτος

Μεταχειρίζεσθε κάθε μέρα το Μοναδικόν, διεθνούς φήμης

Bac-Stick
ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΟΝ

Με μια ελαφρά επάλειψη
Φεύγει η κακοσμία
Έχετε φρεσκάδα, χάρη
άρωμα και γοητεία.

Διὰ τούς Κυρίους:
Bac fori πράσινο
με ανδρικό άρωμα.

OLIVIN - WIESBADEN (GERMANIA)
ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΜΙΛΟΥΝΤ' ΑΣΤΡΑ

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 8-21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαρτίου): Μία απόφαση σημαντική που θα πάρετε σε ώριμη στιγμή θα εξαρτηθεί από τον ψυχολογικό παράγοντα της στιγμής εκείνης. Αυτό όμως θα σας δημιουργήσει νέα προβλήματα και δυσκολίες που με λίγο κόπο θα αντιπαρέλθετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Απριλίου): Μία αλλαγή του περιβάλλοντος θα σας δημιουργήσει άμεσες αλλαγές και ησυχία. Θα δεσμευθείτε για την αληθινή αγάπη των δικών σας ή ενός προσώπου που σας ενδιαφέρει ιδιαίτερα. Θα λάβετε γράμμα από συγγενή σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 'Απριλίου): Προσπαθήστε να διώξετε μερικά μυστικά συννεφιά μελαγχολίας που παρουσιάζονται στον ορίζοντα. Καλλιεργήστε το ψυχικό σας κόσμο. Σκεφτείτε το μέλλον σας με αισιοδοξία και δημιουργία. Σκεφτείτε μόνον σας προϋποθέσεις ευτυχίας.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 'Απρ.): Είναι προτιμότερο να λαμβάνετε από πριν τα κατάλληλα μέτρα για να διατηρήσετε ό,τι έχετε κερδίσει. Όταν θα αντιληφθείτε τι κινδυνεύετε να χάσετε, μπορεί τότε πια να είναι πολύ αργά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Θα ακούσετε μία εξομολόγηση που θα σας συγκινήσει και θα σας επηρεάσει τόσο, ώστε να πάρετε μία απόφαση χωρίς να λογαριάσετε και πολύ τις άλλες συνθήκες και απαραίτητες προϋποθέσεις.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Φάτε τον εαυτό σας να χαρή την αγάπη της αγάπης, χωρίς να δημιουργήσετε καταστάσεις που μπορεί να χουν δυσάρεστα επακόλουθα ή να προκαλέσουν έννοιες και στενοχώριες.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Πρέπει να έχετε υπομονή και να παραβλέπετε κάτι που δεν είναι απόλυτα σύμφωνο με τις δικές σας αντιλήψεις. Προσπαθήστε να διορθώσετε τα ελαττώματα με ήρεmia και με γλυκύτητα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουνίου): Μην επηρεάζοσαστε τόσο πολύ από μία προσωρινή κατάσταση. Η σφαίρα θα γυρίσει και θα σας δημιουργήσει καινούργιες εντυπώσεις και συνθήκες που θα σας χαρίσουν μία διαρκή ευτυχία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουνίου): Προσέξτε μην κάψετε τα φτερά σας εκτυφλωτικό φως που δεν σας φέρνει να εξετάσετε με ψυχραιμία τις διάφορες λεπτομέρειες και κρυβεί αρκετά σκοτεινές πτυχές για το μέλλον σας.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 'Ιουνίου): Έχετε αναλάβει ένα ρόλο αρκετά σοβαρό. Το πράγμα αυτό όμως απαιτεί ακόμη και θυσιές και πρέπει να προσπαθήσετε να το φέρετε σε ευάριστο αποτέλεσμα, για το συμφέρον σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουλίου): Θα παρουσιασθεί ένα ζήτημα που δεν είναι και πολύ εύκολο να βρθεί από την πρώτη στιγμή τη λύση του. Εξετάστε τα πράγματα αντικειμενικά και με όση μπορείτε πιο πολλή καλή θέληση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουλίου): Για όλες τις δυσκολίες υπάρχει και ένα φάρμακο. Μην νομίζετε ποτέ ότι είναι αργά για να επιμένετε και να δώσετε τη βοήθειά σας όπου χρειάζεται. Έστω και αν δεν σας την εξήγησαν.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 'Ιουλίου): Διορθώστε την ψυχική σας κατάσταση. Και αν σας απασχολούν διάφορες μικρές έγνοιες μην αφήνετε να σας κυριεύσουν και να σας κάνουν να βλέπετε τα πράγματα χωρίς λίγη φαντασία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αύγουστου): Δίνετε μεγάλη σημασία σε πράγματα που δεν την έχουν. Πρέπει να επιβληθείτε στον εαυτό σας. Μην εισάγετε εύκολοπιστη και δημιουργήστε ούταπτες, που μπορεί κατόπιν να σας λυπήσουν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αύγουστου): Γιατί δημιουργείτε δυσάρεστες καταστάσεις που δίνουν την εντύπωση πως η φταιξίμο είναι δικό σας; Και αν υπάρχει μία παρεξήγηση, μην δίνετε τα πράγματα για να βρθεί το δικό σας.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αύγουστου): Το προσεχές δεκαπενθήμερο σας επιφυλάσσει μία ευχάριστη έκπληξη που θα σας αποζημιώσει για όλους κόπους και ταλαιωάτε να πετύχετε ένα όφελος από τις υποθέσεις που σας αφορούσαν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Σεπτεμβρίου): Αναλάβετε με προθυμία την εργασία που σας προσφέρεται. Ίσως δεν είναι ξεκαθαρισμένο ακόμη τι όφελος θα προκύψει για σας, πάντως είναι αδύνατο να μην έχετε κάποιο υλικό κέρδος.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Σεπτεμβρίου): Προσέξτε την υγεία σας γιατί προβλέπουμε μία αδιαθεσία που θα σας δημιουργήσει πρόσθετες φροντίδες χωρίς δέσια να παρουσιασθεί μία κατάσταση που να έμπνη μεγάλες ανησυχίες.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): Η επέμβαση των τρίτων δεν πρέπει να λιγοστεύει την ευχαρίστηση που έλαβατε από την απόρριψη εξέλιξης μιας υποθέσεώς σας. Μη δώσετε σημασία σε διάφορες πράξεις που δεν σας αφορούν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Οκτωβρίου): Μία ακίνητη ζηλοτυπία θα σας κάνει να στενοχωρηθείτε και να χάσετε την καλή σας διάθεση χωρίς στην πραγματικότητα να υπάρχει σοβαρός λόγος για την ανησυχία αυτή. Μην εξαπτεσθε εύκολα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Οκτωβρίου): Θα έχετε μία συζητηση με τον αγαπημένο σας που θα σας δώσει την ευκαιρία να δεβαιωθήτε πόσο το ασυνήθιστο είναι και από τους δυο σας και ειλικρινές. Αισιοδοξήτε πάντοτε.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 'Οκτωβρίου): Ξεκαθαρίστε την υπόθεσή. Είναι προτιμότερο να ξέρετε τι ακριβώς συμβαίνει παρά να έχετε στην αμφιβολία και να σας απασχολεί διαρκώς η σκέψη του πως ακριβώς έχουν τα πράγματα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Νοεμβρίου): Θα δεβαιωθήτε ότι έχετε ένα σύντροφο φωτισμένο που σκεπτεται πως να σας ευχαρίστησει και να διώξει από κοντά σας και τα παρωκικά συννεφιά που παρουσιάζονται κάποτε στον ορίζοντα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Νοεμβρίου): Μία τρίτη επέμβαση θα δώσει και την κατάλληλη λύση σε ό,τι σας απασχολεί. Ένα γράμμα που θα πάρετε αυτές τις ημέρες θα σας δείξει πως ακριβώς πρέπει να ενεργήσετε στην υπόθεσή σας.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Νοεμβρίου): Όλες οι μικροζημιές διορθώνονται και μάλιστα πολλές φορές χωρίς άλλα σπουδαία επακόλουθα. Μην εγκαταλείπετε το θάρρος σας που θα σας βοηθήσει να αντιμετωπίσετε την κάθε μία κατάσταση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Δεκεμβρίου): Θα κερδίσετε, ίσως και χωρίς να το περιμένετε, ένα όφελος. Δεν έχει πολύ σοβαρά επακόλουθα αλλά έστω και για λίγο θα σας χαρίσει την ευχαρίστηση ότι κερδίσατε και σεις κάτι στη ζωή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Δεκεμβρίου): Είναι προτιμότερο να ζητήσετε μίαν εξήγηση. Τότε μόνο θα απαλλαγίτε από την αμφιβολία που σας βασανίζει και σας κάνει να μη χαίροσαστε για ό,τι έχετε ως τώρα αποκτήσει στον κόσμο.

Λιγόνερο

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Δεκεμβρίου): Θα δελτιωθή αισθητά ο ψυχικός σας παράγοντας και θα έχετε την ευκαιρία να απολαύσετε μερικές ημέρες ησυχίας χωρίς άλλες φροντίδες. Αυτό θα σας βοηθήσει να υπερνικήσετε δυσκολίες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιανουαρίου): Η ζωή τρέχει χωρίς να κητάζει πίσω της, αλλά μόνον τι θα συμβεί τώρα και που προσπαθεί να φτάσει. Μην απασχολήστε και θίνετε υπερβολική σημασία σε κάτι που επέρασε και ξεχάστηκε πια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 'Ιανουαρίου): Θα ξαναδείτε πρόσωπα με τα οποία σας συνδέουν κοινές επιδιώξεις και κοινά συμφέροντα. Και σεις θα χαρήτε και σ' αυτούς θα προκαλέσετε μεγάλη ευχαρίστηση κατά τη συνάντησή σας.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 'Ιανουαρίου): Μη σας επηρεάζει η επιφανειακή λήθη του άλλου για πράγμα που έχει γίνει για το καλό του. Υπομονή και θα έρθει η ώρα να σας ευγνωμονούν για ό,τι τους προσφέρατε. Θα λάβετε γράμμα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Φεβρουαρίου): Όταν σεις το κρίνετε σωστό, μη λαβαίνετε υπ' όψη σας τη γνώμη των τρίτων γιατί μπορεί και η στάση τους στην προκειμένη περίπτωση να μην είναι ειλικρινής τόσο, όσο θα έπρεπε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-19 Φεβρουαρίου): Η ψυχή σας είναι αγνή και η βοήθεια που θα προσφέρετε θα έχει μεγάλη αξία για τα τρία πρόσωπα και το άμεσο περιβάλλον τους που περνούν αυτή τη δυσκολία. Θα λάβετε χρήματα.

Ίχθυες

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου): Η ανιδιοτελής προσφορά σας δεν πρόκειται να αναγνωριστή γι' αυτό είναι προτιμότερο να μην επεμβαίνετε καθόλου για να μη δημιουργήσετε στον εαυτό σας ακόμη περισσότερες φροντίδες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Στο δεκαπενθήμερο αυτό θα πραγματοποιήσετε μία μεγάλη σας επιθυμία. Θα βοηθηθούν και θα παίξουν σημαντικό ρόλο και τρία πρόσωπα, από τα οποία όμως θα αποχωρήσετε σε λίγον καιρό.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Μη διακόσαστε να πάρετε αποφάσεις. Είναι προτιμότερο να αναβάλετε για λίγο και να έχετε μεγαλύτερες πιθανότητες επιτυχίας παρά να ενεργήσετε πρόωρα. ΣΙΒΥΛΛΑ

ΔΡΟΣΕΡΕΣ ΒΡΑΔΥΕΣ

Το αιθέριο αυτό νυχτικό, γίνεται από μουσελίνα σε παστέλ χρωματισμό. Τα δολαν φούστας συνδέονται μεταξύ τους με λεπτή νταντέλα, ενώ η ίδια νταντέλα σχηματίζει στο κορσάκι ένα δυοφορο πλοστρόν και καταλήγει σε τσιράντες.

Πολύ νεανική νυχτερινή αμφίεση από νάυλον ή λεπτή βατίστα. Η κοντή φουστίτσα αποτελείται από τέσσερα πλούσια δολανάκια που τελειώνουν με φαστόνι. Το ίδιο τεμάχιο έχει και το ντεκολτέ, οι μασχάλες και το κούμπωμα.

Χαριτωμένη κοντή πυτζάμα που αποτελείται από μία κοντή φουφουλίτσα κι' ένα κοντό μπλουζάκι με όμορφο κεντημένο άμπεισεμέν.

Κοντό άνετο νυχτικό από βατίστα. Κουμπώνει από πάνω ως κάτω με φιλιτισένιες κουμπιές και κλείνει με' ένα στρογγυλό γισκαδόκι με δαντελίτσα. Οι ώμοι κεντημένοι.

D.M.C

Το σχέδιο του
τήματος στο
ράρτημα κεντ
των του παρ
τεύχους.

